

மின்தமிழ்மேடை

காட்சி: 23 அக்டோபர் - 2020

கடிகையால் கவனயீர்ப்புக்கு உள்ளாகும்
கல்வி மற்றும் ஆய்வுப் புலங்கள்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பு
வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

மின்தமிழ்மேடை

காட்சி: 23

அக்டோபர் - 2020

“கடிகையால் கவனயீர்ப்புக்கு உள்ளாகும்
கல்வி மற்றும் ஆய்வுப் புலங்கள்”

முன்னட்டைப் படம்: ஜூலை 16, 2020 – அக்டோபர் 15, 2020 வரையிலான காலகட்டத்தில், “கடிகை” - தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக்கழகத்தினால் கவனயீர்ப்புக்கு உள்ளாக வேண்டிய கல்வி மற்றும் ஆய்வுப் புலங்களாக நெய்தல் வாழ்வியல், தெற்கு தூரக்கிழக்காசியவியல், ஐரோப்பிய தமிழியல் ஆகிய புலங்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு அவற்றுக்கான வளர்ச்சித் திட்டங்கள் துவக்கப்பட்டன.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பு

<http://www.tamilheritage.org/>

வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்

தொகுப்பாசிரியர்: முனைவர் தேமொழி

தலையங்கம்: கடிக்கையால் கவனயீர்ப்புக்கு உள்ளாகும் கல்வி மற்றும் ஆய்வுப் புலங்கள்

— முனைவர் க.சபாஷினி

வணக்கம்.

மின்தமிழ் மேடை காலாண்டிதழின் வழி உலகத் தமிழர்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கொரோனா பெருந்தொற்று பல்வேறு சங்கடங்களை உலகளாவிய வகையில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் இவ்வேளையில் தொய்வின்றி இணைய வழியாகத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் செயல்பாடுகள் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன.

பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் வழியாகத் தமிழ் வரலாற்றுப் பாதுகாப்பு

நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வரும் நாம், சமூக நலன் சார்ந்த நடவடிக்கைகளையும் கவனிக்க மறப்பதில்லை என்பதற்குச் சான்றாகத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் நடவடிக்கைகள் திகழ்கின்றன.

கடந்த ஜூலை, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர் ஆகிய மாதங்களில் குறிப்பிடத்தக்க சில நடவடிக்கைகளைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை செயல்படுத்தியிருக்கின்றோம். அவை தமிழர் வரலாறு, பண்பாட்டியல், மொழி தொடர்பான ஆய்வுகள் என்ற ரீதியில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக அமைகின்றன.

₹கடிகை தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக்கழகத்தின் தெற்கு தூர கிழக்காசியவியல் நடுவம் -(Institute of South and East Asian studies ISEAS) என்ற தனித்துறை கிழக்காசியவியல் மற்றும் தூரக் கிழக்காசியவியல் ஆய்வுகளை முன்னெடுக்கும் நோக்கத்துடன் 8.8.2020 அன்று தொடங்கப்பட்டது.

நகரங்களின் வரலாறு ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டிய தேவை இருக்கிறது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை கடந்த 3 ஆண்டுகளாக ₹டிஜிட்டல் மெட்ராஸ் என்ற சிறப்புத் திட்டம் ஒன்றைத் தொடங்கிச் செயல்படுத்தி வருகின்றோம். இந்த ஆண்டு

இரண்டு நாட்கள் நிகழ்வாக 22-23 ஆகஸ்ட் மாதம் இரு நாட்கள் காலை 11 மணி தொடங்கி இரவு 9 மணி வரை பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளைத் தாங்கி இந்த இரண்டு நாட்கள் நிகழ்வு நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வின் அனைத்து காணொளிப் பதிவுகளையும் டிஜிட்டல் மெட்ராஸ் வலைப் பக்கத்தில் www.digital-madras.tamilheritage.org காணலாம்.

நமது பயணத்தில் நாம் 20ம் ஆண்டில் அடி எடுத்து வைக்கின்றோம். 2001ஆகஸ்ட் 27 ஆம் தேதி தமிழ் மரபு காப்பு என்ற குறிக்கோளுடன் பணியாற்றத் தொடங்கிய நமது அரசு சாரா தொண்டு நிறுவனமான தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை, கடந்த 19 ஆண்டுகளில் பன்னாட்டு அறக்கட்டளை நிறுவனமாக விரிந்து பல தமிழ் அறிஞர்கள், தமிழ் ஆய்வாளர்கள், தமிழ் ஆர்வலர்கள் ஆதரவுடன் தொடர்ந்து பற்பல பணிகளில் மனநிறைவுடன் பயணிக்கின்றது. (2001லிருந்து 2020 வரை கடந்து வந்த பாதை விழியப் பதிவு வெளியீட்டைக் காணலாம் <https://youtu.be/cK44QcuMod4>)

உலகளாவிய நீண்டகால கடல் பயண அனுபவங்களைக் கொண்ட மூத்த வரலாற்றாய்வாளர் ரகடலோடி நரசையாவின் அனுபவப் பகிர்வாக ஐந்து நாட்கள் ரகடலோடி நரசையா உடன் கடல் ஆடுவோம்! என்ற தலைப்பில் 5 நாட்கள் தொடர் சொற்பொழிவுகள் நடைபெற்றன.

ரகங்கம் பீடியார் - இணையம் வழி சங்கத்தமிழ் ஆய்வுகளின் தொகுப்பாக ஒரு சிறப்புப் பக்கம் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் புதிய திட்டமாக செப்டம்பர் 10-ஆம் தேதி தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. பேராசிரியர் முனைவர் பாண்டியராஜா அவர்களின் நீண்டகால முயற்சியான சங்கச்சோலை, சங்கத்தமிழ் தொடரடைவு, சங்கச்சொற்களஞ்சியம் ஆகிய வலைப்பக்கங்கள்

மற்றும் ஏராளமான கட்டுரைகள் அடங்கிய பக்கமாக விளங்கும் வகையில் இது உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

நல்லாசிரியர்களுக்குச் சிறப்பு சேர்க்கும் வகையில் சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஒன்று செப்டம்பர் 18ஆம் தேதி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை ஏற்பாடு செய்து நிகழ்த்தியது.

இயற்கையைப் பாதுகாக்க வேண்டியதும், பசுமையை நேசிக்கும் பண்பை இளையோரிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டியதும் நமது முக்கிய கடமை என்ற நோக்கத்துடன் மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள சங்கரலிங்காபுரம் அரசு ஆதிதிராவிடர் நல உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் முயற்சியில் அக்கிராமத்தில் 600 பனை விதைகளை நடும் நிகழ்வும் முருங்கை மரங்களை நடும் நிகழ்வும் செப்டம்பர் 23ஆம் தேதி நிகழ்த்தப்பட்டது.

வரலாற்று ஆய்வுகளில் அதிகம் கவனம் பெறாத துறையாக நெய்தல் நில ஆய்வுகள் அமைந்துவிடுகின்றன. தனித்துவத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் துறையில் கவனத்தைக் குவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இரண்டு நாள் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக 'நெய்தல் நில பண்பாட்டு ஆய்வுகள்' என்ற பொருண்மையில் எழுத்தாளர் ஜோடி குருஸ் அவர்களது உரை சனிக்கிழமையும் ஞாயிற்றுக்கிழமையும் என்ற வகையில் செப்டம்பர் 26-27 ஆகிய இரண்டு தினங்கள் நடைபெற்றன.

மேலும் ₹கடிகை தமிழ் மரபு முதன்மை நிலை இணையக் கல்விக்கழகத்தின் ஐரோப்பிய தமிழியலாய்வுத் துறை 10.8.2020 அன்று தொடங்கப்பட்டது.

சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்

சொல்லிய வண்ணம் செயல். -குறள் 664

என்ற குறளுக்கொப்ப, ஆக்கப்பூர்வமான செயல்பாடுகளின் வழியாக தமிழர் வரலாறு, ஆவணப்பாதுகாப்பு தொடர்பான செயல்பாடுகளை செவ்வனே செய்து வரும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் ஆய்வுப் பயணத்தில் உங்களையும் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

தமிழால் இணைவோம்! தமிழால் சிறப்போம்!

அன்புடன்

முனைவர்.க.சுபாஷிணி

தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

அக்டோபர் 15, 2020

இந்த இதழில் ...

மின்தமிழ்மேடை - காட்சி: 23; அக்டோபர் - 2020

“கடிகையால் கவனயீர்ப்புக்கு உள்ளாகும்

கல்வி மற்றும் ஆய்வுப் புலங்கள்”

(மின்தமிழில் ஜூலை 16 – அக்டோபர் 15, 2020 வரை பதிவான படைப்புகளின் தொகுப்பு)

உள்ளடக்கம்

தலையங்கம்: கடிகையால் கவனயீர்ப்புக்கு உள்ளாகும் கல்வி மற்றும் ஆய்வுப் புலங்கள்

– முனைவர் க.சுபாஷினி i

1 தமிழ்நாட்டுச் சமணப்பள்ளிகள் கல்லறைகளா? ஓர் ஆய்வு

– முனைவர். சொ.சாந்தலிங்கம் 1

2 தமிழர்கள் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள்

– பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம் 11

3 கல்வெட்டில் குற்றம், தண்டனை, தீர்வு

– முனைவர் ஜெ.ஆர்.சிவராமகிருஷ்ணன் 17

4 தொல்லியலுக்கு வெளிச்சம் தரும் கீழ்நமண்டி கற்கால நாகரிகம்

– ச. பாலமுருகன் 28

5 கல்வெட்டுப் படி

– மா.மாறிராஜன் 32

6 மதுரையில் 400 ஆண்டுகள் பழைமைவாய்ந்த நடு கல் கண்டெடுப்பு

– முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம் 34

7 எனிப்தில் கிடைத்திருக்கும் இந்தியக் குரங்கின் எலும்புக்கூடு

– முனைவர் க.சுபாஷினி 36

8 கோயில்களில் கல்லிலே இசைவண்ணம்

– முனைவர் தி.சுரேஷ்சிவன் 38

9 காலதேவன் வழிபாடு

– முனைவர் இராஜேஸ்வரி செல்லையா 41

10 தேவை ஒரு சாதி?

– முனைவர் சாந்தினிபி 49

11 பிரிட்டிஷ் இந்தியாவை அதிர்ச்சி செய்த பின்னோ தீர்ப்பு

– ரெங்கையா முருகன் 55

12 தெற்கத்திச் சீமை பாளையக்காரர்களும் சிங்கம்பட்டி ஜமீனும்

– முனைவர்.இரா.அனுசுயா 67

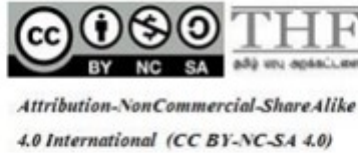
உள்ளடக்கம்

13	இனவாதம், இனத்தூய்மைவாதம்: நூரம்பெர்க் நகர நாசி கால அடையாளங்கள் சொல்லும் செய்திகள்!	— முனைவர் க.சுபாஷிணி	70
14	மெட்ராஸின் சிவப்பு நிற பேரழகு கட்டிடங்கள்	— கரன் கார்க்கி	79
15	டாக்டர் .T.A.சங்கரநாராயணன்	— வசந்த் கட்டளைக் கைலாசம் MD	87
16	கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்!	— முனைவர் ச.பாரதி	90
17	நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வாழ்வியல் மற்றும் கல்வி	— முனைவர் தேமொழி	95
18	தமிழும் ஜப்பானிய மொழியும் – சில ஒற்றுமைகள்	— முனைவர் இராஜேஸ்வரி செல்லையா	107
19	“பனையும் முருங்கையும்”- ஊருக்கு ஒரு தோப்பு உருவாக்குவோம்	— விஜயலட்சுமி	114
20	பனை மரமே ! பனை மரமே !	— இரா.நாறும்பூநாதன்	117
21	முருங்கை	— முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம்	122
22	வணிகமும் தமிழும்	— முனைவர்.ப.பாண்டியராஜா	126
23	கணிதமும் தமிழும்	— முனைவர்.ப.பாண்டியராஜா	138
24	பழங்கால தமிழர்களின் சூழலியல் அறிவை பறைசாற்றும் சங்க இலக்கியங்கள்	— அகிலா செழியன்	146
25	திருக்குறளில் நகைச்சுவை!	— சொ.வினைதீர்த்தான்	150
26	தமிழர்களின் மாதப்பெயர்கள் தமிழா?	— திருத்தம் பொன். சரவணன்	153
27	மொழிபெயர்ப்பு முழு வெற்றி பெறட்டும்!	— முனைவர். ந. அருள்	158
28	ஆ. கார்மேகக் கோனார் எழுதிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து	— முனைவர் தேமொழி	161

உள்ளடக்கம்

29	அகரமே எழுத்தெல்லாம்...	— சொல்லாக்கியன்	162
30	அறம், தொழில், இல்லை	— சி. ஜெயபாரதன்	163
31	ஒற்றுமை	— கவிஞர் புகாரி	164
32	குடும்பத் தலைவன்	— கவிஞர் அமீர்	166
33	உன் சிரிப்பு	— ருத்ரா இபரமசிவன்	167
34	கவிதை என்ன செய்யும்!!!	— தீபிகா சுரேஷ்	168
35	தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிகழ்வுகள் மற்றும் வெளியீடுகள்	— செய்திகள் தொகுப்பு	169

கல்வெட்டாய்வாளர் திருதுரை சுந்தரம் அவர்களுக்கு அஞ்சலி

மின்தமிழ்மேடை இதழ்கள் தொகுப்பு:

<http://mintamilmedai.tamilheritage.org/wp/>

'மின்தமிழ்மேடை' இதழுக்கு தங்கள் படைப்புக்களை அனுப்ப விரும்புவவர்

<mailto:editorthjournal@gmail.com> என்ற மின்னஞ்சல் முகவரிக்கு அனுப்பலாம்

THE TEXT IN THIS ISSUE BY Tamil Heritage Foundation IS LICENSED UNDER A CREATIVE COMMONS ATTRIBUTION-SHAREALIKE 4.0 INTERNATIONAL LICENSE.

1. தமிழ்நாட்டுச் சமணப்பள்ளிகள் கல்லறைகளா? ஓர் ஆய்வு

— முனைவர். சொ.சாந்தலிங்கம்

தமிழ்நாட்டில் சமணசமயம் கி.மு.நான்காம் நூற்றாண்டிலேயே கால் கொண்டுவிட்டது என்று பல முன்னைய ஆய்வாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். குறிப்பாக மயிலை சீனிவேங்கடசாமி தனது சமணமும் தமிழும் என்னும் நூலில் மகாபாரத கண்ணனுக்கும், 22ம் தீர்த்தங்கரான நேமிநாதருக்கும் இடையுள்ள ரத்த உறவைக் கொண்டு மகாபாரத காலத்திலேயே-அவரது கருத்தின்படி கி.மு.7-8ம் நூற்றாண்டிலேயே சமணம் தென்னகத்திற்கு வந்துவிட்டது என்பார். அவரும் அவருக்குப் பின்னர் நமது சமகாலத்தில் வாழ்ந்து அண்மையில் மறைந்த ஜராவதம் மகாதேவனும் தமிழ்நாட்டில் உள்ள குகைப்பள்ளிகள் எல்லாம் சமண முனிவர்களின் உறைவிடமே என்றும், அவர்களுக்காகத் தங்குவதற்குக் கொடுத்த கற்படுக்கைகளே அங்குள்ள கற்படுக்கைகள் என்றும் அங்கு வெட்டப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுக்கள் எல்லாம் “ சமணம் சார்ந்தவையே என்றும் இவ்வளவு காலமும் பேசியும், எழுதியும் வந்துள்ளனர்.

இக்கருத்துக்களில் அண்மைக்காலமாகச் சிலர் மாறுபட்டு இக்கற்படுக்கைகள் எல்லாம் அதிலும் குறிப்பாகப் பள்ளி என்ற சொல் வரக்கூடிய கல்வெட்டுள்ள படுக்கைகளும், குகைகளும் சமணத் துறவியர் வாழ்ந்த இடங்களல்ல, அவை கல்லறைகளே என்று கருத்து வெளியிட்டு வருகின்றனர். இதற்கு இவர்கள் காட்டும் ஒரே சான்று 2004ம் ஆண்டு வத்தலகுண்டு வட்டம் தாதப்பட்டியில் கிடைத்த ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டாகும். இக்கல்வெட்டில்,

‘...அன் அடிஒன் பாகல் பாளிய் கல்’

என்ற தொடர் வருகிறது. இந்த ஒரு சான்றை வைத்துக்கொண்டு, இக்கல் ஒரு இறந்து பட்ட வீரனுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல். நெடுங்கல் என்னும் வகையைச் சேர்ந்தது. பாளிய் என்றும் கல் என்றும் இரண்டு சொற்கள் அடுத்தடுத்து வருவதால் பாளிய் என்றால் கல்லறை என்ற முடிவுக்கு வருகின்றனர். இந்த தவறான முடிவு என்பது அவசரமாக மற்ற கல்வெட்டுகளை யெல்லாம் ஒருங்கிணைத்து ஆராயாமல் எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்பதே இக்கட்டுரையாளரின் கருத்தாகும்.

‘ஒரு பொருட் பன்மொழி, பல்பொருள் ஒரு சொல்’ என்பது தமிழ் இலக்கணம் காட்டும் செய்தி. அதாவது ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் உண்டு என்றும் பல சொற்கள் ஒரு பொருளைக் குறிக்கும் என்பதும் இதன் பொருள். இதன் அடிப்படையில் பள்ளி என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் காண வேண்டும். பள்ளி என்பதற்கு பள்ளிப்படுத்தல், பள்ளிப்படை என்ற பொருளை

மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் அது கல்லறையை, புதைமேட்டைக் குறிக்கும் என்று ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் பள்ளி என்பதினை பள்ளிக்கூடம், பள்ளியறை, பள்ளிக்கட்டி எனப் பல பொருள்களில் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் பயின்று வருவதைக் காணலாம். பள்ளிச்சந்தம் என்பது சமண பௌத்த பள்ளிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலமாகும். பிற்காலப் பாண்டியர் கல்வெட்டுகள் பல.

‘மதுரோதைய வளநாட்டு மாடக்குளக் கீழ் மதுரைக் கோயிற் பள்ளியறைக் கூடத்து பள்ளிப்பீடம் காலிங்கராயனில் எழுந்தருளியிருந்து’ முதலாம் சடையவர்மன் குலசேகரன் ஆணை வழங்கியுள்ளான். அதேபோல், ‘மதுரைக் கோயிற் பள்ளியறைக் கூடத்து பள்ளிப்பீடம் மழவராயனில் எழுந்தருளியிருந்து’ முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ஆணை வழங்குகிறான். இந்தக்கல்வெட்டுத் தொடர்களில் வரும் ‘பள்ளி’ என்னும் சொல் ‘கல்லறை’ என்ற பொருள் தருமா? சிந்திக்க வேண்டும். கோயில்களில் பள்ளியறை நாச்சியார் என்ற ஒரு அம்மனின் திருவுருவமும், பள்ளியறை என்ற தனி சன்னதியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளனவே அவற்றின் பொருள் என்ன? தினமும் இரவுகளில் சிவனையும் பார்வதியையும் பள்ளியறையில் பள்ளிப்படுத்துகின்றனரே அதன் நோக்கமென்ன?

மேலும் சமணர் பள்ளிகளில் உள்ள கல்வெட்டுகளில் இடம்பெறும் பல சொற்களையும் கீழே காண்போம்:

பாளிஈய், பாளிய், (மாங்குளம் தமிழிக்கல்வெட்டுகள்) எண் 1 & 2

பளி இ - (கீழவளவு கல்வெட்டு)

பளி - (கருங்காலக்குடி கல்வெட்டு)

பளிய் - (திருமலை கல்வெட்டு)

பளி - (ஜம்பை கல்வெட்டு)

பாளி - (புகழா கல்வெட்டு)

பளிய் - (குடுமியான்மலை கல்வெட்டு)

பள்ளி - (நெகனூர்ப்பட்டி கல்வெட்டு)

மேற்காட்டிய எட்டு சான்றுகளும் ‘பள்ளி’ என்ற சொல்லையே சற்று மாற்றி மாற்றி எழுதப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகின்றன. இச்சொல் உள்ள கல்வெட்டுகள் உள்ள இடங்கள் யாவும் இயற்கையாக அமைந்த மலைக்குகைகள். இக்குகைகள் உள்ளே ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒன்றிற்கும் மேலும் அதிகபட்சமாக 80 கற்படுக்கைகள் (கொங்கற்புளியங்குளம்) வெட்டப்பட்டுள்ளன. இக்குகைகளின் பாறை நெற்றிகளில் மழைநீர் உட்புகாவண்ணம் மழைவடிநீர் கால்கள் (drip ledge-காடிகள்) அமைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இக்காடிகள், பல எண்ணிக்கைகளிலான கற்படுக்கைகள் எல்லாம் கல்லறைகளா? கல்லறைகள் கலைந்துவிடும் என்பதற்காகவா மழைவடிநீர்க் கால்கள் வெட்டப்பட்டன.

மாறாகச் சமணத் துறவியர் தங்கியிருந்து அறப்பணிகள் செய்த இடங்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகளை இவ்விடங்களில் அகச்சான்றுகளாகக் காணலாம்.

எடுத்துக்காட்டாக மதுரைக்கு அருகிலுள்ள மாங்குளம் பள்ளியில் அருகிலேயே இரண்டு அறைகளைக் கொண்ட செங்கல் கட்டுமானம் சமகாலத்திலேயே கட்டப்பட்டிருந்ததைத் தமிழகத் தொல்லியல் துறை அகழாய்வு செய்து கண்டறிந்துள்ளது. தரைதள ஓடுகள், கூரை ஓடுகள், அவற்றைப் பொருத்திய இரும்பு ஆணிகள், ககசெங்கல் வரிசையைக் கொண்டசுவர் கட்டுமானம் ஆகியவையும் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுமானம் சமணம் சார்ந்த இல்லறத்தார் வந்து தங்கி அறங்கேட்ட இடங்கள் என்பதே உண்மை. எனவே சமணத்துறவிகள் தங்கியிருந்த கற்பள்ளிகளுக்கு அருகிலேயே சிராவகர்க்கள் தங்குமிடமும் இருந்தன என்பது ஒரு சான்று.

சமணத்துறவிகள் அறிவுதானம், அன்னதானம், அடைக்கலதானம், மருத்துவ தானம் செய்தவர்கள் என்று அறிவோம். அவர்கள் தங்கியிருந்த குகைப் பள்ளிகளில் மருந்து அரைத்தமைக்கான கல்லுவங்கள் இன்றும் கருங்காலக்குடி, ஆனைமலை, திருப்பரங்குன்றம் போன்ற குகைப் பள்ளிகளில் உள்ளமையும் காணலாம். கல்லறைகளில் கல்லுவம் இருக்குமா? சிந்திப்பீர்!

மேலும் இக் குகைப்பள்ளிகள் 'பாளி' என்னும் ஒரு சொல்லால் மட்டும் தமிழிக் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்படவில்லை. பல சொற்களில் பல ஊர்களில் பல காலங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைக்கீழே உள்ள சான்றுகள் வாயிலாக அறியலாம்.

01. முழாகை அரிட்டாபட்டி கல்வெட்டு
02. முழுஉகை வரிச்சியூர் கல்வெட்டு
03. உறை திருவாதவூர் கல்வெட்டு, மேட்டுப்பட்டி கல்வெட்டு
04. உறையுள் ஆனைமலைக் கல்வெட்டு
05. குற (கூரை) கொங்கற்புளியங்குளம் கல்வெட்டு
06. கல்கஞ்சணம் மறுகால்தலைக் கல்வெட்டு
07. அய்யம் முதலைக்குளம், கீழக்குயில்குடி கல்வெட்டு
08. அம கல் அழகர்மலை கல்வெட்டு
09. அதிட்டானம் சித்தன்னவாசல், அயிரமலை, கரூர், தொண்டீர் கல்வெட்டு
10. கரண்டை திருமலைக் கல்வெட்டு
11. கவிய் முத்துப்பட்டிக் கல்வெட்டு
12. அறுத்தகல், அறுப்பித்தகல் புகழா (கரூர்) கல்வெட்டு

மேற்சட்டிய 12 வகைச் சொற்களும் சமணர்களின் குகைகளில் பொறிக்கப்பட்டவையே. இவையெல்லாம் கல்லறைகளைக் குறிக்கின்றனவா? அல்லது துறவிகள், முனிவர்களின் வாழ்விடங்களைக் குறித்தனவா என்பதை ஆழமாக ஆராய்ந்து அறிக. இங்கு 'கரண்டை' என்னும் தொடரோடு இணைத்துப் பார்த்தால் உண்மைப்பொருள் விளங்கும்.

இவற்றை அரசர்களும், செல்வந்தர்களும் அமைத்துக் கொடுத்தனர் என்று காண்கிறோம். மாங்குளத்தில் நெடுஞ்செழியனின் அதிகாரிகளும் வெள்ளறை நிகமத்தோரும் செய்து கொடுத்துள்ளனர். ஐம்பையில் அதியமானும் கருநில் (புகழூரில்) சேர இளவலும், மன்னார் கோயிலில் (பள்ளி செய்வித்தான்) பெருங்கூற்றனும் செய்து கொடுத்துள்ளனர் என்றால் இவ்விடங்களில் சமணத்துறவிகள் இறந்துபட்டபின் அவர்கள் கல்லறைகளைச் செய்து கொடுத்தவர்கள் என்று பொருளா?

தமிழகத்தில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட குகைகளோ, படுக்கைகளோ இல்லை. வட பகுதியிலும், ஏன் இலங்கையிலும் இந்நிலை இருந்ததை அங்குள்ள கல்வெட்டுகள் காட்டுகின்றன. நல்லூர் மாவட்டம் கண்டகூர் வட்டம் மால கொண்டா என்னும் மலை மேல் ஒரு குகையில் கி.மு.மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிராமி எழுத்தில் எழுதப்பட்ட பிராகிருத மொழிக் கல்வெட்டு ஒன்றில்,

‘அருவாறி(ள) குலத்து நந்த செட்டி மகன் சிறிவீரி
செட்டி செய்வித்த குகை’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

கி.மு.377 முதல் 307 வரை இலங்கைத் தீவை ஆட்சி செய்த பண்டுகாயபன் என்னும் அரசன் அநுராதபுரம் நகரில் சோதியன், சிரி, கும்பண்டன் என்னும் (நிகண்ட) சமணமதக் குருமார்களுக்குப் பள்ளிகள் கட்டிக் கொடுத்தான் என்று மகாவம்சம் கூறுகிறது.

இதற்கு மேலாக சிலர் மலைக்குகைகள் எல்லாம் சமணம் சார்ந்தது அல்ல என்றும், சமணம் என்ற சொல் சிரமண என்ற சொல்லின் திரிபு என்றும், சிரமண என்னும் சொல்லுக்கு பொதுவாகத் துறவி என்று பொருள் கொண்டு இக்குகைகள் சமணம் தவிர்த்து ஆஜீவகத் துறவிகளுக்கோ அல்ல சைவத் துறவிகளுக்கோ உரியது ஆகலாம் என்றும் சிலர் வாதிடுகின்றனர்.

இக்குகைகள் எல்லாம் ஆஜீவகச் சமயத்திற்கு உரியவை என்று தொடர்ந்து எழுதியும் பேசியும் வரும் மெய்யியலாளர் திரு.க.நெடுஞ்செழியன் அவர்களின் கருத்தை மறுத்து ஏற்கனவே இக்கட்டுரையாளரால் ஒரு விரிவான கட்டுரை சமூக விஞ்ஞானம் இதழிலும், சித்திரமேழி என்னும் நூலிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மதுரையில் சமணம் என்னும் நூலிலும் இக்கட்டுரையைப் பார்க்கலாம்.

மேட்டுபட்டித் தமிழிக் கல்வெட்டு,

‘அமணன் மதிரை அத்திரன் உறை உதயனஸ்’ என்றும்

புகழூர் (கரூர்) கல்வெட்டு

‘மூதா அமணன் யாற்றூர் செங்காயபன் உறை’

என்றும் நேரடியாகவே ‘அமணன்’ என்று கூறிய பின்னரும் அது சமணரைக் குறிக்காது

பொதுவான சொல் என்றால் அதற்கு விடையில்லை.

சங்ககாலத்தில் பாண்டிய நாட்டில் சமணம் இருந்ததா?

கர்நாடகப் பகுதியிலிருந்து விசாகாச்சாரியர் தலைமையில் வந்த சமணத்துறவியர்

குழுவினரே தமிழகத்தில் சமணம் பரவக் காரணமானவர்கள் என்ற ஒரு கருத்து உண்டு.

அவர்கள் காலத்தில் மதுரைப்பகுதியில் இயற்கையாக அமைந்த குகைகளில் அவர்கள்

தங்கவாய்ப்பாக இருந்ததால் அங்கு அவர்கள் தங்கிப் பணியாற்றினர் என்று நெடுங்காலமாக

நம்பப்படுகிறது. ஆனால் அண்மையில் சில ஆய்வாளர்கள் சங்க காலத்தில் மதுரைப்

பகுதியில் சமணம் இல்லை என்றும் முதலில் தொண்டைநாடு, கொங்கு நாட்டுப் பகுதியில்

மட்டுமே சமணம் கால் ஊன்றி கி.பி.4-5ம் நூற்றாண்டளவில் தான் மதுரைப்பகுதியில் சமணம்

பரவியதாகவும் கூறிவருகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் இப்பகுதியில் 14க்கும் மேற்பட்ட

குகைப்பள்ளிகளில் இருக்கும் கல்வெட்டுகளைச் சமணம் சார்ந்தவை என்று ஏற்பதில்லை.

அது மட்டுமல்ல சங்க இலக்கியங்களில் உள்ள சான்றுகளையும் அவர்கள் ஆய்வுக்கு

எடுத்துக் கொண்டார்களா என்றும் தெரியவில்லை.

‘பூவும்புகையும் சாவகர் பழிச்சச்

சென்ற காலமும் வருஉம் அமயமும்

இன்றிவன் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு நன்குணர்ந்து

வானமும் நிலமும் தாம் முழுதுணரும்

சான்றகொள்கை சாயா யாக்கை

ஆன்று அடங்கு அறிஞர் செறிந்தனர் நோன்மார்

கல் பொளிந்தன்ன விட்டுவாயக் கரண்டை’ (மதுரைக்காஞ்சி-474)

என்று மதுரைக்காஞ்சி சமணப்பள்ளிகள் மதுரையிலிருந்தன என்பதைப்

படம்பிடித்துக்காட்டுகிறது. இதனைப் பொதுவான துறவியர் பள்ளி என்று கொள்ள முடியாத

அளவிற்கு

‘குன்று குயின்றன்ன அந்தணர் பள்ளியும்’ (மதுரைக்காஞ்சி-474)

இருந்ததை வேறுபடுத்திச் சுட்டுகிறது மதுரைக்காஞ்சி. இதற்கும் மேலாக அகநானூறு,

நற்றிணை போன்ற சங்க இலக்கியக் குறிப்புகளும் சமணப் பள்ளிகள் இருந்தமையைக்

கூறுகின்றன.

‘உண்ணாமையின் உயங்கிய மருங்கின்

ஆடா படிவத்து ஆன்றோர் போல’ (அகநானூறு-123)

நீடிய சடையொடு ஆடாமேனிக்

குன்றுறை தவசியர் போல’ (நற்றிணை-141)

என்று பல சான்றுகள் மூலம் சங்ககாலத்திலேயே மதுரைப்பகுதியில் சமணம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தது தெளிவாகும்.

சங்கம் மருவிய காலத்தியதாகக் கருதப்படும் பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டில் ‘மதிரை உலவியத்தான் குளத்தின் வடபக்கத்துச் செய்வித்த தாபதப்பள்ளியுள் வசிதேவனாரு கோட்டமும்’ என்னும் தொடர் வருகிறது. இங்கு இடம்பெறும் தாபதப்பள்ளியும் வசிதேவனார் கோட்டமும் சமண சமயம் சார்ந்தவை என்பது இதனைப் பதிப்பித்த அறிஞர்களின் கருத்தாகும். விக்கிரம ஆண்டு 526 இல் (கி.பி.470 ல்) வச்சிரநந்தி என்னும் சமண முனிவர் மதுரையில் திராவிட சங்கத்தை (திரமிள சங்கம்) நிறுவினார் என்று தா’சனசாரம் என்னும் நூலில் தேவசேனர் என்பவர் எழுதியுள்ளதாகக் கூறுவர்.

இதன் பின்னர் கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் பக்தி இயக்கத்தின் பேரால் ஊர் ஊராய்ப் பாடி வரும் காலத்தில் மதுரைக்கு வருகிறார். அவ்வாறு வரும் போது,

‘ஆனைமாமலை ஆதியாய இடங்களில்

பல அல்லர் சேர் ஈனர்க்கு எளியேன் அல்லேன்’ (திருஆலவாய்ப் பதிகம் எண்.39)

என்று பாடுவது காணலாம். ஆனைமலையில் கி.பி.ஒன்றாம் நூற்றாண்டு கால அளவிலான தமிழிக் கல்வெட்டுள்ள குகைப்பள்ளியிருப்பதையும் அதனைச் சுற்றிப் பல ஊர்கள் அரிட்டாபட்டி, மாங்குளம், அழகர்மலை போன்ற ஊர்களில் சமணப் பள்ளிகள் இருப்பதும் யாவரும் அறிந்ததே.

‘சந்து சேனனும் இந்து சேனனும் தரும சேனனும் கருமை சேர்

கந்து சேனனுங் கனகசேனனு முதலாகிய பெயர் கொள

மந்தி போற்றிருந்தாரியத்தோடு செந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா

அந்தகர்க்கு எளியேன் அல்லேன் திருவாலவாய் அரன் நிற்கவே’

(பதிகம்-39-பாடம்-03)

‘கனக நந்தியும் புட்பந்தியும் பவணநந்தியும் குமணமா

சுனக நந்தியும் குணகநந்தியும் பவணநந்தியும்’ (பாடல் -6 பதிகம்-39)

என நந்திகணத்தார், சேனகணத்தார் என்னும் பலபிரிவினரான சமணர்கள்

மதுரையிலிருப்பதாகவும் அவர்களைக் கண்டு அஞ்சியவன் நான் அல்ல என்றும்

திருஞானசம்பந்தர் பாடுவதைக் காணலாம்.

திருஞானசம்பந்தரின் வரலாற்றை விவரிக்கும் சேக்கிழார் தாம் எழுதிய பெரியபுராணத்தில்,
 'பூழியர்தமிழ் நாட்டுள்ள பொருவில் சீர்பதிகள் எல்லாம்
 பாழியும் அருகர் மேவும் பள்ளிகள் பலவும் ஆகி
 சூழிருட் குழுக்கள் போலத் தொடைமயிற் பீலியோடு
 மூழிநிர் கையிற்பற்றி அமணரே ஆகிமொய்ப்ப'
 (பெரியபுராணம்-சம்பந்தர் புராணம்)

என்கிறார்.இங்கு பூழியா' என்பர் பாண்டியரே.பாழி என்றால் குகை என்கிறது தமிழகராதி.
 அருகர் மேவும் பள்ளிகள், அமணரே ஆகி மொய்க்கின்றனர் மயிற் பீலியோடு திரிகின்றனர்
 என்னும் பல குறிப்புகளும் நமது அத்துணை ஐயங்களுக்கும் விடைதரவல்லன வாயுள்ளன.

மேலே காட்டப்பட்டுள்ள சங்க இலக்கியச் சான்றுகள், தேவாரப் பாடல் குறிப்புகள்,
 பெரியபுராணச் செய்யுள்களைக் கொண்டு சங்ககாலம் முதல் தொடர்ந்து பக்தி இயக்க காலம்
 வரை மதுரையிலும், குறிப்பாகப் பாண்டிய நாட்டிலும் சமணம் மிகச் செல்வாக்குப் பெற்றுத்
 திகழ்ந்தது என்பது விளங்கும். இவற்றையெல்லாம் கூர்ந்து நோக்காமல் சமணம்
 கொங்குநாட்டிலும், தொண்டைநாட்டிலுமே முதலில் கால்கொண்டது என்பார் கூற்றை நாம்
 மனங்கொள்ளத் தேவையில்லை.

சமணர்களின் தமிழ்த்தொண்டு:

மாங்குளம் தமிழிக் கல்வெட்டுகளில் சில வடசொற்களும், (நிகம, தம்மம், சாலகன்
 போன்றவை) சில வடவெழுத்துக்களும் ஸ.த3 (Y) போன்றவையும் கலந்து
 எழுதப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியம் கூறும், 'வடசொற்கிளவி வட எழுத்து ஓரீஇ,
 எழுத்தொடுபுணர்ந்த சொல்லாகுமே' என்பதற்கு ஏற்ப மேற்கூறிய எழுத்துக்களும்
 சொற்களும் கலந்து தொடக்க நிலையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. நாளடைவில் பெருமளவில்
 தமிழ்ச் சொற்களே கல்வெட்டுகளில் கையாளப்பட்டுள்ளன.தமிழகம் வந்த சமண
 முனிவர்களால் தான் தமிழர்க்கு எழுத்துக்கள் அறிமுகமாயின என்ற கருத்து தற்போது
 மாறிவிட்டது. புலிமாண்கோம்பை கல்வெட்டுகளின் கண்டுபிடிப்புகள், பொருந்தல்,
 கொடுமணல், கீழடி அகழாய்வு பாணை ஓட்டுப் பொறிப்புகளில் உள்ள எழுத்துக்களின்
 காலக்கணிப்பு ஆகியவற்றைக்கொண்டு இம்முடிவு முற்றிலும் மறுக்கப்பட்டு கி.மு.ஆறாம்
 நூற்றாண்டளவிலேயே தமிழ் மக்கள் எழுத்தறிவு பெற்ற சமுகமாக இருந்தனர் என்பது
 உறுதிப்பட்டுள்ளது. தமிழர்கள் முதலில் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி, அவற்றின் அடுத்த
 கட்டவளர்ச்சியாக எழுத்துக்கள் தோன்றின என்பதை வல்லம் அகழாய்வும்
 மெய்ப்பிக்கின்றது.

இந்த நிலையில் தமிழ் இலக்கண, இலக்கியப் பரப்பில் பெரும் எண்ணிக்கையிலான படைப்புகள் சமணர்களால் ஆக்கப்பட்டன என்று காண்கிறோம். தொல்காப்பியம், நன்னூல், திருக்குறள், நாலடியார், சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி முதலான பலபடைப்புகளைச் சமணர்களே தமிழுக்குக் கொடையளித்துள்ளனர். ஏனெனில் இவர்கள் தாம் செல்லும் இடங்களில் உள்ள மக்கள் மொழியில் பேசவேண்டும், எழுத வேண்டும் என்ற கொள்கை உடையவராய் இருந்துள்ளனர்.

சமணசமயம் செழித்து வளர்வதற்குக் காரணமாக இருந்தது யாதெனின் அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்த மொழிபிரசாரம் ஆகும். சமண சமயத்தார், பௌத்தர்களைப் போலவே, தாங்கள் எந்தெந்த நாட்டிற்குப் போகிறார்களோ அந்தந்த நாடுகளில் வழங்குகிற தாய்மொழியிலேயே தங்கள் மத நூல்களை எழுதினார்கள். இதனால் அந்தந்த நாட்டுமக்கள் எளிதிலே இந்த மதக் கொள்கைகளை அறிந்து அவற்றைக் கைக்கொள்ள முடிந்தது. இதனை ஒரு நிகழ்வு மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

உச்சயினி தேசத்து அரசனது அவைக்களத்தில் வடமொழியைக் கற்றுத் தேர்ந்து பெரும் புகழ்பெற்று விளங்கிய சித்தசேன திவாகரர் என்னும் பிராமணர் ஒருவர் இருந்தார். அதே காலத்தில் இவரைப் போலவே கல்விக் கடலைக் கரைகண்ட விருத்தவாதி முனிவர் என்னும் சமணத்துறவியும் வாழ்ந்து வந்தார். இவர்கள் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நேரில் கண்டு வாதம் செய்து தம்மில் யார் அதிகமாகக் கற்றவர் என்று அறியப் பேரவாக் கொண்டிருந்தனர். நெடுநாள் சென்ற பிறகு இவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் காணும் படி நேரிட்டது. இருவரும் வாதம் செய்யத்துணிந்து வாதத்தில் தோற்றவர் வென்றவர்க்குச் சீடர் ஆகவேண்டும் என்று முடிவு செய்து வாது செய்யத் தொடங்கினர். அவ்வூர் பொது மக்கள் வெற்றி தோல்வியைச் சொல்லும் நடுவர்களாக இருந்தனர். சித்தசேன திவாகரர் தமது வடமொழி வல்லமையைப் புலப்படுத்த எண்ணி வடமொழியிலேயே வாதம் நிகழ்த்தினார். இந்த வாதப் போரில் வெற்றி பெற்றவர் விருத்தவாதி முனிவரே என்று நடுநின்றவர் முடிவு கூறினர். உடன்படிக்கையின் படி விருத்தவாதி முனிவருக்குச் சித்தசேன திவாகரர் சீடர் ஆனார்.

இதன்பிறகு சித்தசேன திவாகரர், வடநாட்டு மக்கள் பேசிப்பயின்று வந்த அர்த்தமாகதியில் எழுதப்பட்டிருந்த சமணசமய நூல்களை வடமொழியில் (சமஸ்கிருதத்தில்) மொழிபெயர்த்து எழுதக் கருதி தமது கருத்தைத் தம் குருவாகிய விருத்தவாதி முனிவரிடம் சொன்னார். விருத்தவாதி முனிவர் அவ்வாறு செய்யக் கூடாது என்று தடுத்தார். மக்கள் பேசிப்பயின்று வரும் அர்த்தமாகதியில் உள்ள நூல்களை வடமொழியில் எழுதி வைத்துப் பொதுமக்கள் தெரிந்து கொள்ளாதபடி செய்வது பெரும் பாவம் என்பதை நன்கு விளக்கிச் சொன்னார். தம் ஆசிரியர் சொன்ன உண்மைகளை உணர்ந்த பின்னர், சித்தசேன திவாகரர் தாம் செய்ய

நினைத்த குற்றத்திற்குக் கழுவாயாகப் பன்னிரண்டு ஆண்டுவரை வாய்பேசாமல் ஊமை போல் வாழ்ந்திருந்தார்.

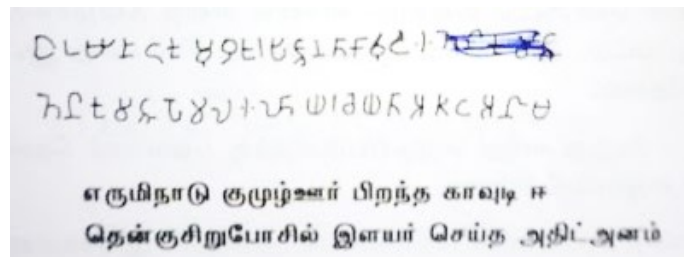
மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி அவர்கள் தன் நூலான சமணமும் தமிழும் என்பதில் குறித்துள்ள செய்தியின் காலம் நமக்குத் தெரியவில்லை எனினும் சமணர்கள் தாங்கள் பணி செய்த இடங்களில் மக்கள் மொழியைக் கற்றுப் பேசி, எழுதி மக்களோடு பணியாற்றினார்கள் என்பது தெரியவரும். இதற்கு மாறாக தேவபாஷையில் பேசுவோ எழுதவோ அவர்கள் உடன்படவில்லை என்பதே அவர்கள் வைதீகத்திற்கும், மநுநெறிக்கும் எதிரானவர்கள் என்பதை விளக்கும். இதன் நீட்சியாகத்தான் தமிழ் மொழிக்குச் சமணர்கள் தந்த இலக்கிய, இலக்கணப் படைப்புகளைப் பார்க்க வேண்டும். கல்வியைப் பொதுமையாக்கியவர்கள் சமணர்கள். தமிழர் மரபுப்படி பெண்களுக்கும் கல்வியைக் கொண்டு சென்றவர்கள். கற்ற பெண்களை 'குரத்திகள்' என்ற பெயரில் குருவாக ஏற்றவர்கள் என்பதிலிருந்தே அவர்கள் கலகக்காரர்கள் என்பது புலப்படும். மக்களின் பக்கம் நின்று மக்களுக்காக வாழ்ந்தவர்கள் சமணர்கள்.

மேலே சொன்ன கருத்துக்களை ஆராயாது தொடர்ந்து சமணர்களுக்கும் தமிழுக்கும் தொடர்பில்லை, சங்ககாலத்தில் சமணம் இல்லை, பாண்டிய நாட்டில் சமணம் இல்லை, சமணர் குகைப்பள்ளிகள் எல்லாம் ஆசீவகப்பள்ளிகள் என்று வாதிடவோரின் அறியாமையைக் கண்டும் அமைதி காப்போம். சித்தன்னவாசலில் தான் ஆசீவகம் துவங்கிய மற்கலி கோசலர் மறைந்தார். அதுதான் இன்றைய ஏழுடிபாட்டம் பள்ளி என்னும் நெடுஞ்செழியன் அவர்களின் கூற்றையும் நாம் புறந்தள்ளத்தான் வேண்டும்.

சித்தன்னவாசல் கல்வெட்டில் வரும் 'எருமிநாடு குமிழூர் காவிதி' என்னும் தொடர் குறிப்பிடும் குமிழூர் என்பது மைசூர் பகுதியிலிருந்திருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தே இதுவரை இருந்துவருகிறது.

எருமிநாடு குழுமுஊர் பிறந்த காவடி

தென்குசிறுபோசில் இளயர் செய்த அதிட்அனம்

சித்தன்ன வாசல் கல்வெட்டு: தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை வெளியிட்ட “தமிழ் - பிராமி கல்வெட்டுகள்” நூலில் உள்ள கல்வெட்டுப் பாடமும் குறிப்பும்

ஆனால் திருச்சி நகரத்திலேயே பாலக்கரை-மரக்கடை பேருந்து நிறுத்தத்திற்கு இடையில் உள்ள ஒரு பகுதி ‘குமிழூர்’ என்று பெயர் பெற்றுள்ளதாக ஒரு பெயர்ப்பலகையை நான் அண்மையில் அறிந்தேன். எனவே இந்த செய்தி தொடர்பாக இன்னும் கள ஆய்வு செய்து எருமிநாடும், குமிழூரும் திருச்சிப்பகுதியிலேயே இருந்திருக்க வாய்ப்பிருக்குமோ என முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

2. தமிழர்கள் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள்

— பேராசிரியர் ப.புஸ்பரட்ணம்

தமிழர்கள் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள்.

தமிழ்மொழி இலங்கையின் தொன்மையான மொழி.

“சிங்கள அறிஞர்களே, சான்றுகளோடு குறிப்பிட்டுள்ளனர்.”

“தமிழ் மக்களை வழி நடத்துகின்ற தலைமைகளிடையே எமது வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதில் எந்த முகாந்திரமும் கிடையாது. அதுபற்றிய ஆர்வமோ கொள்கைப் பிரகடனங்களோ கூடக் கிடையாது.”

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரும், வரலாற்றுத்துறை, தொல்லியல்துறைத் தலைவரும், இலங்கையின் மரபுரிமைச் சின்னங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான மத்திய கலாச்சார நிலையத்தின் தொல்லியல் பணிப்பாளருமான பேராசிரியர் புஸ்பரட்ணம் அவர்கள் உரிமை இதழுக்கு வழங்கிய பிரத்தியேக நேர்காணல்.

இவர் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையின் மீள் புனரமைப்பில் முக்கியமான ஆலோசகராகப் பணிபுரிந்ததோடு, தொல்லியல் தொடர்பான பதினெட்டிற்கும் மேற்பட்ட நூல்களையும், நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளதோடு, வடகிழக்கு இலங்கையின் பல அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவர் .

கேள்வி:

கிழக்கு மாகாணத்திற்கென உருவாக்கப் பட்டுள்ள தொல்லியல் செயலணி தொடர்பான தங்களின் கருத்து என்ன?

இலங்கையில் பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலம் தொடக்கம் ஒரு தொல்லியல் திணைக்களம் இயங்கிவருகிறது. அந்தக் காலம் தொடக்கம் ஒரு தொல்லியல் சான்றை அல்லது மரபுச் சின்னத்தைப் பேணிப்பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பு அதன் பணிப்பாளர் நாயகத்திற்கே உரியது. அவருடைய மேலாண்மையின் கீழ் உதவிப் பணிப்பாளர்கள், அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் இருப்பார்கள். அதுபோல கல்வெட்டு, நாணயவியல், வெளியீடுகள் போன்றவற்றிற்குப் பொறுப்பான உதவிப் பணிப்பாளர்களும் இருக்கிறார்கள். தொல்லியல் சின்னங்களை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குக் கொண்டு செல்வதற்கு அல்லது அதற்குச் சேதம் ஏற்படுத்துவதைக் கண்காணிப்பதற்குத் தனியான ஒரு போலிஸ் பிரிவும் இருக்கிறது.

ஆனால் கிழக்கு மாகாணத்திற்கெனத் தனியான ஒரு தொல்லியல் செயலணி உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அது குறித்த எந்தத் தகவலும் எமக்கு முறையாக அறிவிக்கப்படவில்லை. அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? எங்கே செய்யப் போகிறார்கள்? என்னென்ன மரபுரிமைச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்கப் போகிறார்கள்? என்பது பற்றிய எந்த விளக்கமும் இல்லை. அது தொடங்கப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படும் போதுதான் அது குறித்துச் சொல்ல முடியும். அப்போதுதான் தெரியும் அவர்கள் குறித்தவொரு சமூகத்தின் தொல்லியல் மரபுரிமைகளைப் பாதுகாக்கப் போகிறார்களா? அல்லது பல்லினப் பண்பாடு கொண்ட கிழக்கிலங்கையின் அனைத்து மக்களுடைய மரபுரிமைகளையும் பாதுகாக்கப் போகிறார்களா? என்று. ஆனால் குறித்த செயலணியின் சிங்களவர் ஒரு சிலரால் கிழக்கிலங்கையின் எல்லா சமூகத்தினரதும் மரபுரிமைகள் பாதுகாக்கப்படும் என்றே கருத்துச் சொல்லப்படுகிறது. அதன் உண்மை நிலை என்ன என்பதைப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

கேள்வி:

கிழக்குச் செயலணியில் தமிழ் மக்கள் இணைத்துக் கொள்ளப் படாமையை எவ்வாறு பார்ப்பது?

எனக்கும் அதுவொரு ஆச்சரியமான விடயமாகத்தான் தெரிகிறது. இலங்கைத் தொல்லியல் திணைக்களத்தில் சிங்கள தொல்லியல் ஆய்வாளர்களும், அறிஞர்களும் பணியாற்றுவதைப் போலத் தமிழ் ஆய்வாளர்களும், அறிஞர்களும் பணியாற்றுகிறார்கள். தென்னிலங்கையின் தொல்லியல் சார்ந்த பட்டப்படிப்புக்களில் தமிழ் மாணவர்களும் கற்றுப் பட்டதாரிகளாக வெளியேறியிருக்கிறார்கள். தென்னிலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் தமிழ்ப்பட்டதாரிகளை மேற்படிப்புருக்காக இணைத்துக் கொள்கின்றன. இந்த நிலையில் கிழக்குச் செயலணியில் தமிழர்கள் இணைத்துக்கொள்ளப் படாமைக்கான காரணங்கள் என்னவெனத் தெரியவில்லை. காலப்போக்கில் தெரியவரும் என நினைக்கிறேன்.

கேள்வி:

“கிழக்குச் செயலணியில் சேர்த்துக்கொள்ளத்தக்க நிபுணத்துவம் மிக்க தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் யாரும் இல்லை.” என்று அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா குறிப்பிடுகிறாரே ?

அப்படி நிபுணத்துவம் மிக்க யாரும் இல்லையென்று அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா சொன்னதாக நான் பார்க்கவில்லை. ஆனால் செயலணியில் சேர்ப்பதற்குப் பொருத்தமானவர்களைத்தான் தேடிக்கொண்டிருப்பதாக அவர் சொல்லிய செய்தியொன்றை நான் பார்த்தேன். என்னைப் பொறுத்தவரை ஒரு செயலணி தொடங்குகின்ற பொழுது Terms of Reference என்பது மிக முக்கியமானது. அதாவது என்னென்ன மரபுரிமைச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்கப் போகிறார்கள் அல்லது ஆவணப்படுத்தப் போகிறார்கள்? அது எப்படி மீளுருவாக்கம் செய்யப்படப்போகிறது? போன்ற விடயங்கள் பகிரங்கமாகத் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இலங்கையிலே பௌத்த மதம் அல்லது பௌத்த பண்பாட்டுக்கு முன்னரே ஒரு தொன்மையான பண்பாடு கொண்ட பல இடங்கள் கிழக்கிலங்கையிலே இருந்தமை அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுப்பார்களா? அல்லது குறிப்பிட்ட சில மரபுரிமைச் சின்னங்களை மட்டும் கணக்கில் கொள்வார்களா? எதுவும் தெரியாது. இப்படியொரு நிலையில் அதில் தமிழர்களை இணைந்து கொள்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை.

அதேபோல அதனுடைய உருவாக்கம், பின்னணி போன்ற தெளிவின்மையால் நிபுணர்கள் அதில் கலந்துகொள்வதற்குத் தயங்கலாம். அது அமைச்சருக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். “ஏற்கனவே நாள், நட்சத்திரம் பார்த்து மண்டபம் எல்லாம் ஒழுங்கு செய்து அழைப்பிதழ்கள் எல்லாம் கொடுத்து திருமணத்திற்கு ஒரு வாகனத்தில் எல்லோரும் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது, வழியிலே இடைமறித்து ஒருவர் ஏறிக்கொள்கையில் கிடைக்கும் மரியாதையும், முன்னுரிமையும் போலத்தான் இந்தச்

செயலணியில் தமிழர்களை இணைப்பது” என்பது. அப்படித் தமிழ் நிபுணர்கள் இல்லையென்று யாராவது கூறினால் அது மிகவும் தவறான கூற்று. இத்தகைய நிலையில் இதில் பங்குகொள்ள நிபுணர்களுக்கு ஆர்வமில்லாமல் இருக்கலாம். அது அவரவரின் சொந்த நலன், விருப்பு சார்ந்தது.

கேள்வி:

தமிழர்கள் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் என்ற விடயத்தைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் சி.வி.விக்னேஸ்வரன் குறிப்பிட்டமையானது சர்ச்சையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அது குறித்து உங்கள் நிலைப்பாடு என்ன? தமிழர்கள் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் என்பதற்கான வரலாற்றுத் தொல்லியல் சான்றுகளாக எதனைக் கருதலாம்?

இலங்கையில் தமிழர்கள் முதலில் வந்தார்களா? சிங்களவர்கள் வந்தார்களா? என்ற பிரச்சினை மிக நீண்ட காலமாகவே இருந்து வருகிறது. இது பானி மற்றும் தமிழ் இலக்கியங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு சொல்லப்படுகின்ற ஒருவாதம். ஆனால் தமிழ், சிங்கள மக்கள் அனைவருமே இன அடிப்படையில் ஒன்றுபட்ட மக்கள், மொழி பண்பாட்டு அடிப்படையில் வேறானவர்கள் என்பதுதான் தொல்லியல், மானுடவியல், வரலாற்று, மொழியியலாளர்களுடைய கருத்து. விக்னேஸ்வரன் ஐயா சொன்ன கருத்து ஒரு புதிய விடயமல்ல. ஏனென்றால் இவருக்கு முன்பாகவே தென்னிலங்கைச் சிங்கள அறிஞர்கள் பலர் “தமிழர்கள் இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகள்” என்பதையும், “தமிழ்மொழி தொன்மையான மொழி” என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பேராசிரியர் குணத்திலக தமிழர்களின் அகழ்வு பற்றிக் குறிப்பிடும் போது “ஆழமாகத் தோண்டிக் கொண்டு சென்றால் அது தமிழர்களுக்குச் சாதகமாகவும், அகலமாகத் தோண்டிக் கொண்டு போனால் அது பௌத்த சிங்களவர்களுக்குச் சாதகமாகவும் அமையும் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அதுபோல மூத்த தொல்லியல் அறிஞர் சேனக்க பண்டாரநாயக்க “விஜயன் யுகத்திற்கு முன்னரே ஒரு வளமான நாகரிகம் இருந்திருக்கிறது. இலங்கை மக்களிடையே உடற்கூற்றியல் வேறுபாடுகள் இல்லை, பண்பாட்டு வேறுபாடுதான் உண்டு. அந்தப் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளை விஜயன் வருகைக்கு முன்னரான பண்புகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வுகளைச் செய்ய வேண்டும்.” எனக் குறிப்பிடுகிறார். பேராசிரியர் சத்தமங்கன கருணாரத்ன 1962ஆம் ஆண்டு “இலங்கைக்குப் பௌத்த மதத்தோடு சேர்ந்து மொழியும், எழுத்தும் வருவதற்கு முன்னரே தமிழ்நாட்டுக்குரிய எழுத்துவடிவம் செழிப்பாக இருந்திருக்கிறது.” எனக் குறிப்பிடுகிறார். பின்னாளில் இந்தக் கருத்தைப் பேராசிரியர் பெர்ணான்டோ, கலாநிதி ஆரிய அபயசிங்க போன்றவர்களும், சிங்கள எழுத்து நெடுங்கணக்கை ஆராய்ந்த அறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார்கள். இத்தனைக்கும் மேலாகக் கலாநிதி விக்கிரபாகு கருணாரத்தின அவர்களே “தமிழர்கள்தான் இலங்கையின்

பூர்வீகக் குடிகள் ” என்று கூறுகின்றார். அப்படி இருக்கையில் சபாநாயகருக்கு வாழ்த்துத் தெரிவிக்கும் நிகழ்வில் இதனை ஒரு விடயமாகச் சொல்லாமல், இலங்கைத் தொல்லியல், எமது கலாச்சாரம், பண்பாடு தொடர்பான பாராளுமன்ற விவாதங்களில் இதனைப் பேசியிருக்கலாம். மற்றும்படி அவர் சொன்னதில் எந்தத் தவறும் கிடையாது. அதுதான் நிதர்சனமான உண்மை.

கேள்வி:

கிழக்கு மாகாண மக்களின் தமிழ்த் தேசியம் சார்ந்த நிலைப்பாடு தற்போது எவ்வாறு உள்ளது?

கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டுமல்ல பொதுவாக வடக்கு கிழக்கு தழுவியதாகவே தமிழ்த் தேசியத்தில் பாரியளவு சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. எனக்கு நேரடி அரசியலில் அவ்வளவு ஆர்வம் கிடையாது. ஆனாலும் இந்தமுறை தேர்தல் முடிவுகளை வைத்துப் பார்க்கின்ற போது தமிழ்த் தேசியம் சார்ந்து அதனுடைய வீச்சு வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் தமிழ்த் தேசியம் சார்ந்து பேசும் கட்சிகளுடைய பலவீனம் அல்லது அவர்களின் செயலின்மை தான். தேர்தலில் கொடுக்கப்படுகின்ற வாக்குறுதிகளை நடைமுறையில் சாத்தியப்படுத்த முடிவதில்லை. இதனால் மக்கள் ஏமாற்றமடைந்துள்ளார்கள். மக்களும் பல பொருளாதார சிக்கல்கள், பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதால் அவர்களின் மனோநிலையிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன. இதில் எந்தளவு உண்மை உள்ளது என்பதை அரசியல் ஆய்வாளர்கள்தான் ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழ்த் தேசியம் பேசுவதில் பல அச்ச நிலைமைகள் உண்டு. ஆனால் வடக்கில் அவ்வாறில்லை. ஆனாலும் வடக்கில் பாரிய சரிவு ஏற்பட்டுள்ளது. எனது தனிப்பட்ட கருத்து என்னவெனில், தமிழ் மக்களை வழி நடத்துகின்ற தலைமைகளிடையே எமது வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதில் எந்த முகாந்திரமும் கிடையாது. அதுபற்றிய ஆர்வமோ கொள்கைப் பிரகடனங்களோ கூடக் கிடையாது. அது தேர்தல் காலங்களில் மட்டுமென்றில்லாமல், சாதாரண நிலைமைகளிலும் அதற்கான ஒரு செயலணியை உருவாக்கி, அவற்றினை நாம் ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாக்கலாம். தென்னிலங்கையில் அவர்கள் தங்களது மரபுரிமைச் சின்னங்களைக் கண்டறிந்து பாதுகாப்பதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ளார்கள். அரசியல்வாதிகள் என்றில்லாமல் சாதாரண மக்களும் அதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளார்கள். அதனைப் பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள், பொதுநிறுவனங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்கின்றன. ஆனால் தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் ஒரு பாடசாலையில் கூட அந்தந்தக் கிராமத்தின் வரலாற்று மரபுரிமைச்சின்னங்கள் பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. அதுபோல நைனாதீவில் உள்ள ஒரு ஆலயத்தைத் தவிர வேறெந்த ஆலயங்களிலும் இது தொடர்பான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு மாறாகத் தமிழர்களின் மரபுரிமைச் சின்னங்கள் விற்பனை

செய்யப்படுவதைப் பல இடங்களில் அவதானிக்கிறேன். தென்னிலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தின் பாரம்பரிய மரபுரிமைச் சின்னங்களை விற்பதற்கென்றே பல கடைகள் உள்ளன. அதற்கான காரணம் இது தொடர்பான விழிப்புணர்வு சாதாரண மக்களிடையே ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்பதே எனது கருத்து.

நன்றி:

முனைவர் ப.புஸ்பரட்ணம்

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் தொல்லியல் துறை பேராசிரியர்

நேர்கண்டவர் - காத்திரன்

"உரிமை" - செப்டெம்பர் 13, 2020

3. கல்வெட்டில் குற்றம், தண்டனை, தீர்வு

— முனைவர் ஜெ.ஆர்.சிவராமகிருஷ்ணன்

முன்னுரை:

இடைக்காலத் தமிழக வரலாற்றில் அரசுத்துறை மிகச் சிறந்த முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டது. பல்வேறுத்துறை அதிகாரிகள், ஊர், நகர சபைகள், கோயில் நிர்வாகம் ஆகிய அமைப்புகள் திறம்படச் செயல்பட்டு சட்டம் ஒழுங்கு, தர்மநெறி பிறழாமல் கடமையாற்றியுள்ளனர். இருப்பினும் அரசுக்கு வரி செலுத்தாமல் ஏமாற்றுவது, பொது நிறுவனங்களின் சொத்துக்களை முறையற்ற வழியில் அனுபவிப்பது, லஞ்சம் வாங்குதல், கோயில் மற்றும் அறநிறுவனங்களில் வைக்கப்பட்ட நிரந்தர இருப்புகளைக் கையாடல் செய்தல், கொலைக் குற்றங்கள், தற்கொலைக்குத் தூண்டுதல் என முறைகேடான செயல்களும் ஆங்காங்கே நடந்துள்ளன. அரசும் இதைக் கண்டறிந்து எதிர் காலத்தில் இது போன்ற நிகழ்வுகள் நடைபெறாமல் பார்த்துக் கொண்டது. குற்றங்களைக் கண்டறிதல், தண்டித்தல், தீர்வு என ஏராளமான நிகழ்வுகள் இடைக்கால கல்வெட்டில் காணக்கிடக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி ஆராய்கிறது இக்கட்டுரை.

குற்றங்களின் வகை:

இடைக்காலத்தில் அதிகார குவிப்பு மையங்களாக விளங்கிய பிரம்மதேயங்கள், சதுர்வேதிமங்கலங்கள், கோயில் நிர்வாகம், கிராம சபை போன்றவற்றில் குற்ற நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளதைக் கல்வெட்டுக்கள் சுட்டுகின்றன. இக்குற்ற நடவடிக்கைகளை மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. அரசின் உள்ளாட்சி நிறுவனங்களில் பணிபுரிபவர்கள் சரியாகக் கணக்குக் காட்டாமல் இருத்தல். அதிகாரத் துஷ்பிரயோகம் செய்து பிறர் சொத்துக்களை அபகரித்தல், கையூட்டு வாங்குதல், அரசுக்கு வரிசெலுத்தாமல் நிலங்களை அனுபவித்தல், தம் கடமையைச் செய்யாமல் ஏமாற்றுதல்.
2. கோயில் வழிபாட்டுக்கென வைத்த நிரந்தர வைப்புகளைத் திருடுதல், தாமே அனுபவித்தல்.
3. திட்டமிடப்பட்ட கொலை, தற்செயல் கொலை, தற்கொலைக்குத் தூண்டுதல், முன்பகை காரணமாகக் கொலைகள் என குற்றவியல் வழக்குகளை வகைப்படுத்தலாம்.

இவற்றில் முதல் இரண்டு குற்றங்கள் சிவில் குற்றங்களாகவும் மற்றவை கிரிமினல் குற்றமாகவும் கருதலாம். இத்தகைய குற்றங்கள் பற்றிய செய்திகள் நமக்கு கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான கல்வெட்டுக்களில்

கிடைக்கின்றன. இத்தகைய குற்றங்களைப் புரிந்தவர்கள் நிறைந்த உரிமைகளும், தன்னாட்சியுரிமை பெற்ற தேவதான, பிரம்மதேய, சதுர்வேதிமங்கலத்தை நிர்வாகம் செய்யும் பிராமணர்கள், வழிபாடு செய்து சமயத்தை வளர்க்கும் தேவகண்மிகள் போன்ற அலுவலர்களே பெரும்பாலும் இடம் பெற்றுள்ளனர். சாமானிய மக்களும் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் காணமுடிகிறது.

திட்டமிட்ட கொலை:

பாண்டிய நாட்டில் கி.பி.13 ஆம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற கொலை வழக்கின் விசாரணை பற்றி சிவகங்கை மாவட்டம், திருக்கோஷ்டியூர் சௌமிய நாராயணபெருமாள் கோயிலில் உள்ள மூன்று கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இக்கோயிலில் ஐந்து அலுவலர்கள் இருந்தனர். இவர்களுள் ஒருவர் வாமனபட்டர் என்பவராவார். இவர் ஜப்பசி மாதம் 25 ஆம் தேதி கோயிற் பணிகளை முடித்து கிழக்கு வீதி வழியாகத் தன் வீட்டிற்கு வந்து கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது சத்தியநாவன் என்பவன் தெருவின் இருமங்கிலும் தன் அடியாட்களை ஆயுதங்களோடு நிறுத்திவைத்திருந்தான். பட்டர் இருட்டில் வருவதை அறிந்த அவ்வடியாட்கள் ஆயுதங்களால் தாக்கி கொலை செய்தனர். சத்தியநாவனும் அடியாட்களும் அருகிலுள்ள பன்றித்திட்டிக்குத் தப்பிச் சென்று தலைமறைவாயினர்.

கொலையாளிகள் தப்பியோடவே “மூலப்பரிஷத்து” என்ற சபையினர் ஒன்று கூடினர். சத்தியநாவனுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள், வீடுகள், தோட்டங்கள் முதலிய உடைமைப் பொருட்களும் ஆண், பெண் பணியாட்களும் கையகப்படுத்தப்பட்டு சொக்கநாராயணப் பெருமாள் கோயிலுக்கு உடைமையாக்கப்பட்டது. இவ்வழக்கின் தீர்ப்பு கொலை நடந்த பத்து நாட்களுக்குள் வழங்கப்பட்டது. மேலும் கொலையில் தொடர்புடைய மற்றொரு குற்றவாளியான தேவர்கள்நாயன் என்பவன் அயல்நாட்டிற்குத் தப்பிச்சென்றதை அறிந்த ஊர்சபை அவனுடைய சொத்துக்களையும் கையகப்படுத்தி கோயிலுக்கு உரிமையாக்கினார். இந்நிகழ்ச்சி நடந்து முடிந்த நான்கு மாதங்களுக்குப்பின் சத்தியநாவன் மகன் சேர்மலைப்பெருமாள் என்பவன் அவ்வூர்க் கோயில் அலுவலர் முதல் பணியாளர்கள் வரை அனைவரையும் ஒருங்கு கூட்டினான். தமதந்தை செய்த கொலைக்கும் தமக்கும் எந்த தொடர்புமில்லை எனவும், தாம் நிரபராதி என்றும், உடைமைகளின் பறிமுதலால் தாம் பெருந்துன்பத்திற்கு ஆளாகியிருப்பதாகவும் ஊர்சபை கையகப்படுத்திய நிலங்கள், வீடுகள், தோட்டங்கள், பணியாளர்கள் முதலிய அனைத்தையும் மீள அளிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு ஈடாகக் கோயிலுக்கு எண்ணூறு பணம் கொடுப்பதாகவும் விண்ணப்பம் செய்தான்.

அவனுடைய வேண்டுகோள் விண்ணப்பத்தில் உண்மையிருப்பதை ஊர் சபையோர் உணர்ந்தனர். அவ்விண்ணப்பத்தையும் ஊர்ப் பொதுமக்களின் பரிந்துரையையும் ஊர்சபை ஏற்றுக்கொண்டது. கோயிலுக்கு வீரகேரள மலையரையன் சந்தி என்ற கட்டளையைத்

தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்ற உறுதிப்பாட்டின் அடிப்படையில் சேர்மலைப் பெருமானுக்கு உடைமைகள் அனைத்தும் மீள வழங்கப்பட்டது.

பிறன்மனை விருப்ப கொலை:

விழுப்புரம் மாவட்டம், திருக்கோவிலூர் வட்டம் ஜம்பையில் உள்ள சம்பநாதர் கோயிலில் முதலாம் இராஜராஜனின் கி.பி 1013 ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட கல்வெட்டில் பிறன்மனை விருப்பத்தால் நடந்த கொலை பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. பாலைப்பந்தல் என்னும் ஊரைச் சார்ந்த அங்காடி பொற்றாமன் என்பவன் வாணிபம் செய்து வந்தான். அவன் சீமாதேவி என்னும் பெண்ணை தன் வாழ்க்கை துணைவியாகக் கொண்டிருந்தான். நாவலூர் என்ற கிராமத்திலிருந்து இவ்வூரில் வாழ்ந்து வந்த சீராளன் என்பவன் சீமா தேவியை அடைய விரும்பினான். ஒரு நாள் நள்ளிரவில் சீமாதேவியைக் கற்பழிக்கும் நோக்கில் வீட்டில் புகுந்து கட்டாயப்படுத்தி இழுத்தான். இந்நிகழ்வை நேரில் பார்த்த அங்காடிப்பொற்றாமன் சினம் கொண்டு சீராளனைக் குத்தி கொன்றான்.

இவ்வழக்கை விசாரித்த ஊர்சபையோர் அங்காடிப் பொற்றாமனின் செயல் மனவெழுச்சியால் நிகழ்ந்ததாகக் கருதினர். இருப்பினும் சீராளனைக் கொன்ற குற்றத்திற்காக ஒரு நந்தா விளக்கைச் சூரியச் சந்திரர் உள்ளவரை இவ்வூர்க் கோயிலில் எரிக்க வேண்டுமென ஆணையிட்டனர். ஊர்சபையோர் கணவனை இழந்த சீராளனின் மனைவியை அணுகி இத்தீர்ப்பிற்கு இசைவையும் பெற்றனர்.

முன்பகை கொலை:

கி.பி.1127 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட விக்கிரம சோழனின் ஒன்பதாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் இராஜேந்திரசோழ வளநாடு பெண்ணைத் தென்கரை நாட்டிலிருந்த கடம்பூரில் நிகழ்ந்த கொலை சம்பவத்தைப் பற்றி விவரிக்கிறது. கடம்பூரில் வாழ்ந்த கூடலுடையான் குளத்தான் சேந்தன் என்பவனுக்கும், பிச்சன்பன்மன் கண்டன் என்பவனுக்கும் பகை மூண்டிருந்தது. முன்பகைக் காரணமாக இருவரும் ஒருவரையொருவர் சண்டையிட்டுக் கொண்டனர். அப்போது கூடலுடையான் சேந்தன் முட்டிக்குத்தியதில் பிச்சன்பன்மன் கண்டன் இறந்தான். இவ்வழக்கு ஊர் சபையோரிடம் வந்தது. பன்மன்கண்டனின் தந்தை, பிச்சன்பன் மனைவியும், உடன் பிறந்த தம்பியான பெரியனையும், அவன் தம்பி முனையானையும், இளையான் அக்களனையும் அழைத்துப் பேசினர். அவர்கள் அனைவரும் கூடலுடையான் சேந்தன் செய்த கொலைக் குற்றத்திற்காக அவனை அறச்செயல் செய்ய வேண்டினர். அவர்களுடைய அனுமதி பெற்ற சபையினர் ஊர் வழக்கப்படி உரியனசெய்வதாக உறுதியளித்தனர். இக்குற்றத்திற்காகச் சேந்தனிடம் தண்டமாக முப்பத்திரண்டு பசுக்களைக் கைக்கொள்ளலாம் என முடிவெடுத்தனர். அம்முடிவை

பன்மன்கண்டனின் குடும்பத்தார் ஏற்றுக் கொண்டனர். சேந்தனும் அத்தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்பட்டு முப்பத்திரண்டு பசுக்களைக் கொடுத்தான்.

தற்கொலை வழக்குகள்:

கி.பி.1055 ஆம் ஆண்டு முதலாம் இராஜேந்திர சோழனின் மூன்றாம் ஆட்சியாண்டில் இராஜேந்திர சோழ வளநாட்டின் பெண்ணை ஆற்றின் தென்கரையில் கூகுர்ப்பாடி என்னும் ஊர் இருந்தது. இதேவூரில் வீரபுத்திரன் என்பவனின் அன்னை சேந்தன் உமையாளும் வாழ்ந்து வந்தாள். அவரை வரிசெலுத்த வேண்டுமென அவ்வூர் அரசு அலுவலரான பழங்கூரன் குன்றன் என்பவன் வற்புறுத்தினான். அனைத்து வரிகளையும் சேந்தன் உமையால் செலுத்திவிட்டதாகவும் எதற்கும் வரிசெலுத்த வேண்டியதில்லை எனவும் மறுத்துக்கூறிவிட்டான். பழங்கூரன் உமையாளை அரசன் முன்பு நிறுத்தி வரியை மீண்டும் செலுத்தச் செய்தான். அச்செயலால் மனம் நொந்த சேந்தன் உமையாள் நஞ்சு குடித்துத் தற்கொலை செய்துகொண்டார். நான்கு திசைகளிலிருந்த பதினெண் ஊர்களைச் சேர்ந்த ஊர்சபையினர் அனைவரும் கூடினர். வரி செலுத்திய சேந்தன் உமையாளை அரசன் முன்பு கொண்டு நிறுத்தி அவரை மீண்டும் வரி செலுத்தச் செய்து, அவமதிப்புக்குள்ளாக்கிய செயலே தற்கொலைக்குக் காரணம் என உணர்ந்தனர். பழங்கூரன் குன்றனுக்கு ஊர்சபையோர் முப்பத்திரண்டு பொற்காசுகளைத் தண்டம் விதித்தனர். அக்காசுகளை முதலீடாகக் கொண்டு அதன் வட்டியில் நாள்தோறும் உழக்கெண்ணெய் வாங்கி கோயிலில் விளக்கு எரிக்க ஆணையிட்டனர்.

இரண்டாம் இராஜேந்திரசோழனின் நான்காம் (கி.பி.1055 - 1056) ஆட்சியாண்டில் புதுக்கோட்டை மாவட்டம் நார்த்தாமலையில் திசை ஆயிரத்து ஐநூற்றுவர் என்ற வணிகக்குழுவினர் இருந்தனர். இவர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணொருத்தி கட்டிலேறுவதற்குத் (திருமண சடங்கு) தயாராக இருந்தாள். தில்லைக்கூத்தனும், மற்றொருவனும் அதற்குத் தடையாக இருந்து மணமகனுக்கு இராமன் என்பவனின் மகளைத் திருமண ஏற்பாடு செய்தனர். இதனால் முதல் பெண் நஞ்சு குடித்து உயிரை மாய்த்துக்கொள்கிறாள். இதனை அறிந்த திசை ஆயிரத்து ஐநூற்றுவரும், பெருநிரவியரும் இதற்குப் பிராயச்சித்தமாகச் சங்கு பரமேசுவரியை எழுந்தருளுவித்து இவ்வூர்க் மாதேவர்க்கு மூன்று சந்தியும் விளக்கெரிக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளனர்.

தற்செயல் கொலைகள்:

திண்டிவனம் வட்டம், கிடங்கில் பக்தபிரஹ்மீஸ்வரர் கோயிலில் உள்ள முதலாம் குலோத்துங்கசோழனின் 21வது (கி.பி.1091) ஆட்சியாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு தற்செயல் கொலையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. ஓய்மாநாட்டு குடிப்பள்ளி கிராமத்தில் மாலன் என்பவனின் மகன் கற்றளி என்னும் ஆறு வயது சிறுவன் இருந்தான். இவன் ஒருநாள் கையில்

அரிவாளைக் கொண்டு மரத்தை வெட்டிக்கொண்டிருந்தான். அப்போது இவ்வூர்க் பொன்மகனார் மகன் நக்கன் என்னும் ஏழு வயது சிறுவன் விளையாட்டாகக் கையை நீட்டக் கையை வெட்டிவிட்டான். சிறுவன் நக்கன் இறந்து விடுகிறான். தன்மகன் கற்றளி கையை வெட்டி மரணத்தை ஏற்படுத்திய செயலுக்காக மாலன் மனம் நொந்து கோயிலுக்கு விளக்கெரிக்க நாள்தோறும் உழக்கெண்ணெய் அளித்துள்ளான்.

விழுப்புரம் மாவட்டம், உளுந்துர்பேட்டை வட்டத்தில் எலவனாதூர் அர்த்தநாரீஸ்வரர் கோயில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலில் உள்ள இரண்டாம் இராஜாதிராஜ சோழனின் பத்தாம் ஆட்சி யாண்டைச் சார்ந்த (கி.பி. 1173) கல்வெட்டு தற்செயல் கொலை வழக்கைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. ஜனநாதவளநாட்டு பரனூர்க் கூற்றத்து மாடூரில் வாழ்ந்த கோச்சாத்தன்காமன் என்பவனின் அகமுடையாள் ஏதோ காரணத்திற்காக தன் மகள் மீது கடும் கோபத்துடன் அரைமனை (அரிவாள்மனையாக இருக்கலாம்) கோலை வீசினாள். அக்கோலானது இலக்கு மாறி இதேவூரை சார்ந்த மிண்டன்காமன் என்பவனுடைய மகள் மீது பட்டது. காயமுற்ற அப்பெண் இருபது நாள்வரை இன்னல்பட்டு இறந்தாள். இவ்வழக்கு ஊர்சபைக்கு வந்தது. குற்றங்களைத் தீர விசாரித்த சபையோர் கோச்சாத்தன்காமனின் அகமுடையாள் உயிர்க்கொலை செய்யும் நோக்கில் அரைமனைகோலை எறியவில்லை. இந்நிகழ்வு எதிர்பாராமல் கைப்பிழைப்பாடாக நடந்த விபத்து என்று தீர்ப்புக் கூறினார். இருப்பினும் கோச்சாத் தன்காமனிடம் முப்பத்திரண்டு பசுக்களைத் தண்டமாகப் பெற்றனர். இப்பாவத்திற்குக் கழுவாயாக கோச்சாத்தன் அகமுடையாள் கோயிலுக்கு விளக்கு வைக்க இருதிறத்தாரும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

இதேகோயிலில் உள்ள மூன்றாம் இராஜராஜசோழனின் பத்தாவது ஆட்சியாண்டு (கி.பி.1226) கல்வெட்டு மற்றொரு தற்செயல் கொலை வழக்கைப்பற்றிக் கூறுகிறது. வடநாரையூர்க் கூற்றத்து வாணபிராட்டியிலிருக்கும் ஆறிக்குளத்தூருடையான் முடிகொண்டான் காரியாந வீரபாலன் என்பவன் பன்றி வேட்டையாட இரவு காட்டிற்குச் சென்று அம்பு எய்ய, அது குறிதவறி புஞ்ச நூற்பள்ளிபடியன் கந்தனான புஞ்ச நூற்போயன் மகன் தில்லையான் ஆறாயிரப்போயன் மீது பட அவன் இறந்து விடுகிறான். இவ்வழக்கை விசாரித்த ஊர் சபையோர் இச்சம்பவத்திற்கு ஏதேனும் முன்பகை உள்ளனவா என்பதைத் தீரவிசாரித்தனர். இந்நிகழ்வு தற்செயலாக நடந்ததே தவிர பகையேதுமில்லை என்று தீர்ப்புக் கூறினர். இதன் கழிவிரக்கமாக வீரபாலன் எலவனாதூர் கோயிலுக்கு முப்பத்திரண்டு பசுக்களைத் தானமாகக் கொடுத்துள்ளான்.

சிவில் வழக்குகள்:

பண்டையகால அரசுக்கு நிலவருவாயே நிரந்தரவருவாயாகும். “அறு கூறினால் புரவு மாயாதியும் பொன்னும் பெறுமாறு சோழகோன்” என்ற கல்வெட்டு வரியில் ஆறில் ஒருபங்கு

நிலவரியாக வசூலிக்கப்பட்டதை அறிய முடிகிறது. இதில் “புரவு” என்ற சொல் நிலவரியைச் சுட்டுவதாகும். இவ்வரிகளை வசூல் செய்வதற்காக ஒவ்வொரு ஊரிலும் புரவுவரி சீகரணம், புரவு வரியார், புரவுவரித் திணைக்களநாயகம் என்ற பெயரில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். இவர்கள் மக்களிடம் நிலவரியை வசூல் செய்து அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டும். இருப்பினும் வரி ஏய்ப்பு செய்பவர்கள், பொய்க்கணக்கு எழுதும் அதிகாரிகளும் இருந்துள்ளனர். இவர்கள் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள் பற்றிக் காண்போம்.

கடலூர் மாவட்டம், காட்டுமன்னார்கோவில் வட்டம் ஓமாம்புலியூர் வியாக்ரபுரீஸ்வரர் கோயிலில் உள்ள இரண்டாம் கோப்பெருஞ்சிங்கன் கல்வெட்டில் நிலவரி செலுத்தாதவர் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை பற்றிக் கூறுகிறது. புநீஉலகளந்த சோழச்சதுர்வேதிமங்கலத்திலிருந்த சிலர் நிலத்தின் மீதான வரியைச் செலுத்தாமல் ஊரைவிட்டுச் சென்று விட்டனர். இவர்களுக்கு இதேவூரைச் சேர்ந்த பிராமணர்கள் சிலர் பிணையளித்திருந்தனர். பிணையளித்தவர்களும் வரியைச் செலுத்தவில்லை. இதனால் வரியை உடனே செலுத்துமாறு இவர்களுக்கு ஆணையிடப்பட்டது. ஆணைப்படி வரிகட்டத் தவறியதால் பிணையளித்தவர்களின் நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டது. இவர்களின் நிலத்தை பிணையிளையாகப் பெற்றுக்கொள்ளயாரும் முன்வராததால் நிலத்தின் ஒரு பகுதியினை கோயில் நிர்வாகத்தினரே விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு வேண்டினர். கோயில் பயன்பாட்டில் இல்லாமல் இருந்த ஆபரணங்களை விற்று நிலங்களை கோயில் நிர்வாகமே வாங்கியது.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கள்ளப்பெரம்பலூர் கைலாசநாதர் கோயிலில் உள்ள மூன்றாம் இராஜராஜ சோழனின் 19ஆம் ஆட்சியாண்டைச் சார்ந்த கல்வெட்டு பொய் கணக்கு எழுதியதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையைப்பற்றிக் கூறுகிறது. “நம்மூரில் காணி உடையநாய் கணக்கெழுதி வந்தசேஞலூருடையான் மதளை உத்தமப்பிரியன் எல்லோருக்கும் மேற்கிராமத்து துரோகியாய் கணக்கெழுதலாகா தொழிகையால் இவனும் இவன் வங்கிஷத்தாரும் இவன் உறவு முறையென்று வந்து கணக்கெழுதுவார்களாகில் திருவாணை புவன முழுதுடையாராணை” என்ற கல்வெட்டு வரியால் சேஞலூருடையான் மதளை உத்தமப்பிரியன் என்பவன் பொய்க்கணக்கு எழுதியதை அவ்வூர் சபையோர் தணிக்கை செய்தபோது கண்டறிந்தனர். உடனே அவனை அரசப்பணியிலிருந்து நீக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. இனி அவனும், அவனது வழித்தோன்றல்களாக வருவோரும், அவனுடைய உறவினர் என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகின்றவர்களுக்கு ஊர்கணக்கு எழுத நிரந்தர தடை விதிக்கப்பட்டதையும் உணரமுடிகிறது.

மெகா வரியேய்ப்பு நடவடிக்கை:

பழையவடஆர்க்காடு மாவட்டம் அரக்கோணம் வட்டம் திருமால்புரத்திலுள்ள சோழர் கல்வெட்டில் மெகாவரியேய்ப்பு முறைகேடு பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இக்கல்வெட்டு நூறு வரிகளைக் கொண்டது. இவ்வரியேய்ப்பு முதலாம் ஆதித்த சோழனின் 22ஆவது (கி.பி 893) ஆண்டிலிருந்து, உத்தம சோழனின் நான்காம் (கி.பி 974) ஆட்சியாண்டு வரை ஏறக்குறைய 82 ஆண்டுகள் நடந்துள்ளது. திருமால்புரத்துக் கோயில் வழிபாட்டிற்காக புரவுநெல் 3,000 காடி, இரவு நெல் 561 காடி, பொன்னாக 200 கழஞ்சு, சிற்றியாற்றூர் என்ற ஊரும் தானமாக அளிக்கப்பட்டது. இவ்வூர் நிலங்களில் சங்கப்பாடிகிழான் என்பவனின் நிலம் மட்டும் நீக்கி பிற நிலங்கள் அனைத்தும் கொடையாக அளிக்கப்பட்டன.

இந்த ஊரை ஏற்று மேற்கூறிய அளவு வரியைச் செலுத்தும் பொறுப்பை புதுப்பாக்கம் சபையோர் ஏற்றுக்கொண்டனர். இது தொண்டைமானாற்றூர் துஞ்சினதேவரின் (முதலாம் ஆதித்த சோழன்) 21 ஆட்சியாண்டில் கொடுக்கப்பட்டு 22 ஆவது ஆண்டில் சாசனம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இதுபற்றிய விவரம் அரசாங்க வருவாய் கணக்குப் புத்தகத்தில் எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இப்படி அரசுக் கணக்கில் எழுதப்படாமல் இருந்த விவரம் பராந்தக சோழனின் நான்காவது ஆட்சியாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அரசின் கணக்கில் சேர்க்கப்பட்டது. அதன் பிறகும் புதுப்பாக்கத்துச் சபையோர் கோயிலுக்குச் சேரவேண்டிய பொன்னையும், நெல்லையும் கொடுக்காமல் இவ்வரசனின் 36 ஆவது ஆண்டுவரை அதாவது முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் ஏமாற்றி வந்துள்ளனர். இதனால் கோபமடைந்த அரசன் சபையோரிடமிருந்து சங்கப்பாடிகிழான் முதலிய அனைத்து நிலங்களையும் மீட்டு கோயிலின் நேரடி நிர்வாகத்தில் விடுகிறான்.

ஆனால் இப்படி முன்னர் நீக்கிய சங்கப்பாடிகிழான் நிலத்தைக் கோயிலுக்கு வரியிலிட்டு குடுத்தப்பின்னரும் அந்த நிலத்தைப் புதுப்பாக்கத்துச் சபையோர் வன்முறையினால் கைப்பற்றி அனுபவித்துக் கொண்டதுடன் கோயிலுக்குச் சேரவேண்டிய இறையையும் கட்டாமல் விடுகின்றனர். இந்த வரியேய்ப்பை எதிர்த்துக் கேட்ட கோயில் அதிகாரிகளையும் அவர்கள் துன்புறுத்தியுள்ளனர். சபையோர்களின் அட்டகாசம் எல்லை மீறியபோது இத்தகவல் அரசனிடம் முறையிடப்படுகிறது. அதனை கேட்ட அரசன் கோயில் அதிகாரிகளையும், சபையோரையும் அழைத்து நேரடி விசாரணை செய்த போது ஊழல் வெளிப்படுகிறது. சபையோர் தங்கள் குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். மேலும் இவ்வழக்கு விசாரணையானது இப்பகுதியின் பிரம்மதேயக் கிழவர்கள், நாட்டார்கள், நகரத்தார்கள், ஊரார்கள், பள்ளிச்சந்தம் மற்றும் பிற சபை அமைப்புகளின் அலுவலர்கள் போன்றோர்களின் முன்னிலையில் நடத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும் அப்போது மன்னனுடன் கரும்பும் ஆராய்கின்ற அதிகாரி ஒருவனும், நடுவிருக்கை, ஆணத்தி, வாய்க்கேழ்வி, ஓலை எழுதும் அதிகாரி, ஓலைநாயகம், புரவுவரி அதிகாரி,

உத்தரமந்திரி, வரிப்பொத்தகக் கணக்கு ஆகிய வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளும் உடனிருந்து வழக்கை நடத்தி ஒழுங்குபடுத்தியுள்ளனர். இதிலிருந்து பிரம்மதேய சபையோர்கள் அரசனின் ஆணைகளையே மதியாமல் ஏமாற்றும் துணிச்சல் மிக்கவர்களாக இருந்துள்ளனர். இவ்வழக்கிற்காக மன்னன் காஞ்சிபுரம் வந்து விசாரணை செய்ததையும் இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.

தண்டனைகள்:

சபையோர் நீதி வழங்குவதில் காலம் தாழ்த்தாமல் உடனுக்குடன் வாதி, எதிர்வாதி ஆகியோரின் முன்னிலையில் விசாரணை செய்து தீர்ப்பு வழங்கினர். மேலும் வாதியின் குடும்பத்தினரை அழைத்து இக்குற்றத்திற்கு என்ன வழிகாணலாம் எனக் கேட்கப்பட்டிருப்பது ஊர்சபையோரின் மிக உயர்ந்த நீதி வழங்கும் பண்பைக் காட்டுகிறது. மேலும் சபையோர் மரண வழக்குகளைக் கையாண்ட விதம் அளப்பரியதாக உள்ளது. காரணம் கொலைக் குற்றத்திற்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்பெறாமல் குற்றவாளி திருந்துவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் நோக்கில் தண்டம் விதித்து அத்தொகையைக் கோயிலுக்கு விளக்கெரிக்க நிவந்தமாக அளிக்க வேண்டுமென விதியமைத்துள்ளனர். மனிதன் சமுதாய, அரசியல் சட்டங்களுக்கு மேலாகத் தன்னுடைய மன சாட்சிக்குக் கட்டுப்பட்டவன் ஆவான். கொலைசெய்தல் கொடுமையான செயல் என்று அறிந்தும் மனவெழுச்சியால் அறிவிழந்து அக்கொடிய செயலுக்கு உட்படுகிறான். சூழ்நிலையே ஒருவனைக் குற்றவாளியாக ஆக்குகிறது. இதனை உணர்ந்த சபையோர் கொலைக்குற்றம் செய்தவர்களுக்குத் தாம் செய்த தவற்றை உணர்ந்து சிந்திக்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய கருது கோளை கொண்டிருந்ததை அறியமுடிகிறது. குற்றம் செய்தவனை மரணத்தின் மூலம் தண்டிப்பதை விட அவனைச் சீர்திருத்துவதில் தான் நீதியின் பெருமை நிலைநிறுத்தப்படுகிறது. குற்றங்களுக்கு மரண தண்டனை அளிக்க விதியிருந்தும் 302 இ.பி.கோ வின் கீழ் ஆயுள்தண்டனையாக மாற்றி விதிப்பதற்கு ஒப்பாக இக்கல்வெட்டு தீர்ப்புகள் உள்ளன. காலம் தாழ்த்தினால் நியாயம் மறுக்கப்படுகிறது என்பர். கல்வெட்டுக்களில் காலம் தாழ்த்தப்படாமல் நீதி வழங்கிய முறை சிந்திக்க வைப்பதாக உள்ளது.

தீர்வுகள்:

வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுக் கொலை செய்தமை இன்றைய குற்றவியல் சட்டம் இ.பி.கோ 300 விதிக்குப்பொருந்த வாமனப்பட்டர் சத்தியநாவனால் கொலைசெய்யப் பெற்றான். மரணம் நேரிடும் என்று தெரிந்தே மரணம் நேரிடும் வகையில் ஈடுபட்டமை இன்றைய குற்றவியல் விதி இ.பி.கோ.299 விதிக்குப் பொருந்த சீராளனை அங்காடி பொற்றாமன் கொன்றது. இந்தியக் குற்றவியல் சட்டம் 350 பிரிவில் உடலைத் தாக்குதல் குற்றம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. கோச்சாத்தன்காமன் அகமுடையாள் அரைமனைகோல்: எறிந்தது, வீர பாலன் அம்பு எய்தது. கற்றளி என்னும் ஆறுவயது சிறுவனின் கையை

வெட்டியது போன்ற நிகழ்வுகள் தற்செயலாக வேட்டையாடும்போதோ, சுடும்போதோ, நேரிடக் கூடிய மரணம் இன்றைய குற்றவியல் விதி இ.பி.கோ 304 சட்டப்பிரிவின் படி குற்றமாகும்.

முதலாம் பராந்தகனின் காலத்தில் ஊர் சபைகள் எவ்வாறு குடவோலை முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இயங்கின என்பதை அவனது 19 மற்றும் 21 ஆவது ஆட்சியாண்டு கல்வெட்டுக்கள் தெரிவிக்கின்றன. முதல் கல்வெட்டு ஊர்ச்சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உறுப்பினர் என்னென்ன தகுதிகள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று தெளிவாகக் கூறுகின்றது. ஆனால் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதே ஊரில் நடக்கும் சபை தேர்தலுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய உறுப்பினர்களின் தகுதி, விதிமுறைகள் முற்றிலும் மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விதி முறைகளின் வீரியத் தன்மைகளை நோக்கும் போது, எந்த அளவுக்கு முந்தைய கால நிர்வாகத்தில் உறுப்பினர்கள் ஊழல் புரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது புலனாகிறது. இதனை உணர்ந்த அரசன் ஊழலை நிரந்தரமாகத் தடுக்கும் விதிகளை ஆராய்ந்து வகுத்தளித்துள்ளான். இதன்மூலம் கிராம நிர்வாகத்திலிருந்த ஊழலின் ஊற்றுக் கண்கள் முழுவதும் அடைக்கப்பட்டது எனலாம்.

முதலாம் பராந்தகனுக்குப் பின்பு இராஷ்டிரகூட மன்னன் கன்னரதேவனின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்வந்தது தொண்டைமண்டலம். திடீர் அரசியல் மாற்றத்தால் கிராம சபையில் ஊழல் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகச் சபையோர் நீதி வழங்கும் முறைக்கான விதிமுறைகளை ஒழுங்கு படுத்தியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. உத்திரமேரூரில் மகாசபை பேரம்பலத்தின் முன்புள்ள திண்ணையில் பகல் நேரத்தில் கூடி நீதி வழங்கியதையும், ஊர்சபையோர் எடுத்த சில முடிவுகள் பற்றியும் கன்னரதேவனின் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.

ஊர்சபையோரால் தண்டிக்கப்பெற்ற குற்றவாளிக்கு விதித்த தண்டத்தொகை அனைத்தையும் உடனே ஊர்சபை வசூல் செய்ய வேண்டும். வசூல் செய்த தொகையை அந்த ஆண்டே கிராமத்தை ஆட்சி செய்யும் பெருமக்கள் குழுவிடம் கணக்கைக் கொடுத்து பைசல் செய்யவேண்டும்.

அவ்வாறு தண்டத்தொகை செலுத்த இயலாமல் தீர்வு பெறாத வழக்குகளைச் சபையோரைக் கொண்டு மீண்டும் தண்டம் விதிக்கச் செய்து முழுத்தொகையும் வசூல் செய்ய வேண்டும்.

தண்டனை பெற்ற ஒருவன் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து தன் குற்றமின்மையை மெய்ப்பிக்க விரும்பினாலோ, வேறு சபையோரிடம் தன்னுடைய வழக்கை முறையிட்டு நீதி பெற விரும்பினாலோ, அதற்கும் அக்கிராம சபையினர் ஆவன செய்ய வேண்டும். அவ்வூர் நடுநிலையாளரையும், பாதுகாவலரையும் உடன் சேர்த்துப் பேசித் தண்டிக்கப்பெற்ற அதே ஆண்டிற்குள் அவ்வழக்கைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டும்.

தீர்வுபெறாத வழக்குகளை மீண்டும் சபையோரைக் கொண்டு உடனடியாக தீர்க்க வேண்டும்.

இவ்வாறு கிராம காரியம் செய்வோர் செய்யாத நிலையில் அவர்களுடைய பதவியைப் பறித்து காணம் பொன் தண்டமிட்டனர். மேலும் எவ்வித அநீதிச் செயல்களும் நிகழாமல் வழக்கைத் தீர்த்துக் கொடுக்க உத்திரமேரூர் சபையோர் உறுதியளித்துள்ளனர்.

எனவே பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளை உடனுக்குடன் விசாரணை செய்து தீர்ப்பதில் கிராமசபை உறுப்பினர்கள் எந்த அளவிற்கு விவேகத்துடன் செயல்படவேண்டும் என்பதை உத்திரமேரூர் கல்வெட்டின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை:

தமிழக வரலாற்றில் இடைக்கால சோழர் காலமாகும், பராந்தக சோழனது காலத்திற்கு பிறகும், இராஜராஜனின் ஆரம்பக்காலத்திலும், சோழப் பேரரசின் இறுதி காலகட்டத்திலும், அதிகமாக ஊழல் சம்பவங்கள் நடந்தேறியுள்ளன. பராந்தகனுக்குப் பிறகு கெடிலக்கரை வரையில் இராஷ்டிரகூடர்களின் ஆளுகையின் கீழ் தொண்டைநாடு சென்றது. இக்காலத்தில்தான் அப்பகுதியில் கிராமசபை, கோயில் நிர்வாகம், சதுர்வேதிமங்கலம், பிரமதேயங்களில் ஊழல்கள் மலிந்த நிகழ்வுகள் நடந்தேறியுள்ளன. அதன் பிறகு முதலாம் இராஜராஜசோழன் மேற்கொண்ட அதிரடி நடவடிக்கையால் நிலைமை சரி செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் சோழப்பேரரசின் இறுதி நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்த வலிமை குன்றிய சோழவேந்தர்களின் காலத்தில் உள்ளாட்சி அமைப்பினர் எதேச்சைய அதிகாரம் பெற்றவர்களாகச் செயல்பட்டதை உணரமுடிகிறது. மேலும் 399 ஆண்டு சோழர்: ஆட்சியில் வலிமை மிக்க, வல்லமைபெற்ற தலைமையில் ஊழல், குற்றங்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துள்ளதையும் அறியமுடிகிறது.

குறிப்பு நூல் பட்டியல்:

1. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள், மடலம் VII
2. கடலூர் மாவட்டக் கல்வெட்டுகள், மடலம்: I
3. INSCRIPTIONS TEXTS OF THE PUDUKOTTAI STATE
4. ஜம்பை ஓர் ஆய்வு, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை
5. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள், மடலம் XXII
6. கல்வெட்டு ஆண்டறிக்கை, மடலங்கள் 1914, 1918, 1927, 1939
7. அருண்மொழி ஆய்வுத் தொகுதி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை
8. ச.கிருஷ்ணமூர்த்தி, வரலாற்றில் எலவானாதூர்க்கோட்டை
9. தி.வை.சதாசிவப்பண்டாரத்தார், பிற்கால சோழர் வரலாறு
10. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள், மடலம் XVII
11. M.S. கோவிந்தசாமி, “அசோகரும் அவருடைய காலமும்”

தொடர்பு:

முனைவர் ஜெ.ஆர்.சிவராமகிருஷ்ணன்

உதவிப்பேராசிரியர், வரலாற்றுத்துறை

குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி - தஞ்சாவூர்

4. தொல்லியலுக்கு வெளிச்சம் தரும் கீழ்நமண்டி கற்கால நாகரிகம்

— ச. பாலமுருகன்

வரலாற்று நோக்கில் வந்தவாசி பகுதி என்றால் நமக்கு நினைவுக்கு வருவது சமணமும் அதன் தொல்லியல் அடையாளங்களும் தான். ஆனால் தற்போது தொடர்ந்து வந்தவாசி குறிப்பாக தேசூர் சுற்றுவட்டாரப்பகுதிகளில் பண்டைய மனிதர்கள் வாழ்ந்த தடயங்கள், அவர்கள் விட்டுச்சென்ற அறிவுச் செல்வங்கள் நமக்குக் கிடைத்து வருகின்றன. ஏற்கனவே எனது முந்தைய பதிவுகளில் தேசூர் நடுகல், எச்சூர் பெருங்காலப்பகுதி, மகமாயி திருமணி பெருங்கற்காலப்பகுதிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருந்தேன். தற்போது அப்பகுதிக்கு மற்றொரு மகுடமாகக் கிடைத்தது தான் கீழ்நமண்டி பெருங்கற்கால கல்வட்டங்களும் பிற தொல்லியல் அடையாளங்களும்.

தேசூர் அடுத்த குண்ணகம்பூண்டி சேர்ந்த மூ. பழனி, மின்வாரிய அலுவலர் அவர்கள் கொடுத்த தகவலின் படி திருவண்ணாமலை மாவட்ட வரலாற்று ஆய்வு நடுவத்தின் செயலர் ச. பாலமுருகன், ஆய்வாளர்கள் முனைவர் எ. சுதாகர், பழனிச்சாமி, ஏ. வெங்கடேஷ், கிராம நிர்வாக அலுவலர் சபர் உள்ளிட்ட பலர் கூட்டாக ஆய்வு செய்தோம்.

கீழ்நமண்டி கிராமத்தில் தெற்குப்பகுதியில் உள்ள குன்றுகளால் சூழப்பட்ட பகுதி, பறவைகளாலும் சிறிய நீர்நிலைகளாலும் பாறைகளாலும் மிக எழிலார்ந்த இடத்தில் சுமார் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட மனிதர்களைப் புதைத்த ஈமக்காடும் அவர்களின் நாகரிக எச்சங்களும் உள்ளன. இந்த ஈமக்காட்டில் சுமார் 300க்கும் மேற்பட்ட கல்வட்டங்கள் காணப்படுகின்றன.

இக்கல்வட்டங்களில் நடுவில் மண்ணுக்கடியில் ஈமப்பேழையில் அக்காலத்தில் இறந்து போன மனிதர்களின் எலும்புக்கூடுகள், அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்கள், மண்குடுவைகள், இரும்பு ஆயுதங்கள், பாணைகள் ஆகியவற்றை வைத்துப் புதைத்துவிடுவது வழக்கம். இவ்வாறு புதைத்த இடத்தைச் சுற்றி வட்டமாகச் சிறு பாறைக்கற்களை பாதியாகப் புதைத்து அடையாளம் தெரியுமாறு வைப்பது அக்கால வழக்கமாகும். இதுபோன்ற பல கல்வட்டங்கள் இங்கு உள்ளன. இவற்றில் சுமார் 3 மீட்டர் விட்டம் முதல் 5 மீட்டர் விட்டம் வரை பல அளவுகளில் காணப்படுகின்றன. இவை தொல்லியலாளர்கள் பெருங்காலக் கல்வட்டங்கள் என்று அழைக்கின்றனர்.

குழிக்குறிப்பாறைகள் (Cub Marks stones):

இங்கு கிடைக்கும் பெருங்கற்கால கல்வட்டங்களில் சிறப்புக்குரிய குழிக்குறி பாறைகள் (Cub Marks stone) நான்கு இடத்தில் உள்ளன. இது போன்று தென்னிந்தியாவில் கர்நாடகத்திலும், தமிழ்நாட்டில் புதுக்கோட்டை, தர்மபுரிப்பகுதியிலும் கிடைக்கின்றன. அந்த வரிசையில் கீழ்நமண்டி கல்வட்டப்பகுதியில் கிடைக்கும் குறிகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இந்த குழிக்குறிப் பாறையில் உள்ள வட்டக்குழிகள் அக்கால மனிதர்களின் வானியல் அறிவினைக் குறிப்பதாக தொல்லியல் அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மேலும் இக்குறிகள் உலக அளவில் பல இடங்களில் கிடைக்கின்றன என்றும் ஒவ்வொரு இடங்களிலும் இதற்குப் பொருள் மாறுபடலாம் என்றும் இது போன்ற குறிகள் பற்றி மேலும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டியுள்ளது. வரலாற்று ஆய்வாளர் காந்திராஜன் கருதுகிறார்.

இந்த கல்வட்டப்பகுதியில் நெடுங்கல் அல்லது குத்துக்கல் (Menhir) என்று சொல்லப்படுகின்ற சுமார் 2 மீட்டர் உயரமுள்ள சுவர்மையான பாறைக்கற்கள் இரண்டு இடங்களில் உள்ளன. இப்பகுதியில் கால அடையாளப்படுத்த இயலாத பாறைக்கீறல்கள் கிடைக்கின்றன.

தொல்லியல் நோக்கில் இக்கீழ்நமண்டி கிடைக்கும் பெருங்கற்கால கல்வட்டங்கள், நெடுங்கல், குழிக்குறிப்பாறை, கருப்பு சிவப்பு வண்ண பாணைகள், இரும்பு ஆயுதங்கள், இரும்பு உருக்காலை இருந்ததற்கான அடையாளங்கள் ஆகியன தமிழக அளவில் மிக முக்கியத்துவம் பெறுவதாக தொல்லியல் அறிஞர்கள் க.ராஜன் மற்றும் சு. இராஜவேல் ஆகியோர் கருதுகின்றனர்.

கீழ்நமண்டி கிராமம் இன்று தொலைதூர கிராமமாக இருந்தாலும் பண்டைய காலத்தில் இது முக்கிய வணிகச்சாலையில் இருந்திருக்கலாம் என்று கருத இடந்தருகிறது. இவ்விடத்திலிருந்து தென்மேற்கே தொண்டீர், நெகனூர்பட்டி, செஞ்சி, திருநாதர்குன்று என தமிழி எழுத்துக்கள் கிடைக்கும் இடத்திற்கு அருகிலேயே உள்ளன.

கீழ்நமண்டியில் உள்ள பெருங்கற்கால கல்வட்டங்கள் சில சிதிலமடைந்துள்ளன. சில கல்வட்டங்களில் உள்ளிருந்த ஈமப்பேழைகள், மண்குடுவைகள், பாணைகள் வெளியே சிதறிக்கிடக்கின்றன. தொல்லியல் சிறப்பு வாய்ந்த இந்த கீழ்நமண்டி கல்வட்டங்களை தொல்லியல் துறையினர் முறையாக அகழாய்வு செய்து பண்டைய தமிழரின் பண்பாட்டை வெளியுலகிற்குத் தெரியப்படுத்தவும் பாதுகாக்கவும் வேண்டும் என அப்பகுதி மக்களும் வரலாற்று ஆர்வலர்களும் கோருகின்றனர். இப்பகுதியைப் பாதுகாக்கவும் உரிய முறையில் அகழாய்வு செய்யும் திருவண்ணாமலை மாவட்ட வரலாற்று ஆய்வு நடுவம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்...

இக்கீழ்நமண்டியைப் பற்றி செய்திகள் வெளியிட்ட தினமணி, தினத்தந்தி, நம்தினமதி, இந்துதமிழ்திசை, தினகரன், மீடியாசெய்தி, முதலில் வெளியிட்ட நியூஸ் 7 தொலைக் காட்சி உள்ளிட்ட பத்திரிகைகளுக்கும் அதன் நிருபர்களுக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

தொடரும் ஆய்வுகள் வெளிவரும் ஆச்சரியங்கள்...

நன்றி:

புகைப்பட உதவி. திரு. பழனி, மின்வாரிய அலுவலர்,
சபரி, கிராம நிர்வாக அலுவலர், மற்றும் கிராம உதவியாளர்கள்

கட்டுரை ஆசிரியர்: திரு. ச. பாலமுருகன்,
செயலர், திருவண்ணாமலை மாவட்ட வரலாற்று ஆய்வு நடுவம்
தொலைபேசி: 9047578421 தொடர்பு: tvnmchr@gmail.com

5. கல்வெட்டுப் படி

— மா.மாரிராஜன்

வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்துள்ள சாசனங்களான கோவில் கல்வெட்டுகள். இக்கல்வெட்டுகளைப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறைக்குக் கொண்டு செல்ல முனைப்புடன் செயல்பட்டனர் நம் முன்னோர். ஒரு அரசன் கோவில் ஒன்றைச் செப்பனிடும் போது, அங்குள்ள பழையக் கல்வெட்டுச் செய்திகளைப் படியெடுப்பார்கள். செப்பனிடும் வேலை முடிந்தபின்பு படியெடுத்த கல்வெட்டுச் செய்தியை மீண்டும் கல்லில் வெட்டுவார்கள்.

"இது ஒரு பழம் கல்வெட்டு" என்ற குறிப்புடன் கல்வெட்டுச் செய்தியைப் பதிவு செய்வார்கள். குடுமியான்மலைக் கோவில் மடப்பள்ளியின் கீழ்புறச்சுவரில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டு. மதுரைகொண்ட கோபரகேசரியான பராந்தகனின் 33 ஆம் ஆட்சியாண்டு, அதாவது கி.பி.940 வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு.

பராந்தகனின் படைத்தளபதியான கொடும்பாளூர் வேளிர் குல சிற்றரசன் பராந்தகன் குஞ்சரமல்லனான வீரசோழ இளங்கோ வேளான் என்பவர் இலங்கையின் மீது படையெடுத்தார். படையெடுப்பு தனக்கு வெற்றியைத் தரவேண்டும் என்று குடுமிநாதருக்கு நில தானம் செய்து வேண்டுகிறார்.

"ஈழ மறிய போகிறேன்" என்பது கல்வெட்டு வாசகம். நடைபெற்ற ஈழப்போரில் வெற்றியும் பெற்றார். பராந்தகனுக்கு மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட பரகேசரி என்ற விருதுப்பெயரும் கிடைத்தது. இக்கல்வெட்டு சாசனம் குடுமியான்மலை குடுமிநாதர் கோவிலில் வெட்டப்பட்டுள்ளது. இது கி.பி. 940 இல் நடந்த நிகழ்வு.

280 ஆண்டுகளுக்குப்பிறகு, கி.பி.1220ல், மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் காலம். அவனது 4 ஆம் ஆட்சியாண்டில் பாண்டிய நாட்டை மீட்டு, சோழர்களின் ஆதிக்கத்தை ஒழித்து, சோணாடு கொண்டருளிய சுந்தரபாண்டியன் என்று பெரும் புகழ் பெற்ற பாண்டிய மன்னன். இவரது காலத்தில் குடுமியான்மலைக் கோவில் திருப்பணி வேலைகள் தொடங்கின. 280 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெட்டப்பட்ட பராந்தகனின் கல்வெட்டைப் படியெடுத்து, கோவில் வேலை முடிந்தபிறகு அச் செய்தியை மீண்டும் கல்லில் பதிவு செய்தார்கள்.

255. குளத்துத் தாதுகா, குடுய்பாயி, சோமதாமிசொலிசில் மடப்பள்ளிசில் கீழ் புதம் கவிதழின்ன சாகும,--

1 கடிவீழ் [1*] திபுமனச்சக்காவத்திகன் சொழாசொண்ட கந்தா-
[பாண்]கெடுவத்து வாங்கு ச கவத

2 இத்திடுகொலிசில் இளம்பாய் பிர[1*]காத்த திருவா . . க?
திடஞ்சாவிருக்கவாசெ கும்பாருகடவா

3 க் பொன்னவாக்கவாயர் இத வாங்கி திருமாயிமகழம் திருவாழிதம்
பெருக்காசெ[1*]ய இதன் கெடுகெட்டு

4 படிபெடுத்த படி எடுத்தபடிபெ கெட்டுகெடுத்த கடைவார் கால்
கவலார் அருளிச்செய்ய கெட்டமபடியாவது [1*] கொ

5 ப் பிரகேசியவந்தரு வாங்கி கெட்டு வது திருமருத்தத்த காபெக-
சத்து சோத்தகன் குஞ்சொய்ளனு விசொழ இளங்கொ--

1 An abbreviation is used for வாங்கி. 2. Read திருவாத்திமாமுடைய. 3. Read திருவாசல்

143

6 வெளாசென் சமுதேயிப்பொகிந்தெக் [1*] திபுமனத்திலிசில் குடுத்த
கிவம் கெடுத்தெ[1*]யும் திருவிந்தினைசெய்யு கொ--

7 வாழிவர்க்கும் திருமருதக்குமாக இவ்விவந்துசெய்தருத்தென் சோத்த-
கன் குஞ்சொய்ளனு விசொழ இளங்கொ[வெளா]-

8 வென் [1*] இது பம்பாடுதென் ஈடுகெடு [1*]

"இதில் கல்வெட்டு படியெடுத்துப் படி எடுத்தபடியே வெட்டுகவென்று உடையார் அருளிச் செய்த வெட்டின படியாவது" என்று சாசனம் தொடங்குகிறது. சோழனது கல்வெட்டு சாசனம், பாண்டியனால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. 280 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய அதே கல்வெட்டுச் செய்தி மீண்டும் பதிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வாறாகக் கல்வெட்டுகளைப் போற்றி, படியெடுத்து, பாதுகாத்த நமது வரலாற்று ஆவணங்கள் ..

இன்று? கல்வெட்டுக்களைச் சிதைத்தும், சுவரொட்டி ஒட்டியும் ...தொடர்கிறது அவலம்...

Reference: புதுக்கோட்டை மாவட்டக் கல்வெட்டுகள். No 255

6. மதுரையில் 400 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த நடு கல் கண்டெடுப்பு

— முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம்

மதுரை நெல்பேட்டை அருகே கண்டறியப்பட்டுள்ள 400 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த நடுக்கல்.

மதுரை: மதுரை நெல்பேட்டை அருகே போரில் உயிர் நீத்த வீரன் நினைவாக அமைக்கப்பட்ட 400 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த நடு கல் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மதுரை நகரின் மைய பகுதியான நெல்பேட்டையிலிருந்து முனிச்சாலை செல்லும் சாலையின் வலதுபுறமுள்ள அரசமரத்தின் அடியில் சதிக்கல் எனப்படும் நடு கல் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ 400 ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்த இந்த நடு கல்லை, அப்பகுதி பொதுமக்கள் தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இந்த நடு கல்லை கண்டறிந்த கோயில் கட்டடக் கலை மற்றும் கல்வெட்டாய்வாளர் ப. தேவி அறிவுச்செல்வம், தொல்லியல் ஆய்வாளர் கோ. சசிகலா ஆகியோர் கூட்டாகக் கூறியது:

மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள கோயில் சிற்பங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் தொடர்பாக ஆய்வு மேற்கொள்ளும்போது, முனிச்சாலை பகுதியில் உள்ள நடு கல் எனப்படும் சதிக்கல் கண்டறியப்பட்டது. பழங்காலத்தில் போரில் ஈடுபட்டு வீரமரணம் அடைந்தவர், குலத்துக்காக, நாட்டுக்காக உயிர்த் தியாகம் செய்பவர்களின் நினைவாக நடு கல் அமைக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

தற்போது கண்டறியப்பட்ட இந்த நடு கல், போரில் உயிரிழந்த வீரனுடன் அவனது மனைவியும் தீயேந்துதல் எனப்படும் உடன்கட்டை ஏறுதல் மூலம் உயிரிழந்ததன் நினைவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால், இது நடு கல் அல்லது சதிக்கல் என்றழைக்கப்படுகிறது.

நீண்ட செவ்வக வடிவ பலகை கல்லில் இரண்டு உருவங்கள் புடைப்புச் சிற்பங்களாக பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்பத்தின் ஆடை அணிகலன்கள் மற்றும் தலைக்கோலம் போன்றவற்றை கொண்டு ஆய்வு செய்தபோது, இது ஏறத்தாழ 400 ஆண்டுகள் பழைமையாய்ந்தது என்பதும், நாயக்கர் காலத்தைச் சேர்ந்தது என்பதும் தெரியவந்துள்ளது.

போரில் இறந்த வீரன் தனது வலது கையில் ஓங்கிய வாளுடன் காட்சியளிக்கின்றான். இடது கையில் குறுவாளைப் பற்றிக்கொண்டு இடது தொடை மீது வைத்துள்ளான். கால்கள் இயக்க நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. வீரன் முகம் சிதிலமடைந்த நிலையில் காணப்படுகிறது. அருகில் அவனது மனைவி உயிரிழந்த மங்கையாக நிற்கிறாள். இருவருக்கும் இடதுபுறத்தில் பக்கவாட்டு கொண்டையலங்காரம் காட்டப்பட்டுள்ளன.

காதுகளில் குண்டலங்களும், கைகளில் வளைகளும் இருவரும் அணிந்துள்ளனர். மதுரை மாவட்டத்தில் பல்வேறு பகுதிகளில் இதுபோல பழைமையான நடு கல் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. ஆனால், மதுரை நகரின் மைய பகுதியில் நடு கல் கண்டறியப்பட்டுள்ளது இதுவே முதல்முறை என்றனர்.

source -

தினமணி - 13 அக்டோபர் 2020

[https://www.dinamani.com/tamilnadu/2020/oct/13/மதுரையில்-400-ஆண்டுகள்-](https://www.dinamani.com/tamilnadu/2020/oct/13/மதுரையில்-400-ஆண்டுகள்-பழைமையாய்ந்த-நடு-கல்-கண்டெடுப்பு-3483899.html)

[பழைமையாய்ந்த-நடு-கல்-கண்டெடுப்பு-3483899.html](https://www.dinamani.com/tamilnadu/2020/oct/13/மதுரையில்-400-ஆண்டுகள்-பழைமையாய்ந்த-நடு-கல்-கண்டெடுப்பு-3483899.html)

7. எகிப்தில் கிடைத்திருக்கும் இந்தியக் குரங்கின் எலும்புக்கூடு

— முனைவர் க.சபாஷிணி

அண்மைய கால உலகளாவிய அகழ்வாய்வுகளில் சுவாரஸ்யமான ஒரு தகவல் பற்றி அண்மையில் வாசித்தேன். செங்கடல் பகுதியில் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மிகப் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு துறைமுக நகரமாக இன்றைய எகிப்து நாட்டில் இருக்கின்ற பெரணிஸ் என்ற துறைமுகப் பகுதியில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆய்வு இது.

தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற குழந்தையைப் போல உடல் வைக்கப்பட்டு ஒரு இறந்த குரங்கின் உடல் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தக் குரங்கின் எலும்புக்கூடு, இது ஈராயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது என்றும், இது இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட குரங்கு ஒன்றின் எலும்புக்கூடு என்றும் அகழ்வாய்ச்சி குறிப்பிடுகின்றது. இந்த எலும்புக்கூடு எகிப்தின் பண்டைய பெரணிஸ் துறைமுக நகரில் விலங்குகள் மயான பகுதியில் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழ்வாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. 3D scan வகை ஆய்வின் வழி இது இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட குரங்கு என்பதைப் போலந்து அறிவியல் கழகத்தின் ஆய்வாளர் மார்த்தா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

இதுவரை ஆப்பிரிக்கப் பகுதிகளில் இந்திய வகை குரங்குகள் அகழ்வாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்றும் இதுவே முதல் கண்டுபிடிப்பு என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். பண்டைய இந்தியாவிலிருந்து கடல்வழிப் பயணத்தில் தொடர்ச்சியாகப் பல வாரங்கள் கப்பலில் கொண்டுவரப்பட்டு, செங்கடல் பகுதியில் இளம் வயதிலேயே இந்தக் குரங்கு இறந்திருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வு முடிவுகள் கூறுகின்றன. இந்தக் குரங்கு இறந்து போனதற்குக் காரணம் அதன் உணவு வகை மாற்றமாக இருக்கலாம் என்றும் அவர் குறிப்பிடுகின்றனர். இந்தக் குரங்கு படுத்துக்கொண்டிருக்கும் வகையில் இதனைப் புதைத்திருக்கின்றார்கள். அதன்மேல் துணி போன்ற கம்பளி மூடப்பட்டுள்ளதும் அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இதன் அருகாமையில் இந்தியப் பெருங்கடல் பகுதியில் கிடைக்கின்ற சிப்பிகள், எம்ஃபோரா பாணைகளின் உடைந்த சில்லுகள், மூன்று பூணைகளின் எலும்புக்கூடுகள் ஆகியனவும் கிடைத்துள்ளன.

பண்டைய ரோமானியர்களும், எகிப்தியர்களும் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட குரங்குகளை வீட்டு விலங்குகளாக வைத்திருக்கும் பழக்கம் இருந்திருக்கலாம் என்றும், அதற்காக குரங்குகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் ஆய்வாளர் மார்த்தா கூறுகிறார். விலங்குகளுக்கான மயானத்தில் இந்த குரங்கின் எலும்புக் கூடு புதைக்கப்பட்டுள்ளது என்று அறியும் போது இந்தப் பகுதியில் பண்டைய எகிப்தியப் பண்பாட்டில் ஈமக்கிரியை என்பது முக்கிய பங்கு வகிப்பதையும் மம்மிகள் உருவாக்கம், பிரமிடுகள் கட்டுமானம் என்ற சிந்தனையின் தொடர்ச்சியாக விலங்குகளுக்கும் தனிப்பட்ட மயானம் இருந்தது பற்றியும், அவை புதைக்கப்படும் போது அவற்றோடு மேலும் சில பொருட்களும் உடன் வைக்கப்பட்டுப் புதைக்கப்பட்ட செய்தியும் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இந்தியாவிற்கும் ரோமானியப் பேரரசுக்கும் இடையிலான நீண்டகால வணிகமுயற்சிகள் மற்றும் அதன் பொருட்டு நிகழ்ந்த கடல்வழி பயணங்கள் ஆய்வாளர்களுக்கு மேலும் மேலும் பல புதிய செய்திகளை வழங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றன. வரலாற்று ஆய்வில் அகழாய்வுகளுக்கான அதிகப்படியான கவனம் கடற்கரையோர நகரப் பகுதிகளில் நிகழ்த்தப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதை இத்தகைய கண்டுபிடிப்புகள் நமக்கு உறுதி செய்கின்றன.

Reference:

<https://www.thefirstnews.com/article/remains-of-2000-year-old-monkeys-buried-like-sleeping-children-reveal-romans-and-ancient-egyptians-imported-them-from-india-as-household-pets-15142>

8. கோயில்களில் கல்லிலே இசைவண்ணம்

— முனைவர் தி.சுரேஷ்சிவன்

கல்லினைக் குடைந்து பல கலை வண்ணங்களைக் கண்டவர்கள் தமிழர்கள். கல்லினால் பல அரிய சிற்பங்களை, கோயில்களைக் கட்டிய பெருமையில் இந்தியா முழுவதும் உள்ள கலைஞர்களுக்குப் பங்கு உள்ளது என்றாலும், தென்னிந்தியா கல் சிற்பங்கள், கல்தூண்கள், கட்டிடங்களில் முன்னோடியாகத் திகழ்கிறது. பாறை என்று குறிக்கப்படும் கல்லில் தமது மதிநுட்பத்தால் பல்வேறு கலைத்திறன் மிக்க சிற்பங்களை உருவாக்குவதில் தமிழர்கள் சிறந்து விளங்கினர். குறிப்பாக இசைத் தூண்கள் மிக அரியதாகக் கருதப்படுகிறது.

இசைத்தூண்கள்:

பொதுவாக சிற்பிகள் மனதில் உதித்த சிந்தனையைச் சிற்பமாக ஆக்குபவர். உரிய பணியிடத்தில் நியமிக்கப்பட்ட பணிகளைச் செய்வது சிற்பிகளின் வேலைத்திறமைகளைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள திருக்கோயில்களில் காணமுடியும். இசைத்தூண்கள் கட்டிடக்கலையின் இரு அம்சமாகவும், அமைவதால் செய்வதற்கும், கேட்பதற்கும் மிக நுட்ப அறிவு இதற்குப் பயன்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் பாண்டிய நாட்டை சேர்ந்த ஊர்களில் இசைத்தூண்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான இசைத்தூண்கள் ஒரே கல்லிலே வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும். பருமன் குறைவான தூண்கள் நான்கு, ஐந்து பருமன் அதிகம் உள்ள இரு தூணைச் சுற்றியுள்ளதாக இவை அமைக்கப்பட்டிருப்பதை நாம் இன்று காண முடியும். தென்னிந்தியாவில் பல்வேறு கோயில்களில் இசைத்தூண்களைக் கொண்ட நாட்டிய அரங்குகளும் உள்ளன. குறிப்பாக மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயில், கூடலழகர் கோயில், அழகர்கோயில், ஆழ்வார்திருநகரி, நெல்லையப்பர் கோயில், தாடிக்கொம்பு, சுசீந்தரம், ஹம்பி, ஆவுடையார் கோயில் போன்ற இடங்களில் இன்றும் இசைத்தூண்கள் உள்ளன.

கோயில் கட்டடக்கலை மரபு:

கட்டடக்கலையின் வாயிலாக இரு நாட்டின் வரலாறு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் சிறப்பை அறியமுடியும். தமிழக கட்டடக்கலையில் சிறப்பிடம் பெறுவது திருக்கோயில் கட்டடங்களாகும். பண்பாட்டுச் சின்னமாக விளங்கும் கோயில் கட்டடக்கலையின் தூண்கள் என்பன தொன்மையான கலை வரலாற்றுச் சிறப்புடன் திகழ்கின்ற பகுதியாகும். திராவிடக்கலை எனப் பேசப்படும் தமிழகக் கோயில் தூண்களின் அமைப்பு தனித்துவம் உடையது எனக் கருதலாம். திராவிடக் கலையில் 16ம் நூற்றாண்டில் போற்றுதற்குரிய இரண்டு வளர்ச்சி நிலைகள் ஏற்பட்டன. இன்று வெளியமைப்பிலுள்ள கோபுரம் மற்றொன்று உட்பகுதியில் இடம் பெற்ற தூண்களாகும். தமிழகக் கட்டடக்கலை அமைப்பில்

போற்றுதலுக்குரிய இருவகைத் தொழில்நுட்பம் தூண் நிர்மாணக் கலையாகும். இதன் அமைப்பும் கலைநுட்பமும் நாயக்கர்களுடைய காலத்தில் சிறப்பு பெற்றன. அத்தகைய கலைத்திறனுடைய படைப்பில் இன்று இசைத்தூண்களாகும்.

மரபில் தோன்றியவை:

தமிழகத் தூண்களின் அலங்காரமும் வகைகளும் பொதுவாக மரபில் தோன்றியவையாகும். சங்க காலத்தில் மரத்தால் அமைக்கப்பட்ட தூண்கள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன. தூண்களில் காணப்படும் சிற்பங்கள், நடனம், இசை, வாத்தியம், அலங்கார சிற்பம், தெய்வத் திருமேனி சிற்பம், ஆண், பெண் சிற்பமென அனைத்தும் பலதரப்பட்ட சைவ, வைணவ கோயில்களில் காண முடிகிறது. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் பல இடங்களில் இசைத் தூண்கள் உள்ளன. வடக்கு கோபுர வாசல் இறங்கிச் செல்லும் இரு புறங்களில் இசைத்தூண்களில் ஸரிகமப என்ற ஐந்து ஸ்வரங்கள் கேட்கும்.

கோயிலுக்குள்ளே ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில்

மிக அழகுற வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள இசைத்தூண்கள் ஏழு ஸ்வரங்களையும் சொல்லும். சுவாமி சன்னதியில் கொடி மரம் உள்ள மண்டபத்தில் கிழக்கு நோக்கிய சிற்பத்தின் கீழே ஐந்து சிறிய தூண்கள் இசையைப் பேசுகின்றன. மதுரை கூடலழகர் பெருமாள் கோயில் தாயார் சன்னதியின் மண்டப முன்பகுதியில் இருபுறமும் இசைத்தூண்கள் ஸரிகம என்ற நான்கு ஸ்வரங்களைச் சொல்லுகிறது. அழகர் கோவில் தூண்கள் இத்தகைய இசையை எழுப்பக் கூடியன. நடுவில் இரு தூணும் அதைச் சுற்றி மூன்று அடிகள் உயரமான தூண்களும் உள்ளன.

48 இசைத்தூண்கள், திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயில் சுவாமி சன்னதியில் உள்ள தூண்கள் மிக அருமையாக இசை எழுப்பக்கூடியன. நடுவில் பெரிய தூணும் அதைச் சுற்றிலும் 48 சிறிய இசைத்தூண்களைத் தட்டினால் இனிய இசையைக் கேட்க முடிகிறது. பாண்டியர் கால கோயிலான ஆழ்வார்திருநகரியில், இரண்டு வகையான இசைத்தூண்கள் உள்ளன. இன்று தட்டும் போது ஒலியெழுப்பக்கூடியது. (இசைத்தூண்களைத் தட்டுவதற்கு மரத்தில் ஆன உருண்டை வடிவ சுத்தி போன்ற அமைப்பில் உள்ள கருவி தேவை),

மற்றொன்று, துளை இசைத்தூண்கள். மிக நுட்பமாகக் கையாள வேண்டியவை இரண்டு துளைகள் உள்ள இத்தூணில் வாய் வைத்து ஊதினால் இசை பிறக்கிறது.

திருவாரூரில் உள்ளது போல இங்கேயும் "கல் நாதசுரமும்" உள்ளது. அபூர்வமான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த ஆழ்வார்திருநகரியைப் போலவே சுசீந்திரம் தாணுமாலயன் கோயிலிலும் இசைத் தூண்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. குணசேகர மண்டபத்தில் வடக்கு பக்கம் 24 சிறிய தூண்களும், தெற்கு பக்கத்தில் 33 சிறிய இசைத்தூண்களும் உள்ளன.

இளைய தலைமுறைக்கு நாம் நேரில் சென்று பார்த்து உணர்ந்து இது போன்ற கலை வடிவங்களை இளைய தலைமுறையினருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். பள்ளியில் சிறிய சுற்றுலா ஏற்பாடு செய்து இசைத்தூண்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், திருத்தலங்களுக்குச் சுற்றுலா செல்வது என்பது முக்கிய அங்கமாகவே இருந்தது. தற்போது குறைந்து விட்டது. திருக்கோயில் தல யாத்திரை சென்றால் பல அரிய விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். குறிப்பாகச் சிற்பம், ஓவியம், இசை பற்றிய அறிவு கிடைக்கும்.

கும்பகோணம் தாராசுரம் கோயில் இரு சிற்ப கலைக்களஞ்சியமாக உள்ள இடம். கோயிலின் நுழைவு வாசலில் சிறு மண்டபம் போன்ற வடிவத்தில் இசை படிக்கட்டுகள் உள்ளன. இதில் ஒலி எழுப்பினால் சங்கராபரணம் எனும் ராகத்தின் ஸ்வர ஸ்தானங்கள் பேசுகின்றன. சுமார் 2500 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த ஹம்பி என்ற ஊர் கர்நாடகாவில் உள்ளது. முழுவதும் செந்நிற பாறைகள் நிறைந்த இவ்விடத்தில் விட்டல கோயில் ரங்க மண்டபத்தில் 56 தூண்களில் இசை பிறக்கிறது. இப்படி தென்னிந்தியா முழுவதும் சிற்பக்கலைக்கும் கட்டிடக் கலைக்கும் எடுத்துக் காட்டாய் திகழ்கின்றது. மனம் பண்பட கலைகளே உறுதுணை. கண் வழி சிற்பங்களைக் கண்டு ரசித்து செவி வழி இசையைக் கேட்கும் நம் தமிழ் மண்ணின் மரபுகளைப் பாதுகாப்போம்.

முனைவர் தி.சுரேஷ்சிவன், செம்மொழி இசைத்தமிழ் அறிஞர்.

நன்றி - தினமலர்

9. காலதேவன் வழிபாடு

— முனைவர் இராஜேஸ்வரி செல்லையா

வரலாற்றுக்கு முந்திய காலத்தில், மனிதர்கள் நாகரிகமும் பண்பாடும் பெற்று வாழ்ந்த தென் பகுதியில் காலம் என்ற கோட்பாட்டை இரவு பகல் என்ற பொருளிலும், சூரிய சந்திரர் இணைந்த வடிவிலும் காலம் நகர்ந்துகொண்டே இருக்கும் யாருக்காகவும் நிற்காது என்ற கோட்பாட்டைச் சக்கரமாகவும் உருவகப்படுத்தி வழிபட்டனர். ஒவ்வொருவருக்கும் காலம் முடியும் போது அவரவர் செய்த பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப பலன் கிடைக்கும் அதனை வழங்குவோன் எமன் எனப்பட்டான். [எமன் என்றால் எம்முடையவன்; அவன் உனக்கு எனக்கு என்று பாரபட்சம் காட்டாதவன் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். வட மொழியில் இவனை யமன் என்பர்] இவனே நீதிபதி என்றும் இறப்பினைக் கொடுத்து அவரவர் காலத்தை முடித்து வைப்பவன் என்றும் அறியப்பட்டான். காலத்தைக் கணக்கிடுவோன் காலன்; மரணத்துக்குத் தூதாக வருபவன் தூதன் என்றும் காலக்கடவுள் இன்னார் இனியார் எனாது தர்மத்தின் படி செயல்படுவான் என்பதால் அவனே தர்மன் என்றும் புரிந்துகொள்ளப்பட்டான்; அவனை எமதர்மன் என்றும் தர்மராஜா என்றும் அழைத்தனர்.

முழுநிலா:

மண்ணுக்குக் கீழே இருந்து வரும் பாம்பு இறந்து போன முன்னோராகக் கருதப்பட்டது. கருப்பு நிறமும் அமாவாசையும் இறந்தவர்களுக்கானது. மேலே இருந்து வரும் மழை தேவலோகத்தில் இருந்து வருகிறது அதனை வருவிக்கும் அல்லது அருளும் தெய்வம் மண்மகளைச் சூலுறச் செய்யும் இந்திரன் எனப்பட்டான். புதிய பிறப்புடன் தொடர்புடையவை மேலே இருந்து வருபவை வெண்மை நிறத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டன. ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து ஆடிப்பாடிக் களிக்கும் இரவு முழு நிலவின் ஒளி மிகுந்த இரவாக அமைந்தது. பங்குனி, சித்திரை, வைகாசி முழு நிலா இரவுகள் ஆண்டின் மிகுந்த ஒளி பெற்ற இரவைப் பகலாக்கும் முழு நிலா இரவுகளாகும். பங்குனி முழு நிலா காமனுக்குரிய நாளாகவும் திருமணத்துக்குரிய நாளாகவும் ஆயிற்று. கோயில்களில் நடக்கும் தெய்வத் திருமணங்கள் இதற்குச்சான்றாகும்.. சித்திரை முழு நிலா இந்திர விழாவுக்குரியதாயிற்று. ஆக வெண்மை என்பது மேலே மேலோகம், சுக்கிலம் சுரோணிதம், மகிழ்ச்சி, பிறப்பு ஆகியவற்றின் குறியீடுகள் ஆயின.

பிறப்பும் இறப்பும்:

வெண்மை - கருமை, இந்திரன் - எமன், பிறப்பு - இறப்பு என்ற இருமைகள் ஆதி மனிதனின் சமயத்திலும் தொன்மங்களிலும் இருந்து வந்தன. இவை தென் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள்

கடல்கோள்களால் வடக்கே நகர நகர அவர்கள் போய்த் தங்கிய இடங்களிலும் செழித்து வளர்ந்தன. பாகிஸ்தான் மாநிலங்களில் ஒன்றான சித்ராஸ் என்ற பகுதியில் கைபர் கனவாய் அருகே வாழும் கலஷா எனப்படும் பழைய இனம் இவ்விரு கடவுளரையும் வணங்கி வருகிறது. இவர்கள் ஐயாயிரம் பேர் மட்டுமே. 1989 இல் இங்கு வந்து ஆய்வுகள் மேற்கொண்ட ஜோசெல் எல்பின்பின் என்பவர் இவர்கள் கிமு மூன்றாம் நூற்றாண்டில் இங்குப் படையெடுத்து வந்த திராவிட இனத்தவர் என்கிறார். சர்வன் மற்றும் ஜக்லவான் என்போர் கிமு இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இங்கு வந்து குடியேறிய புலம் பெயர்ந்தோர் என்கின்றனர். திராவிடப் பூர்வ குடியினருடன் அலெக்சாண்டரின் வீரர்கள் தங்கிவிட்டதால் அவர்களின் கலப்பினமாக இப்போது மக்கள் இருக்கின்றனர் எனக் கருத இடமுண்டு. ஆனால் அலெக்சாண்டரின் படை வீரர்கள் இங்கு தங்கியதாக ரட்யார்டு கிப்ளிங் எழுதியது வெறும் கற்பனை என்றும் கருத்து நிலவுகிறது. [விக்சிப்பீடியா]

தெற்கிலிருந்து வடக்கே சென்ற இந்திரனும் எமனும்:

இந்திரனை முழு முதல் ஆரியக் கடவுள் என்று முத்திரை இடாமல் அவன் தென்பகுதியைச் சேர்ந்த திராவிடர்களின் மழைக் கடவுள் என்றே புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். நெல் வேளாண்மையில் ஈடுபட்டிருந்த ஆண்டு முழுக்க தண்ணீர் தேவைப்பட்ட ஆற்றங்கரையில் வாழ்ந்த மருதநிலமக்கள் மழைக்காக உருவாக்கிய உருவகப்படுத்திய கடவுள் இந்திரன் ஆவான். திராவிடர்கள் இந்தியாவில் மலை மற்றும் கடல் சார்ந்த பகுதிகளில் வாழ்ந்ததற்கான சான்றாக அவ்விடங்களில் திராவிட மொழிகள் பேசுவதால் அறிய முடிகிறது. இவர்கள் பிறப்பு இறப்பு என்ற அடிப்படையில் மனித வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொண்டு இந்திரனையும் காலனையும் அல்லது எமனையும் வணங்கி வந்தனர். இடையில் வந்து குடியேறிய வந்தேறிகள் இந்திரனையும் எமனையும் மற்றும் இங்கு வணங்கப்பட்டு வந்த தெய்வங்களைத் தமக்கேற்ப ஊர் பேர் மாற்றி கதைகள் புனைந்து புதிய வடிவம் அளித்தனர்.

கடல்கோள் ஏற்பட்ட போது இங்கிருந்து மக்கள் நீந்திச் சென்று கரை ஏறியதாகவும் அதனால் தமது முன்னோர் கடல் மாதாவின் பிள்ளைகள் என்றும் கில்காமேஷ் புராணம் சொல்கிறது. இதனால் அங்கு வழங்கும் எபிரேயம், அரமே, போன்ற செமிட்டிய மொழிகளிலும் திராவிட மொழிகளின் இயல்பைக் காணலாம். [எபிரேய மொழியில் தமிழில் இருப்பதைப் போன்ற வல்லொலி மெல்லொலி அமைப்பு, குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம், புள்ளி எழுத்துகள் போன்றவற்றைக் காண முடியும்]. அங்கும் பிறப்பு இறப்புக்கான கடவுள் உருவகங்கள் பிரிந்திருந்து பின்னர் அவை இரண்டும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டதைக் காணலாம்.

பவுத்தத்தில் தொல் தமிழர் கடவுளர் :

பவுத்த சமயம் மூன்றாம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழகம் வந்துவிட்டது. இங்கு அசோகா மாமன்னர் நாகப்பட்டினத்தில் புத்த விகாரைகளை எழுப்பினார். ஐந்தாம் நூற்றாண்டில்

தோன்றிய பல்லவனேஸ்வரத்தில் பவுத்தர்களின் பாத வழிபாடு நடந்ததற்கான அடையாளம் உள்ளது. ஏழாம் நூற்றாண்டு வரை செல்வாக்குடன் திகழ்ந்தது. கி.பி. 440இல் பிறந்த போதி தர்மர் சீனாவுக்குச் சென்று பவுத்த சமயத்தைப் பரப்பினார். அதன்பின்பு அங்கிருந்து பவுத்தம் ஜப்பான் கொரியா முதலிய நாடுகளுக்குச் சென்றது. பவுத்த துறவிகளைத் தர்க்கத்தில் வென்ற சங்கரர் இந்திரர் சரஸ்வதி என்ற வெற்றிப்பட்டத்தைப் பெற்றார். அதன் பிறகு அவர் உருவாக்கிய காஞ்சி சங்கர மடத்தில் பீடாதிபதிகள் இந்திர சரஸ்வதி பட்டத்தோடு புதுப் பெயர் பெற்றனர். சிவன் கோயிலில் இந்திரன் விலக்கப்பட்டான்.

பவுத்த சமயம் புதிதாகப் பரவிய இடத்தில் அது வரை அப்பகுதியில் வழிபட்டு வந்த தெய்வங்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டது. இந்திரன் எமன் மற்றும் பெண் தெய்வங்கள் பவுத்த சாயலில் பெயர் மாற்றம் பெற்றன. இந்திரன் தேவராஜா எனப்பட்டான் அவனே புத்தருக்கு [ஞானஸ்நானம்] திருமுழுக்குச் செய்வித்தான். இந்திரனை சக்ரா, சக்கா, சாக்கா, என்று பவுத்தர்கள் அழைத்தனர். புத்தரின் ஒரு பக்கம் இந்திரனும் மறு பக்கம் பிரமனும் இருத்தப்பட்டனர். பிரம்மன், சரஸ்வதி, எமன், குபேரன், வருணன் ஆகியோர் புத்த சமயக் கடவுள்கள் ஆயினர். புத்த சமயம் பெண் தெய்வ வழிபாட்டையும் உடலை யோக சாதனமாகப் பயன்படுத்தும் முறையையும் கற்றுத்தந்தது. இறப்புக்குப் பிந்திய வாழ்வை வலியுறுத்தியது. அதனால் இன்றும் ஒருவர் இறந்து போனால் அவர் சொர்க்கத்துக்குப் போவதற்காகப் புத்த துறவிகளிடம் பணம் கொடுத்து சீட்டுப் பெறும் முறை இருக்கின்றது. குறுந்தொகைத் தலைவி [292] இரவுக் குறி வந்திருக்கும் தன் தலைவனைக் காணப் போக முடியாமல் தவித்தபடி, இன்னும் உறங்காமல் இருக்கும் தன் தாயை நினைத்து பெண் கொலை செய்த நன்னன் போன, மீண்டு வர முடியாத கீழான நரகுக்குச் செல்வாள் என்று சபிக்கிறாள். பாடல் எழுதப்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தில் நரகங்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் நம்பிக்கை அதிகரித்திருந்த நிலையை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. ஜப்பானில் மீண்டு வரக் கூடிய நரகம், வர இயலாத நரகம் என்று இரு வகை நரகங்கள் பவுத்த சமய நம்பிக்கையில் உள்ளது.

எமதர்மன் வழிபாடு:

எமன் தர்மதேவன் எனப்பட்டதால் அவனது கோயில்கள் தர்மராஜா கோயில்கள் எனப்பட்டன. இந்திரனுக்கு உரிய கோயில்கள் தேவராஜா கோயில்கள் எனப்பட்டன. மயிலை, சீனி, வேங்கடசாமி தனது பவுத்தமும் தமிழும் என்ற நூலில் தர்மராஜா கோயில்கள் புத்தர் கோயில்கள் என்கிறார். தாரா தேவி கோயில் பிற்காலத்தில் திரௌபதி கோயில்கள் ஆயின என்கிறார். திரௌபதி சமேத தர்மராஜா கோயில்கள் இன்றும் தாராபுரம் முதலான பல ஊர்களில் இருக்கின்றன. மாமல்லபுரத்தில் உள்ள பாண்டவர் ரதம் தர்மராஜா கோயில் ஆகும். எமனுக்குக் கோயில் எழுப்பிய இடங்களில் அவனுடன் காலன், தூதன் ஆகியோரும் இடம் பெற்றனர். எமதர்ம வழிபாடு தமிழகத்தில் பக்தி இயக்கத்துக்குப் பிறகு எருமை மீதமர்ந்து

வரும் கரிய கொடிய தோற்றமுடைய கடவுளாக உருமாறியது. அதற்கு முன்பு ஒரு தூண் மட்டுமே நட்டு வைத்து வணங்கினர்.

இன்றும் தென்காசி வட்டத்தில் வல்லம் என்ற ஊரில் ஆதி கோயிலாக காலசாமி கோயில் இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டத்தில் டி. கல்லுப்பட்டி சுப்புலாபுரம் அருகில் நேரக் கோயில் என்ற பெயரில் காலக் கடவுள் கோயில் உண்டு. இவ்விரண்டு இடத்திலும் கீழே அகலமாகவும் மேலே குறுகலாகவும் செல்லும் ஐந்தடி உயரத் தூண் உண்டு. அதன் மேல் பகுதி கூம்பாக இல்லை; தட்டையாக இருக்கும். காலம் நகர்வதைக் குறிக்கும் வகையில் தூரிய சந்திரர் உருவம் பொறித்திருப்பதைக் காணலாம். இதுவே ஆதி வடிவம் ஆகும். பின்னர் உருவம் வரைந்தும் சிற்பம் செய்தும் வழிபட்டனர்.

எமதர்மரை வணங்குவோர் தம் பிள்ளைகளுக்குத் தர்மர், தர்மராஜா, ஏமராஜா, ராஜ- எனத் தொடங்கும் பிற பெயர்களைச் சூட்டுவது மரபு. ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூரில் மூன்று இடங்களில் ஏமராஜா கோயில்கள் உண்டு. பெரிய கோயில், நாடார்களின் குலதெய்வமாக கம்மாபட்டி கருப்பட்டி ஊரணி அருகில் இருக்கும் கோயிலும், சென்னா குளம் புதுப்பட்டியில் கோனார்களின் குலதெய்வமாக ஒரு கோயிலும் உள்ளன. பெரிய கோயிலுக்குள் எமன் தனியாகக் கோயில் உண்டு. [இந்தக் கோயிலில் பணியாரம் வேகும் தூடான எண்ணெய்க்குள் வெறும் கையை விட்டு அரித்து எடுக்கும் அதிசயம் ஆண்டுதோறும் நடக்கும். ஒரு பாட்டி விரதமிருந்து இதைச் செய்வார்.] நாடார்கள் கோயிலில் ஆவணி மாதம் கடைசி வெள்ளியன்று ஆண்டு பூஜை நடத்தப்படும். அப்போது பூப்பந்தல், கரும்பு பந்தல் போட்டு வணங்குவர். இவர்கள் உடன்குடியில் இருந்து வடக்கே இடம் பெயர்ந்தவர்கள். உடன்குடியில் இருந்து அழகிய பாண்டியபுரம் வந்து அங்கிருந்து ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் வந்தனர். அவ்வாறு வந்த ஏழு குடும்பங்கள் இன்று ஐந்நூறு தலைக்கட்டுகளாக வளர்ந்துவிட்டன. எனவே இங்கு குடும்பங்கள் பெருகச் செய்த பிச்சமுத்து ஐயாவுக்கும் உள்ளே சிலை உண்டு. எமன், காலன் தூதன், ஐயனார், வன்னியராஜா, வெண்ணாங்கிழவி என்ற ஆறு பேருக்கும் கோயில் உண்டு. வெண்ணாங்கிழவிக்கு மட்டும் முறம், காதோலை, கருகமணி, பிச்சி பூ வைத்து வழிபடுகின்றனர். மற்ற தெய்வங்களுக்கு எந்தப் பூவும் சாற்றலாம்.

பூப்பந்தல் என்பது பவுத்தர்கள் சித்தர்களாகக் காடு மலைகளுக்குள் போய் ஒளிந்து மறைந்து வாழத் தொடங்கிய பிறகு ஏற்பட்ட ஓர் நேர்ச்சை அல்லது வேண்டுதல் ஆகும். மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் எல்லாம் வல்ல சித்தருக்குப் பூப்பந்தல் நேர்ச்சை நடைபெறுவது உண்டு. சைவ வைணவ சமயங்கள் செல்வாக்குப் பெற்ற காலத்தில் அவர்கள் பவுத்தர்களையும் சமணர்களையும் கடுமையாகத் தண்டித்து அவமானப்படுத்தி உயிர்க்கொலையும் செய்தனர். இதனால் பலர் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைகளில் போய் மறைந்து வாழத் தொடங்கினர். இவர்கள் மிகச் சிறந்த காலக் கணிதர்களாக விளங்கினர்.

விண்மீன்களையும் கோள்களையும் வெறும் கண்ணால் நோக்கி எதிர்கால நிகழ்வுகளைக் கணித்துக் கூறினர். அவர்களில் பலர் இரசவாதம், ஜோதிடம், மருத்துவம் போன்றவற்றில் சான்றோர்களாகி சித்தர்கள் எனப்பட்டனர். வேறு சிலர் களரி, சிலம்பம், வர்மம், குங்ஃபூ, கராத்தே [பெயர்கள் பிற்காலத்தவை] போன்ற தற்காப்புக் கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்றுப் பெற்று ஆசான்களை உருவாக்கினர். இவர்களின் பாடல்களில் சிவன், முருகன் என்ற பெயர்கள் இடம்பெற்றாலும் அவை புராணக் கடவுளர்களாக இல்லாமல் தத்துவக் கோட்பாடுகளாக விளங்கின.

புத்தமும் சித்தமும்:

ஜப்பானுக்குப் பவுத்தம் பரவிய போது அங்கு எழுதப்பட்ட பவுத்த நூல்களின் எழுத்து வடிவம் சித்தம் எனப்பட்டது. சித் என்றால் அறிவு. அறிஞர்கள் எழுதியவை என்ற பொருளில் அந்த எழுத்து வடிவம் சித்தம் எனப்பட்டது. ஏறத்தாழ ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவிலும் சித்தம் என்ற எழுத்து முறை இருந்தது. கியோத்தொவில் இநோஜியில் உள்ள எமன் கோயிலை எம்ம கோயில் என்று அழைக்கின்றனர். ஜப்பானில் ன், ம் ஆகிய இரண்டு ஒலிகளின் கலவையாக ஒரு மெய்யெழுத்து உள்ளது. மொழியியலில் NASALAISED ENDING என்று சொல்வதற்கு நிகரானது இந்த 'ன்ம்' என்ற மூக்கொலி வடிவம். இது மகர ஒலி போல ஈரிதழ் ஒலியாக முற்றுப் பெறாது. எனவே 'எம்ன்' என்ற ஒலியுடன் எமன் அங்கு அழைக்கப்படுகிறான்.

காலனும் காலபைரவனும்:

காலன் சைவ சமய எழுச்சிக் காலத்தில் தமிழகத்தில் பெருங்கோயில்கள் கட்டப்பட்ட சமயத்தில் காலபைரவர் என்ற பெயரில் தென் கிழக்கு மூலையில் தனிச் சன்னிதி பெற்றான். நாய் காலத்தைக் குறிக்கும் குறியீடாக கால பைரவரின் வாகனமாக இடம் பெற்றது. [ஜெயமோகன் கதை ஒன்றில் அடிக்கடி நாய் வந்து போவதைப் பற்றி அவரிடம் கெட்ட போது அவர் நாய் காலத்தின் குறியீடு என்றார்]. காலனை வழிபடுவோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு காலசாமி, காலம்மாள் என்று பெயர் சூட்டுவர். எமன் [தர்மன்], காலன் என்ற கருத்தாக்கங்கள் தர்மச்சக்கரமாக பவுத்தத்தில் இடம்பெற்றது. அறவாழி என்றும் அழைத்தனர். இந்து சமயத்தில் சிவ, விஷ்ணு புராணங்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் சக்கரம் வைணவத்தில் சக்கரத்தாழ்வாராக சமஸ்கிருதத்தில் சுதர்சன் என்ற பெயரில் இடம்பெறலாயிற்று. காலம் இரவு பகல் என்று மாறி மாறி சுழன்று வருவது போலச் சக்கரமும் சுழன்றுகொண்டே இருக்கும். இதுவும் ஒரு உருவகம். திருமோகூரில் சக்கரத்தின் மீது இரண்டு கால்களையும் அகல வைத்து சர்க்களில் ஒற்றைச் சக்கரத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு வருபவர் போல சக்கரத்தாழ்வாரின் ஒரு புடைப்புச் சிற்பம் பழுதுபட்ட நிலையில் இருப்பதைக் காணலாம். காலச் சுழற்சியைச் சுட்டிக் காட்டும் சிற்ப அமைதிகளில் இதுவும் ஒன்று. ஆதிமனிதனின் காலம் பற்றிய கருத்தாக்கம் சமயங்களின் வாயிலாக எமன் என்றும் சக்கரத்தாழ்வார் என்றும் வளர்ந்தது.

காலி, காளி மற்றும் காலன், காளன் ஆகியவற்றுக்குள் வேறுபாடு இல்லை. காளன் எனப்படுவான் இந்திரனின் உதவியாளன் அவன் இந்திராணியை மீட்க உதவினான் என்று புராணக் கதையும் உள்ளது. திபெத்தில் மகா காலன் பெருந்தெய்வமாக வணங்கப்படுகிறான் சைவ வைணவ எழுச்சிக்குப் பிறகு எமனின் பணியைச் சிவனும் கிருஷ்ணனும் புரிவதாகவும் புதிய கருத்தாக்கங்கள் தோன்றின. மும்மூர்த்திகளின் பணியில் சிவனின் பணி அழித்தல் ஆகும். அதுவே எமனின் பணியும் ஆகும் கிருஷ்ணன் எல்லா உயிர்களும் தன்னில் வந்து அடங்கும் என்றதனால் அதுவும் ஏறத்தாழ எமனின் பணியை எடுத்துக்கொண்டதாக உணரப்படும்.

இந்து சமயத்தில் எமதர்மன்:

மச்ச, கருட, விஷ்ணு புராணங்களில் எமனை யமன் என்பர். அவனைப் பற்றிய கதைகள் உண்டு. எமனின் தந்தை சூரியன்; தாய் சந்தியா அல்லது சரண்யா [அந்திப்பொழுது]: இவள் விஸ்வகர்மாவின் மகள் ஆவாள். யமனுடன் பிறந்த இரட்டைச் சகோதரி யமி ஆவாள். எமனுக்கு நிறைய மனைவியர் உண்டு. ஐயோ என்பவள் நாட்டுப்புற நம்பிக்கையில் காணப்படுபவள். ஐயோ தவிர ஹேமமாலா, விஜயா, சுசீலா என்று மூன்று மனைவியர் உள்ளதாகப் புராணங்கள் சொல்கின்றன. யமனின் மனைவி பெயர் ஊர்மிளா என்று மகாபாரதம் சொல்கிறது. மேலும் தர்மர் யமனுக்குப் பிறந்தவர் என்று இறப்பையும் தர்மத்தையும் இணைத்துக் குடும்பமாக்கியது. தாகத்தால் தவித்து தண்ணீர் தேடி வந்த போது நீர்நிலையைக் காவல் காத்த பூதம் ஒன்று, தான் கேட்கும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொன்னால் மட்டுமே தண்ணீர் தருவேன் என்று சொல்லி நால்வரையும் சாகடித்துவிடும். அதன் பிறகு தர்மர் வந்து அனைத்துக் கேள்விகளுக்கும் சரியாகப் பதில் சொல்வார். அப்போது பூதம் தான் எமன் என்ற உண்மையை அவருக்கு உணர்த்தும். அந்தக் கேள்வி பதில்கள் தத்துவ விசாரமாக இருக்கும். கடோபநிடதத்தில் எமன் நசிகேதனுக்கு மரணம் மற்றும் மரணத்துக்குப் பிந்தைய வாழ்வு பற்றி உபதேசிக்கிறான். இவ்வாறு மரணத்தின் மூலம் வாழ்வின் மாற்றவியலா உண்மைகளை எமன் பிறருக்கு உணர்த்தும் ஞானி ஆகிறான்.

தமிழகத்தில் எமதருமனுக்குக் கோயில்கள்:

சைவ எழுச்சியின் போது சமண பவுத்த கோயில்களின் கடவுளர் நீக்கப்பட்டு அங்கு சிவனுக்கு இடமளிக்கப்பட்டது. ஏற்கெனவே இருந்த இந்திரன் எமன் பிரம்மன் போன்ற கடவுளர் சிவனால் பாவ விமோசனம் பெற்றதாகக் கதைகள் புனையப்பட்டுப் பரப்பப்பட்டன. திருச்சி தஞ்சை மாவட்டங்களில் பவுத்தம் பரவிச் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை அங்குள்ள கோயில்களின் இறைவன் பெயர்களின் வாயிலாகக் காணலாம். அங்கு இந்திரனுக்குக் கட்டப்பட்டிருந்த கோயில்கள் பின்னர் சிவன் கோயில்களாக மாற்றப்பட்டன. தல புராணங்கள் வாயிலாக இந்திரன் சாபம் தீர்த்த கதையைக் கற்பித்து அங்குள்ள சிவன் கண்ணாயிர நாதர்

என்று பெயர் தூட்டப்பட்டார். இது போல திருக்கடையூர் சிவபெருமான், காலனை வதம் செய்த காலசம்ஹார மூர்த்தியாகக் காட்சி அளிக்கிறார். திருச்சிற்றம்பலம் என்ற தலத்தில் தனது தவத்தைக் குலைத்த மன்மதனை எரித்து சிவன் பஸ்பமாக்கினார். அங்கு எமனுக்குத் தனிச்சன்னிதி உண்டு. அவனுக்கே முதல் பூஜை நடைபெறும். அது பழைய எமன் கோயிலாக இருந்து பின்னர் சிவபெருமானுக்கு இடம் அளித்த கோயில் ஆகும். இங்குள்ள தீர்த்தம் எம தீர்த்தம் எனப்படும். அதில் பெண்கள் நீராடுவதில்லை. பரமக்குடி அருகே எமனேஸ்வரம் என்ற தலத்தில் சிவபெருமான் அனுக்கிரக மூர்த்தியாக எழுந்தருளி உள்ளார். இங்கு எமனுக்குச் சிவன் அனுக்கிரகம் செய்ததாகத் தல புராணம் கூறுகிறது.. இங்குள்ள தீர்த்தத்துக்குப் பெயர் எம தீர்த்தம். இங்கும் நாய் இல்லாத பைரவரைத் தரிசிக்கலாம். இதுவும் எமனுக்குரிய பழைய கோயில் ஆகும்.

மார்க்கண்டேயனை உரிய நாளன்று பாசக் கயிற்றை வீசி எமன் பிடிக்க முனைந்த போது அவன் சிவலிங்கத்தைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டதால் கயிறு லிங்கத்தின் மீதும் சுற்றியது. இதனால் எமனைச் சிவபெருமான் சபித்தார். இக்கதை எமனை விடப் பெரிய கடவுள் சிவன் என்ற கருத்தை மக்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதித்தது. இது போன்ற கதைகள் எமனின் முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்க உதவின. ஆயினும் நாட்டார் வழக்கில் எமதருமனைக் குலதெய்வமாக வழிபடும் நிலை தொடர்ந்தது.

தென்கிழக்கு நாடுகளில் எமன் வழிபாடு:

திபெத் நாட்டில் வஜ்ராயன பவுத்தம் பின்பற்றப்படுகிறது. இங்கு எமனை GSINRJE என்ற பெயரால் அழைப்பர். அழிவைத் தருபவன் என்பதால் யமாந்தகன் அல்லது யமாந்தக வஜ்ர பைரவன் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். அசுர முகமும் காலுக்குக் கீழே ஒருவனைப் போட்டு மிதிக்கும் உருவத் தோற்றத்துடனும் இருப்பான். கம்போடியாவில் உள்ள அங்கோர்வாட் கோயிலிலும் இதே உருவ அமைப்புடன் எமனைக் காணலாம். சீனாவில் உள்ள ஏராளமான கோயில்களில் எமனுக்குரிய சன்னிதி அல்லது சிலை இருப்பதைக் காணமுடியும். ஜப்பானில் எமன் என்ற பெயரின் மெய் எழுத்துக்களை முன்பின் ஆக மாற்றி என்ம தென் என்று அழைக்கின்றனர். என்ம ஓ, என்ம தாயி ஓ என்றும் அழைப்பதுண்டு. தாயி என்றால் பெரிய என்பது பொருள். [தாயி புத்சு என்றால் பெரிய புத்தர்]. பெருங்கடவுள் எமன் என்பதையே இச்சொற்கள் குறிக்கின்றன. எமன் பற்றிய தகவல் அங்கு பழைய நூல்களில் காணக் கிடைக்கின்றன. எமன் அங்கும் பாவங்களுக்குத் தண்டனை தரும் நீதிபதியாகப் போற்றப்படுகிறான்.

பவுத்த சமயத்தில் நரகங்கள்:

பவுத்த சமயம் மரணத்துக்கு பிந்தைய வாழ்வு குறித்து அதிகம் போதித்தது. இறந்த பின்பு உயிர்கள் நரகத்தில் அனுபவிக்கும் தண்டனைகள் குறித்தும் விளக்கின. அடுக்கடுக்கான

நரகங்கள் இருப்பதாக அச்சுறுத்தின. நரகங்களின் பொறுப்பாளனாகக் காவலனாக எமதர்மன் இருந்தான். அவன் தர்மத்தின் வழியில் ஆத்மாக்களைத் தண்டிப்பான். ஜப்பானில் புண்ணியாத்மாக்கள் சொர்க்கம் புகும். பாவாத்மாக்கள் குறைவாகப் பாவம் செய்திருந்தால் மேய்தோ [meido] எனப்படும் நரகத்துக்குப் போகும் அங்கு சில காலம் தண்டனை அனுபவித்துவிட்டுப் பின்பு வெளியேறும். நிறையப் பாவம் செய்த ஆத்மாக்கள் ஜிகோ கு [jigoku] என்ற நரகத்துக்குப் போய் அங்கேயே கிடந்து உழலும்; அதற்கு விடுதலையே கிடையாது. கொரியாவில் நரகத்தை ஜியோக் [jiok] என்றும் வியட்நாமில் dia nguc என்றும் அழைக்கின்றனர். dia nguc என்றால் வியட்நாமிய மொழியில் பூமிச் சிறை என்று பொருள்.

நிறைவு:

பிறப்பு [வழமை] மற்றும் இறப்பு [அழிவு] கடவுளரான இந்திரனும் எமனும் தொல் தமிழர் வாழ்வில் வழிபட்டு வந்த ஆதி கடவுளர் ஆவர். திராவிடர் வாழ்ந்த இடங்களில் எல்லாம் இக்கடவுளர் வழிபாடு இருந்தது ஆரியர் வரவுக்குப் பின்னர் இவற்றிற்குப் புதிய வடிவமும் செயற்பாடும் கொண்ட கதைகள் உருவாயின. இந்திரனும் எமனும் கொடியவராகச் சித்திரிக்கப்பட்டனர். இருப்பினும் பழமை மாறாத, மறவாத நாட்டுப்புற மக்கள் தமது குல தெய்வமாக எமனை வாங்கி வருகின்றனர். தவறு செய்தால் கடவுள் தண்டிப்பார் என்ற அச்சத்துடன் மட்டுமே தெய்வ வழிபாடு நடைபெறுகின்றது.

10. தேவை ஒரு சாதி?

— முனைவர் சாந்தினிபீ

தேவை ஒரு சாதி, ஆம்! உண்டி, உறைவிடம், உடை உள்ளதோ இல்லையோ இன்று வாழத் தேவை ஒரு சாதி. மண்ணில் கண் திறந்து கண்மூடி மண்ணுக்கும், விண்ணுக்கும் செல்ல சாதி தேவை. இன்று கடை நிலை ஊழியராயினும் முடிசூடா மக்கள் தலைவராயினும் வாழ்க்கையில் முந்தி நிற்பது சாதி. பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழக வேந்தர் வரை அவசியத் தகுதி சாதியே. அரசியல் மட்டுமா சாதியைக் கேட்கிறது, கொலைக் குற்றவாளிக்கும், கொள்ளை அடித்தலே கொள்கையாகக் கொண்டு விலை உயர்ந்த வெளிநாட்டுக் காரில் உல்லாச பவனி வரவும் தேவைப்படுகிறது சாதி. வாழ்வையும் சாவையும் கூட சாதி, மதமே நிர்ணயிக்கிறது. கிராம பஞ்சாயத்திலிருந்து வட்டம், மாவட்டம் மாநிலம் மத்திய அரசு வரையிலும் ஊடுருவி நாடெனும் வண்டி நகர அவசியமாகும் அத்துணை அமைப்புகளிலும் அச்சாணியாய் உறுதியாக உறுத்தி வரும் இந்த சாதி எங்கிருந்து எப்படி எப்போது வந்தது?

வாருங்கள் வரலாற்றைப் புரட்டுவோம். வேதங்களில் முதன்மையான இருக்குவேதம் சொன்னது வர்ணங்கள்தான் வெள்ளை, சிகப்பு, மஞ்சள், கருப்பு. அதன் மாற்றுப் பெயரே பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன். பிரம்மம் என்றால் உயர்ந்த ஆன்மா என்று பொருள். இருக்குவேதத்தின் கடைசி புத்தகமான பத்தாவது புத்தகத்தில் தான் கருப்பு நிறமுடைய (கிருஷ்ண த்வச்) சூத்திர பிரிவு காணப்படுகிறது (உபிந்தர் சிங்-2008). இவர்கள் ஆரியரிடம் அரசு உரிமையைப் போரில் தோற்று அடிமைகளானதால் தசா/தாசி என்பவர்கள். இவர்கள் இறைவனின் கட்டளைகளுக்கு அடிபணியாதோர் (அவ்ரதா), யாகங்களைச் செய்யாதவர்கள் (அக்ரது) வேற்று மொழியினர் (மீரித்ர வாச) தோற்றத்தால் வேறுபட்டவர்கள் என இருக்குவேதம் இவர்களைப் பற்றிச் சொல்கிறது (உபிந்தர் சிங்-2008).

வடமேற்குப் பகுதியில் தோன்றிய ஆட்சி மாற்றம், மெல்ல நகர்ந்து அன்றையப் பாடலிபுத்திரமான, பீகாரின் பாட்னாவை அடைகிறது. இதற்குக் கிட்டத்தட்ட மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகி விடுகிறது. அதற்குள் மற்ற மூன்று வேதங்களும் உரு கொண்டன (கி.மு 7-ம் நூற்றாண்டு). கங்கை சமவெளியில் எண்ணிலடங்கா தத்துவ ஞானிகள், சாதுக்கள் அன்றும் தவம் புரிந்தவாறு காணப்பட்டனர்.

இந்தியாவின் பல இடங்களில் பல்வேறு இன மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்புடைய கருத்தின் அடிப்படையில் வாழ்ந்தனர். பலர் தங்கள் தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து ஜனபதா என்னும் குடியரசு நாடுகளாகவும், இனக் குழுக்களாகவும், வேட்டையாடும் சமூகமாகவும், பண்பட்ட

நாகரீகத்தைக் கொண்ட படிக்க எழுதத் தெரிந்தவர்களாகவும், கடல் கடந்து வாணிபத்தை நடத்தியும் இட்டார் பெரியோர், இடாதோர் இழி குலத்தோரென்றும், யாதும் ஊரே போன்ற கொள்கையினரும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

இதே காலத்தில் கங்கை சமவெளியை ஆரிய வர்தமாக்கிக் கொண்டு மன்னராட்சியும், பிறப்பு இறப்பு என்னும் வாழ்க்கைச் சுற்றிலிருந்து விடுபட யாகங்களும், பலியிடல், வேதங்களை மனனம் செய்து உச்சரித்தல், எண்ணில்லா சடங்கு சம்பிரதாயங்களைப் பின்பற்றுதல், பிறப்பால் நிறத்தால் மனித இனத்தை வேறுபடுத்திப் பார்த்தல், போன்ற கருத்துக்களை தன் வாழ்வியலாகக் கொண்டவரும் வாழ்ந்து வந்தனர்.

பிற்கால வேதகாலத்தில் ஆட்சி பரவலுடன் சடங்கு சம்பிரதாயங்களின் கட்டுப்பாடும் கட்டாயமும் வலுத்தது. அக்காலத்தில் விவசாயமும் வணிகமும் கூட அதிகரித்தன. செல்வமும் செழிப்பும் கொழித்தும் ஆட்சியாளருடனான செல்வாக்கு பெருகியும் சமூக நிலையில் மட்டும் மாற்றம் இல்லாததால் விவசாயிகள், வணிகர்கள் மன அமைதி இழந்தனர். தொழிலுக்குப் பயன்படும் கால்நடைகளைப் பலியிடுதலில் அவர்களின் புலம்பல் அதிகரித்தது. இந்த கட்டத்தில் தான் புத்தரும் மகாவீரரும் தன் கொள்கைகளை மக்களிடம் கொண்டு சென்றனர். இருவரும் நாத்திகம் பேசினர். கடவுள் மறுப்பு கொள்கையுடன், மனிதன் தனது எண்ணம், சொல், செயல் ஆகியவற்றில் முறையாக நடந்தாலே போதும். அதுவே அவனுக்குத் தேவையான விடுதலையை அளிக்கும் என்று நெத்தியடியானது. இதனால் பல ஆட்சியாளர், வணிகர், விவசாயிகள் பிராமணர்களும் இவர்களின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றினர்.

முதல்பெரும் மகத ராஜ்ஜியத்தை அமைத்த மகதர்களும், நந்தர்களும், பின்னர் வந்த மவுரியர்களும் தொடர்ந்து ஜைன, பௌத்த மதங்களையே பின்பற்றியும் ஆதரித்தும் வந்தனர். இவர்களில் எவரும் தன்னை ஷத்ரியர் என்று அடையாளப் படுத்தவில்லை. தன் பிராமண மதத்தைக் காப்பாற்றத் துணிந்த புஷ்ய மித்திர சுங்கன், மவுரிய வம்சத்தின் மன்னனைக் கொலை செய்து, தன்னையே மன்னனாகவும், அது சுங்க வம்சத்தின் ஆட்சி எனவும் அறிவித்தான். ஆக வருணா சிரம தர்மத்தை ஆட்சியாளரும் மக்களும் மறுத்தனர் என்பது தெளிவு. அடிப்படையில் இந்தியா நாத்திக கொள்கையை விரும்பியது எனக்கூறுவது வரலாறு.

குப்தப் பேரரசு கி.பி 3-6 நூற்றாண்டுகளுக்கு இடைப்பட்டது. இவர்களும் வாணிபம் செய்யும் வைசியர் அல்லது பிராமணர் என்று காண்கிறோம். இக் காலத்தில் மீண்டும் பிராமணக் கொள்கைகள் தலைதூக்கின. கோயில் கலாச்சாரம் பிராமணர்களுக்கான முக்கியத்துவம், நிலக்கொடைகள் பெருகின. ஒரு குப்த மன்னன் பதவியேற்றால் ஓராண்டிற்கு ராஜசுயயாகம் நடத்தி, கடவுளிடமிருந்து, ஆளும் அங்கீகாரத்தை அந்தணர்கள் பெற்றுத் தந்தனர். கடந்த கால

மவுரிய மன்னனின் நிலை குப்தர்களின் மனதில் நீங்கா பயத்தை ஏற்படுத்தியிருக்குமோ? தெரியவில்லை, ஆனால் தொடர்ந்து அந்தணர்களையும், சைவ, வைணவ, புத்த, ஜைன ஆலயங்களுக்குப் பரவலாகக் கொடைகளை வழங்கினர். தங்களைப் பிரம்ம ஷத்திரியர் (பிராமணர்களாக இருந்து ஷத்திரியராக மாறியவர்) என்றழைத்துக் கொண்டனர். அடுத்து வந்த வர்தணர்களோ மீண்டும் பவுத்த ஜைன கொள்கைகளில் நாட்டம் கொண்டனர்.

இதற்கிடையில், சாதிகள் தோன்றி பெருகியது. பெருவாரியான மக்கள் வருணாசிரம தர்மத்தை விட்டு விலகியதால் குப்தர் காலத்தில் தரும சாத்திரங்களும், சூத்திரங்களும் தொகுத்து எழுதப்பட்டன. மகாபாரதமும் இராமாயணமும் கூட தன் அளவில் பன்மடங்காயின. இப்படித் தொகுக்கப்பட்ட பல நூல்களில் மனுசாத்திரமும் அடங்கும். இந்த சட்டங்களைத் தாண்டி தன் மனம் போன போக்கில் வாழ்ந்த மக்களின் தொகையைக் குறைக்க ஒரு சட்டம் மனுவின் புத்தகத்தில் பிறந்தது. தங்கள் சாதிகளைக் கடந்து திருமணம் செய்து கொண்டவர்களையும் அவர்களின் வாரிசுகளையும் அனுலோமா, பிரதிலோமா என்று புது சாதிகளை உருவாக்கி, சண்டாளர்கள், தீண்டத் தகாதவர்களெனச் சூத்திரருக்கும் கீழே பல பிரிவுகள் உண்டாக்கினார். இவர்கள் ஐந்தாம் பிரிவினர் (பஞ்சமர்) என்றும் அழைத்தனர். சூத்திரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமானால், அது உயர் சாதியினருக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் என எச்சரித்தார் மனு. ஆயினும் ஆட்சியாளர்களும் வெகுஜன மக்களும் இதைப் பெரிதாகக் கருதவில்லை போலும்.

சண்டாளர்களைப் பார்த்தாலும், தொட்டாலும் தீட்டு என்று வடமொழி சாத்திரங்கள் சொன்னாலும் வட இந்தியாவில் மன்னர்களாக இவர்கள் ஆட்சி செய்ததை வரலாறு சொல்கிறது. (இவர்களின் தோற்றம் குறித்து பல்வேறு கற்பனைக் கதைகள் சொல்லப் படுகின்றன. பிற்கால நூல்கள் இவர்களை ரஜபுத்திரர்கள் என்றும் சொல்கின்றன). தற்போதைய வட இந்தியப் பகுதியிலுள்ள புந்தேல்கன்ட் பகுதியை மையமாகக் கொண்டு 9-13 நூற்றாண்டுகளில் ஆட்சி செய்தனர். பழங்குடியினர் வணங்கிய 'மனியா' எனும் பெண் தெய்வ வழிபாட்டினர். தங்கள் குல தெய்வத்திற்காக மஹோபாவில் கோவில்களைக் கட்டினர். கஜுராஹோ சிற்பங்களையும் தோற்றுவித்தனர். வங்கப் பகுதியைப் பாலர்கள் 8-12 நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்தனர். இவர்கள் புத்த மதத்தையே கடைபிடித்தனர். இன்றும் இவர்கள் கட்டிய பல கோயில்கள் வழிபாட்டின் அழிந்து காணப்பட்டாலும் அதில் தெய்வச் சிலைகள் இல்லை. இவை போனதெங்கே? தெரியாது. ஆனால் ஊருக்கு வெளியே இடுகாட்டிலோ சுடுகட்டிலோ உயர்ந்த தாழ்ந்த சாதியினரையும், அரசாண்ட மன்னனையும் அடிமையையும் கோயிலின் கருவறையிலேயே வாழ்ந்தவனையும், கோயிலின் வாசத்தையே அறியாதவனையும் வேறுபாட்டின் ஒரே இடத்திற்கு அனுப்பும் வெட்டியான் என்ன மன்னனின் ஆலோசகராக அரசவையிலா அமர்ந்து இருந்திருப்பான்? அன்றும் அவன் தீண்டத் தகாதவனாகவே மன்னனாலும் கருதப் பட்டிருப்பான்.

ஷத்ரியரே ஆளப் பிறந்தவர் என சாத்திரங்கள் சொன்னாலும், சூத்திரரான நந்தர்களும், மயிலை வளர்ப்பவரான மவுரியரும் பின்னர், பிராமணரும், மூன்றாம் வருணத்தைச் சார்ந்த குப்தர்களும் ஆட்சி செலுத்தினர் என்பது வரலாற்றின் மூலம் வெளிச்சம் பெறுகிறோம். ஆள்பவர் எவராயினும் மன்னனைச் சூழ்ந்து வாழ்பவர்களிலும் ஒதுக்கப் பட்டவர் வாழ்விலும் மாற்றம் நிகழவில்லை என்பது தானே இன்றைய அரசியல் நமக்குச் சொல்லும் பாடம்.

வடமொழி இலக்கியங்களின் கூற்றும், கல்வெட்டுக்களின் கூற்றும் கற்பனைக்கும் நடைமுறைக்குமான இடைவெளியைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இப்போது தென்பகுதிக்குப் போவோமா...? சாதவாணர்கள் பவுத்த சமணச் சார்பினர். சங்க காலம் சாதியைக் கடந்தது எனச் சொல்லாமலே தெரிவது. களப்பிரர் பற்றிய உண்மைகள் வலைத்தளங்களில் வலம் வருகின்றன. அவர்கள் பிராமண சடங்கு சம்பிரதாயங்களுக்கு எதிர்க்குரல் கொடுத்து, சேர, சோழ, பாண்டியரான மூவேந்தரையும் வீழ்த்தியவர்கள். பல்லவர்களோ பிரம்ம ஷத்திரியர் எனக் கல்வெட்டுகள் சொல்கின்றன. சோழர் கால கல்வெட்டுகளை ஆய்ந்ததில் 16 வகையான சாதிகளின் பெயர்கள் காணக் கிடைத்தாலும், அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை தொழிற்பெயர்களே (ஓய்.சுப்பராயலு). கடல் கடந்தால் தீட்டு எனும் தரும சாத்திரங்களின் சட்டங்களை தெற்குப் பகுதியை ஆண்ட எந்த குலத்தைச் சார்ந்த மன்னனும் மதிக்கவில்லை என்பதற்கான சான்றுகள் ஏராளம்.

பிரம்ம ஷத்ரியர் என அறிமுகப் படுத்திக் கொண்ட பல்லவர்கள் புத்த மதத்தைக் கடல் கடந்தே பரப்பினர். ஓய்சாளர்களும், கிழக்கு, மேற்கு சாளுக்கியரும், இராட்டிரகூடர்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. கலிங்க மன்னர்களும் பாண்டியர்களும் கடல் கடந்தே இலங்கையுடன் திருமண, அரசியல் உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டனர். 13 ஆம் நூற்றாண்டில் தென்னகத்தின் பெரும் பகுதியை ஆண்ட காகத்தீயர்கள் தங்களைச் சூத்திரர் என்றும், தூய்மையானவர்கள் என்றும் கல்வெட்டுகளில் புகழ்ந்தனர். கடல் கடந்து இலங்கையுடனும் போர் தொடுத்தனர். ஆனால் அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வில் மாற்றம் ஏற்பட்டதா..? கடினமாக உழைத்து எல்லோருக்கும் உணவளித்த விவசாயி வரி கட்ட... கழனியில் கால் பதிக்காத பார்ப்பனனுக்கு வரிச்சலுகை, இலவச நிலம். இது தானே இன்றும் தொடர்கதையாக நீள்கிறது.

விஜயநகர மன்னர்களில் புகழ்பெற்ற கிருட்டிண தேவராயர் எழுதிய ஆமுகத்தமால்யதாவின் எழுத்துக்களை ஒரு முறை புரட்டுங்கள். ஆழ்வார்களில் தந்தை மகள் உறவுடைய பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் இவர்களின் வாழ்க்கையை மையக்கருவாகக் கொண்டது. பிரிவுத் துயரைத் தாங்காது தன் தோழியரிடையே பேசும் ஆண்டாளின் வாயிலாக ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார். இராமாவதாரத்தில் சீதையின் பிரிவுத் துயருக்கு இராமனே காரணம் எனச் சாடுகிறார்.

ஒரு பெண்ணுக்கு தன் வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்வு செய்ய உரிமை இல்லையா...? சூர்ப்பணைகை தன் விருப்பத்தைத் தானே சொன்னாள். அதற்காக அவளின் காதையும் மூக்கையும் ஏன் வெட்ட வேண்டும். ராமனின் செயலால் தானே இராவணன் சீதையை இலங்கைக்கு எடுத்துச் சென்றான்? சீதையின் பிரிவுத் துயருக்கு ராமனே காரணம் என அன்றைய இராமாயணத்திலும் இன்றைய அரசியலிலும் நாயகனாக நிலைத்திருக்கும் இராமனையே குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்துகிறார் இந்த விஷ்ணு பக்தரான மன்னன் கிருஷ்ணதேவராயர். இருபதாம் நூற்றாண்டின் பெரியார் கூற்றை விமர்சிக்கும் நாம் 16-ம் நூற்றாண்டின் முடி சூடிய மன்னனின் கேள்விகளை எப்படிப் புரிந்து கொள்வது? ஆட்சி தன் கையிலிருந்ததால் முடிந்தது என்று புரிந்து கொள்ளவா?

வட மொழி சாத்திரங்களின் சட்ட திட்டங்கள் மன்னனை, ஆட்சியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தவில்லை என்ற புரிதலில் தவறில்லை என்றே படுகிறது. மனு தர்மம் மன்னர்களின் வாழ்வியலில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வில்லை என்பதற்கான அடையாளமாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் வட மொழி நூல்கள், வருணாசிரம தர்மத்தைக் காப்பதும் கடைபிடிப்பதும், மன்னருக்கான முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றாகவே சொல்கின்றன. எப்படியானாலும், காலம் எதுவாயினும் 'தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரன்' என்பதில் மட்டும் மாற்றமில்லை எனச் சொல்கிறது வரலாறு.

வடமொழி சாத்திரங்கள் சொல்லும் முதலாம் இடத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் எழுதாச் சட்டமாகப் பிராமண வர்ணம் பெற்றது, ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை ஆண்ட போதுதான் என்கிறார் இந்தியவியல் வரலாற்றாளர் சிந்தியா தல்போட் (சிந்தியா தல்போட், 2008, ப-48). அதிகமான எண்ணிக்கையில் பிராமணர்களைக் கணக்கர், எழுத்துப் பணி, ஆவணங்களை எழுதுபவர், ஆட்சியாளர்களின் கட்டளைகளுக்கு அவ்வவ் மொழியில் எழுதுபவர், ஆட்சியாளர்களின் உதவியாளர்கள் போன்ற பல அரசங்க தொடர்புடைய பணிகள் பிராமணர்களுக்குத் தரப் பட்டதும், அத்துடன் கால்நடைகளைப் பராமரிக்கும் ஆயர் சமூகத்தையும், போர்த்தொழில், தற்காப்புக் கலை வளர்த்த சமூகங்களையும் ஆங்கிலேயர்கள் ஒடுக்கியதும் பிராமணர்கள் முக்கியத்துவம் பெற ஒரு முக்கிய காரணம் என்று மேலும் விளக்குகிறார். இந்த 19 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே இந்தியச் சமூகத்தில் சாதிய முறை முன்பு பெறாத முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது என்பதும் இவரின் கருத்தே.

காலனி ஆதிக்கத்திற்கு முற்பட்ட இந்தியாவின் வரலாற்றைக் கட்டமைக்கப் பிராமண இலக்கியங்கள் (தரும சாத்திரங்கள்) பயன்படாது, மாறாகக் கல்வெட்டுகளே சிறந்த சான்றுகள் என்று தன் கருத்தை அதே நூலில் முன்வைக்கிறார். ஆனால் கல்வெட்டுகள் பெரிதும் கோயில்களுக்கானது, அதன் நோக்கம், அதில் பேசப்படும் மக்கள் என எல்லாவற்றையும்

கணக்கில் கொள்ளல் அவசியம். அவை சமூகத்தின் அத்துணை கூறுகளையும் அடக்கியதா..? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. கல்வெட்டுகளின் முக்கியத்துவத்தை எவரும் மறுக்க முடியாது. அதே போல் அவற்றின் குறைகளையும் கவனித்தல் முக்கியமல்லவா..?

ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தில் ஆழமான சாதி மத வேறுபாடுகள் சுதந்திர, மக்களாட்சி இந்தியாவில் தான் மேலும் மேலும் வலுப் பெற்று இன்று சாதி நுழையாத இடமே இல்லை என நிறைந்து சமூக சண்டைகள் கொளுத்து நிற்கிறது என்றால் அது உண்மைக்கு மாறாகாது. இன்றும் கோயிலின் வெளிப்பகுதியில் ஓய்வெடுத்ததால் சிலர் அடித்தே கொல்லப்பட்டுள்ளனர். ஆணவக் கொலைகளின் அடிப்படை சாதியே. உணவாலும் உடையாலும் வேறுபட்டவர்களை வெட்டி வீழ்த்தும் வீரச் சமூகம் என வருங்கால வரலாற்றைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாம் மெத்தப் படித்த மேதாவிகள். வீட்டுக்கு ஒருவர் வெளிநாடுகளில் வசித்தாலும் நாம் சாதிய வேறுபாடுகளை இறுக்கி அணைத்த சென்றுள்ளோம். ஒரு நோயாளி மருத்துவரை நோக்கி கீழ்சாதியான நீ என்னைத் தொடாதே என்பதும், குடிமைப் பணி அதிகாரிகளையும் விதி விலக்கில்லாது 'உன் சாதி எது?' என்று அவர்கள் முகத்திலேயே கேட்கும் கருத்துரிமைக் கொண்டவர்கள்.

இன்றைய நடப்பு நாளைய வரலாறு. யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர், தீதும் நன்றும் பிறன் தர வாரா..... என்னும் வரிகளைச் சொல்லிப் பெருமைப்படுகிறோமே, வரும் தலைமுறைகளுக்கு நாம் பதித்துச் செல்லும் வரலாற்றுச் சுவடுகளை பின் நோக்கி மறுபார்வை பார்க்க ஏன் மறுக்கிறோம்? நம்மைத் தடுப்பது எது?. மாற்றத்திற்குக் காலம் ஒரு தடை அல்ல. உலகம் நம்மைக் கண்டு பெருமைப் படும் வரலாற்றைப் படைப்போம் என்ற எதிர்பார்ப்புடன் அமைவோம் .

சான்றாதாரங்கள்:

1. Upinder Singh-A History of Ancient and Early Medieval India
2. Cynthia Talbot -Inscribing the Other, Inscribing the Self: Hindu - Muslim Identities in Pre-Colonial India Comparative Study in Society and History, 47, no-1, 1995
3. Y. Subbarayalu- South India Under the Cholas

Dr.S.Chandnibi

Associate Prof. CAS, Dept of History

AMU, Aligarh-202002, UP State

11. பிரிட்டிஷ் இந்தியாவை அதிரச் செய்த பின்னே தீர்ப்பு

— ரெங்கையா முருகன்

(வ.உ.சி.க்கு வழங்கப்பட்ட இரட்டை ஆயுள் தண்டனை தீர்ப்பு 07/07/1908)

1908 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் வ.உ.சி. மற்றும் சுப்பிரமணிய சிவா, பத்மநாப அய்யங்கார் ஆகியோர் இணைந்து அன்றைய வெள்ளையர் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் பேச்சு நிகழ்த்தியமைக்காக இந்தியத் தண்டனைச் சட்டம் 124-A மற்றும் 153 - A ஆகிய சாதாரண பிரிவுகளில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நிலையில் கைது செய்யப்பட்டு நடத்திய விசாரணைக்குப் பின்பு திருநெல்வேலி ராஜநிந்தனை வழக்காக மாறியது.

1908 மார்ச் 17 ம் தேதி வ.உ.சி, சிவா மற்றும் பத்மநாப அய்யங்கார் மூவர் மீதும் இந்த வழக்கைத் தொடுத்தவர் எல்.எம். வின்சு. கோரல்மில் வேலை நிறுத்த போராட்ட வெற்றி, பி.சி.பால் சிறையிலிருந்து வருகையை யொட்டிய மாபெரும் சிறப்பு அரசியல் கூட்டங்கள், ஆரம்பத்தில் 500 பேர் கூடிய கூட்டங்களிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 3000 பேர்க்கு மேல் கூடிய கூட்டங்கள் போன்றவை ஆங்கிலேயருக்குக் கிலியை உண்டாக்கியது.

இக் கூட்டத்தில் சுதேசிய கொள்கைகளான புறக்கணிப்பு, மற்றும் சுயராஜ்யம், காலணியாதிக்க எதிர்ப்புணர்வு அனல் கக்கும் பேச்சுக்கள் நெல்லை மக்களை எழுச்சியடையச் செய்தது. தெள்ளத் தெளிவாக எளிய தமிழில் அசர வைக்கும் மேடைப் பேச்சினால் சாதாரண அடித்தட்டு மக்களிடையே அரசியல் உணர்வை எழுப்பியதால் நெல்லை, தூத்துக்குடி எங்கும் வந்தேமாதரம் கோசம் வாணைப் பிளந்தது. பாளையங் கோட்டையிலிருந்து நடந்து சென்று கொண்டிருந்த ஹார்வி சகோதரர்கள் மீது சிலர் தாக்குதல் நடத்தினர். சுதேசிய உணர்ச்சியின் மிகுதியால் திருநெல்வேலியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த புகழ் பெற்ற ஐரோப்பிய ஏபெல் சர்க்கஸ் கம்பெனி பொதுசனங்கள் ஆதரவின்மையால் முடங்கியது. தமிழகமெங்கும் சுதேசிய பற்றாளர்கள் உருவாகி அரசியல் சொற்பொழிவாற்றி சுதேசிய கொள்கைகளைப் பரப்பியதில் ஜி.சுப்பிரமணிய அய்யர், காஞ்சிபுரம் கிருஷ்ணசாமி சர்மா, சுரேந்திரநாத் ஆர்யா போன்றோர் சிறப்பாகச் செயல்பட்டனர்.

இதற்கிடையே சுதேசிய எழுச்சியைக் கண்டு எரிச்சலடைந்த கலெக்டர் வின்சு அரசுக்கு எதிராகப் பேசிய குற்றத்திற்காக வழக்கு கோரி வ.உ.சி, சிவா மற்றும் பத்மநாப அய்யங்கார் ஆகியோரைக் கைது செய்து அவர்கள் சிறை வைக்கப்படுகிறார்கள். மேலும் 107வது பிரிவு 4வது விதியின் கீழ் சட்டம் வகுத்துரைக்கும் விசாரணை முடியும் வரை தனது விருப்பப்படி

சிறைக்காவலில் வைக்க நீதிபதிக்கு அதிகாரமுண்டு. மார்ச் 12 ம் தேதி மூவரும் நன்னடத்தை உத்தரவாதம் வழங்கினாலும் கலெக்டர் வின்சு ஏற்க மறுத்ததோடு மாவட்ட சிறையில் வைத்து ஏப்ரல் 1ம் தேதி விசாரணையை ஒத்தி வைத்தான். வின்சு தனது அதிகார மமதையினால் சட்டசூழ்ச்சியின் மூலம் மூவரையும் கட்டாய காவலில் வைக்கப்பட்டதால் கொதிப்படைந்த நெல்லை மக்கள் கலகத்தில் இறங்கினர். பத்மநாப அய்யங்கார் மட்டும் விடுவிக்கப்பட்டார்.

அரசின் பிரதிநிதியாக இந்த வழக்கினை இ.பி.பாவெல் (அரசு வழக்கறிஞர்), மதுரை அமர்வு நீதிபதி ஆர்தர் பிரான்சிஸ் பின்னேஹ் ஆகியோர் திருநெல்வேலி துணை அமர்வு வழக்குகளை விரைவாக நடத்தப் பரிந்துரைக்கப்பட்டு, இ.எச். வாலஸ் திருநெல்வேலி துணை நீதிபதியாக்கப்பட்டார். இந்த நெல்லை வழக்கில் வ.உ.சி.க்காக வாதாடியவர் தஞ்சாவூர் என்.கே.இராமசுவாமி அய்யர் மற்றும் சடகோபாச்சாரி, நரசிம்மச்சாரி ஆகியோர். சுப்பிரமணிய சிவாவிற்காகப் பால் பீட்டர் பிள்ளை மற்றும் கவுடல். இந்த கலக வழக்கில் 927 சாட்சிகள் சேர்க்கப்பட்டு இறுதியாக 97 பேரிடம் விசாரிக்கப்பட்டனர். ஆட்சி எதிர்ப்பு வழக்குகளில் 327 பேரிடம் விசாரிக்கப்பட்டனர். சுமார் 25 நாட்கள் தொடர்ந்து ஆட்சியெதிர்ப்பு வழக்கில் பின்னேஹ்யால் விசாரிக்கப்பட்டனர். மார்ச் முதல் ஜூலை வரை சுமார் மூன்று மாதங்கள் வழக்கு விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது.

இந்த வழக்கு ஜூலை மாதம் 7ம் தேதி தீர்ப்பு என்று பின்னேஹ்யால் அறிவுறுத்தப்படுகிறது. நாடெங்கும் எப்படித் தீர்ப்பு வரக் காத்திருக்கிறதோ என்ற பரபரப்பான சூழலில் கிடக்கிறது. தீர்ப்புக்கு முன்னதாக வ.உ.சி. அவர்களுடைய குடும்பத்தினர் அனைவரும் திருநெல்வேலிக்கு வந்து தங்கியிருந்தனர். மேலும் இந்த வழக்கை நடத்தும் விதத்திலேயே தெரிந்து விட்டது. வ.உ.சி.யையும், சுப்பிரமணிய சிவாவின்னையும் சிறைக்கு அனுப்பிவிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்ததுதான்.

இறுக்கமான சூழலில் ஜூலை 7ஆம் தேதி காலையில் வ.உ.சி.யின் மைத்துனர் பிச்சையா அவர்கள் காப்பி கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார். மைத்துனரின் முகம் வாடிய நிலையில் இருப்பதை அறிகிறார். ஒரு கட்டத்தில் தாளமாட்டாமல் மைத்துனர் அழுகிறார். தெய்வச் செயல்படி நடக்கிறது மைத்துனரே. அதே தெய்வத்துணையால் சீக்கிரம் திரும்ப வருவேன் என்று கூறி மனதைத் தேற்றி என் மனைவியிடமும் (மைத்துனரின் தங்கை) கவலைப்படாமல் இருக்கச் சொல் என்று கூறுகிறார். அத்துடன் தன் பொறுப்பிலிருந்த புத்தகங்கள் மற்றும் நகைகளை மைத்துனரிடம் ஒப்படைக்கிறார்.

மதியவேளை உணவு கொண்டு வந்த வேளையில் மூத்தமகன் தன் தந்தை பெயர் கொண்ட உலகநாதன் கேட்டைத் திறந்து வந்த வேளையில் வ.உ.சி. தனது இளம் வயது பாலகனைக்

கண்டதும் பதை பதைத்துத் தூக்கி முத்தம் கொடுத்துக் கொஞ்சினார். இதனை தமது சுயசரிதையில்

“என்னுயிர் முதல் மகன் ஏகினன் கேற்றுள். என்னுயிர் பதைத்தது; என்னுளம் அழிந்தது; எடுத்தேன்; முத்தினேன்; என் மடியில் வைத்தேன்; கொடுத்தேன் தின்பன. கூறினேன் சில சொல். என்று பதிவு செய்கிறார்.

தனது குழந்தையிடம் மனம் விட்டுப் பேசுகிறார். மகன் உலகநாதன் வ.உ.சி.யை நோக்கிக் கீழ்க்கண்டவாறு குறுக்கு விசாரணை செய்கிறான்.

“அய்யா அம்மை (அம்மா-வ.உ.சி. மனைவி) அழுது கொண்டிருக்கிறாள்” என்றான்.

“அய்யா நீயும் அம்மாவோடு சேர்ந்து அழுதாயா” என்று கேட்கிறார்.

“நான் அழவில்லை. ஆனால் உன்னை இன்று பொழுதடைந்ததும் அசலாருக்கு கூப்பிட்டுப் போகிறார்களாமே மாமா சொல்கிறான், நிசம்தானா அய்யா ” என்று மழலை மொழியில் கேட்க, அவரோ என்ன சொல்வதென்று அறியாமல்

“மாமா உன்னை அழ வைக்க அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறான் ” என்று பையனைத் தேற்றுகிறார்.

“சரி அது போகட்டும். நான் அசலாரு சென்றால் நீ அழாமல் தைரியமாக இருப்பியா ” என்று சின்னஞ்சிறு பாலகனிடம் கேட்கிறார்.

சிறைக்குச் செல்லப்போகிறார் என்பதை அறியா பாலகன், நீ அசலாருக்குச் சென்றால் நான் அழமாட்டேன். ஆனால் என்னை விட்டு எப்படிப் பிரிந்து செல்வாய்” என்று கேட்கிறான் பாலகன் உலகநாதன்.

தனது பையனிடம் என்ன சொல்வதெனத் தெரியாமல் வ.உ.சி.யின் கண்களில் கண்ணீர் தாரை தாரையாகப் பெருகிறது.

பெருகி வரும் கண்ணீரைத் துடைக்க வ.உ.சி. கைக்குட்டையைத் தேடி எடுப்பதற்கு முன் இளம் பாலகன் உலகநாதன் தனது பிஞ்சுக் கரங்களால் தந்தையின் கண்ணீரைத் துடைத்துவிடுகிறான்.

என்னசெய்வதென்று அறியாத வ.உ.சி. பிள்ளையிடம் மயங்கிய மனநிலையிலிருந்து தன்னைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு தனது பாலகனின் கண்களில் வரும் கண்ணீரைத் துடைத்து விடுகிறார் வ.உ.சி.

பின்பு தனது பையனிடம் அய்யா யாரழுதாலும் நீ அழாமல் தைரியமாக இருக்க வேண்டும் என்று பாலகனைத் தேற்றி விட்டு உச்சி மோந்து முத்தம் கொடுத்து தனது மைத்துனரிடம் பையனை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள் என்று ஒப்படைக்கிறார்.

இந்த நிகழ்வை அருகிலிருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்த சுப்பிரமணிய சிவா, மற்றும் குருநாதன், சிறை வார்டர்கள் பையனுக்கும் வ.உ.சி.க்கும் இடையே நடந்து கொண்டிருந்த பாசப் போராட்டம் அவர்களுடைய கண்களையும் குளமாக்கி விட்டன. பின்பு வ.உ.சி. "தவத்தின் பயனிது தளரற்க" என்று கூறி அவர்களையும் ஆசுவாசப்படுத்துகிறார்.

அதற்குள் வ.உ.சி மற்றும் சிவாவை அழைத்துச் செல்ல எண்ணிலடங்கா போலீசார்படை வெளியில் தயாராக இறங்கியது. நாலா பக்கமும் போலீசு படை. தெருவெங்கும் ஒரே பரபரப்பு. தெருவின் நாலா பக்கமும் வெடிகளை வெடித்து உசார்படுத்தி இரண்டு வண்டிகளில் ஏற்றிக் கொண்டு பொது மக்களும் நாலா பக்கமும் சூழ அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள்.

என்ன தீர்ப்பு வந்தாலும் சந்திக்கத் தயாராக இருந்த மனநிலையில் பின்னே முன்பு தீர்ப்புக்காக நிறுத்தப்பட்டார்.

தனது சுயசரிதையில்:

"ஏதிவண் நிகழினும் இளைத்திடேல்" என்று கூறியிருக்கிறார் வ.உ.சி. ஆனால் பின்னேயின் தீர்ப்பு நெல்லை மக்களை மட்டுமல்ல, இந்தியாவைத் தாண்டி லண்டன் வரை கற்றோர் மனமும் கலங்கடித்த தீர்ப்பாக வெளிவந்தது.

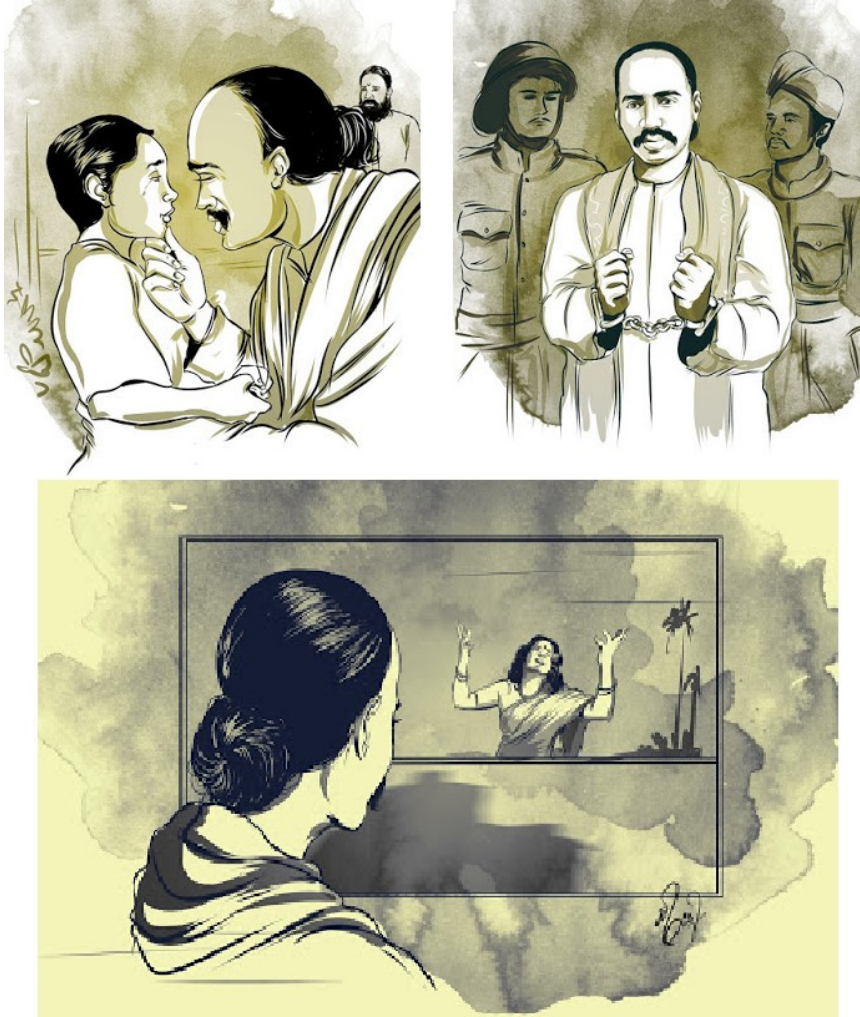
"சிதம்பரம் பிள்ளை மேன்மை தாங்கிய மன்னர் பிரானது பிரஜைகளில் இருவர்க்கத்தாரிடைய பகைமையையும் வெறுப்பையும் ஊட்டுபவர். அவர் வெறுக்கத்தக்க ராஜதுரோகி. அவருடைய எலும்புகள் கூட, சாவிற்குப் பின் ராஜதுவேஷத்தையூட்டும் என்று எழுதிய தீர்ப்பினை வாசித்தார்.

அரசை எதிர்த்துப் பேசிய சொற்பொழிவுக்காகச் சுப்பிரமணிய சிவாவிற்கு பத்து வருடம் கடுங்காவல் தண்டனை. சிவாவிற்குத் தனது இல்லத்தில் வ.உ.சி அடைக்கலம் கொடுத்தமைக்காக ஒரு 20 வருட ஆயுள் தண்டனையும், நெல்லையில் அரசை எதிர்த்துப் பேசிய ஒரு சொற்பொழிவுக்காக இன்னொரு இருபது வருடமும் ஆக 40 வருட ஆயுட்கால தண்டனை என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது.

கோர்ட் அதிர்ந்தது. தீர்ப்பைக் கேள்விப்பட்ட வ.உ.சி.யின் தம்பி மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை மனம் சித்தம் கலங்கிப் பிறழ்ந்தது. (வ.உ.சி.யின் தம்பி மனம் பிறழ்ந்த நிலையில் 1943 வரை வாழ்ந்தவர். வ.உ.சி. மனம் பிறழ்ந்த தம்பிக்காக "இவர் எந்தக் கடைக்குச் சென்று உணவு கேட்டாலும் கடைக்காரர்களைக் கொடுக்கும்படி வேண்டியும் அதற்குரிய தொகையைத் தாமே தந்து விடுவதாக வாக்குறுதியும் அளிக்கச் செய்து தண்டோரா மூலம் மக்களுக்குத்

தெரியப்படுத்தியுள்ளார். (அனிதா கு.கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதிய தமிழர் தந்தை
வ.உ.சிதம்பரனார். பக்கம்.173)

ஆனால் வ.உ.சி.யின் மனமோ “இறையும் கலங்கா தென்னுளம் கவர்ந்துள்ள இறையின்
கொடையென ஏற்றேன். ஆயினும் நீதியை நினைத்து நெஞ்சோடு நகைத்தேன்.” எனச்
சிறிது கூட மனம் கலங்கா நிலையில் அவரவர் வினைவழி அவரவர் வினைப்பயன் என்ற
நிலையில் தீர்ப்பினை கேட்டும் கலங்காதிருந்தார். கோர்ட் முன்பு கூடிய சகல ஜனங்களையும்
கலைத்து விட்டு போலீசு படை சிறையை நோக்கி வ.உ.சி.யை அழைத்து வருகிறது. அந்த
நிமிடத்திலிருந்து சிறைவாசம் அனுபவிக்க வேண்டும். அழைத்து வரும் வழியில் கோவில்
முன் கண்கலங்கி நின்ற பெரிய மைத்துனரைப் பார்த்துக் கவலைப்படாதீர்கள் என்று
தேற்றுகிறார். அப்படியே தந்தை உலகநாத பிள்ளை எதை நினைத்துப் பயந்தாரோ அது அவர்
கண் முன் தன் மகனுக்கு நடந்த இரட்டை ஆயுட்கால சிறைவாச தீர்ப்பைக் கேட்டுக் கலங்கிய
நிலையில் மகன் வ.உ.சி.யைக் கண்டு “நீ கவலைப்படாதே கடவுள் இருக்கிறார் என்று
வ.உ.சி.க்கு ஆறுதல் கூறுகிறார்.

தனது மூத்த வயது இளம் பாலகன் உலகநாதனை வ.உ.சி.யின் கண் தேடுகிறது. அந்த நேரத்தில் மூத்த மகனைக் காணாமல் அலை பாய்ந்த நிலையில் இரண்டாவது இளம் பாலகனை மைத்துனர் தூக்கி வைத்திருப்பதைக் கண்ட வ.உ.சி.க்கு கண்களிலிருந்து பெருகும் கண்ணீரை அடக்கமுடியாமல் உணர்வு வயப்பட்ட நிலையில் பார்த்துக் கொண்டே முன்னேறிச் செல்கிறார். அடுத்தாக மனைவி மீனாட்சி அம்மாள் வீட்டின் மேலே தலைவிரி கோலமாகக் கையை தலையில் வைத்து அழுது அரற்றிக் கொண்டிருப்பதைக் காவலர்கள் அழைத்துச் செல்லும் வண்டியில் உட்கார்ந்து கொண்டே மனவேதனையுடன் மனைவியைக் கவனிக்கிறார். வண்டியில் உட்கார்ந்த வண்ணம் தனது கைகளாலும் கண்களாலும் மனைவியைத் தேற்றி மகன்களைக் கவனமாகக் கவனித்துக் கொள் என்று கைகள் மற்றும் கண்கள் வழியாகவே அறிவுறுத்துகிறார்.

அச்சமயம் வ.உ.சி. அமர்ந்த வண்டி அருகே வந்து வெந்த புண்ணில் வேலை பாய்ச்சும் விதமாக அம்மா வீட்டினுள் உருண்டு புரண்டு அழுது மயங்கிய நிலையைக் கூற, வ.உ.சி. மேலும் என்னசெய்வதென்றறியாது விசனிக்கும் நிலையில் சிறையை நோக்கி வண்டி வேகமாக நகர்ந்து சென்றது.

சிறைக்குள் சென்றதும் துணை சிறை அதிகாரி உட்படச் சிறையிலிருந்த சிலர் வ.உ.சி.யை நெருங்கி வந்து அழுதபடியே தனது ஆற்றாமை நிலையை வெளிப்படுத்தினர். அவர்களைத் தேற்றும் விதமாகக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்

“அப்பா நீ இனி மேல் அயரேல்” என்றான்

“அயர்தல் என்றும் அணுகா தென்னை;

“உயர்தல் ஒன்றே ஒன்றும் என்றேன்” என்று கூறுகிறார்.

சிறைக்குள் அடைக்கப்பட்டதும் மரத்தின் பட்டையை ஒத்த முரட்டுத் துணியால் ஆன காலும் கையமல்லாத கால் சட்டை மற்றும் கைச் சட்டை ஒன்றும், தலைக்குக் குல்லா கொடுத்து அணியச் சொன்னார்கள். அதை அணிந்ததும் முண்டம் போல் இருந்தது என்கிறார் வ.உ.சி.

மேலும் அந்த உடை “எம்பெயர் உயரவும், எம்முருத் தாழவும்” இருந்தது எனப் பகடியாகக் கூறுகிறார்.

காலுக்கு ஒரு விலங்கு அணிவிக்கப்பட்டதைக் காலுக்குக் கரும் பொற் கழலணி” எனக் கீழ்க்கண்டவாறு பகடியில் கூறும் வ.உ.சி. அவர்கள்

“தந்தான் வலது கால் தண்டைகள் எமக்கே

அறும் பொன் காலிடல் அபசாரமாதலால்

இரும்பினை அணியுமென் நீந்ததைப் போன்றே” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

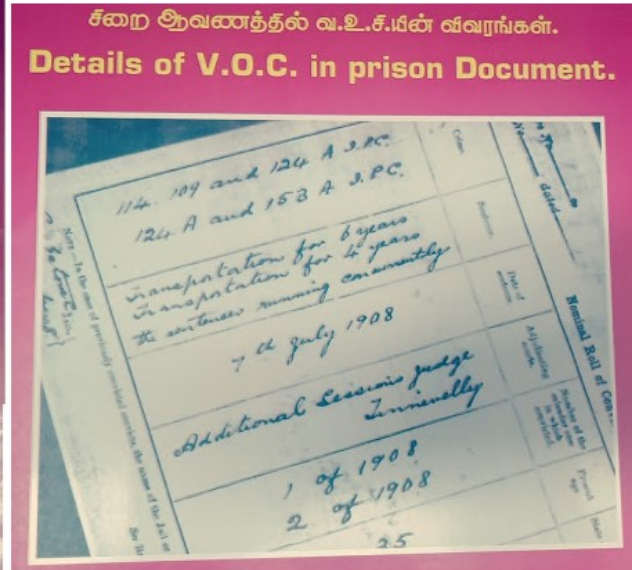
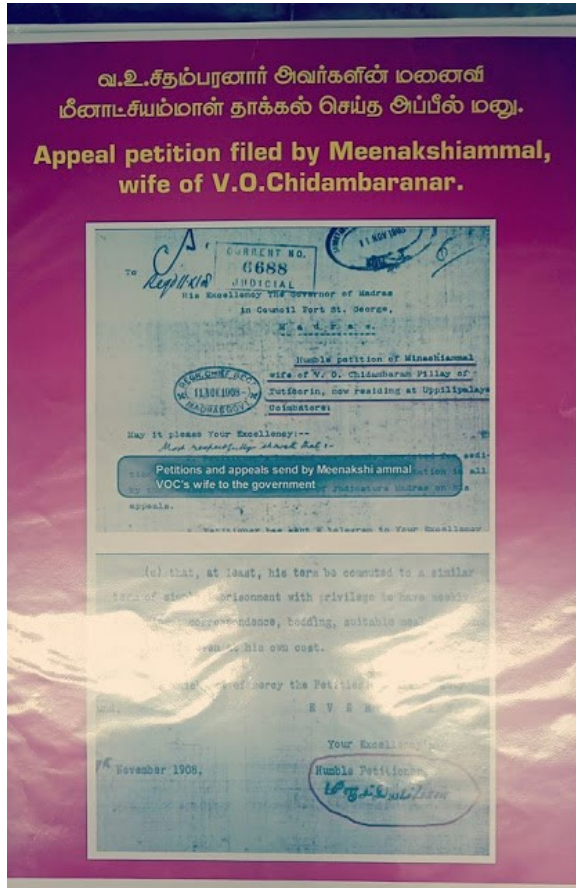
சாப்பிடுவதற்குச் சட்டியும் கலயமும் அளிக்கப்பட்டது. இரவு நன்றாகத் தூங்கி எழுந்த காலை வேளையில் கல்லும் மண்ணும் நிறைந்த புளுத்த கேழ்வரகு கூழ் அளிக்கப்பட்டது. கூழை உண்ண முடியாமல் கொட்டி விடுகிறார்.

சிறை அதிகாரிகள் வந்து கோயமுத்தூர் மத்தியச் சிறைக்கு அழைத்துச் செல்வதாகத் தகவல் தரப்பட்டது. அதன்படி சுப்பிரமணிய சிவாவினை வணங்கிவிட்டு, இறைவனையும் வணங்கினார். சிறை வெளியில் கேட் அருகே வந்த பொழுது வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டு வ.உ.சி. செல்லும் வழியில் எண்ணற்றோர் கூடி வழி அனுப்பும் வேளையினில் மீண்டும் மைத்துனர் வந்து நீங்கள் சிறையிலிருந்து வெளிவரும் நாளை எப்போது உங்களைக் காணப் போகிறேன் என்று அழுது புலம்புகிறார். மைத்துனரை வணங்கி விட்டு விடை பெற்றுச் செல்லும் வழியெங்கும் வ.உ.சியைக் கண்டு பொதுசனங்கள் தாளாது அழுகையுடன் வழி அனுப்புவதைப் பார்க்கிறார்.

வ.உ.சி.க்காக கோர்ட்டில் வாதாடிய சடகோபாச்சாரியார் மற்றும் வெங்கு அய்யர் ஆகியோர் வண்டி அருகில் வந்து உங்களை எப்படியாவது சிறைவாசத்திலிருந்து மீட்டெடுப்போம் என்று ஆறுதல் தரும் மொழியைப் பகர்கின்றனர். சுதேசியத்தை விடாதீர். அது ஒன்றே நம்மை மீட்டெடுப்பதற்கான தீர்வு என்று கூடிய கூட்டத்தில் பகர்கிறார். கூடிய கூட்டமும் ஒருங்கிணைந்து நன்றெனச் சுதேசியத்தைக் கைவிட மாட்டோம் என்று பகர்கின்றனர்.

எண்ணிலாப் போலீஸ் பந்தோபஸ்துடன் ரயிலில் ஏற்றப்பட்டார். ஒவ்வொரு முக்கிய ரயில் நிறுத்தத்தில் எண்ணிலடங்கா மக்கள் கூடிக் குறிப்பாக மாணவர்கள், இளைஞர்கள் திரண்டு கங்கை கொண்டான், மணியாச்சி, மதுரை, திருச்சி ஆகிய ரயில் நிறுத்தங்களில் தியாகப் பெருமகனை அழுகையுடன் வாழ்த்தி சிறைக்கு அனுப்பி வைத்தனர். கோயமுத்தூரில் இறங்கிய வ.உ.சி.யை காலிலும், கையிலும் விலங்கும் சங்கிலியும் மாட்டிப் போலீசார் அழைத்துச் சென்றார்கள். வெள்ளைக்கார சார்ஜண்டும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும் பத்து ஜவான்களும் சேர்ந்து வ.உ.சி.யை அழைத்துச் சென்றது கோவை மக்கள் ஆச்சரியமாகப் பார்க்கின்றனர். வெள்ளை சார்ஜண்ட் உருவிய வாளுடன் நடந்தார். இன்ஸ்பெக்டரின் இடுப்பில் ரிவால்வர் இருந்தது. மற்ற ஜவான்கள் பையோனட் மாட்டிய ரைபிளுடன் சென்றார்கள். கோவைச் சிறைச்சாலையில் கேட் டைத் தாழிட்டு வ.உ.சி.யை சிறையில் அடைத்தார்கள்.

வ.உ.சி.க்கு அளிக்கப்பட்ட தண்டனை குறித்து இந்தியா மட்டுமல்ல இந்தியாவைத் தாண்டி லண்டன் வரை இந்த தீர்ப்பு சகிக்கமுடியாத அநீதி என்று ஆங்கிலேயப் பிரமுகர்களே நொந்துபோயினர். இந்தியாவில் உள்ள ஆங்கிலேயப் பத்திரிக்கைகள் ஸ்டேட்ஸ்மேன், ஸ்டாண்டர்டு போன்ற இதழ்கள் வ.உ.சி.க்கு அளிக்கப்பட்ட அநியாய தண்டனையைக் கடுமையாகக் கண்டித்தன. பிரிட்டிஷ் இந்திய மந்திரி மார்லி அவர்கள் மிண்டோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இத் தண்டனை நிலைக்காது. மிகவும் அக்கிரமமான செயல். இத் தீர்ப்பை நான் ஒரு போதும் ஆதரிக்கமாட்டேன் எனக் கூறி இச் செயல் வெடிகுண்டு கலாச்சாரத்துக்குத்தான் வழி செய்யும் என்று எச்சரித்தார். இவரது தீர்க்கமான பார்வை ஆஷ் கொலையில் முடிந்தது என அறியமுடிகிறது. ஆனாலும் கலெக்டர் வின்சீ இவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட கடுமையான தண்டனையைக் கண்டு மக்கள் பயப்படுவார்கள். இனிமேல் எவர் ஒருவரும் ஆங்கிலேய அரசுக்கு எதிராகப் பேசத் துணியமாட்டார்கள் என எச்சரித்தான்.

பின்பு கடுமையான முயற்சியில் பரலி சு. நெல்லையப்பர் துணையுடன் வ.உ.சி. மனைவி மீனாட்சிஅம்மாள் விடாது முயற்சி செய்து மீண்டும் மேல் கோர்ட் சென்று வழக்காடி 1908 நவம்பர் 4 ம் தேதி சார்லஸ் அர்னால்ட் ஒயிட் மற்றும் மில்லர் ஆகியோர் அமர்வு இருக்கையில் வ.உ.சி. ஏககால ஆயுட்கால தண்டனை ஆறு வருடங்களாகக் குறைக்கப்பட்டது. வ.உ.சி. கோவைச் சிறையில் செக்கிழுக்க வைக்கப்பட்டார். கல் உடைத்தார். சணல் இயந்திரத்தைச்

கண்ணனுர் சிறையில் மிகப்பெரிய தண்டனையான கம்பளியைப் போர்த்தி விட்டுப் பல கைதிகளைக் கொண்டு அடித்து மிதித்து உதைக்கும் முறையைக் கண்டு அஞ்சியிருந்த வேளையில் அந்த தண்டனையிலிருந்து தான் தப்பியதைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

“எந்தச் செய்தியும் இயம்பினால் அடி விழும்
அடியும் வெற்றடி அன்று: கம்பளம் போர்த்
தடியும் மிதியும் அனேகர் தருவது.
கம்பளம் போர்த்து மெய் வெம்பிட அடிப்பது
இச் சிறை யன்றிவே றெச்சிறை யிலிலுமில்லை.
அடிப்பவர் கைதிகள்: அடிக்கச் சொல்லுவோர்
ஜெயிலினை ஆளும் ஜெயிலர் ஆகியோர்
எவன்தான் அஞ்சான் இக் கம்பள அடி?
எவன்தான் கண்டதை இயம்பத் துணிவன்?

வ.உ.சி. சிறையிலிருந்து வருவதற்குள் வஞ்சகன் ஆஷ் மற்றும் கலெக்டர் வின்ஸ் முயற்சியால் அவருடைய கனவான சுதேசி கப்பல் கம்பெனியை அவரது பங்குதாரர்களை வைத்துச் சீரழித்து ஆங்கிலேயர்களிடமே விற்க வைத்து வ.உ.சி.யை அவமானப் படுத்தினர் நம்மாட்கள். ஆனால் அதே வேளையில் வங்காளத்தில் ஒருவர் வ.உ.சி.யைப் போன்று சுதேசி கப்பல் விட்ட வேளையில் ஆங்கிலேயர்கள் நெருக்கடி கொடுத்த வேளையில் வங்காள மக்கள் விட்டுக் கொடுக்காமல் மானத்தைக் காத்தனர். இங்கு வ.உ.சி.யை திட்டமிட்டு அவமானப்படுத்தி வெள்ளையர்கள் வெற்றி கொண்டனர்.

வ.உ.சி. சிறையை விட்டு வெளி வரும் வேளையில் அவரை வரவேற்கும் விதமாக ராமாயணத்தில் ராமபிரான் வனவாசம் முடித்து வரும் வேளையில் அயோத்தி மக்கள் எப்படி வரவேற்றனரோ அதே போல் வ.உ.சி.யை நம் தமிழக மக்கள் சிறையிலிருந்து வெளி வரும் பொழுது வரவேற்பார்கள் என்று கனவு கண்ட பாரதி கீழ்க்கண்டவாறு மூன்று பாடல்கள் எழுதி பரலி.சு. நெல்லையப்பரிடம் கொடுத்தனுப்பினார்

“வேளாளன் சிறை புகுந்தான்
தமிழகத்தார் மன்னனென மீண்டான் என்றே
கேளாத கதை விரைவில் கேட்பாய் நீ,
வருந்தலையென் கேண்மைக் கோவே
என்று எழுதி அனுப்பினார்.

ஆனால் மகாகவியின் இந்த வரி கானல் நீராய், கனவாய் வ.உ.சி. விசயத்தில் பொய்த்துப் போனது. செய்நன்றியறிதல் திருக்குறளுக்குப் பாத்திரமாக விளங்கிய வ.உ.சி.க்கு நம் மக்கள் காட்டிய செய்நன்றி அவரை வரவேற்கப் போகாமலிருந்ததுதான். அன்றைய காங்கிரஸ்காரர்கள் உட்படச் செல்லவில்லை. காரணமென்னவெனில் சிறையிலிருந்து அவரை வெளியிட சில மாதங்களுக்கு முன்பாகவே பிரிட்டிஷ் அரசு அனைத்து முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கையையும் மிகவும் இரகசியமாகக் கையாண்டது.

24.12.1912 வ.உ.சி. விடுதலை அடைந்து அவர் போய் சேருமிடம் உடனே தந்தி மூலம் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். அவர் எந்த மாவட்டத்திற்கும் செல்வதாயிருந்தால் இரயில் நிற்கும் எல்லா முக்கியமான நிலையங்களுக்கும் ஆட்களை அனுப்பி அவரை பார்க்க வருபவர்கள் பெயர்களைக் குறித்துக் கொள்ள வேண்டும். வ.உ.சி. இந்த மாவட்டத்திற்கு வந்தவுடன் அவரை பார்க்க வருபவரைக் கண்காணிக்க ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டரையும், ஒரு தலைமைக் கான்ஸ்டேபிளையும் அனுப்புவதாகவும், அவரோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள், சந்தேகத்திற்குரியவர்கள் என்று பதிவு செய்யப்படுவார்கள் என்றும், அரசு நிந்தனைக்

குற்றங்களில் ஈடுபட்டால் அவரை நாடு கடத்த மனு செய்யப்படும் என்று எச்சரிப்பதன் மூலம் ஆங்கிலேய அரசாங்கம் எவ்வளவு அச்சம் கொண்டிருந்தது என்பது விளங்குகிறது.

இந்த உத்தரவு ஸ்டீவர்ட் என்ற ஆங்கிலேயரால் இந்த ரகசிய அறிக்கை சம்பந்தப்பட்ட எல்லா காவல் நிலையங்களிலும், பொது நாட் குறிப்பேட்டிலும் மற்றும் இரயில்வே நிலையத்திலும் பதிவு செய்யப்பட உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. 1912 ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 12 ம் தேதி அவர் சிறைவாசத்தை முடித்து விட்டு வெளியே வரும் பொழுது அவரை வரவேற்க அவரது நண்பர் தொழுநோய் வியாதியுடன் வருகை புரிந்தவர் சுப்பிரமணிய சிவா மற்றும் அவரது தூரத்து உறவினர் கண்ணனார் கணபதிபிள்ளை இரண்டு பேரைத் தவிர்த்து ஒரு ஆள் கூட வரவில்லை. வெளியே வந்த பிறகு கூட வ.உ.சி.யை பார்ப்பதைத் தவிர்த்தனர் பல பெரும் தலைவர்கள். தண்டனை அடைந்ததால் வழக்காடும் சன்னத் உரிமையும் பறி போனது. வ.உ.சியின் மனதில் தாம் தோற்றுவிட்டோம் என்ற எண்ணமும் அவரை வதைத்தது. அவரது கனவான சுதேசி கப்பலை நேர் எதிரியான பிரிட்டிஷாரிடமே விற்று விட்டதை எண்ணி எண்ணி மனம் குமைந்தார்.

சென்னையில் பல இன்னல்களுக்கிடையே அரிசிக் கடை, மண்ணெண்ணெய் கடை , நெய்க்கடை வைத்து அவரால் சோபிக்க முடியவில்லை. இத்துடன் சென்னையில் தொழிற்சங்கப் பணிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டார். தன்மானம் உள்ளவன் சிறை புகுந்தால் ஒன்று ஞானியாக வெளியே வருவான் அல்லது மிருகப்பிராயமாக மனிதத்தன்மை இழந்து வருவான். இது வ.உ.சியின் அனுபவ மொழி. அவர் வெளியே வருகையில் ஒரு ஞானியின் நிலையில்தான் வந்தார்.

அவரைச் சார்ந்த அரசியல் நண்பர்கள், ஆளுமைகள் கைவிட்டாலும் தமிழ் மீதுள்ள பேரன்பு அவரை திருக்குறள் மணக்குடவர் உரை பதிப்பாசிரியராகவும், தொல்காப்பியத்தைச் செதுக்கிய அன்பராகவும், சிவஞான போதத்தின் வேதாந்த உரையாசிரியராகவும், திருக்குறளும், தொல்காப்பியமும் இரு கண்களாகப் போற்றி வாழ்ந்து தமிழர்களின் இதயங்களில் மாபெரும் துருவநட்சத்திரமாகத் தனித்துவம் அடைந்துள்ளார்.

வரும் 2021 ஆம் ஆண்டு வ.உ.சியின் 150வது ஆண்டு வரும் வேளையில் தமிழர்களான நாம் பெருமைக்குரிய தியாகியின் ஒவ்வொரு கால அடிச்சுவட்டையும் நினைக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது. 150 ம் வருடத்தில் வ.உ.சியை கவரவிக்கும் விதமாகத் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒருமித்த குரலுடன் இந்திய அரசாங்கத்துக்குப் பாரத ரத்னா விருது அளிக்க வேண்டி வேண்டுகோள் வைப்போம்.

நன்றி:

இக்கட்டுரைக்கு ஓவியங்கள் வரைந்த வள்ளிநாயகம் மற்றும் சசி மாரீஸ் அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

இக்கட்டுரை எழுத வ.உ.சி.யின் சுயசரிதை மற்றும் ஆ.இரா. வேங்கடாசலபதி தொகுத்த வ.உ.சியும் பாரதி பாரதியும் நூல் உதவியாக இருந்தது.

தொடர்பு:

ரெங்கையா முருகன் - <https://www.facebook.com/rengaiah.murugan.73>

12. தெற்கத்திச் சீமை பாளையக்காரர்களும் சிங்கம்பட்டி ஜமீனும்

— முனைவர்.இரா.அனுசுயா

தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் 72 பாளையங்கள் இதில் 18 பாளையங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ளன. நாயக்கர்களால் பட்டியலிடப்பட்ட 72 பாளையங்களே அனைவருக்கும் தெரிந்த ஜமீன்களாக இருக்கின்றன. பல ஜமீன்கள் இருந்ததற்கான சுவடுகள் இருப்பினும் வரலாற்றில் இடம்பெறாத நட்டாத்தி ஜமீன், சாத்தான்குளம் ஜமீன் என சாதிவாரியான பல ஜமீன்கள் வரலாறு வெளி உலகத்திற்குத் தெரியாமலே அழிந்து போயின.

பாளையக்காரர்கள் ஆட்சி முறையை முதலில் அங்கீகரித்தவர் மதுரையில் ஆளுநராக

இருந்த விசுவநாத நாயக்கர். இவ்வாறு பட்டியலிடப்பட்ட ஜமீன் வரிசையில் வந்தவர் தான் 'தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக' என்ற குறளுக்கேற்ப வாழ்ந்து மறைந்த திருநெல்வேலி சிங்கம்பட்டி ஜமீன் 31வது பட்டம் TNS தீர்த்தபதி ஐயா. இவரது முழுப்பெயர் தென்னாட்டுப் புலி நல்லகுத்தி சிவசுப்பிரமணிய கோமதி சங்கர ஜெய தியாகமுத்து சண்முக சுந்தர முருகதாஸ் தீர்த்தபதி மகாராஜா. தாத்தா மற்றும் தந்தையின் பெயரையும் சேர்த்து வைத்துள்ளனர். பாண்டியர்களின் வழித் தோன்றல்களான இவர்கள் பாளையக்காரர்களாக, குறுநில மன்னர்களாக பல்வேறு கிராமங்களை உள்ளடக்கிய ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்குச் சொந்தக்காரர்களாக இருந்து ஆட்சி புரிந்து வந்தனர். அவர்களுக்கு 8000 கிஸ்தி செலுத்தி

வந்துள்ளனர்.

ஆங்கிலேயர்கள் வருகைக்குப் பின்பே பாளையக்காரர்கள், குறுநில பரப்பை ஆள்பவர்கள் ஜமீன்களாகப் பெயர் மாற்றம் பெற்றார்கள். 1936ல் TNS தீர்த்தபதி ஐயா அவர்களுக்கு 3 வயது இருக்கும் போது சிங்கம்பட்டி ஜமீனுக்கான மன்னராக முடிசூட்டப்படுகிறது. மன்னர்களுக்கு ஆயக்கலைகள் கற்றுக் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால் தீர்த்தபதி ஐயா ஆயக்கலைகள் அனைத்தும், கற்கவில்லை. எனினும் ஆங்கிலப் புலமை, வில்லேற்றம், துப்பாக்கி சுடுதல், ரகபி, வாள்வீச்சு, பாலே நடனம் என அரச குடும்பத்திற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர். வெளிநாடு சென்று படிக்க வைப்பது இவர்களது குடும்ப வழக்கம். 2ம் உலகப் போரின் காரணமாக இவரை இலங்கையிலுள்ள கண்டி பல்கலைக்கழகத்திலே

படிக்கச் சென்றார். அப்போது கண்டியில் இங்கிலாந்து ஆக்ஸ்போர்டு (England Oxford) பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்களே வகுப்பு எடுப்பது வழக்கம். ஆகவே இவரது ஆங்கிலப் புலமையானது, இன்றும் பலருக்கு ஆச்சரியமூட்டுவதாகவே இருந்தது.

1952ல் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்த பிறகு இவர் நிர்வகித்து வந்த சொத்துக்கள் உரிய முறையில் அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. முடிதூடியதால் இன்றளவும் இவர் மன்னராகக் கருதப்பட்டார். மன்னருக்கே உரிய பண்பு நலன்களுடன் வாழ்ந்தவர். மக்களுக்குத் தேவையான உதவிகள் செய்வது, இரத்த தானம் அளிப்பது என்று தானங்கள் பல செய்தவர். அம்பையில் இவர் அளித்த நிலக்கொடையில் தான் அரசு பள்ளிக்கூடமும், அரசு மருத்துவமனைகளும் அமைத்துள்ளது. தீர்த்தபதி பள்ளி, தீர்த்தபதி மருத்துவமனை என்றே அழைக்கப்படுகிறது. திருவிதாங்கூர் மகாராஜா ராஜமார்த்தாண்ட வர்மனுக்குப் போரில் ஜமீன் குடும்பம் உதவி செய்ததால் இவர்களுக்கு 6000 ஏக்கர் அன்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. காரையார் சொரிமுத்து கோயில் அறங்காவலர். ஆடி அமாவாசை அன்று நடைபெறும் திருவிழாவில் ராஜ உடையில் ராஜகுடையுடன் மன்னராக வீற்றிருந்து சம்பிரதாயமாக விழாவினை தொடங்க பூசாரி உத்தரவு கேட்பதும் தீர்த்தபதி ஐயா விழா தொடங்க ஆணை பிறப்பிப்பதும் வழக்கம். 6000 ஆண்டுகளுக்குப் பழமையான இக்கோவிலில் மன்னரிடம் கேட்ட பின்பே பூக்குழி திருவிழா தொடங்கும்.

இவரது அரண்மனையில் முன்னோர்கள் பயன்படுத்திய வாள், தங்கப் பல்லக்கு, அரசாங்க கடிதங்கள், குறுநில மன்னர்களுடன் தொடர்பிலிருந்ததற்கான சான்றுகள், 1000 குதிரைகள் பராமரிக்கப்பட்ட இடம், பல்லக்கு ஊர்வலம், வில்லு வண்டி எனப் பல அரிய செய்திகள் பராமரிக்கப்பட்டு மக்களது பார்வைக்கும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது அரண்மனை அருங்காட்சியகத்தில் நமக்கெல்லாம் நன்கு பழக்கமான மெனுகார்டு அப்போதே அவர்கள் பயன்படுத்தியுள்ளதைப் பார்க்க முடியும். நீர் வடிகட்டித் தரும் மண்பாண்டங்கள், கெடாமல் இருக்கும் ஹாட்பாக்ஸ், வேட்டை துப்பாக்கிகள், குப்பிகள், குதிரைக் குளம்பினால் செய்யப்பட்ட ஆஷ் ட்ரே, அக்கால ரேடியோ செட் எனப் பல அரிய பொருட்களைப் பார்க்க முடியும். வில் கம்புகள், போர்க்கருவிகள், வாள் வகைகள், யானை பொம்மை என வீரம் சார்ந்த கருவிகள் பல வகைப்பட்டவை காணக்கிடைக்கின்றன. சிங்கம்பட்டி ஜமீன் அரண்மனை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள யானை பொம்மை அரிய வரலாற்றை உள்ளடக்கியது. ஜமீனால் அதிக சிரத்தையோடு பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த இந்த பனையோலையால் செய்யப்பட்ட யானை பொம்மை விவேகானந்தரால் சேதுபதி ராஜாவுக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டது. பின்பு ராஜா தன்னுடைய பேத்தி வள்ளி நாச்சியாருக்கு தற்போதைய ராஜாவின் தந்தையாருக்குத் திருமணம் முடித்த போது சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. தாய் வீட்டுச் சீதனம் என்பதாலேயே அதிக பராமரிப்புடன் பாதுகாக்கப்படுகிறது. இராமநாதபுரம் மன்னர் பாஸ்கர சேதுபதி தான் விவேகானந்தர் சிகாகோ மாநாட்டிற்குச் சென்றுவரக் காரணமாக இருந்தவர்.

மன்னர் பரம்பரைக்குச் சொந்தமான மாஞ்சோலை எஸ்டேட் ஒரு வழக்கு செலவிற்காக ஆங்கிலேயருக்குக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டு பின்பு கைமாறியது. சிங்கம்பட்டி ஜமீன் அவர்கள் செல்வமும், வீரமும், கல்வியும் பாரம்பரியமும் மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்து மன்னராக இருந்தாலும் பண்பிலும் அன்பிலும் சிறந்து விளங்கியவர். அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது வில்வண்டி. இத்தகைய வில்வண்டியை 25,000 ரூபாயில் செலவு செய்து பராமரித்து வைத்துள்ளார். பார்வையாளராக வருபவர்கள், மாணவர்கள் விரும்பினால் இத்தகைய அரச வில்லு வண்டியில் பயணிக்கவும் அனுமதியளிப்பார். மனிதர்களிடம் மட்டுமல்லாது விலங்குகளிடமும் அன்பாக இருந்தவர் ஆசையாக வளர்த்து வந்த நாய் இறந்த போது அதற்கு நினைவுத்தூண் எழுப்பியவர். நூல் குறிப்புகளும் எழுதி வைத்துள்ளார். ஒரு மன்னர் பரம்பரையையே அழகாக வரலாற்று அருங்காட்சியகமாக மாற்றி நமக்குத் தந்து மறைந்துள்ளார்.

முனைவர்.இரா.அனுசுயா, உதவிப் பேராசிரியை
சதக்கத்துல்லா அப்பா கல்லூரி, பாளையங்கோட்டை

13. இனவாதம், இனத்தூய்மைவாதம்: நூரம்பெர்க் நகர நாசி கால அடையாளங்கள் சொல்லும் செய்திகள்!

— முனைவர் க.சுபாஷினி

நூரம்பெர்க் நகரம் - இன்றைய ஜெர்மனியின் பவேரியா மாநிலத்தின் தலைநகரமான மூனிக் நகருக்கு அடுத்து முக்கியத்துவம் பெரும் ஒரு நகரம் இது. இன்று ஜெர்மனியின் மிக முக்கிய தொழில் நிறுவனங்களான BMW, SIEMENS, PUMA, ADIDAS, AUDI மட்டுமன்றி Intel, Amazon, Microsoft போன்ற அனைத்துலக நிறுவனங்களும் மையம் கொண்டிருக்கும் ஒரு தொழில் நகரமாக அமைந்திருக்கிறது நூரம்பெர்க் நகரம். கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளான செக், சிலோவாக்கியா, புல்காரியா போன்ற நாடுகள் மட்டுமன்றி பண்டைய ஜெர்மனியின் பகுதியாக சில காலங்கள் விளங்கிய ஹங்கேரி மற்றும் ஆஸ்திரியா ஆகிய நாடுகளுக்கும் அருகில் அமைந்த ஒரு நகரம் என்பதும் இதன் சிறப்புகளில் அடங்கும்.

அடோல்ஃப் ஹிட்லர் 1933ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பெற்ற காலகட்டம். மார்ச் 30ஆம் தேதி அப்போதைய ஜெர்மனியின் அதிபராகப் பதவி ஏற்றிருந்த பவுல் ஃபோன் ஹிண்டன்பெர்க் ஹிட்லரை சான்சலராக நியமித்தார். ஏற்கனவே பவேரியா மாநிலத்தில் 1923 நவம்பர் 8-9, ஹிட்லர் நிகழ்த்திய ஆட்சி கவிழ்ப்பு (The Beer Hall Putsch) நடவடிக்கையினாலும் அவரது படைப்பாள Mein Kampf நூலும் அவரை அக்காலகட்டத்தில் மிக உயர்ந்த அதிகாரத்தையும் அசைக்க முடியாத சக்தி என்ற அங்கீகாரத்தையும்

வழங்கியிருந்தன. 1933 மார்ச் மாதத்தில் ஹிட்லர் தலைமையிலான நாசி அரசின் ஆட்சி வலுவாகத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் தங்கள் கட்சியை நிலைப்படுத்தவும், மேலும் மாபெரும் சக்தியாக விரிவாக்கவும் பல திட்டங்களை அடுத்தடுத்து செயல்படுத்தத் தொடங்கியது ஹிட்லர் தலைமையிலான நாசி அரசு.

ஜெர்மனியில் அன்றைய காலகட்டத்தில் இந்த நூரம்பெர்க் நகரம் நாசிகளால் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகராகக் காணப்பட்டது. இதற்குக் காரணமும் இருந்தது. இனவாத அரசியல் கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாசிகளால், ஜெர்மானிய நகரங்களிலேயே பண்டைய ஜெர்மானிய இனக்குழு மக்கள் பெருமளவில் வாழ்கின்ற ஒரு நகரமாக, அதாவது ஜெர்மன் நகரங்களிலேயே மிகவும் 'ஜெர்மன்' தன்மையுடன் உள்ள நகரமாக இந்த நகர் அவர்களால் அடையாளம் காணப்பட்டது. குறிப்பாக ஹிட்லருக்கு இந்தக் கருத்தாக்கம் இருந்தது. இதன் அடிப்படையில் நாசிகளின் செயல்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் பெரும் நகரமாக பெர்லின் இருந்தது போலவே இந்த நகரையும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நகரமாக உருவாக்க ஹிட்லர் எண்ணினார். இந்தக் கருதுகோள் நாசிகளுக்குப் பிடித்திருந்ததால் நாசிக் கட்சியின் பேரணிகளை நடத்துவதற்கு உகந்த ஒரு நகரமாக இந்த நகரையே அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். 1933 முதல் 1938 வரை ஒவ்வொரு செப்டம்பர் மாதத்திலும் NSDAP (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei -ஜெர்மன்; National Socialist German Workers' Party -ஆங்கிலம்) கட்சி தனது வருடாந்திர பேரணிகளை நூரம்பெர்க் நகரத்தில் நடத்தியது. இந்த ஒவ்வொரு கூட்டங்களிலும் நூறாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்கள் கலந்து கொண்டனர். ராணுவத்தினரின் பல்வேறு வகை நிகழ்ச்சிகளும் கலை நிகழ்ச்சிகளும் வீர அணி வகுப்புகளும் இந்தப் பேரணிகளில் முக்கிய அங்கம் வகித்தன.

ஏழ்மை காலத்தில் ஓவியம் வரைந்து விற்ற ஹிட்லர்:

அடிப்படையில் ஹிட்லர் கலையார்வம் மிக்கவர். தனது இளமைக் காலத்தில் ஓர் ஓவியக் கலைஞராக அவர் பயிற்சி மேற்கொள்ள விரும்பினார் என்பதும் ஏழ்மையில் வாடியபோது சாலைகளில் ஓவியங்கள் தீட்டி விற்பனை செய்தார் என்பதும், இன்றைய ஆஸ்திரிய தலைநகர் வியன்னாவில் உள்ள ஒரு தேவாலயத்தில் அவர் ஓவியப் புனரமைப்புப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பதும், அவர் ஓவியப் பாதுகாப்புப் பணிகள் மேற்கொண்ட ஓவியங்கள் இன்றும் அந்த தேவாலயத்தில் உள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இன்றும் வியன்னா செல்லும் சுற்றுப்பயணிகள் பார்க்கவேண்டிய ஹிட்லர் தொடர்பான சின்னங்களின் பட்டியலில் அச்சாலைகளும் ஒரு தேவாலயமும் பட்டியலில் இடம் பெறுகின்றன. ஓவியம் தீட்டுவதைப் போலவே கட்டடக் கலையையும் விரும்புவவராக இயல்பாகவே ஹிட்லர் இருந்தார் என்பதை அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் திட்டமிட்டு உருவாக்கிய கட்டடங்கள் உறுதி செய்கின்றன.

1933ஆம் ஆண்டு அடோல்ஃப் ஹிட்லர் நூரம்பெர்க் நகரை நாசி கட்சியின் பேரணிகளின் நகரமாகப் பிரகடனப்படுத்தினார். நூரம்பெர்க்கில் நாசி கட்சியினர் பேரணிகள் நடத்தத் திட்டமிட்ட இடத்தை உருவாக்கும் பொறுப்பை ஹிட்லர் அவருக்கு மிகவும் பிடித்த கட்டடக் கலைஞரான ஆல்பர்ட் ஸ்பியர் (Albert Speer) என்பவரிடம் ஒப்படைத்தார். மிகப்பெரிய ஒரு மைதானத்தில் இந்தக் கட்டடத்தை அமைக்கத் திட்டமிட்டனர். ஆல்பர்ட் ஸ்பியர் வடிவமைத்து உருவாக்கிய கட்டடங்களிலேயே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கட்டடம் என்று இன்றும் இது அறியப்படுகிறது. 450,000 பேர் அமரக்கூடிய வகையில் மிகப் பிரமாண்டமான ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகள் நடைபெறும் அரங்கம் போன்ற பாணியில் அமைக்கப்பட்ட அரங்க வடிவில் இது உருவாக்கப்பட்டது. நூரம்பெர்க் நகரின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் பதினொரு சதுர கிலோமீட்டர் (4.25 சதுர மைல்) அளவில் கட்சியின் பொதுக்கூட்டங்களுக்கான தேவையை முன்வைத்து நினைவுச்சின்னங்கள் என்ற சிறப்பைப் பெறும் வகையில் கட்டடங்களின் கட்டுமானப் பணிகள் தொடங்கப்பட்டன. இதன் பணிகள் 1945இல் நாசி ஆட்சியின் வீழ்ச்சிக்குப் பின் நிறைவாக்கி முடிக்கப்படவில்லை. ஆயினும் கட்டப்பட்ட பகுதியில் பெரும்பாலானவை இன்றளவும் நாம் காணக்கூடிய வகையில் உள்ளன. இன்று இந்த அரங்கத்தின் முன் பகுதியில் தான் நூரம்பெர்க் ஆவணப் பாதுகாப்பகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஹிட்லரும் நாசி சிந்தனையாளர்களும் எந்த நோக்கத்தை முன் வைத்து இந்த மாபெரும் கட்டடத்தை உருவாக்கினார்களோ அதற்கு நேர் எதிர்மாறாக, இனவாத சிந்தனை எத்தகைய மனித குல அழிவை உருவாக்கும் என்பதற்குச் சாட்சியாக இந்தக் கட்டடம் இன்று காட்சியளிக்கிறது.

நூரம்பெர்க் நகரைத் தனது கட்டுக்குள் கொண்டுவந்த அமெரிக்கப் படை: அமெரிக்கப் படைகள் நூரம்பெர்க் நகரை 1945ஆம் ஆண்டு 17-20 ஏப்ரல் வாக்கில் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தன. ஏப்ரல் 20ஆம் தேதி (ஹிட்லரின் பிறந்த நாள்) அமெரிக்கப் படையின் மூன்றாம் அணி நகரை முற்றிலும் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததோடு ஹிட்லரையும் நாசி ஆட்சியையும் துதிபாடும் பெயர்களையும் பெயர்ப்பலகைகளையும் அதிரடியாக மாற்றினர். Adolf-Hitler-Strasse என்ற சாலையின் பெயரை மாற்றி President Roosevelt பெயரைச் சூட்டினர்.

நாசி ஆட்சிகளின்போது அதிகாரிகள் நிகழ்த்திய போர்க் குற்றங்களை விசாரிக்கும் வகையில் நட்பு நாடுகளின் விசாரணை நவம்பர் மாதம் 20ஆம் தேதி 1945ஆம் ஆண்டு தொடங்கியது. ஆட்சியிலிருந்த நாசி அரசின் உயர்மட்ட பொறுப்பாளர்கள் 24 பேர் இந்த விசாரணையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, குறிப்பாகக் கொடூரமான குற்றங்கள் மற்றும் மனித உரிமை அடிப்படையிலான அமைதிக்கு எதிரான செயல்பாடுகள் என்ற அடிப்படையில் அவர்கள்

குற்றம் சாட்டப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டனர். இந்த விசாரணைகள் 1946ஆம் ஆண்டு நிறைவுக்கு வந்து குற்றவாளிகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் தண்டனைகள் அவர்கள் குற்றத்துக்கு ஏற்ற வகையில் வழங்கப்பட்டன. இது மட்டுமன்றி மேலும் கூடுதலாக 12 விசாரணைகள் 1946 முதல் 1949 என்ற காலகட்டத்தில் நிகழ்ந்தன. இந்த விசாரணைகளின் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி, இவை இன்று அனைத்துலக குற்றவியல் நீதிமன்றத்துக்கு அடிப்படை வரையறையை வழங்கிய முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகிறது.

நூரம்பெர்க் நகரில் ஹிட்லர் அமைத்த Reichsparteitagsgelände என்ற இப்பகுதி இன்று நூரம்பெர்க் ஆவணப் பாதுகாப்பகமாக, அதிலும் குறிப்பாக நாசி ஆட்சிக்கால குற்றவியல் சம்பவங்களின் அறிக்கைகள், ஆவணப் புகைப்படங்கள், வீடியோ காணொளிப் பதிவுகளின் தொகுப்புகள் உள்ளடக்கிய வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற கட்டடமாக விளங்குகிறது. இதற்கு ஏறக்குறைய பதினொரு கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ள நூரம்பெர்க் நீதிமன்றக் கட்டடத்தில்தான் நாசி அரசியல் குற்றவாளிகளுக்கு எதிரான நட்பு நாடுகளின் விசாரணை நடைபெற்றது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் நட்பு நாட்டுக் கூட்டமைப்பினால் (அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, சோவியத் யூனியன்) அனைத்துலக சட்டம் மற்றும் போர் சட்டங்களின் அடிப்படையில் நடத்தப்பட்ட தொடர்ச்சியான ராணுவ நீதி விசாரணைகள் 'நூரம்பெர்க் நீதி விசாரணைகள்' (Nuremberg trials) என அழைக்கப்படுபவை. இந்த நீதி விசாரணைகள் நாசி ஜெர்மனி அரசின் அரசியல், ராணுவ, நீதித் துறை மற்றும் பொருளாதாரத் தலைமையின் முக்கிய உறுப்பினர்கள் மீது குற்றம் சாட்டி வழக்குத் தொடுத்தன. முக்கியமாக ஹொலோகாஸ்ட் மற்றும் பிற போர்க்குற்றங்களைத் திட்டமிட்டு நிகழ்த்தியோருக்கு எதிராக இந்த வழக்குகள் பதியப்பட்டன. இந்த நீதிமன்றக் கட்டடம் 1909இல் இருந்து 1916 வரையிலான காலகட்டத்தில் கட்டப்பட்டது. நாசி கால ஆட்சியில் அரசியல் முக்கியஸ்தர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட குற்றங்களுக்கு எதிரான வழக்கு இங்குள்ள மேற்கதத்தில் உள்ள அறை எண் 600இல் தான் நிகழ்ந்தன.

நீதிமன்ற அறை எண் 600 அறையில் நிகழ்ந்த அனைத்து விசாரணைகளும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இன்று இப்பகுதி அருங்காட்சியகமாக உருவாக்கப்பட்டு கண்காட்சி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கண்காட்சியகம் 1945 முதல் 1946 வரை நிகழ்த்தப்பட்ட விசாரணைகளின்போது உருவாக்கப்பட்ட வாக்குமூலம் மற்றும் ஆதாரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படும் பகுதியாக உள்ளது. இங்கு அனைத்து ஆவணங்களும் தகுந்த பாதுகாப்புடன் பொதுமக்கள் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. விசாரணை நடந்த காலகட்டத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்ட வீடியோ பதிவுகளும் ஒலிப் பதிவுகளும் இங்கே பொதுமக்கள் பார்த்தும் கேட்டும் அவற்றை விரிவாக அறிந்து கொள்ளும் வகையில் உள்ளன.

1945ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 6ஆம் தேதி அனைத்துலக ராணுவ நீதிமன்றத்தின் நான்கு தலைமை வழக்குரைஞர்கள் சார்ந்த குழு 24 பேரை நாசி ஆட்சிக் காலத்தில் கொடூரமான குற்றமிழைத்தவர்கள் என்று அடையாளப்படுத்தி குற்றம் சுமத்தியது. இவர்கள் அனைவரும் நாசி அரசாங்கத்தின் மிகமுக்கிய உயர் பதவிகளை வகித்தவர்கள். இவர்களுள் Hermann Goring (ஹிட்லரின் முக்கிய அதிகாரி), Rudolf Hess (நாசி கட்சியின் துணைத் தலைவர்), Joachim von Ribbentrop (வெளியுறவு அமைச்சர்), Wilhelm Keitel (ஆயுதப்படைத் தலைவர்), Wilhelm Frick (உள்துறை அமைச்சர்), Ernst Kaltenbrunner (பாதுகாப்புப் படைகளின் தலைவர்), Hans Frank (ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட போலந்தின் கவர்னர் ஜெனரல்), Konstantin von Neurath (போஹேமியா மற்றும் மொராவியாவின் ஆளுநர்), Erich Raeder (கடற்படைத் தலைவர்), Karl Doenitz (ரிடருக்குப் பின் கடற்படைத் தலைமை பொறுப்பேற்றவர்), Alfred Jodl (ஆயுதப்படைத் தலைவர்), Alfred Rosenberg (ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட கிழக்குப் பகுதிகளுக்கான அமைச்சர்), Baldur von Schirach (இளம் ஹிட்லர் அமைப்பின் தலைவர்), Julius Streicher (Radical Nazi பதிப்பாளர்), Fritz Sauckel (தொழிலாளர் அமைப்பின் தலைவர்), Albert Speer (ஆயுதப்பகுதி அமைச்சர்), and Arthur Seyss-Inquart (ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நெதர்லாந்துக்கான ஆளுநர்). Martin Bormann (ஹிட்லரின் துணை- இவர் நேரில் இல்லாமலேயே இவர் மேல் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு விசாரணை நடந்தது) ஆகியோர் முக்கியக் குற்றவாளிகளாவர்.

ஏறக்குறைய ஒரு வருடம் நடந்த இந்த விசாரணையின் தீர்வாக 1946ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1ஆம் தேதி தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், சோவியத் யூனியன் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த வழக்குரைஞர்களைக் கொண்ட இந்த அனைத்துலக ராணுவ நீதிமன்றம் குற்றம்சாட்டப்பட்ட 24 பேரில் 12 பேருக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதித்தது. மூன்று பேருக்கு ஆயுள் தண்டனை விதித்தது. மேலும் நான்கு பேர் 10இல் இருந்து 20 வருட கால சிறைத் தண்டனை பெற்றனர்; நீதிமன்றம் மூன்று பேரை விடுவித்தது.

மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்ட 12 பேருக்கும் அடுத்த 15 நாளில் தண்டனைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. 1946ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 16ஆம் தேதி இவர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதித்துத் தீர்ப்பு முடிவானது. ஆனால் தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்கு முன்னர் சிறையிலேயே குற்றப் பட்டியலில் முதலிடம் வகித்த கோரிங் தற்கொலை செய்து கொண்டார். மேலும் மார்ட்டின் போர்மான் ஹிட்லரின் மறைவுக்குப் பின்னர் தப்பித்துவிட்டார் என்பதனால் அவர் நேரில் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர் ஆகாமலேயே அவர் மேல் வழக்கு தொடரப்பட்டது. இவரையும் தற்கொலை செய்து கொண்ட கோரிங்கையும் தவிர்த்து ஏனையோருக்குக் குறிப்பிட்ட அதே நாளில் தூக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. ஆயுள் தண்டனையும் சிறைத் தண்டனையும் வழங்கப்பட்ட குற்றவாளிகள்

பெர்லின் நகரில் உள்ள ஸ்பாண்டாவ் சிறைச்சாலையில் தங்கள் தண்டனை காலத்தைக் கழித்தனர்.

தண்டனை பெறுவதற்கு முன்னரே தப்பித்துச் சென்ற மார்ட்டின் போர்மான் ஹிட்லருக்கு மிக நெருக்கமானவராக அறியப்பட்டவர். 1945ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 30ஆம் தேதி ஹிட்லர் தற்கொலை செய்து கொண்ட பிறகு உடனே அங்கிருந்து தப்பித்துச் சென்றார் என்றும், மே மாதம் 2ஆம் தேதி சோவியத் படைகளினால் அவர் பிடிக்கப்பட்டார் என்றும் செய்திகள் உலவுகின்றன. அவர் தற்கொலை செய்து கொண்டிருப்பார் என்றும் கூட சில செய்திகள் கூறுகின்றன. சோவியத் படைகளினால் பிடிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டு மே மாதம் 8ஆம் தேதி அவர் புதைக்கப்பட்டார் என்றும் சில தகவல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. 1973 வரை அவரது உடல் கிடைக்கவில்லை என்பதும், ஆனால் 1998ஆம் ஆண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட டிஎன்ஏ சோதனையில் அவர் புதைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட உடல் அவருடையது தான் என்றும் சில செய்திகள் குறிப்பிடுகின்றன.

ஹிட்லர் தற்கொலை செய்து கொள்ளவில்லை என்றும் அவர் அவர் தப்பித்து விட்டார் என்றும் இன்றுவரை எவ்வாறு செய்திகள் உலவிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ அதேபோல மார்ட்டின் போர்மானும் தப்பித்திருக்கலாம் என்றும் உறுதிப்படாத செய்திகள் உலவத்தான் செய்கின்றன.

நூரன்பெர்க் விசாரணை (Nuremberg Trial) இந்த நகரத்தின் வரலாற்று நிகழ்வு. இது நிகழ்ந்த அறை எண் 600 (Room No. 600) நாசி கால வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறும் ஒன்று. இந்த

நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தி நாசி ஆட்சிக் காலத்தைக் காட்டும் பெரும் காட்சிக்கூடமாகவும் அதன் பின்னர் நாசி ஆட்சி வீழ்த்தப்பட்டு நட்பு நாடுகள் ஜெர்மனியைக் கூறு போட்டு ஆட்சியை எடுத்துக் கொண்டு 'நாட்டாமை' செய்த காலகட்டத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட விசாரணைகள் தொடர்பான ஏராளமான ஆவணங்கள், காகித ஆவணங்கள், அன்றைய வழக்கிலிருந்த ஒலி நாடாக்கள், சிறு காணொலிகள் என ஆவணப் பாதுகாப்பகம் தகவல் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது.

ஹிட்லர் கட்டமைமைத்த நாசி ஆரியச் சிந்தனை 'ஆரிய இனம் மனிதக் குலத்தில் உயர்ந்த இனம்' என்ற இனத் தூய்மைவாத சிந்தனையின் அடிப்படையைக் கொண்டது. நாசி சித்தாந்தங்களின் அடிப்படையில் இனக்கலப்பற்ற தூய ஆரிய இனமாக நோர்டிக் ஜெர்மானியர்கள், இங்கிலாந்து, நெதர்லாந்து, ஸ்கேண்டிநேவியா (நோர்வே, டென்மார்க், சுவிடன்) ஆகியோர் கருதப்பட்டனர். நாசிகள் எல்லா ஜெர்மானியர்களையும் ஆரியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஜெர்மானியர்களில் நோர்டிக் வகையினர் (சராசரி 175 செமீ உயரம், நீண்ட முகம், கூர்மையான மூக்கு, மெலிந்த உடல், வெளுத்த உடல், பருத்த கன்னங்கள் போன்ற அங்க அடையாளங்கள்) மட்டுமே இவர்களால் தூய ஆரிய இனமாக அடையாளம் காணப்பட்டனர். நாசிக்களின் இனத்தூய்மைவாத கருத்தாக்கங்களை விரிவு படுத்தும் வகையில் தீவிர பிரச்சாரங்களை நாசி அரசு கருவியாகப் பயன்படுத்தியது. வெறுப்பு இனவாத கருத்தாக்கங்களே இதில் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டன. தூய ஆரிய இனம் மட்டுமே வாழத் தகுதி படைத்த இனம் என்ற வகையிலான தீவிரப் பிரச்சாரங்களை நாசி அரசு முன்னெடுத்தது. தூய ஆரிய இனத்தை மேம்படுத்தும் வகையில் பல நடவடிக்கைகள் செயல்படுத்தப்பட்டன. இளம் ஹிட்லர் (Hitler Youth) என்ற அமைப்பினை நாசிக்கள்

1922ஆம் ஆண்டே தொடங்கினர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தனது இனத்துக்காகப் போராடும் பலம் பொருந்திய இளைஞர்களை அதாவது 'ஆரிய சூப்பர்மேன்களை' (Aryan Superman) உருவாக்கும் முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டு இளைஞர்களுக்குப் பயிற்சிகள் அளித்தனர்.

இத்தகைய இனத்தூய்மைவாத சிந்தனை அளிக்கப்பட்ட லட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் மனிதாபிமானமற்ற இயந்திரங்களாகச் செயல்பட்டதினால் ஏற்பட்ட இழப்பு மிகப் பெரிது. ஹோலோகோஸ்ட் பற்றியும் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்ட யூதர்கள், போலந்து மக்கள், லித்துவானிய மக்களைப் பற்றி அதிகம் பேசும் ஊடகங்கள் கூட உளவியல் ரீதியாக இனப்பிரிவினைவாத சிந்தனையை உள்வாங்கிய மக்கள் ஏனைய இனத்தின் மீது செய்த கொடுங்களைப் போலவே தமது இனத்திற்குள்ளும் இழைத்த உளவியல் தாக்குதல்களைப் பற்றி அதிகம் பேசவில்லை. இது ஒருபுறமிருக்க, 1945க்குப் பிறகு நட்பு நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்த ஜெர்மனியின் நிலை பற்றி உலக நாடுகள் அதிகம் பேசுவதில்லை. மாறாக நாசி ஆட்சிக் காலம் பற்றிய செய்திகளே வெளி உலகில் அதிகம் அறியப்பட்ட செய்தியாக அமைகின்றன.

கடந்த 40 ஆண்டுக் கால ஜெர்மனி என்பது ஜெர்மனி எடுத்துக் கொண்டு புதிய பரிணாமம். தொழில் காரணமாக அதிகமான அயலக மக்களின் வருகை, அகதிகளாக இலங்கை உட்பட பல நாடுகளிலிருந்து போரினால் பாதிக்கப்பட்டோரை அனுமதிக்கும் போக்கு, மிகத்திறந்த மனதுடன் இனப்பாகுபாடின்றி மனித உரிமையைப் பேணும் போக்கு, உலக அரங்கில் மனித உரிமைக்காக உரத்துக் குரல் கொடுக்கும் போக்கு, மிக விரிவான கலப்புமணம் என இன்று உலக அரங்கில் பொருளாதார ரீதியாகவும், மனிதாபிமான அடிப்படையிலும் உயர்ந்த நாடுகளின் வரிசையில் இடம்பிடிக்கும் சாத்தியத்தை ஜெர்மனிக்கு வழங்கியிருக்கிறது.

இனவாதம், இனத்தூய்மைவாதம் ஆகிய கோட்பாடுகள் மனிதகுல வரலாற்றில் இடம்பெற பொறுத்தமற்றவை; மனிதகுல மாண்புக்கு எதிரானவை என்பதை உணர்ந்த சமூகமாக இன்று ஜெர்மனி திகழ்கிறது. அந்தத் திறந்த மனதின் வெளிப்பாடுகளாகத்தான் நாசி ஆட்சிக் காலத்தில் தங்கள் ஜெர்மானிய இன மக்கள் வேற்று இனத்தோருக்கு இழைத்த கொடுமைகளை வெளிப்படையாக, எந்த ஒளிவு மறைவும் இன்றி உலகுக்கு உண்மை வரலாற்றை வழங்கும் நோக்கத்துடன் டாஹாவ், அவ்ஷினிட்ஸ் வதைமுகாம்களையும் நூரம்பெர்க் நீதிமன்றம், நூரம்பெர்க் ஆவணப் பாதுகாப்பகம், செக் போயிண்ட் சார்லி அருங்காட்சியகம், யூத அருங்காட்சியகம் என உண்மை தகவல்களைப் பொதுமக்களுக்குக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளது.

பொதுவாக தங்கள் சுயபெருமைகளைத் தண்டோரா போட்டு அறிவிக்கும் சிந்தனைகளுக்கு இடையே, தங்கள் குற்றச்செயல்களை வெளிப்படையாகப் பேசி மனித உரிமைக்கும், மனித நேயத்துக்கும், இனப்பிரிவினைவாதக் கோட்பாடு ஏற்படுத்தக் கூடிய அழிவுகளை அறிந்துகொண்டு அத்தகைய குறுகிய நோக்கம் கொண்ட சித்தாந்தங்களிலிருந்து மீண்டு, ஒருங்கிணைந்த சமூகத்தை உருவாக்க எடுக்கும் முயற்சியாகவே இந்த வரலாற்றுக் கூடங்கள் திகழ்கின்றன. இன அடையாளப்படுத்துதல், இனப்பிரிவினைவாதச் சிந்தனை, இனத்தூய்மை வாதச்சிந்தனை ஆகியவை மனிதகுல மேன்மைக்கு எந்த நன்மையையும் இதுகாறும் செய்ததில்லை. இனி செய்யப்போவதுமில்லை. வரலாறு நமக்கு இதைத்தான் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

நன்றி: மின்னம்பலம்

14. மெட்ராஸின் சிவப்பு நிற பேரழகு கட்டிடங்கள்

— கரன் கார்க்கி

செந்நிற கட்டிடங்களைப் பற்றி பேசத்தான் துவங்கினோம். ஆனால் அந்த கட்டிடங்களின் மூல உணர்றான அரை வெள்ளை நிற ஜார்ஜ் கோட்டையைப் பேச வேண்டிய அவசியம் பற்றி நான் என்ன சொல்வது? உங்களுக்கே தெரியும். கடந்த உரையாடலில் அதைப் பேசினோம்.

இப்போது சென்னை மாநகராட்சியின் வெள்ளை மாளிகையான மெட்ராஸின் அடையாளங்களுள் ஒன்றான ரிப்பன் பில்டிங்கைப் பற்றி பேச மறந்தால் வரலாறு மட்டுமல்ல புவியியலும் நம்மை மன்னிக்காது. 107 வருடப் பழமையான கட்டிடம். இப்போதும் பாருங்கள், இப்பொழுதுதான் சுரங்கத்திலிருந்து புதிதாக வெட்டியெடுத்த ஒரு வைரத்துண்டு போல மின்னுகிறது. மெட்ராஸின் மிக முக்கியமான அடையாளங்களில் ஒன்று. 14 அடுக்கு மாடி L.I.C கட்டிடத்தை அதன் 100 வயதுக்குள் ஒரு நாள் இடிப்பார்கள் அது எனக்கு மட்டுமல்ல உங்களுக்கும் கூட வலிக்கும். ஆனால் அதே இடத்தில் ஒரு ஐம்பது அடுக்கு கட்டிடவிடலாம். அல்லது நூறு அடுக்கு. ஆனால், நம் ரிப்பன் மாளிகை வெறும் மூன்று அடுக்கு மட்டுமே அதன் கோபுரத்துடன் சேர்த்து நான்கு அடுக்கு. அதன் பழமைக்காக மட்டுமல்ல அதன் வடிவமும், வரலாறும் ரிப்பன் மாளிகையை இன்னும் பல நூறு ஆண்டுகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்பேன். நான் மட்டுமா பழமையான கட்டிடங்களை நேசிப்போர் அத்தனை பேரும் இதையே சொல்வார்கள்.

மேற்கு கிழக்கு மத்திய கட்டிடக்கலை பாணியின் கூடலில் பிறந்த அற்புதப் படைப்பை நாம் பராமரிப்பது மிக அவசியம். ஏனெனில் அது போன்று மக்கள் பயன்பாட்டுக் கட்டிடம் நம்மிடம் வேறொன்று இல்லை. ஒரு ஓவியம் போல, ஒரு மகத்தான புதினம் போல, ஒரு பேரழகுச் சிற்பம்.... நியோ கிளாசிக் பாணி வெள்ளைவெளேர் மாளிகை பூங்கா நகர் ரயில் நிலையத்துக்கும் எழும்பூர் ரயில் நிலையத்துக்கும் இடையில் இருக்கும் சிந்தாதிரிப்பேட்டை லெவல் கிராசிங் மேம்பாலத்தின் மேல் நின்று நான் அதன் பேரழகை என் பத்து வயதிலிருந்து வேடிக்கைப் பார்க்கிறேன். என் ஆசை இன்னும் தீரவில்லை. தூண்கள் வளர்ந்து மேலெழும் அதன் உச்சி பீடத்தில் சுண்ணாம்புச் சுதையாலான சுருள்களும், இலைகளும் என ஒரு மாயம் அசையும் இனி எப்போதேனும் போனால் பாருங்கள் ஒவ்வொரு சதுரடிக்கும் ஒரு அழகு அசையும் இன்றைக்கு அதைப் போன்று செய்ய நம்மில் அல்லது உலகத்தில் கட்டிடக் கலைஞர்கள் இருக்கிறார்களா? அப்படியே இருந்தாலும் மக்கள் பயன்பாட்டுக்கான அரசு கட்டிடங்கள் இனி இப்படியான அழகுடன் கட்டப்படுமா? மேற்கத்திய பாணியுடன் முகலாய மற்றும் நம்மூர் பாணி கலந்து செய்த சிற்ப மாளிகை என்றாலும் திட்டமிட்டவன்

வெள்ளையனாக இருந்தாலும் அதைச் செய்தது நம்மூர் கறுப்பர்களின் கைகள் தானே? அது சரி வெறுமனே ஒரு கட்டிடத்தைப் பற்றிப் பேச என்ன இருக்கிறது. நிறைய இருக்கிறது. அதனால் இந்தக் கட்டிட பாணி பற்றி ஏன் நாம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடாது இன்றோ , நாளையோ நீங்கள் வீடு கட்டும்போது இதில் ஒரு பாணியைப் பின்பற்றி தூண்களோ முகப்போ அமைக்க நீங்கள் உங்கள் பொறியாளரைக் கேட்கலாம். அதற்காகவாவது தெரிந்துகொள்வது அவசியம். அது என்ன கட்டிட பாணி? ஆமாம் பலவித பாணிகள் இருக்கிறது. அதைப்பற்றிச் சின்னதாக நமக்கு அறிமுகமிருந்தால் இப்படியான கட்டிடங்களைப் பார்க்கும் போது உங்களுக்கு அந்த நினைவுகள் வரக்கூடும் ..அது நமக்கு கூடுதல் சுவாரசியமாக இருக்கும் எனக்கு அப்படித்தான் உங்களுக்கும் அப்படித்தானே!

ரிப்பன் மாளிகை

ரிப்பன் கட்டிடம் இந்தோ சாரசெனிக் கட்டிடக்கலை பாணியில் கட்டப்பட்டதாகும் இந்தோ சாரசெனிக், இந்தோ கோதிக், முகல் கோதிக், நியோ முகல் இந்தோ கட்டிட முறையெனவும் சொல்கிறார்கள். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், ஆங்கிலப் பேரரசில் குறிப்பாகப் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் சுதேச சமஸ்தானங்களில் பொது மற்றும் அரசு கட்டிடங்களைக் கட்ட பிரித்தானிய கட்டிடக்கலைஞர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு கட்டிடக் கலை பாணியாகும். இது இந்திய-இஸ்லாமியக் கட்டிடக்கலை, குறிப்பாக முகலாய கட்டிடக்கலை பிரித்தானிய மற்றும் இந்தியப் பாரம்பரிய பாணி, சிலசமயம் கொஞ்சம், இந்தியக்கோயில் கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றின் அலங்காரக் கூறுகளைக்கொண்டு உருவானது. சாரசென் என்பது அரபு மொழி பேசும் முஸ்லிம் மக்களைக் குறிக்க ஐரோப்பாவில் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு சொல்.

ரிப்பன் மாளிகையின் சிறப்பம்சம் இது கோதிக், அயனிய, மற்றும் கொறிந்திய, ஆகிய மூன்று முக்கியக் கட்டிடக்கலை வடிவங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

1. கோதிக் கட்டிடக்கலை என்பது ஐரோப்பியக் கட்டிடக்கலையின் ஒரு பாணியைக் குறிக்கும் இப்பாணி தேவாலயங்கள் பேராலயங்கள் போன்றவற்றின் வடிவமைப்புகளோடு தொடர்புடையது. இப்போது நீங்கள் நம் சர்ச் வடிவங்களை நினைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்னை சாந்தோம் , அன்னை வேளாங்கன்னி, 12 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரான்சில் உருவாகிய இது மத்திய காலத்திலும் பயன்பாட்டில் இருந்தது. இதைத் தொடர்ந்தே 15 ஆம் நூற்றாண்டில் மறுமலர்ச்சிக் கட்டிடக்கலை உருவானது. 18 ஆம் நூற்றாண்டளவில் இங்கிலாந்தில் ஆரம்பமான முயற்சிகள், 19 ஆம் நூற்றாண்டில், ஐரோப்பாவிலும் பரவியது. இது சிறப்பாகச் சமயம் மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கட்டிட வடிவமைப்புகள் ஊடாக 20 ஆம் நூற்றாண்டிலும் பழக்கத்திலிருந்தது. இப்போது உங்களுக்கு சென்னை பல்கலைக்கழகக் கட்டிடம் நினைவுக்கு வரவேண்டும். ஆனால் நாம் அதை இப்போது பேசப்போவதில்லை.

2. அயனிய ஒழுங்கில் அமைந்த கோயில் எபெசு என்னும் இடத்தில் அமைந்திருந்த ஆர்ட் டெமிசு கோயில் ஆகும். இது பண்டைய உலகின் ஏழு அதிசயங்களுள் ஒன்றாக விளங்கியது. அயனிய ஒழுங்கில் தூண் ஒரு அடித்தளத்தின் மீது அமைந்திருந்தது. இந்த அடித்தளம் தூண் தண்டை அதைத் தாங்கிய மேடையிலிருந்து பிரித்தது. இத் தூண்களின் போதிகைகள் இரட்டை நத்தையோடு போன்ற சுருள் வடிவம் கொண்டவையாக இருந்தன.

3. கொறிந்திய ஒழுங்கின் பெயர் "கொறிந்த" என்னும் கிரேக்க நகரத்தின் பெயரில் இருந்து பெறப்பட்டது. எனினும் இது முதலில் வெளிப்புறத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டது ஏதென்சு நகரிலே இவ்வொழுங்கு உருவானது எனினும், கிரேக்கர் தமது கட்டிடக்கலையில் இதை மிகவும் குறைவாகவே பயன்படுத்தினர் இவ்வொழுங்கின் தூண்கள் தவாளிகளோடு கூடிய தண்டுகளையும், இலை வடிவம் மற்றும் நத்தைசுருள் வடிவங்களால் அழகூட்டப்பட்ட போதிகைகளையும் கொண்டன. இதை ரிப்பன் மாளிகை கட்டிடத்தின் புற வடிவத் தூண்களில் நாம் பார்க்கலாம்.

ஆக மேற்சொன்ன இந்த மூன்று முறைகளும் கலந்து கட்டி ரிப்பன் மாளிகையை வடிவமைத்திருக்கிறார்கள். வெள்ளை நிறத்தில் அமைந்த இக்கட்டிடம் சென்னை சென்ட்ரல் ரயில் நிலையத்திற்கு மேற்கில் அமைந்துள்ளது. லோகநாத முதலியார் என்பவரின் ராம்சே கம்பெனியால் இந்திய ரூபாய் 7,50,000 செலவில் இது கட்டப்பட்டது. 1909 டிசம்பர் 11 இல் இதற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு 1913 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து சென்னை மாநகராட்சி இந்தக் கட்டிடத்திலேயே செயல்பட்டு வருகிறது. மாநகராட்சி மன்றம் இதற்கு முன்பும் செயல்பட்டுக்கொண்டுதானிருந்தது. இதற்கு முன்பு

புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் டவுன் ஹால் கட்டிடத்தில் செயல்பட்டு வந்த மாநகர் சார்ந்த பணிகள் இட நெருக்கடி மற்றும் தனித் துறையாகச் செயல்படுமளவு நகர விரிவாக்கம் காரணமாக இன்றைய பாரிஸ் பகுதியில் உள்ள எரபாலு தெருவுக்கு மாற்றப்பட்டது. சென்னை மாநகராட்சி 1913 வரையிலும் அங்கு தான் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது. பிறகு நகர விரிவாக்கம் கூடிக்கொண்டே போவதால் அதற்கு ஒரு பெரும் கட்டிடம் தேவையெனக் கருதி அதற்காகத் திட்டமிட்டார்கள்.

இப்படி திட்டம் போடும் போதெல்லாம் இந்த பீப்புல்ஸ் பார்க்கின் மிகப்பெரிய பசுமையான நிலப்பரப்பின் மீது ஆட்சியாளர்களுக்கு அப்படியென்ன ஈர்ப்போ தெரியவில்லை மூர்மார்க்கெட் (இந்தக் கட்டிடம் இப்போது இல்லை அந்த இடத்தில் புறநகர் ரயில் நிலைய வண்டிகள் நிறுத்துமிடம் இருக்கிறது) கட்ட நினைக்கும் போதும் அவர்களுக்கு அங்குள்ள இடம் தான் தேவைப்பட்டது, ராணி விக்டோரியாவின் நினைவாக அரங்கு கட்டத் திட்டமிடும் போதும் அந்த இடம் தான் ஆட்சியாளர்களின் நினைவுக்கு வந்தது. மாநகராட்சிக்குக் கட்டிடம் கட்டத் திட்டமிட்ட போதும் அங்கிருந்த இடம் தான் அவர்கள் நினைவிற்கு வந்திருக்கிறது. நம் ஆட்களுக்கு புறநகர் ரயில் நிலையம் கட்டவும் இந்த இடமே நினைவுக்கு வர அந்த துயரம் நடந்தது பேரழகு பெருமதிப்பான செந்நிற அதிசயமான மூர் மார்க்கெட்டை எரித்து அந்த இடத்தில் கட்ட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் தள்ளப்பட்டார்கள். 1909 டிசம்பர் 11இல் குளிர் மிகுந்த காலைப்பொழுதில் வைசிராய் மின்டோ மெட்ராஸ் மாநகராட்சிக்கான கட்டிடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார். ஆங்கிலேய அரசாங்கப் பொறியாளர் ஜி.எஸ்.டி. ஹாரிஸ் கட்டிடத்தை வடிவமைத்தார். இதனை ஒப்பந்தக்காரர் லோகநாதன் என்பவரின் இராம்சே கம்பெனியார் கட்டி முடித்தார்கள். கட்டிட ஒப்பந்தக்காரர் நம் பெருமாள் வழக்கமாகச் சிவப்பு நிறத்தில் கட்டுகிறவர். அதனால் இதை வெள்ளை நிறத்தில் கட்ட இந்த ஒப்பந்தக்காரர் நினைத்தாரோ, அல்லது இந்த நகரத்தைத் தூய்மையாக்கும் தொழிலாளிகள் கறுப்பும், கசடுமாக இருக்கிறார்கள், அதை நிர்வகிக்கப் போகும் இந்தக் கட்டிடமாவது வெள்ளையாக இருக்கட்டும் என்று நினைத்தார்களோ என்னவோ. வெள்ளை நிறத்தில் கட்டப்பட்ட இந்த மாளிகையில், பல இடங்களில் நுட்பமான சுண்ணாம்பு சுவை சிற்பங்களாலானது. செவ்வக வடிவில் கட்டப்பட்டுள்ள இதன் நீளம் 252 அடிகள். அகலம் 126 அடிகள். இதில் உள்ள கோபுரத்தின் உயரம் 132 அடிகள் ஆகும். இந்தக் கோபுரத்தில் 8 அடி விட்டமுள்ள கடிகாரம் பொருத்தப்பட்டுள்ளது. கட்டிடம் கட்ட 7.5 லட்சம் செலவானது. 1913-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 26-ஆம் தேதியன்று அப்போதைய வைசிராய் ஹார்டின்ஜ் திறந்து வைத்தார். 3 ஆண்டுகளில் அந்த அற்புதம் கட்டியெழுப்பப்பட்டது 1913 நவம்பர் 26 இல் நகரின் மிக முக்கியமான மனிதர்கள் 3000 பேர் குழுமியிருக்க பீப்பில் பார்க்குக்கென நிரந்தரமாக இருந்த பாண்டு வாத்தியக் குழுவினர் மாளிகை திறப்பு விழாவுக்கு இசைக்க வான வேடிக்கைகளுடன் கோலாகலமாகத் திறப்பு விழா நடந்துள்ளது. பெயர் தான்

ரிப்பன் பிரபு மாளிகையே தவிர அவர் இந்த மாளிகையில் வசிக்கவும் இல்லை, பார்க்கக்கூடவில்லை.

கட்டிடக் காண்டிராக்டர் P.லோகநாதன் அவர்களுக்கு ஊதியமாக 5,50,000 வழங்கப்பட்டது. இன்று இந்த கட்டிடப் பராமரிப்புக்கும் வெள்ளையடிக்கவே பல கோடி ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகிறது. அதில் பாதி கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது என்பதை நிரூபிக்க யாருக்கும் திறமையில்லை ஆனால் எல்லோருக்கும் உண்மை தெரியும். ஏன்? இந்த மாளிகைக்கு ரிப்பன் பிரபுவின் பெயரை வைத்துக் கட்டிடத்தின் முன்பாக சிலையும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒன்று. ரிப்பன், 10 டவுனிங் தெரு, லண்டன் மாநகரில் பிறந்தார் அவர் பள்ளியோ அல்லது கல்லூரியோ சென்றவரில்லை தனியாகவே கல்வி பயின்றார். அவருக்கு 1870 ஆம் ஆண்டு ஆக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகம் மூலம் கௌரவ டாக்டர் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

அன்றைய நாட்களில் நீதி மன்றங்களில் இந்தியர்களும் நீதிபதிகளாக இருந்திருக்கின்றனர். குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஆங்கிலேயரை இந்திய நீதிபதிகள் விசாரணை செய்வதை ஆங்கிலேயர்கள் விரும்பவில்லை, இந்த அரை வெள்ளை மற்றும் கறுப்பு நீதிபதிகள் முழு வெள்ளையர்களான நம்மை விசாரித்துத் தண்டனை தருவதா வெட்கக்கேடு அந்த அசிங்கத்துக்குப் பதில் இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து நாம் ஊர் திரும்புவதே மேல் என்று வெள்ளை மேட்டிமை உணர்வுள்ள ஆங்கிலேயர்கள் சொல்ல அவர்களுக்கு இங்கிலாந்து, பத்திரிக்கையாளர்களும் ஆதரவு தெரிவித்தனர். இந்தச் சூழலில் நிலைமையை சீர் செய்ய ஆங்கிலேயரை திருப்திப்படுத்துவதற்காக ரிப்பன் இம்மசோதாவில் திருத்தம் கொண்டு வந்தார் என்றாலும் மனிதர்களிடையே பாகுபாடுகளை விரும்பாத ரிப்பன் பிரபு வெள்ளை மேட்டிமை வெறி கொண்ட வெள்ளையர் மீதான மனக்கசப்பில் தனது இந்தியாவின் வைஸ்ராய் பதவியைத் துறந்துவிட்டு இங்கிலாந்து திரும்பினார். இதன் உடனடி விளைவாக வசதி படைத்த மேல்தட்டு இந்தியர்களால் தங்கள் உரிமைகளைக் காத்துக்கொள்ள 1885 ஆம் ஆண்டு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இந்திய நிர்வாகத்தில் இந்தியர்களும் பங்குபெற வேண்டுமென்ற தாராள மனப்பான்மை கொண்டவர் ரிப்பன் பிரபு. வெள்ளை மேட்டிமை மனப்பான்மை இல்லாத பிரித்தானிய இந்தியாவின் வைசிராயாக 1880-1884 கால கட்டத்தில் பணிபுரிந்தவர் குறைந்த காலமே இருந்தாலும் இன்றும் நினைவில் கொள்ளும்படி பல ஆக்கபூர்வமானப் பணிகளைச் செய்தவர். இந்தியாவிற்கு இங்கிலாந்து அரசு அனுப்பிவைத்த வைஸ்ராய்களிலேயே மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர் இந்தியர்களின் பிரச்சினைகளைக் கனிவுடனும், பரிவுடனும் கையாண்ட

காரணத்தால் அவரை 'ரிப்பன் தி குட்' என்று இந்திய மக்கள் போற்றிப் புகழ்ந்ததாகச் சொல்வார்கள். பிரிட்டிஸ் இந்தியாவின் நீதித்துறையில் நிலவிய இனப்பாகுபாட்டை ஒழிக்க முயற்சியெடுத்தது, உள் நாட்டு மொழி செய்தித்தாள் சட்டத்தைத் திரும்பப் பெற்றது, தல சுயாட்சியை அறிமுகப்படுத்தியது, ஆங்கிலேயர் அடாவடியாகக் கைப்பற்றிய மைசூரைத் திரும்பி வழங்கியது போன்ற நடவடிக்கைகள் இந்தியர்களிடையே அவரது புகழை மேலும் உயர்த்தியது. அவரது செயல்பாடுகளை நன்றியுடன் போற்றிய இந்தியர்கள் ரிப்பன் பதவி விலகி தாய்நாடு போனதற்காக மிகவும் வருத்தப்பட்டனர். காரணம் அதிகாரத்திலிருந்தபோது அவர் செய்த மாற்றங்கள் இன்றும் பயன்பாட்டிலிருக்கிறது. இந்தியாவில் முறையான மக்கள் தொகை கணக்கெடுக்கும் முறையினை கி.பி.1881-ல் அறிமுகப்படுத்தினார். கி.பி.1882-ல் W.W.ஹண்டர் என்பவர் மூலம் கல்விக்குழு அமைத்தார்.

உள்ளாட்சி நிர்வாகத்தில் பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்ததால் உள்ளாட்சி அரசின் தந்தை' எனப் போற்றப்பட்டார்.1829 இராஜா ராம்மோகன் ராயுடன் இணைந்து சதி முறையை ஒழிக்கப் பாடுபட்டார். கல்வி, குடிநீர், சுகாதாரம், மருத்துவம் போன்றவற்றை உள்ளாட்சிகள் கவனிக்கும் வகையில், உள்ளாட்சி அமைப்புகளை ரிப்பன் ஏற்படுத்தினார். இதனால் "ரிப்பன் எங்கள் அப்பன்" என்றஸ்லோகன் உருவானது. அதனால் அந்த மனிதரின் பெயரையும் வைத்து கட்டிடத்திற்கு முன்பாக ஒரு நுட்பமான அவரது சிலையையும் வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல வேளையாக இன்னமும் அந்தக் கட்டிடத்தின் பெயரை நம்மவர்கள் மாற்றவில்லை. நாம் இப்படி குறைபட்டுக்கொள்ளக் காரணம் இருக்கிறது. ரிப்பன் மாளிகைக்கு 100 வயதான நாட்களில் மெட் ரோ ரயில் பணிகள் இப்பகுதியில் நடப்பதால் ரிப்பன் கட்டிடத்தில் விரிசலிட்டது இவ்வளவு பாரம்பரியமானதொரு வரலாற்றுக்கட்டிடம் இருக்கிறது அதற்கு பாதிப்பு ஏற்படுமாவென்கிற யோசனை மாநகராட்சி அதிகாரிகளுக்கே இருந்திருக்காது. மெட் ரோ ரயில் நிர்வாகமே பாதிப்பைச் சரி செய்திருக்கிறார்கள். சென்னை மாநகரின் வெள்ளை மாளிகையான ரிப்பன் மாளிகை கட்டிடம் 2013 இல் நவம்பர் 26ம் தேதியன்று தனது 100 வது பிறந்தநாளினைக் கொண்டாடவில்லை. பாரம்பரியம்மிக்க மாளிகையினை அன்றைய நாளில் வாழ்த்தவும், நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடவும் ஆட்கள் இல்லாமல் பரிதாபமாக நின்றுகொண்டிருந்தது. 100 வது ஆண்டை அறிவிக்கும் வகையில் மின் விளக்குகள் கூட அமைக்கப்படவில்லை பராமரிப்புப் பணிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று எளிதான காரணத்தைச் சொல்லிவிட்டார்கள் வேறென்ன? இரண்டாவது முறையாகக் கட்டிடத்தின் முதல் தளத்திலிருந்து இரண்டாம் தளம் வரை மீண்டும் விரிசல் விழுந்துள்ள நிலையில் அதைச் சரி செய்யும் பணிகளை மாநகராட்சி நிர்வாகமே செய்ய முடிவெடுத்தது. குஜராத்திலிருந்து கட்டிடப் பராமரிப்பு நிபுணர்களை வரவழைத்தது. அவர்கள் ஆலோசனை மற்றும் சென்னை ஜஜடி நிபுணர்கள் ஆலோசனையென 7 கோடியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சீரமைப்பு பணி 30 கோடியைத் தாண்டியும் இன்னும் முடிந்ததாகத் தெரியவில்லை ஆனால் பழைய முறையிலான சுண்ணாம்பு, கடுக்காய், மணல் போன்றவற்றைக்கொண்டு பாரம்பரிய

முறைப்படியும், நவீன ரசாயனங்களைப் பயன்படுத்தியும் வேலைகள் நடக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் மெட்ரோ பணிகள் முடிவுக்கு வரும்போது தான் ரிப்பன் கட்டிட சீரமைப்பும் முடிவுக்கு வரும் போலத் தெரிகிறது.

ரிப்பன் மாளிகையின் சின்னச் சின்ன துணுக்குகள்:

325 ஆண்டுகள் வரலாற்றை உடையது சென்னை மாநகராட்சி இதில் 100 ஆண்டுகளாக மாற்றங்கள் மற்றும் வளர்ச்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு கம்பீரமாக நிற்கிறது கட்டிட கோபுரத்தில் உள்ள கடிகாரம் இது கைகளால் இயக்கக்கூடிய பொறியமைப்பைக் கொண்டது. கால்மணி நேரத்திற்கொரு முறை நான்கு மணி சத்தம் கேட்கும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு பதினாறு மணி சத்தம் என நகரம் விழிப்போடிருக்க வேண்டுமென திட்டமிட்டிருப்பார்களோ என்னவோ?? அன்றைய மாநகரச் சின்னமாகக் கடலில் மூன்று பாய்களைக் கொண்ட கப்பல் பயணிப்பதைப் போன்ற குடைவு சித்திரம் அதன் தலைப்பகுதியில் குதிரை மீதேறி வரும் செதுக்கு சித்திரம் கருங்கல்லில் வைத்திருந்தார்கள் 1955 - ல் அதை மாற்றி பாய் சுருட்டப்பட்ட மரக்கலம் அதன் மேல் புலி, வில், மீன் என சேர, சோழ, பாண்டியரைக் குறிக்கும் தமிழக சின்னம் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

தரைத் தளத்தில் 16 அறைகள் வருவாய்த்துறை சம்பந்தமான பணிகளைப்பார்க்கிறது. முதல் தளத்தில் 22 தனித்தனி அலுவலகங்களில் சுகாதாரத்துறை இயங்குகிறது. இரண்டாம் தளத்தில் கவுன்சில் சேம்பர் ஐரோப்பிய பாணியாலான மேயர் இருக்கை பக்கவாட்டில் பிரான்ஸ் வடிவ கண்ணாடி சாளரங்கள் கூடத்திலிருந்து மேல் நோக்கிச் செல்லும் மரப்படிகள் என அன்றைய நாளை அவை நினைவுபடுத்தும்படியுள்ளது தரையில் முன்பிருந்த கடப்பா கற்களைப் பெயர்த்து இப்போது புதிதாகச் சலவைக்கற்கள் பதித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டிடத்திற்கான செங்கற்களைச் சூளைமேட்டிலிருந்த அன்றைய சூளைகளிலிருந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். சென்னையின் பெரும்பாலான சிவப்பு கட்டிடங்களைக் கட்டிய நம்பெருமாள் அவர்களுக்கு கற்களை வழங்கிய சூளைகள் அங்கிருந்தன. அதனாலே அதற்கு சூளைமேடு என்ற பெயர் வந்திருக்கிறது. (கொசுறு)

அந்த அழகிய வெள்ளை மாளிகை ஒரு நாள் பச்சை நிறத்தில் ஒளிர்ந்துகொண்டிருந்தது என் கண்ணில் ஏதாவது சிக்கலா என்று பதட்டமடைய என்னைப் போலவே பலர் வியந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர் உலக குளுக்கோமா (கண்ணில் ஏற்படும் ஒருவகை குறைபாடு) வாரம் கொண்டாட அப்படி விளக்குகளால் ஒளியூட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னொரு நாள் பிங்க் நிறத்தில் ஒளிர்கிறது. கேட்டால் நீரிழிவு நோய் விழிப்புணர்வாம். மூன்று வண்ணத்தில் ஒரு நாள் அன்று குடியரசு தினம் அந்த வெள்ளை மாளிகையில் அதன் வண்ணத்தை மாற்றலாம் வடிவத்தை மாற்ற முடியுமா? அந்த மாளிகை மெட்ராஸின் முகங்களில் ஒன்று. அதை விட முக்கியமானது அந்த வெள்ளை மாளிகையின் கடைநிலை ஊழியர்களின் ஓயாத

செயல்பாடுகள் தான் இரவும் பகலும் இந்த நகரை இந்தளவுக்குத் தூய்மையோடு வைத்திருக்கிறது என்பதுடன் நோய் பரவாமல் தடுப்பதும் என என் சிறு வயதில் இரண்டு மாடுகள் குப்பை வண்டிகளை இழுத்துப் போகும் இப்போது மாநகராட்சி நிர்வாகம் பல நவீன உபகரணங்களைக் கொண்டுவந்துள்ளது என்றாலும், கழிவுநீர்த் தொட்டியில் மரணங்கள் நிகழவே செய்கிறது என்பது துயர்மிகு சமூகச் சோகமே.

அந்தக் கட்டிடம் குறித்த மயக்கம் பற்றி நான் சொல்வதிருக்கட்டும் அந்தச் சாலையின்மையத்தில் ஈவெரா சாலையும், சைடாம்ஸ் சாலையும் (ராசா முத்தையா) சாலையும் சந்திக்கும் சிக்னலில் (சமிக்ஞை) நின்று கிழக்கு நோக்கிப் பாருங்கள் நான்கு வெவ்வேறு அழகிய பிரம்மாண்ட கட்டிட வரிசையின் மயக்கும் தோற்றம் உங்களை அந்த நாட்களுக்கு அழைத்துப் போகும். கொரோனா காலத்தில் அந்தக் காட்சிகள் எனக்கு மிகச் சிறப்பாக வாய்த்தது. 113 ஆண்டுகளுக்கு முன் அந்தக் கட்டிடத்தை சாத்தியமாக்கிய கலைஞர்களுக்கு உழைப்பாளிகளுக்கு நெஞ்சம் நிறைந்த வணக்கங்கள்.

கரன் கார்க்கி

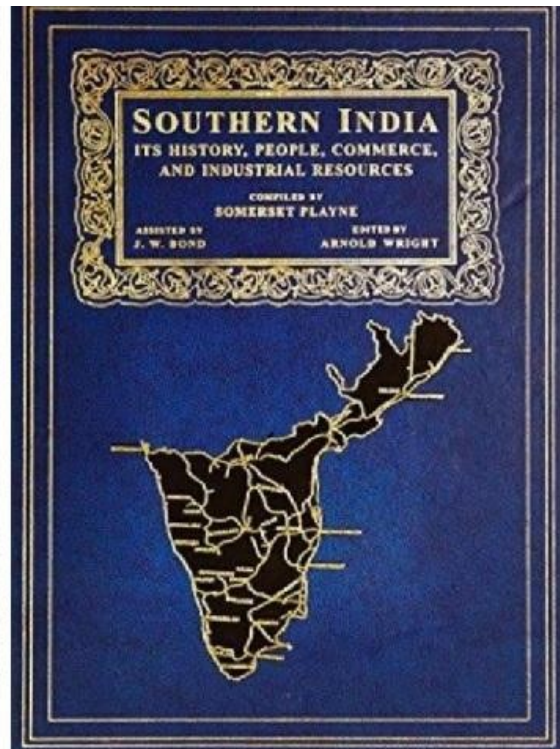
<https://www.facebook.com/கரன்-கார்க்கி-157418814898030/>

நன்றி: 'கனலி'

15. டாக்டர் .T.A.சங்கரநாராயணன்

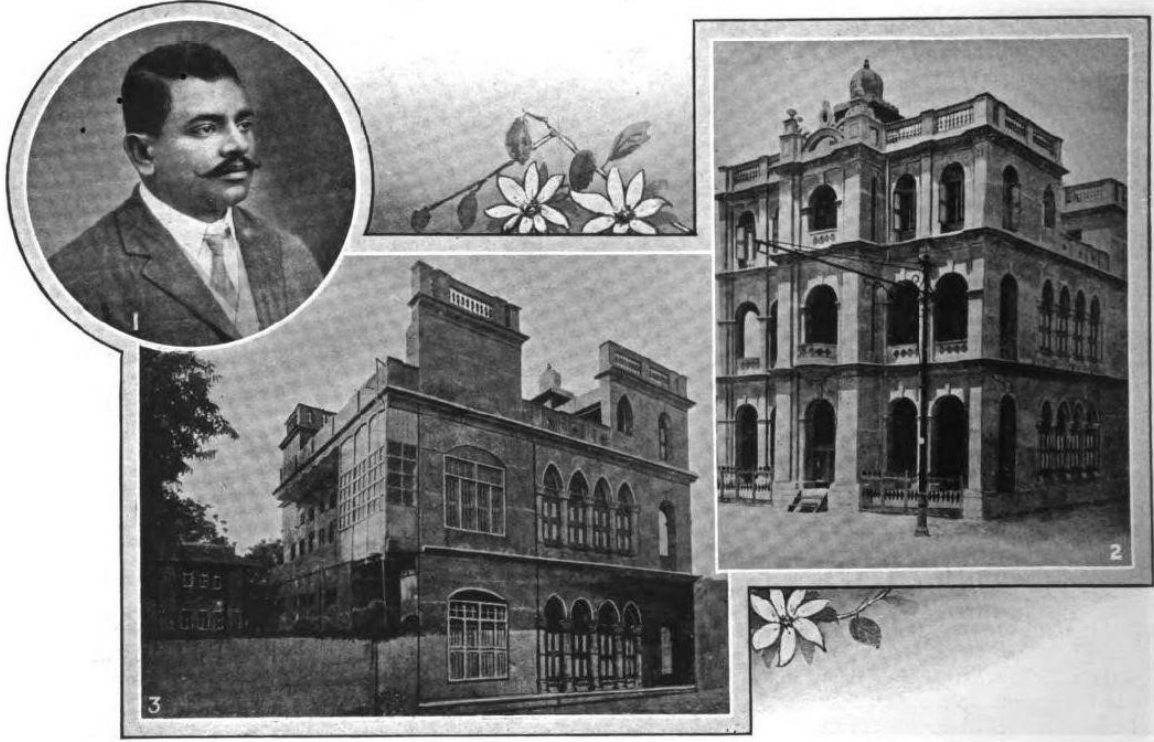
— வசந்த் கட்டளைக் கைலாசம் MD

இந்திய மருத்துவத்துறையின் வளர்ச்சியில் தனியார் மருத்துவமனைகளின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்கது. தென் இந்தியாவின் முக்கிய நகரமான மெட்ராஸ் நகரில் முதல் தனியார் மருத்துவமனை 1900களில் டாக்டர் .T.A.சங்கரநாராயணன் அவர்களால் நிறுவப்பட்டது. இதற்கான குறிப்புகள் 'சோமர்செட் பிலேனே' (Somerset Playne) எனும் பிரிட்டிஷ் புவியியல் வல்லுநர் எழுதிய "Southern India, Its History, People, Commerce and Industrial Resources" எனும் நூலில் பதிவிடப்பட்டுள்ளது.

1913 இல் இந்தியாவிற்கு வருகை தந்த பிலேனே தனித்து உதவியாளர்களுடன் தென் இந்தியா நிலப்பரப்பை முழுவதும் பயணம் செய்து பதிவிட்டார் . அவர் The Foreign and Colonial Compiling and Publishing Company எனும் பதிப்பகம் நிறுவி தனது புத்தகங்களை வெளியிட்டார். அவர் வெளியிட்ட Southern India, Its History, People, Commerce and Industrial Resources எனும் நூல் சென்னை வரலாற்றின் மேற்கோளாகத் திகழ்ந்து வருகிறது. இதில் தென்னிந்தியாவின் தொழில் நிறுவனங்களின் பதிவுகளில் முதல் தனியார் மருத்துவமனை நிறுவனரான டாக்டர் சங்கரநாராயணன் பற்றி விரிவாகப் பதிவிட்டிருக்கிறார்.

மருத்துவம் மற்றும் அறுவை சிகிச்சை துறைகளில் அறிவுசார் வல்லுநர்கள் நிறைந்திருந்தனர். கனிமங்கள் மற்றும் தாவரங்கள் பற்றிய அறிவால் மருத்துவத்துறையில் குறிப்பிடத்தகுந்த முன்னேற்றம் காணமுடிகிறது. "பொது" மருத்துவர் என்கின்ற நிலை மாறி வருகிறது. இன்றைய இளம் மருத்துவ பட்டதாரிகள் மருத்துவம் மற்றும் அறுவை சிகிச்சை துறைகளில் சிறப்புப் பயிற்சி மேற்கொள்கிறார்கள்.

DR. T. A. SANKARANARAYANAN.

Photo by M. Doss.

மருத்துவர் சங்கரநாராயணன் மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் மிகச்சிறந்த மாணவராகத் தேர்ச்சிபெற்று 1904 ஆண்டு மருத்துவ பணியைத் துவங்கினர். காது, மூக்கு, தொண்டை சிறப்பு மருத்துவராக பணியாற்றினார். இவரது பெரும் திறமையும் புகழும் காரணமாகத் தனது நோயாளிகளுக்குத் தனது சொந்த பொருட் செலவில் மருத்துவமனை நிறுவும் நிலை ஏற்பட்டது. இந்த மருத்துவமனை பிரமிக்கத்தக்க வகையில் பிராட்வே நான்கு சாலை சந்திப்பில் அமைந்துள்ளது. மிகச்சிறந்த அறிவியல் திட்டமிடல்களுடன் தற்கால மருத்துவ வசதி பெற்றிருக்கிறது. 24 உள்நோயாளி படுக்கைகள் இருந்தன. அங்கு மருத்துவம் பெற்ற நோயாளிகள் டாக்டர் சங்கரநாராயணன், உதவியாளர்கள் மற்றும் செவிலியர்களின் திறமை, சீரிய பண்பைப் பெரிதும் பாராட்டினார். மெட்ராஸில் இதைப்போன்று வேறு எந்த நிறுவனமும் இல்லை. ஏப்ரல் 1914, இதன் திறப்புவிழாவிற்கு 2000க்கும் அதிகமானோர் கலந்துகொண்டனர், இது அந்த கட்டிடத்தின் புகழ் மட்டும் அல்ல அதன் உரிமையாளரின்

புகழும் சேர்ந்ததாகும். மருத்துவர் சங்கரநாராயணன் தனது சொந்த பொருட் செலவில், ரூபாய் 50,000, இப்படி ஒரு மேம்பட்ட மருத்துவ வசதியைப் பாமரரும் பயன்படும் வகையில் புரிந்த சேவையால் இந்த சமுதாயத்தின் நன்றிகளுக்கு உரியவராகிறார். மருத்துவர் சங்கரநாராயணனின் தந்தை திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் மிகவும் மதிக்கப்படும் குளத்தூர் ஜமீன்தார் ஆவார்.

இதைப்போன்றே திருநெல்வேலி டவுன் இல் குளத்தூர் சமீன்தார் மருத்துவமனை ஒன்றை சொந்தச்செலவில் நிறுவினார். ஆனால் அறியப்படாத காரணங்களினால் அது செயல்பாட்டிற்கு வரவில்லை. அவரது சந்ததியினர் 5 தலைமுறைகளாக, 15க்கும் மேற்பட்ட மருத்துவர்கள், இந்தியா மற்றும் அல்லது உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் மருத்துவ சேவை ஆற்றி வருகின்றனர்.

சான்றுகள்:

Southern India: Its History, People, Commerce, and Industrial Resources -

https://books.google.com/books?id=8WNEcgMr1kC&source=gbs_navlinks_s

When the guide turns a hundred -

<https://www.thehindu.com/features/metroplus/society/when-the-guide-turns-a-hundred/article6941107.ece>

https://en.wikipedia.org/wiki/Broadway,_Chennai

குறிப்புகள்:

சென்னையில் முதன்முதலாகத் தனியார் மருத்துவமனையினை நிறுவிய குளத்தூர் ஜமீன் டாக்டர் T.A.சங்கரநாராயணன் கட்டுரை ஆசிரியரான அமெரிக்க மருத்துவர். வசந்த் கட்டளைக் கைலாசம் MD அவர்களின் தாய்வழி கொள்ளுப் பாட்டனார் ஆவார்.

16. கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்!

— முனைவர் ச.பாரதி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு
Tamil Heritage Foundation International (THFI)

கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்
Let's sail with Mr. Narasiah

“கடலோடி” நரசய்யா
ஒய்வுபெற்ற பொறியியலாளர், வரலாற்று ஆய்வாளர், எழுத்தாளர்
Mr. K.R.A. Narasiah
-Retired Maritime Engineer, Historian, Writer

31.8 - 4.9.2020
திங்கள்-வெள்ளி
காலை 11 மணிக்கு

31.8.2020 திங்கள்
-உரை: கடற்படை அனுபவங்கள்
1.9.2020 செவ்வாய்
-உரை: வணிகக் கப்பல்கள் அனுபவங்கள்
2.9.2020 புதன்
-உரை: தமிழர்கள் கடல்வழித்திறமை
3.9.2020 வியாழன்
-உரை: கடற்பயண சான்றுகள், எச்சங்கள்
4.9.2020 வெள்ளி
-உரை: படைப்புகள்

தேவலை
@https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation

தொலைபேசி எண்: 975 817 2120
கடவுச்சொல் தேவலையில்லை

"கடற்படை அனுபவங்கள்"

- முதல் நாள் சிறப்புரை (31/8/2020):

"கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்" என்ற முதல் நாள் கருத்தரங்கில், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிறுவனர் முனைவர் சபாவுகிணி அவர்கள் நோக்க உரையாற்ற முனைவர் தேமொழி அவர்கள் நெறியாள்கை செய்தார். "கடற்படை அனுபவங்கள்" என்ற தலைப்பில் முதல் நாள் நிகழ்வில் திரு. நரசய்யா அவர்கள் தனது கடற்பயண அனுபவத்தைப் பற்றி நம்மிடம் மிக மகிழ்ச்சியோடு பகிர்ந்து கொண்டார். அவற்றில் 1949 ஆம் ஆண்டு அவர் பயிற்சியில் இணைந்த காலம் தொடங்கி தனது முதல் கப்பல் பயணமான "நாசகாரி கப்பல்" பற்றியும், தனது முதல் நாள் அனுபவத்தையும் நம்மிடம் பேசலானார்.

மேலும் அயர்லாந்தில் பெல்பாஸ்ட் நகரப் பணி பற்றியும் நம்மிடம் மிகச் சுவாரசியமாகப் பேசினார். அதோடு, ஜ.என்.எசு. விக்ராந்தில் பணியாற்றிய காலகட்டங்களான, 1970-71களில் பாகிசுதானுடன் நடைபெற்ற போரில், அந்நாட்டு நீர் மூழ்கிக் கப்பல் ஒன்று, விசாகப்பட்டினத்திலிருந்த இந்தியாவின் ஒரே விமானந்தாங்கி கப்பலான ஜ.என்.எசு விக்ராந்தை தகர்க்க வந்தபோது அதை விசாகைக்கு அருகே வைத்து நீரில் மூழ்கடிக்கச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியும் இந்த ஜ.என்.எசு விக்ராந்த் கப்பலை வாங்குவதற்காக இங்கிலாந்து சென்ற இந்தியக் குழுவில் நரசய்யா அவர்களும் இருந்திருக்கிறார் என்பதும் நமக்கு மிக ஆச்சரியமான ஒரு தகவலாகவே இருக்கிறது.

விமானந்தாங்கி கப்பல் குறுகிய ஓடுதளத்தில் போர் விமானங்கள் ஏறி இறங்கும் விதம் பற்றி இவர் பேசும்போது அதனை நேரில் காண்பது போன்ற அனுபவத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியதாக இருந்தது. இதுநாள்வரை நான் அறிந்தது திரு. கடலோடி நரசய்யா என்றாலே "கடல்வழி வணிகம்" என்ற நூலை எழுதியவர் என்பது மட்டும் தான். ஆனால் இன்றைக்கு நான் அறிந்தது ஏராளம்.

"வணிகக் கப்பல்கள் அனுபவங்கள்"

- இரண்டாம் நாள் சிறப்புரை (1/9/2020)"

"வணிகக் கப்பல்கள் அனுபவங்கள்" என்ற இரண்டாம் நாள் பயிலரங்கில் திரு. விவேக் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்ய, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் தலைவர் முனைவர் சுபாஷிணி அவர்கள் நோக்க உரையாற்ற நிகழ்வானது இனிதே துவங்கியது.

திரைகடலோடி திரவியம் தேடிய திரு. நரசய்யா அவர்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட பல ஆச்சரியமான கடல் வழிப்பயண அனுபவங்கள் நிகழ்வில் இணைந்த நமக்கு ஒரு மாபெரும் வியப்பினை ஏற்படுத்தியது என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை.

முதல்நாள் உரையின் தொடர்ச்சியாக, திரு. நரசய்யா அவர்கள் நம்மிடம் அவரின் கடல் வழிப்பயணம் அனுபவத்தினை பகிர்ந்துள்ளார். அந்த வகையில் தாம் வேலை செய்த பிரம்மாண்டமான கப்பல்கள், கடலில் உள்ள சில குட்டித் தீவுகள் என பல்வேறு விதமான பரிணாமங்களில் நமது அனுபவத்தை நம்மிடம் பகிர்ந்து கொண்டார்.

இவற்றில் குறிப்பாக நம் கப்பல் படைக்கு வெளிநாட்டவரைக் கொண்டே பயிற்சிகள் கொடுக்கப்பட்டவை பற்றியும், பயிற்சித்தளமான ஐ.என்.எஸ். சிவாஜி போர்க்கப்பல்கள் பயிற்சி, ஐ.என்.எஸ். விக்ராந்த் என பல்வேறு விதமான தனது பயிற்சி, அனுபவங்களை இன்று அவர் நம்மிடம் பகிர்ந்தார். இப்படி அவர் நம்மிடம் தனது கடல் வழிப்பயணம் அனுபவத்தினை பகிர்ந்து கொண்டிருக்கும் போது தனது சிந்தனை மொழி ஆங்கிலம் என்பதைத் தெரிவித்தார்

சிந்தனை மொழி ஆங்கிலமாக இருந்தாலும் எழுத்து மொழி நமது தமிழாக இருந்து சிறுகதைகளில் துவங்கிய இவரது எழுத்துக்கள், வரலாறுகள் தாண்டி சங்ககாலம், இடைக்காலம், தற்காலம் என அனைத்து விதமான காலங்களையும் தொட்டுச் சென்றுள்ளது என்பது சற்று வியப்பிற்குரியதாகவே உள்ளது. இதில் மிகவும் வியப்புக்குரிய விடயம் என்னவென்றால் அவர் எழுதிய முதல் கதையே ஆனந்த விகடன் முத்திரைக் கதையாகப் பரிசு பெற்றது தான். இந்த முதல் கதையின் வெற்றியே திரு. நரசய்யா அவர்களுக்கு பல்வேறு விதமான நூல்கள் எழுதுவதற்கு ஒரு ஊக்க ஊற்றாக இருக்கும் என நான் எண்ணுகிறேன்.

பெரும்பாலான எழுத்தாளர்களை நாம் பார்த்தோமேயானால் ஏதேனும் ஒரு காலத்தினை எடுத்துக் கொண்டு அது தொடர்பாகத் தனது ஆய்வினை முன்னெடுத்துச் செல்வார்கள். உதாரணமாகத் தற்காலத்தினை எடுத்துக் கொண்டவர்கள் வரலாற்றுக் காலத்திற்குச் செல்வதில்லை வரலாற்றுக் காலத்தை எடுத்துக் கொண்டவர்கள் தற்காலத்தை நோக்கிச் செல்வதில்லை ஆனால் திரு நரசய்யா அவர்கள் அனைத்து விதமான காலங்கள் பற்றியும் தொடர்ந்து கட்டுரைகளாக எழுதி வருவது மிகவும் போற்றத்தக்க ஒரு விடயமாகவே இருந்து வருகிறது.

"கடலோடியின் கம்போடியா நினைவுகள்"

- மூன்றாம் சிறப்புரை (2/9/2020):

கம்போடியாவின் நினைவுகள் என்ற மூன்றாம் நாள் நிகழ்வில் திரு. இளஞ்செழியன் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்ய, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் தலைவர் முனைவர். சுபாஷிணி அவர்கள் நோக்க உரையாற்றினார்.

உலகவங்கியால் ஆலோசகராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு கம்போடியாவில் டோன்லே சாப் நதியின் ஆழத்தை அதிகரிக்கவும் அதன் போக்கைச் சரி செய்யவும் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட திரு. நரசய்யா அவர்களின் கம்போடியா குறித்த இச்சொற்பொழிவு இங்கிருந்து துவங்கியது.

"கம்போடியா நினைவுகள்" எனும் இந்த சொற்பொழிவின் வாயிலாக, திரு. நரசய்யா அவர்கள் பல்வேறுவிதமான வரலாற்றுச் சான்றுகளை நம்முன் விவரித்து இருப்பது அனைவருக்கும் அந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஆவலை ஏற்படுத்தி இருக்கும் என நான் எண்ணுகிறேன். மேலும், இன்னும் ஆழ்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டிய பல வரலாற்றுச் சான்றுகள் அங்கு சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளதையும் அவர் தெரிவித்தார்.

இதுதவிர, கம்போடியாவின் வரலாறும் அது சந்தித்த பலவகையான ஆட்சிக் கூறுகளும், கம்போடியா சந்தித்த கலவரங்களும் என திரு. நரசய்யா அவர்கள் கூறிய பல்வேறு விடயங்கள் நம்மை மிகவும் ஆச்சரியத்தில் இருக்க வைத்தது.

"நாம் மறக்க மாட்டேமால்"

- நான்காம் நாள் சிறப்புரை (3/9/2020):

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் சார்பாக, கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்!

உரைத்தொடரின் நான்காவது நாளில் "நாம் மறக்க மாட்டேமால்" என்ற தலைப்பின் வாயிலாக உரை துவங்கியது. நிகழ்ச்சியைத் திரு. இளஞ்செழியன் அவர்கள் நெறியாள்கை

செய்ய, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் தலைவர் முனைவர் சுபாஷினி அவர்கள்
நோக்கவுரையாற்றினார்.

150 வணிகர்களின் பொருட்களை ஒரே கப்பலில் ஏற்றிச் செல்லும் அளவிற்குக் கப்பல்
கட்டினான் நம் சங்கத்தமிழன். இதற்குப் பின்னர் வருகின்ற காலங்களில் குறிப்பாக
இடைக்காலத்திலும், தற்காலத்திலும் கப்பல் கட்டும் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த எந்த ஒரு
புரிதலும் தேடுதலும் இல்லாது இருந்த நமக்கு, திரு. நரசய்யா அவர்களுடைய இந்த ஐந்து நாள்
சிறப்பு உரைத்தொடர் மூலம் கப்பற் துறை சார்ந்த ஒரு முழு வடிவத்தினை அறியத்
தந்துள்ளதாக நான் நினைக்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்த உரையில் திரு. நரசய்யா அவர்கள் அண்மைக்காலத்தில்
கண்டறியப்பட்டுள்ள, தொல்லியல் சான்றுகள் பலவற்றை உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டு
அவற்றைச் சங்க இலக்கியத்துடன் ஒப்பிட்டு அவர் கூறிய விடயங்கள் அனைத்தும் கடல்வழி
வணிகம் குறித்த கூடுதல் வெளிச்சத்தினை நம்மிடம் ஏற்படுத்தியது. மேலும் சங்ககாலத்தில்
உள்நாட்டு நுகர்வுக்கு என்றும், ஏற்றுமதிக்கு என்றும், பெரிய அளவில் பொருளுற்பத்திகள்
நடைபெற்றது என்பதைப் பல்வேறுவிதமான சான்றாதாரங்களுடன் திரும்பத் திரும்ப
வலியுறுத்தியுள்ளார் திரு. நரசய்யா அவர்கள்.

அதோடு பொருளுற்பத்திக்கு அடிப்படையான தொழில்நுட்ப அறிவு சங்ககாலத்தில்
மேலோங்கியிருந்தது என்பதை நிரூபிப்பதற்காகப் பாணை ஓடுகளை எடுத்துக்கொண்டு
அதன்மூலம் தனது வாதத்தினை முன்வைக்கிறார் திரு. நரசய்யா அவர்கள். மேலும்
கொற்கை, முசிறி போன்ற பல்வேறுவித துறைமுகங்களின் வாயிலாகச் சங்ககாலத்தில்
பெரிய அளவிலான வாணிகம் எவ்விதம் நடைபெற்றது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

"படைப்புகள்"

- ஐந்தாம் நாள் சிறப்புரை (4/9/2020):

ஐந்தாவது சொற்பொழிவு நாளில் திரு. விவேக் அவர்கள் நெறியாள்கை செய்ய, தமிழ் மரபு
அறக்கட்டளையின் தலைவர் முனைவர் சுபாஷினி அவர்கள் நோக்கவுரையாற்றினார்.
கடலோடி நரசய்யாவின் நீண்டகால கடற்பயணங்கள், சந்தித்த நிகழ்வுகள், பணியில்
அவருக்குக் கிடைத்த அனுபவங்கள், சென்ற நாடுகள், உலக வங்கித் திட்டங்களில் அவரது
பங்களிப்பு, அவரது இலக்கிய மற்றும் வரலாற்றுப் படைப்புகள் என ஏராளமான செய்திகளைக்
கடந்த ஐந்து நாட்களாகத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையில் நடைபெற்ற திரு. நரசய்யா
அவர்களின் சொற்பொழிவின் மூலமாக நாம் அறியும் வாய்ப்பு கிட்டியது.

கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்! என்ற சிறப்பு உரைத்தொடரின் ஐந்தாம் நாளன்று திரு நரசய்யா அவர்களின் "படைப்புகள்" எனும் தலைப்பில் சொற்பொழிவு அமைந்தது. அவர் முதலில் எழுதிய 'கடலோடி' எனும் புத்தகத்திலிருந்து, சிறுகதைகள் (1997), தீர்க்க ரேகைகள் (2003), சொல்லொணாப்பேறு (2004), கடல்வழி வணிகம் (2005), மதராசபட்டினம் (2006), துறைமுக வெற்றிச் சாதனை (2007), ஆலவாய் (2009), கடலோடியின் கம்போடியா நினைவுகள் (2009), செம்புலப் பெயனீர் (2011) என்று மேலும் பல நூல்களாகத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இவை தவிர வரலாறு, தன்வரலாறு, ஆய்வுநூல்கள், சிறுகதைகள் என்று பல இலக்கிய வகைப் பிரிவிலும் தனது இலக்கியப் பங்களிப்பிற்காகத் தமிழக அரசின் விருதுகளும் பெற்றிருக்கிறார். இவர் எழுதிய நான்கு நூல்களுக்குத் தமிழ்நாடு அரசின் சிறந்த நூலுக்கான பரிசு கிடைத்துள்ளது. மிகவும் போற்றத்தக்க ஒரு விடயமாகும். நூல்கள் தவிர்த்து இன்றுவரை தனது 80வயதுகளிலும், பற்பல சிறுகதைகளும், நூல் மதிப்புரைக் கட்டுரைகள் எனத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஆனந்தவிகடன், சுதேசமித்திரன், இந்து நாளிதழ் என்று பல இதழ்களில் எழுதி அவரது இலக்கிய வாழ்வைத் தொடர்வது நரசய்யா என்ற எழுத்தாளரின் சிறப்பு. ஐந்துநாட்களும் பல்வேறுவிதமான அரிய தகவல்களை வழங்கிய திரு நரசய்யா அவர்களுக்கு நன்றி.

கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்! சிறப்புரை உரைத்தொடர் (31/8/2020 - 4/9/2020)

1. கடற்படை அனுபவங்கள் - கடலோடி நரசய்யா

https://youtu.be/_e7vw4b7K20

2. வணிகக் கப்பல்கள் அனுபவங்கள்

<https://youtu.be/Mm8GI3MdyDI>

3. கடலோடியின் கம்போடியா நினைவுகள்

<https://youtu.be/tyVzZp3l12s>

4. நாம் மறக்க மாட்டேமால்

<https://youtu.be/ltwoTMNqIRo>

5. படைப்புகள்

<https://youtu.be/IRKews9nZMg>

17. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வாழ்வியல் மற்றும் கல்வி

— முனைவர் தேமொழி

நாட்டுப்புற வாழ்வியல் ஆய்வாளர்கள் தங்களது களப்பணி மூலம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களையும் அது குறித்த தகவல்களையும் முதன்மைநிலை ஆய்வுத் தரவுகளாகத் தேடித் தொகுத்துப் பதிப்பித்த நூல்களின் பாடல்களை, இரண்டாம் நிலை தரவு மூலகங்களாகக் கொண்டு (that is, secondary data analysis in social studies) ஆராயும் முயற்சி இது. தாங்கள் பதில் காண விரும்பும் நாட்டுப்புறவியல் வாழ்வியல் குறித்த கேள்விகளுக்கு இவ்வகையில் அடுத்து வரும் ஆய்வாளர்கள் எவ்வாறு பதில் காண முயல்கிறார்கள் என்பதன் ஓர் எடுத்துக்காட்டு என்றும் கொள்ளலாம். அதாவது இரண்டாம் நிலை தரவு மூலகங்களின் வழியே ஆய்வுக் கோணத்தில் மக்கள் இலக்கியத்தை அணுகும் ஓர் ஆய்வாளரின் ஆய்வுக் கோணம் இது எனலாம்.

நாட்டுப்புறப் பாடல் தொகுப்புகள்:

அயல்நாடுகளில் நாட்டுப்புறப் பாடல் வழி சராசரி மக்களின் வாழ்க்கை வரலாறு அறியும் முயற்சி ஒரு ஆய்வுப் புலமாக முதலில் துவங்குகிறது. தொடர்ந்து பாடல்களின் தொகுப்பாக அச்சு நூல் முயற்சி துவங்குகிறது. அதுவரை வரலாற்றிலும் ஆய்விலும் சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை வரலாறு முக்கியத்துவம் பெறாமலே இருந்து வந்திருக்கிறது. 1871 ஆம் ஆண்டில் 'The Folk-songs of Southern India' என்ற தலைப்பில் Charles E. Gover வெளியிட்ட நூலே தமிழக நாட்டுப்புற இலக்கியங்களின் துவக்கமாக அமைகிறது. முதன் முதல் தமிழில் அச்சு நூலாக 'காற்றிலே மிதந்த கவிதை' என்னும் தலைப்பில் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் தொகுப்பு முயற்சி 1943ல் மு. அருணாசலம் அவர்களால் எடுக்கப்படுகிறது. இவரே நாட்டுப்புறப் பாடல் தொகுப்பின் முன்னோடியாக அறியப்படுகிறார். இந்த நூல் முதற்கொண்டு தொடர்ந்து இன்றுவரை 100க்கும் மேற்பட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல் தொகுப்பு நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. இவற்றில் சுமார் 20% இலங்கையின் நாட்டுப்புறப் பாடல் நூல்கள்.

தேவையால் தோன்றுவது நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என்பதால் அவை சூழ்நிலைப் பாடல்களாக அமைகிறது. அந்தத் தேவை வாழ்வியலில் மறைந்தவுடன் அத்தகைய பாடல்களும் வழக்கொழிந்து விடுவதே இயல்பு. இயந்திரமயமாக்கலுக்கு முன்னர் மக்கள் வாழ்வில் பின்னிப்பிணைந்திருந்த ஏற்றம் இறைத்தல், நெல் குத்துதல், சுண்ணாம்பு இடித்தல் போன்ற பல தொழில்சார்ந்த பாடல்கள் அந்த வகையில் அடங்குகிறது. வாய்மொழி இலக்கியங்களான நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் யாவும் அந்தந்த காலகட்டத்தின் பதிவு. வாழ்வியல் மற்றும் உணர்வுகளின் பதிவு. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஒவ்வொரு

வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளிலும் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வந்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. குழந்தைக்கான தாலாட்டு, விளையாட்டு, பூப்புச்சடங்கு, திருமணம், இறப்பு என வாழ்வின் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திற்கும் மக்கள் பாடல்கள் பாடி வந்துள்ளனர். நமக்கு நாமே பாடிக் கொள்ள முடியாத இரு பாடல்களில் ஒன்று பிறந்தவுடன் பாடப்படும் தாலாட்டு பாடலும், மற்றொன்று இறந்த பின்னர் பாடப்படும் ஒப்பாரிப் பாடல்களுமே. அவற்றை வேறு யாராவதுதான் நமக்காகப் பாட வேண்டியிருக்கும்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என்றால் அவற்றுக்கு என்று குறிப்பிட்ட சில பண்புகளும் உண்டு. இப்பாடல்கள் எளிமை மற்றும் இனிமையான பாடல் வரிகளைக் கொண்டிருப்பது, பாடல் வரிகளும் வாய்மொழி வழியாக எழுதப் பாடல்களாகப் பாடல் பாடப்படும் அந்த வட்டாரத்தின் பேச்சு வழக்கில் அமைந்திருப்பது, தழ்நிலை தரும் மன உணர்வு பாடலின் கருத்தாக இருப்பது, பாடல் எழுதியவர் யார் என்று அறிய முடியாமல் இருப்பது, பாடலிலும் காலத்திற்கேற்ப இடத்திற்கேற்ப வரிகள் மாறும் தன்மை கொண்டதாக இருப்பது, அவ்வாறு வரிகளை மாற்றியமைத்தவரும் யார் என்றும் தெரியாமல் இருப்பது, தென்காஞ்சியாக மனம் போன வகையில் பாடுவது (அதாவது தென்பாங்காகப் பாடுவது) என்ற பண்புக் கூறுகளைக் கொண்டவை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்.

தொல்காப்பியம் கூறும் பண்ணத்தி என்பது நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்தான் என்பது இத்துறை சார்ந்த ஆய்வாளர் பலரின் முடிவு. இலக்கியங்களில் சிற்றிலக்கியப் பாடல்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தாக்கத்தில் அமைந்தவை என்பவர் ஆய்வாளர்கள். பாரதி பாடல்களிலும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் தாக்கம் உண்டு. இன்று திரையிசையிலும் அதன் தாக்கம் தொடர்கிறது. வெறியாடல், ஆலோலப் பாடல், குறவஞ்சி, குரவை, வேட்டுவ வரி, பள்ளு பாடல், ஏற்றம், நடவு, குலவை, தாலாட்டு, ஒப்பாரி பாடல் வடிவங்கள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் கூறுகள் என நாம் அறிவோம். வாழ்க்கையின் சாதாரண சம்பவங்களான பிறப்பு, குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகள், விளையாட்டுகள், காதல், பொருந்தா மணம், குடும்ப விவகாரங்கள், கிராமத் தொழில்கள், பஞ்சம், கிராம தேவதைகள் முதலியனவே பெரும்பாலான பாடல்களின் கருத்தாக இடம் பிடிப்பன. பாமரர் இலக்கியமாகிய நாட்டுப் பாடல்கள் கிராமப்புற வாழ்க்கையோடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவை. நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்கள் (ஐவர் ராஜாக்கள் கதை, பஞ்சபாண்டவர், மதுரை வீரன், ராஜா தேசிங்கு, காத்தவராயன், முத்துப்பட்டன், மதுரைவீரன் போன்ற கதைப்பாடல்கள்) தவிர ஏனைய மற்றப் பாடல்கள் நாட்டுப்புற வாழ்க்கையின் அன்றாட சம்பவங்களையே பொருளாகக் கொண்டவை. இருப்பினும்: இயல் இசை நாடகம் என்ற முத்தமிழ் படைப்புகளின் வழியாக நாம் கடந்தகால மக்களின் வாழ்க்கைமுறையை அறியும் பொருட்டு ஆராயும் பொழுது, பெரும்பாலான நேரங்களில் நாடோடிப் பாடல்கள் குறிப்பதை, அந்த எளிய பாடல்கள் படம் பிடித்துக் காட்டும்

மக்களின் வாழ்க்கைமுறைக்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து அறிந்து கொள்ளத் தவறி விடுகிறோம் என்பதுதான் உண்மை.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களைப் பற்றி எண்ணும் பெரும்பாலோர், இவை சாதாரண கிராமியப்பாடல்கள் அல்லது நாடோடிப்பாடல்கள், இதற்கு மேல் இவற்றில் என்ன இருக்கப் போகிறது என்று நினைக்கலாம். ஆனால் இதனையே மானுடவியலாளர் (anthropologist) ஒருவர், “இலக்கியம் ஒரு காலத்தின் கண்ணாடி” என்று அறிந்தவர் நோக்கும் கோணம் வேறொன்றாக இருக்கும்.

தமிழக நாட்டார் வழக்காற்றியலைப் பற்றி நாட்டுப்பாடல்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ள விரும்புவர்கள் தவறாது படிக்க வேண்டிய நூல்கள் இரண்டு. ஒன்று திரு. பெர்சி மெக்குவீன் (Percy Macqueen) அவர்கள் சேகரித்த பாடல்களை கி. வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள் தொகுத்து வெளியிட்ட “மலையருவி” என்ற நூல். இது தஞ்சை சரஸ்வதி மகால் வெளியீடாக 1958 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இலக்கிய நயத்துடன் உள்ள பாடல்களைத் தெரிவு செய்து, நாடோடிப்பாடல்கள் பற்றிய சிறந்த ஒரு அறிமுக முன்னுரையையும் வழங்கியுள்ளார் ஆசிரியர். மற்றொரு சிறந்த நூலாகக் கருதப்படுவது, தமிழக நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறை அறிஞர் பேராசிரியர் திரு. நா. வானமாமலை அவர்கள் 1964 ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட ‘தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள்’ என்ற நூல். இந்த நூலின் தனிச் சிறப்பு என்னவெனில் நாட்டார் பாடல்களைச் சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகும் முறையை வானமாமலை அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய முறை. தமிழக நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையில் இந்நூலின் வரவு ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்தது என்றால் மிகையாகாது. பாமர மக்களின் ஆன்மாவையே நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாகப் பாராட்டப்பட்ட இந்நூலின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் பல நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறை ஆராய்ச்சிகள் வெளிவந்தன. பல ஆய்வறிஞர்களைச் சமுதாயக் கண்ணோட்டத்தோடு நாட்டுப்பாடல்களை அணுகும் இந்த முறை ஈர்த்தது என நூலின் முன்னுரையும் அறிவிக்கிறது.

பொதுவாக நாட்டுப்பாடல் என்பது வாய்மொழிப் பாடல்கள் மட்டுமே, அவை இதுவரை எழுதப்படாத பாடல்கள், எழுதியவர் யாரென்றே அறிய வழியில்லாது தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் பாடல்களையே தூய நாட்டார் பாடல்கள் என்றும், அவையே சிறந்த நாட்டார் கலை இலக்கியம் என்ற எண்ணமும் வழக்கில் உள்ளது. “நாட்டுப் பாடலின் பொதுத் தன்மை என்பது அதை உருவாக்கியதில் இல்லை, அப்பாடல் பரவுதலில் தான் இருக்கிறது” என்று Folk Song in England என்ற நூலின் ஆசிரியர் லாயிட் (A. L. Lloyd, 1908-82) கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறார் பேராசிரியர் திரு. நா. வானமாமலை. நாட்டுப் பாடல் என்றாலே வாய்மொழிப் பரவல் என்ற நம்பிக்கை தவறாக ஏற்பட்டுவிட்டது, அத்துடன் எழுதியவர் பெயர் தெரிவதால் மட்டும் அது நாட்டுப் பாடல் தன்மையை இழந்து விடாது. அசல் நாட்டுப் பாடல் என்பது

நாட்டாரின் பண்பாட்டு மதிப்புகளுக்கேற்ப எழுதி, அது பரவுமானால் அதுவும் நாட்டுப் பாடலேயாகும் என்று பேராசிரியர் வானமாமலை விளக்குகிறார். இதனைத் தவிர்த்து, வாய்மொழிப் பாடல், எழுதப்படாத பாடல், தூய நாட்டார் பாடல் என்ற விதிமுறைகளை முன்னிறுத்துவதெல்லாம் நாட்டுப் பாடலின் உருவாக்குதலையும், பரவுதலையும் பற்றிய அறியாமையால் எழுவது என்றும்: எழுத்தில் பரவும் முறை வாய்மொழிப் பரவலைவிட விரிவானது என்றும் குறிப்பிடுகிறார் வானமாமலை.

மேலும், எழுத்தில் பரவும் நாட்டார் பண்பாட்டுப் படைப்புகள் எல்லாம் மீண்டும் உயிர் பெற்று வழங்கும் என்பதை எதிர்பார்க்க இயலாது, வாழுகிற மரபு என்பது எந்நாளும் வாழுகிற மரபும் அல்ல என்று குறிப்பிடும் அவர், சமூகப் பண்பாட்டு மாறுதல் ஏற்படும் வரை எந்த ஒரு மரபும் வாழும் பிறகு சிறுகத் தேய்ந்து புதிதாக உள்ள பண்பாட்டுப் படைப்புகளோடு சேர்ந்து புத்துருவம் கொள்ளும் என்று அதன் பரிணாம வளர்ச்சியையும் விளக்குகிறார். அவர் குறிப்பிடும் பண்புகளைக் கொண்டு ஒப்பிட்டால், அதாவது: அசல் நாட்டுப் பாடல் என்பது நாட்டாரின் பண்பாட்டு மதிப்புகளுக்கேற்ப நாட்டார் வழக்காற்றியல் பற்றி எழுதப்பட்டு, அது பரவுமானால் அதுவும் நாட்டுப் பாடலாகும் என்ற வரையறைக்கு உட்படுத்தினால், இக்காலத்தின் திரையிசைப் பாடல்களும், எடுத்துக்காட்டாக, “பட்டணம் தான் போகலாமடி பொம்பளே” என்ற உடுமலை நாராயணகவியின் பாடலையும் கூட நாம் நாட்டுப்புறப் பாடல் வரிசையில் சேர்த்துவிடலாம்.

குழந்தையைத் தாலாட்டித் தூங்கவைக்கும் பாடல்கள் தமிழகத்திற்குப் புதிதல்ல. தமிழ் இலக்கியத்தில் சிற்றிலக்கியப் பிரிவில் பிரபந்த நூல் வகைகளுள் ஒன்று பிள்ளைத்தமிழ். குழந்தையின் வளர்ச்சியில் மூன்றாம் மாதம் முதல் இருபத்தியொன்றாம் மாதம் வரையில் உள்ள வளர்ச்சியின் காலகட்டத்தை பத்துப் பருவங்களாகப் பிரித்துக் கொண்டு, ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் பத்துப் பாடல்கள் வீதம் அமைத்துப் பாடுவது பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் மரபு. பிள்ளைத்தமிழ் கூறும் வரையறையின் அடிப்படையில், மூன்றாம் பருவமாக வரும் தாலப்பருவம் என்னும் தாலாட்டுப் பருவம் குழந்தையின் ஏழாம் மாதம் பாடப்படும். பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியம் போன்று குழந்தையைத் தாலாட்டுப்பாடி தூங்கவைக்கும் தாலாட்டுப்பாடல்கள் தனி சிற்றிலக்கியமாகவும், நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகவும், ஏன் இன்றுவரை திரையிசைப் பாடல்கள் வரை தொடர்ந்து எங்கும் பரவியிருக்கிறது.

குழந்தையைத் தூங்க வைக்கும் பொருட்டு பாடப்படும் தாலாட்டுப் பாடல்களின் மூலமாகப் பல கதைகளும் செய்திகளும், குழந்தைக்குக் கூறுவது போலப் பகிர்ந்து கொள்ளப்படும். குழந்தைக்குப் பாடலின் பொருள் ஒன்றும் புரியாவிட்டாலும், தாயின் அன்பு நிறைந்த குரலில் வரும் பாடலின் இசையில் மூழ்கி அமைதியாகத் தூங்கிவிடும். குழந்தைக்குத் தேவையில்லாத செய்திகளைப் பாடல் வழியாகச் சொல்வதில் என்ன பயன்? பெரும்பாலும்

ஒரு தாய் தனது குழந்தைக்குக் கூற விரும்பும் செய்திகளைத் தாலாட்டுப் பாடல் வழி சொல்கிறாள். அதில் தனது சொந்தக் கதை, தான் பிறந்து வளர்ந்த கதை, தனது சகோதரன் அல்லது அக்குழந்தையின் தாய்மாமனின் அன்பு, தனது கணவன் அல்லது அக்குழந்தையின் தகப்பனின் பெருமை, உற்றார் உறவினரின் பரிவு எனப் பல செய்திகளை மட்டும் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வரும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் வழி நாம் அறிந்து கொள்வதில்லை. இவற்றிற்கும் மேலாகவும், பற்பல செய்திகளைத் தன்னகத்தேக் கொண்டு இலக்கியக் காலக் கண்ணாடியாக நாட்டார் இலக்கிய தாலாட்டுப் பாடல்கள் வழங்கும் பிற தகவல்களையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

கல்வி குறித்து நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சொல்வதென்ன?

கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தமிழக வரலாற்றை அறிய வெளிநாட்டார் எழுதி வைத்த குறிப்புகள் தவிர வேறு எழுதப்பட்ட சான்றுகள் இல்லை என்கிறார் வானமாமலை அவரது "தமிழ்நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள்" நூலின் முன்னுரையில். அவற்றைச் சாதாரண மக்கள் வாழ்வை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மூலம்தான் நாம் அறிய முடியும். இன்றைய நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் கடந்த 200-300 ஆண்டுகளாகப் புழக்கத்திலிருந்தவை என்பது நா. வானமாமலை அவர்களின் கூற்று. அவ்வாறானால், கடந்த 200 ஆண்டுகளில் தொகுக்கப்பட்ட பாடல்களில் சாதாரண மக்களின் கல்வி குறித்து என்னென்ன செய்திகள் பதிவாகியுள்ளன? அவர்கள் கல்வியறிவு எத்தகையது? அவர்களுக்கு என்ன முறைகளில் கல்வி கற்பிக்கப் பட்டது? குறிப்பாகத் தாலாட்டுப் பாடல்களில் தங்கள் பிள்ளையின் கல்வி குறித்துப் பெற்றோரின் கனவாக ஏதேனும் பதிவாக்கியுள்ளதா?

"தலைவாரிப் பூச்சூடி உன்னைப் பாட

சாலைக்குப் போ என்று சொன்னாள் உன் அன்னை

சிலைபோல ஏனங்கு நின்றாய்?"

என்று ஒரு தந்தை தனது மகளுக்குக் கூறும் அறிவுரையைப் பாரதிதாசன் பாடல் காட்டுவது போல, கல்வி குறித்து என்ன சூழ்நிலைகள் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மூலம் நம்மால் அறிய முடியும்? என்பது போன்று எழும் கேள்விகளை இக்கட்டுரையின் பொருண்மையாக எடுத்துக் கொண்டு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் மீள்பார்வை செய்யப்பட்டது. சொல்லப் போனால் அது போன்ற வரிகள் நான் தேடிய பாடல்களில் இல்லை. தேடல் விரிவானால் கிடைக்கக்கூடும்.

நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் மூலம் தமிழக நாட்டுப்புற வழக்காறுகளை நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். அவ்வாறானால் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் கல்வி, கற்றல், பள்ளி போன்றவற்றைக் குறித்துத் தரும் செய்திகள் என்ன என்று தேடியதில் கிடைத்த செய்திகளை இங்குக் கீழே கொடுக்கப்படுகிறது.

பெரும்பாலும் பாடல்களில் செல்வந்தர் வீட்டுக் குழந்தைகள் "56 தேசமும் ஆளவந்த சீமானோ" என்று சீராட்டப் படுகிறார்கள். இல்லாதவர் வீட்டுக் குழந்தையிடம் "வெத்துக் குடிசையிலே விளையாட வந்தாயா" என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் குழந்தையின் கல்வி குறித்த பெற்றோரின் எதிர்காலக் கனவு காணக் கிடைக்கவில்லை.

பாட்டனார் பெருமை.. கூறும் ஒரு தாலாட்டில்,

"இருந்து கணக்கெழுதும் இந்திரனார் பேரனோ

சாஞ்சு கணக்கெழுதும் சமர்த்தனார் பேரனோ"

என்று கூறப்படுவதிலிருந்து குழந்தையின் பாட்டனார் கல்வி அறிவு பெற்றவர் என்பது புலனாகிறது.

அடுத்து மற்றொரு பாடலில்,

சாய்ந்துகணக்கெழுதுவார் - கண்ணே

சமத்துள்ள உன்தகப்பன்.

குந்திக் கணக்கெழுதும் - கண்ணே

கோபாலனோ உன்மாமன்?

என்று தாய் தாலாட்டில் பாடுகிறாள். இதிலிருந்து தந்தையும் மாமனும் கல்வி பெற்றவர்கள் என்பது தெரிய வருகிறது.

மற்றொரு தாலாட்டுப் பாடலில் தாய் தன் வரலாற்றைக் குழந்தைக்குக் கூறுகிறாள்,

அஞ்சு வயசிலே நான் - கண்மணியே

*அரிசித்தரி படிச்சேனம்மா.

பத்துவயசுக் குள்ளேநான் - கண்மணியே

படிப்பெல்லாம் முடிச்சேனம்மா.

பன்னிரண்டு வயசிலே நான் - கண்மணியே

பருவமான காலத்திலே

வாலிபப் பிராயத்திலே - கண்மணியே

வாழ்க்கைப்பட்டேன் உங்கப்பாவுக்கு

இந்த தாலாட்டுப் பாடல் வழி தாயின் கல்வி அறிவு தெரிகிறது. ஐந்து வயதில் *அரிச்சுவடி படித்தவளாம் அவள். பெரியவளானதும் படிப்பை நிறுத்தி திருமணம் செய்து கொடுத்துவிட்டார்கள். அவளது கல்வி பத்து வயதிலேயே நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்பது அக்காலத்துப் பெண்கல்வியின் நிலை எப்படி இருந்தது என்பதை அறிவிக்கிறது.

தந்தானோ சின்னண்ணன்?

பொன்னால் எழுத்தாணியும் -

கண்ணே உனக்கு

மின்னோலைப் புஸ்தகமும்

கன்னாரே பின்னாரெண்ணு - கண்ணே

கவிகளையும் கொடுத்தானோ?

என்று மற்றொரு தாலாட்டுப் பாடல் வழி அண்ணன் தங்கைக்குக் கல்விக்குத்

தேவையானவற்றை ஆசையுடன் கொடுத்து உதவியது சொல்லப்படுகிறது.

சிறார் விளையாடும் கழங்கு விளையாட்டுப் பாடல்களில் எண்ணிக்கை குறிக்கும் சொற்கள் உள்ளன.

ஏழானுக்கு :

"ஏழண்ணா எங்கண்ணா

எழுத்தாணி எங்கண்ணா

குருத்தோலை வாசிப்பான்

ஏழேழுத்தாம் கண்ணாடி

குத்தி குத்திப் பார்த்தாலும்

குத்தாலத்திலே சீட்டெழுதி"

என்பதன் மூலம் சிறுவர்கள் எண்ணும் எழுத்தும் அறிந்ததுள்ளதைப் புரிந்து கொள்ள

முடிந்தாலும். அவர்கள் எவ்வாறு இந்தக் கல்வியைக் கற்றார்கள் என்ற தகவலைத்தான்

அறிய முடியவில்லை.

ஒரு பெண் தனது கணவனைப் பற்றி பாடும் பாடலில் அவனது கல்வி பற்றி அறிய முடிகிறது.

வெள்ளிப் பென்சில்களாம்

விதவிதமாய் மைக்கூடாம்

வீற்றிருந்து கணக்கெழுதும்

வேப்ப மரம் கச்சேரியாம்

தங்கப் பென்சில்களாம்

தரந்தரமாய் புத்தகமாம்

சாய்ந்திருந்து கணக்கெழுதும்

சாலையோரம் கச்சேரியாம்

கணக்கன் கணக்கன்னு

கணக்கனுக்கு வாக்கப்பட்டு

கணக்கெடுத்த நேரமெல்லாம்
விளக்கெடுக்கச் சொல்லுறானே
ஒரு கணக்கெழுதும் கிராமக் கர்ணம் மேல் காதல் கொண்ட அவன் மனைவி பாடும் பாடல்
இது.

மற்றொரு பெண் ஆங்கிலப் பள்ளியில் படித்த தனது மாமன் மகனிடம் கேட்கும் கேள்வியும்
அதற்கு அவன் தரும் பதிலும்,

அவள்:

சாலையிலே போறவரே!
சந்திரனே, ஏகொழுந்தா!
இங்லீசு படிக்கயிலே
உங்கள் என்ன சொல்லிக் கூப்பிடட்டும் ?

அவன்:

மாமன் மகளே!
மத்தாப்புச் சேலைக்காரி!
கோதும்பை லவுக்கக்காரி!
கொழுந்தனுண்ணு கூப்பிடம்மா.

அவள் :

தூத்துக்குடியிலேயும்
துரை முகத்தார் பள்ளிக் கூடம்;
பள்ளிக் கூடம் போய்ப் படிக்கும்
பாலகனே, ஏ கொழுந்தா !
பத்துப் படிச்சவரே,
பட்டணம் போய்ப் பார்த்தவரே!
விட்டுப் பிரிந்தீரானால்
விட்டுருவேன் சீவனேயே!

என்று படித்த மாமன் மகனிடம் சொல்கிறாள்.

அச்ச நூல்கள் தோன்றி பரவி வந்த காலம், காதலன் அது போன்ற ஒரு நூல் ஒன்றை
வாசிப்பதைக் கண்டு பெருமிதம் அடையும் காதலி பாடும் பாடல் ஒன்று. அவளுக்குப் படிக்கத்
தெரியாது, ஆனால் அவன் படிப்பதிலோ அவளுக்குப் பெருமை தாளவில்லை,

அச்சடிச்ச புத்தகமாம்
அரிச்சந்திர நாடகமாம் !

என்னத் தொட்ட மன்னவரு
என்ன சொல்லி வாசிக்கிறாரோ ?

அச்சடித்த புத்தகமே
ஆரவல்லி நாடகமே !
என்னத் தொட்ட சாமியல்லோ
என்ன கவி பாடுதாரோ ?

மாப்பிள்ளையைக் கேலி செய்யும் பாடல் ஒன்று உண்டு அவனது கல்வியறிவை நையாண்டி
செய்கிறது,

சாப்பாடு வேணுமாண்ணா
கூப்பாடு போட்டழுவார்
பத்துவரை எண்ணச்சொன்னால்
சுற்றுமுற்றும் பார்த்தழுவார்.

உழைக்கச் சென்ற இடத்தில் படித்தவர்கள் இருப்பதைக் காண முடிகிறது,

களைக்காட்டிலே - ஏலேலோ
கணக்குப்பிள்ளை - ஜலசா
கம்புவச்சு - ஏலேலோ
நிற்கிறாண்டி - ஜலசா.

களையெடுத்தும் - ஏலேலோ
பழமெடுத்தும் - ஜலசா
கணக்குப்பிள்ளை - ஏலேலோ
கம்பாலடிப்பான் - ஜலசா.

பெரியரைட்டன் - ஏலேலோ
பிரம்பெடுத்து - ஜலசா
பெறப்படுவான் - ஏலேலோ
பழக்காட்டுக்கு - ஜலசா.

ரயிட்டன் வந்து - ஏலேலோ
லயிட்டுப் போட்டு - ஜலசா
சயிட்டடிப்பான் - ஏலேலோ
நயிட்டிலேதான் - ஜலசா.

அதாவது, Writer, Light, Sight, Night என்ற ஆங்கிலச் சொற்களின் புழக்கம் வெகு சாதாரண மக்களின் வாழ்வில் கலந்திருக்கிறது.

தேக்கப் பலகை வெட்டி
தெற்கு வாக்க ஸ்டோரு கட்டி
ஸ்டோருக்குள்ளே பேரெழுதும்
தொகை மயில் டைம் கீப்பர்

நாகரிகக் காரருக்குக் - கண்ணே ஆற்றில்
நல்லமாதிரி போட் இருக்கும்.
குறைப்படிப்புக் காரருக்குக் - கண்ணே நல்ல
சுரைக்குடுக்கை தானிருக்கும்.

அயல்மொழிச் சொற்கள் என்ற கோணத்தில் ஆராய்கையில், நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் சமஸ்கிருத கலப்பை விட ஆங்கிலச் சொற்களின் கலப்பு மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. அட்வான்ஸ், பஸ், ஏரோபிளேன், ஷாப், ஜெயில், போலீஸ், ரோடு, டாக்டர், கலர், ஹார்பர், மெடல், இன்ஸ்பெக்டர், ப்ளிக், நம்பர், டெலிபோன், ரவுடி, ரெயில், மெயில், சப் மாக்ஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட், மோட்டார், பம்ப், ஜோக், போட், காப்பி என்று பல சொற்கள் பாடல்களில் இடம் பெறுவதைக் காண முடிகிறது. ஆக வேலைக்குச் செல்லும் இடத்தில் கல்வி கற்றவர் குறித்த தகவல் உள்ளது என்பதும், அந்தத் தொடர்பால் சராசரி மக்களிடமும் ஆங்கிலச் சொற்கள் சென்று சேர்ந்துள்ளதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கல்வி பற்றி மேலும் சில குறிப்புகள் சந்தனத்தேவன் கதைப் பாடலிலும், நாடார் ஜம்புலிங்கம் கதைப் பாடலிலும் கிடைக்கிறது. அவர்கள் ஒரு வகையில் அரசால் குற்றவாளிகள் என அடையாளம் காணப் பட்டாலும், மக்கள் மனதில் அவர்களின் குலம் காக்க வந்த வீரர்கள் போன்றவர்கள். ஒருவகையில் இவர்கள் கொள்ளையடித்து ஏழை எளியவர்களைக் காக்கும் 'ராபின் ஹூட்' போன்றவர்கள். ஆனால், இவர்கள் இருவரும் நன்கு படித்தவர்களாக நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் பதிவாகியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. அவர்கள் கல்வி பெற்றதால், ஒடுக்கப்பட்ட தங்கள் மக்களை மீட்க விரும்பி அவர்கள் அரசின் பார்வையில் குற்றவாளிகளாக மாறிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

முதலில், சந்தனத்தேவனின் பெருமை: சந்தனத் தேவனுக்குக் கல்வி கிடைப்பது சிறைச்சாலையின் சீர்திருத்தப் பள்ளியில்!!

கணக்குப்பிள்ளைக்குக் காசங்கொடுத்து - ஏலங்கிடி லேலோ
கரிசல்காட்டை மால்பிடித்து - ஏலங்கிடி லேலோ.

சந்தனத்தேவன் வாராணையா - ஏலங்கிடி லேலோ

எல்லாரும் படிக்கும் இடம் - ஏலங்கிடி லேலோ
ஏழைக்கேற்ற பள்ளிக்கூடம் - ஏலங்கிடி லேலோ.
சந்தனம் படிக்கும் இடம் - ஏலங்கிடி லேலோ
சரியான ஜெயிலுக்கூடம் - ஏலங்கிடி லேலோ.

அடுத்து, நாடார் ஜம்புலிங்கம் புகழ் குறித்து,

எம். ஏ. பி. ஏ. படித்து
எப்போதும் இங்கிலீஷ்பேசி
தப்பாமே தாய்ப்பாஷையும்
சிப்பாய்போலே தான்படித்து
வாரார் சொக்கத் தங்கம் - நம்ம
நாடார் ஜம்புலிங்கம்.

பிச்சை எடுக்கவுமில்லை
பெற்றோரைப் பழிக்கவுமில்லை
மெத்தவும் படித்துவிட்டு
மேன்மையான வேலைபார்க்க
வாரார் சொக்கத் தங்கம் - நம்ம
நாடார் ஜம்புலிங்கம்.

ஜேப்புக்குள்ளே கையைவிட்டுச்
சின்னப் பென்சலை எடுத்துப்
பீட்டுநோட்டை யுந்திறந்து
போட்டுவிட்டுக் கையெழுத்து
வாரார் சொக்கத் தங்கம் - நம்ம
நாடார் ஜம்புலிங்கம்.

இது போன்ற கல்வி குறித்த குறிப்புகள் நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் கிடைக்கின்றன. ஆனால் ஒரு பள்ளி எவ்வாறு இருந்தது என்றோ, அது எவ்வாறு இயங்கியது என்றோ தெரிந்து கொள்ள இயலவில்லை. முனைவர் கட்டளை கைலாசம் சாதாரண மக்களுக்குக் கல்வி புகட்டிய 'அண்ணாவி பள்ளிகள்' என்ற பள்ளிகள் ஆவணப் படுத்தப் படவில்லை என்று குறிப்பிடுவார். மேலும் பல கள ஆய்வுகள் செய்வோர் பல செய்திகளைச் சேகரிக்கும் பொழுது

நமக்குச் சென்ற 18, 19 நூற்றாண்டுகளில் கிராமப்புற கல்வி குறித்து மேலும் தகவல்கள் கிடைக்கக் கூடும்.

குறிப்பு:

பொள்ளாச்சி நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரியும், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பும் இணைந்து "நாட்டுப்புறவியலும் தமிழர் வாழ்வியலும்" என்ற பொருண்மையில் நடத்திய இணைய வழிப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கத்தில் ஜூலை 31, 2020 அன்று வழங்கிய உரை.

18. தமிழும் ஜப்பானிய மொழியும் – சில ஒற்றுமைகள்

— முனைவர் இராஜேஸ்வரி செல்லையா

[தமிழுக்கும் ஜப்பானுக்கும் ஆன தொடர்புகள் பற்றி முன்பே சுசுமோ ஒனோ, ஆஷர், பட்டிமன்ற பேச்சாளர் தமிழ்ப் பேரறிஞர் சாலமன் பாப்பையா அவர்களின் மகள் பாலம்மா ஆகியோர் கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். அந்நூல்கள், கட்டுரைகள் அனைத்தையும் வாசிக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை என்றாலும் சிலவற்றை வாசித்திருக்கிறேன். ஜப்பான் மொழியை ரோமா ஜி எனப்படும் ரோமன் எழுத்துக்கள் மூலமாகப் படித்த காரணத்தாலும் தமிழ் வழியே ஜப்பான் மொழியைப் படிப்பது எளிது என்பதை உணர்ந்து அதற்காக ஒரு நூலை உருவாக்கியதாலும் இரு மொழிகளுக்கும் இடையிலான மொழி மற்றும் பண்பாடு தொடர்பான ஒற்றுமைகளை உணர்ந்திருந்ததால் அவை இந்நூலாக உருவெடுத்துள்ளன.]

பௌத்தமும் தமிழும்

தமிழ் ஜப்பான் மொழிகளுக்கு இடையிலான ஒற்றுமைகளுக்கு மூல காரணம் புத்த மதம். இங்கிருந்து இம்மதம் ஜப்பானுக்குப் பயணித்த போது துறவிகள் தமிழையும் எடுத்துச் சென்றனர். இங்கு இந்து மத சுலோகங்கள் சமஸ்கிருத மொழியில் இருப்பது போலவே அங்கு தமிழ் ஆன்மீக மொழி ஆயிற்று என்பதைக் காஞ்சி என்ற சொல்லே உணர்த்துகிறது. அங்கு போனதும் அங்கிருந்த ஜப்பானிய மொழியைச் செப்பனிதப் புத்த துறவிகளுக்குத் தமிழ் உதவியது.

ஜப்பான் மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் கட்டமைப்பில் அதிக அளவில் ஒற்றுமைகள் இருப்பதைக் காணலாம். காஞ்சிபுரத்திலிருந்து பௌத்த மதத்தைப் பரப்புவதற்காக ஜப்பான் மற்றும் சீனாவுக்குச் சென்ற பௌத்தத் துறவிகள் மொழியையும் சேர்த்தே எடுத்துச் சென்றனர். தமிழ் மொழியில் இருக்கும் மொழி கட்டமைப்பை அங்கே இருந்த மொழிகளில் சேர்த்துப் புதிய கட்டமைப்பை உருவாக்கினர்.

காஞ்சி

ஜப்பானில் பெயர்ச்சொல் மற்றும் வினைச்சொற்களைக் குறிக்க பயன்படுத்தும் பல எழுத்துக்கள் சீன எழுத்துக்கள் ஆகும். அந்த சீன எழுத்துக்களை ஜப்பானியர் காஞ்சி என்ற பெயரால் அழைக்கின்றனர். காஞ்சி என்பது நிலையாமைத் தத்துவத்தை உணர்த்துவதாகச் சங்க இலக்கியத்தில் புறத்திணையில் ஏழு திணைகளில் ஒன்றாக இடம் பெற்றிருந்தாலும் பௌத்தர்கள் இப்பெயரில்தான் தங்களின் நிலையாமைத் தத்துவத்தைப் பரப்பினர்.

தமிழகத்தில் பௌத்தர்களின் இருப்பிடமாக இருந்த ஊர் காஞ்சிபுரம். அவர்கள் வணங்கிய தாரா தேவியை [காமாட்சியைப்] பின்னர் சைவ சமயம் தன்னகப்படுத்திக் கொண்டது.

ஜப்பான் மொழியின் வரி வடிவம்

ஜப்பான் மொழியில் மூன்று வகையான எழுத்து வகைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. பெயர்ச்சொல் வினைச்சொல் ஆகியவற்றை எழுத உதவும் சீன எழுத்துக்கள் காஞ்சி எனப் பெயர் பெறும். இடைச்சொற்கள் ஜப்பானிய ஒலிப்பு முறையுடன் ஹிரா கானா [hira gana] என்ற வரி வடிவிலும் இவை இரண்டும் அல்லாத பிறமொழியைச்சொற்களைக் கத்தா கானா [katha gana] என்ற வரி வடிவிலும் எழுதப்படும்.

தமிழில் இலக்கணக்காரர்கள் பிற மொழிச் சொற்களைத் தமிழ் மரபுக்கேற்ப ஒலிப்பு முறைக்கேற்ப மாற்றுவதைத் தற்சமம், தற்பவம் என்பர். நம்மிடம் மூன்று வரி வடிவங்கள் இல்லாவிட்டாலும் இச் சிந்தனை இங்கிருந்து ஜப்பானுக்குப் போயிருக்க வாய்ப்புண்டு. ஷர்ட் [shirt] எனப்படும் ஆங்கிலச் சொல்லை ஜப்பானிய மொழியில் ஷாட்சு [shatsu] என்று தம்முடைய ஒலிப்புக்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றி அமைத்தனர். ரத்னம் என்பதைத் தமிழில் ரத்தினம் என்றாவது போல ஜப்பான் மொழியில் பிறமொழிச் சொற்கள் ஜப்பான் மொழியின் ஒலிப்புக்கு ஏற்ப மாற்றப்பட்டன. ஜப்பான் மொழியில் 'ட' என்ற ஒலி இல்லாததால் கம்ப்யூட்டர் என்பது 'கம்ப்யுத்தோ' எனப்படுகிறது.

உயிரொலிகள் ஜப்பானிலும் ஐந்து மட்டுமே. தமிழில் க,ச,த,ப ஆகிய நான்கு ஒலிகளுக்கும் மாற்று ஒலிகள் உண்டு. இதனை மொழியியலாளர் allo phones என்பர். அதாவது k > g, h, kk, எனப் பல வகையாக ஒலிக்கப்பெறும். க என எழுதப்படும் வரிவடிவத்திற்குப் பக்கம் [pakkam], பகல் [pahal], பங்கம் [pangam] என kka, ha, ga என்று மாற்று ஒலி வடிவங்கள் பேச்சு வழக்கில் உள்ளன. இவற்றை எழுத்தில் நம்மால் வேறுபடுத்திக் காட்ட இயலாது. ஆனால் ஜப்பானிய மொழியில் இதற்காக தனித்தனியாக வரி வடிவங்களை அமைத்தனர். மாற்றொலி என்பதற்கு அடையாளமாக இவற்றில் மிகச் சிறிய stroke ஐ பயன்படுத்தி வேறுபாடு காட்டுவர்.

குற்றுகரம்

தமிழில் காணப்படும் குற்றியலுகரம் போல பண்டைய மொழிகள் பலவற்றிலும் உயிரொலிகளின் குறுக்கத்தைக் காணமுடியும் தமிழ் மொழியில் பசு, மாசு போன்ற சொற்களில் வரும் சு ஒலிப்பது போல 'தெசு' [இதன் பொருள் 'இருக்கிறது'] என்ற சொல் ஒலிக்கப்படுகிறது. தெசு என்ற சொல்லில் வரும் ஈற்று உகரம் குற்றுகரமாக ஒலிக்கப்படும். பசு, மாசு போன்ற சொற்களின் ஈற்றுகரம் குற்றியலுகரமாக ஒலிக்கப்படுவது போல 'தெசு'வும் ஒலிக்கப்படும்.

மெய்யமயக்கம்

தமிழில் உள்ள consonant clusters அல்லது மெய்யமயக்கம் போல ஒரே மெய்யெழுத்து இரட்டித்து அல்லது மெய்யெழுத்து சேர்ந்து வரும் இயல்பு ஜப்பானிய மொழியிலும் உண்டு. ஜப்பானிய மொழியில் இந்த மெய் மயக்கத்தில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு மெய் எழுத்தையும் ஒரு மாத்திரை அளவுக்கு அழுத்தி ஒலிக்கின்றனர். ஷித்தே மாசு என்றால் தெரியும் என்பது பொருள். இதில் வரும் 'ஷித்தெ' என்பது ஒன்று + ஒன்று + ஒன்று என மூன்று மாத்திரை அளவில் ஒலிக்கப் பெறும்.

மூக்கொலிச் சாயல்

தமிழில் சொல்லின் ஈற்றில் இடம்பெறும் னகர, மகர ஒற்றுகள் மூக்கொலி சாயலுடன் முடிவு பெறும். இதனை மொழியியலாளர் nasalization என்று குறிப்பிடுவர். இதற்கென ஒரு எழுத்து உண்டு. இது இறுதியில் வரும்போது முழுதாக ன் என்றோ: ம் என்றோ ஒலிக்கப் பெறாது இரண்டுக்கும் இடையிலான ஒரு ஒலிப்பைப் பெறும். பொதுவாக சொல்லின் இறுதியில் வரும் மெய்யெழுத்துக்கள் மூச்சை அடக்கி நிறுத்துவதால் அத்துடன் ஒரு உயிரொலியைச் சேர்த்து, முழுமையாக மூச்சை நிறுத்தாமல் அரை ஒலியாக மூச்சை விட்டு ஒலிப்பது தமிழிலும் ஜப்பானிலும் பழக்கத்தில் உள்ளது.

இவை அனைத்தும் இரு மொழிகளிலும் ஒலி அமைப்பில் உள்ள ஒரு சில ஒற்றுமைகள் ஆகும்.

ஜப்பானிய மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள்

சுசுமு ஒனோ என்ற ஜப்பானியப் பேரறிஞர் ஜப்பான் மொழியில் சுமார் நான்காயிரம் தமிழ்ச் சொற்கள் இருப்பதாகக் கண்டறிந்துள்ளார். இந்தியாவில் நீதிமன்றம், அரசு நிர்வாகம் போன்ற துறைகளில் உள்ள ஆட்சி மொழிச் சொற்களில் உருது மொழிப் பயன்பாடு [தாக்கல், தரப்பு, மகஜர், ஷரத்து] ஏராளமாக உள்ளது. இதற்குக் காரணம் இந்தியாவை ஆண்ட முகலாய மன்னர்களின் ஆட்சி மொழி உருதுவாக இருந்ததே ஆகும். அதுபோல ஜப்பானில் பௌத்த மதத்தைப் பரப்பச் சென்ற தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த புத்த துறவிகள் மதத்தைப் பரப்பும் போது அதிகளவில் தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினர்.

கட்டமைப்பு வகையில் ஜப்பான் மொழியும் தமிழ் மொழியைப் போலவே ஒட்டுநிலை மொழியாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை agglutinative language என்று மொழியியலாளர் குறிப்பிடுவர். தமிழில் பகுதி இடைநிலை, சந்தி, சாரியை, விகுதி, தேற்றேகாரம், வினா, குறிப்பு போன்றவை ஒன்றினோடு ஒன்று சேர்வது போல ஜப்பானிய மொழியிலும் அமைந்துள்ளது.

பெயர்ச்சொல்லும் வேற்றுமை உருபுகளும்

தமிழ்மொழியில் பெயர்ச் சொற்களோடு வேற்றுமை உருபுகளான ஐ, ஆல், கு, உடைய, இல், இல் இருந்து, அது போன்றன தனித்தனியாக வந்து சேரும். அது போலவே ஜப்பான் மொழியிலும் பெயர்ச் சொற்களின் இறுதியில் வேற்றுமை உருபுகள் சேர்க்கப்படும். இவை ஹிரா கானா என்ற வரி வடிவத்தில் எழுதப்படும். தமிழில் முதல் வேற்றுமைக்கு உருபு கிடையாது. ஆனால் ஜப்பான் மொழியில் முதல் வேற்றுமைக்கும் 'வா' என்ற உருபு சேர்க்கப்படும்.

எ-டு

வாதாஷி வா ராஜேசுவரி தெசு.

[நான் ராஜேசுவரியாக இருக்கிறேன்]

வேற்றுமை உருபுகள் இணைப்பு

பெயர்ச்சொல்லோடு ஒ என்பது செயப்பாட்டு பொருளிலும் நோ என்பது உடைய என்ற பொருளிலும் னி என்பது இடப் பொருளிலும் மோ என்பது உம் என்னும் எண்ணும்மை பொருளிலும் காரா என்பது இடத்திலிருந்து என்று நீங்கல் பொருளிலும் பயன்படும்.

எ-டு

வாதாஷினோ - என்னுடைய

வாதாஷிமோ - நானும்

நிப்பொன் னி - ஜப்பானில்

ஹோன் ஓ - புத்தகத்தை

வினைச்சொல் உருவாக்கம்

தமிழைப் போலவே ஜப்பானிய மொழியிலும் உயர்திணை, அஃறிணை வேறுபாடுகள் உண்டு. ஆனால் எண், இடம், பால் குறிக்கும் விசுதிகள் [png suffixes - person number gender suffixes] கிடையாது. மலையாள மொழியைப் போல அவன் வரும்; அவள் வரும்; அது வரும்; என்பதாகவே வினைச்சொற்கள் ஜப்பானிய மொழியில் அமைந்துள்ளன.

காயிமாசு - வாங்குகிறேன் வாங்குகிறாய் வாங்குகிறார்,

நோமிமாசு - குடிக்கிறேன், குடிக்கிறாய், குடிக்கிறார்,

ஹனாஷிமாசு - பேசுகிறேன், பேசுகிறாய், பேசுகிறார்

இயேமாசு - சொல்கிறேன், சொல்கிறாய், சொல்கிறார்

வினாவும் வியப்பும்

தமிழைப் போலவே ஜப்பானிய மொழியில் பின் ஓட்டுக்கள் சேர்ந்து வினாப் பொருளையும் வியப்புணர்வையும் தரும்.

எ-டு

காயிமாசு கா? – வாங்குகிறாயா? வாங்குகிறாரா? வாங்குவோமா?

இயேமாசு கா? – சொல்கிறாரா? சொல்கிறாயா?

தமிருகு ஹனாஷிமாசுகா? – தமிழ் பேசுவீர்களா?

கோஹி ஓ நோமிமாசுகா? – காபியைக் குடிக்கிறாரா?

தெசு என்ற சொல்லுடனே இணையும் போது வியப்புச் சொல்லாக மாறும். நாம் தமிழில் அப்படியா என்று சொல்லி வியப்பது போல தெசுனே என்னும் போது அதே வியப்புணர்வு ஜப்பானிலும் வெளிப்படும்.

மதிப்புச் சொற்கள்

தமிழில் வினைச் சொற்களின் விகுதி ஆளுக்குரிய மதிப்பை உணர்த்திவிடும் ஆனால் ஜப்பானிய மொழியில் அந்த விகுதி இல்லை என்பதால் பெயர்ச் சொல்லோடு சேர்த்து குதாசாயி அல்லது வினைச் சொல்லோடு த்தெ குதாசாயி என்ற சொல்லைச் சொல்லியே ஜப்பானியர் மரியாதையாக ஒரு பொருளைக் கேட்டுப் பெற வேண்டும்.

எ-டு [தெ குதாசாயி]

ஹோண் ஓ குதாசாயி – பேனாவைக் கொடுங்கள்

கிப்பு ஓ குதாசாயி – சீட்டைக் கொடுங்கள்

எ-டு [த் தெ குதாசாயி]

மிசெத்தெ குதாசாயி – பாருங்க [மிசே – பார்]

ஒகு த்தெ குதாசாயி – அனுப்புங்க [ஒகே – அனுப்பு]

சுவா த்தெ குதாசாயி – உட்காருங்க [சுவாத்தெ – உட்கார்]

எதிர்மறைச் சொல் வடிவம்

தமிழில் எதிர்மறைப் பொருளைக் குறிக்க இல்லை என்பது சேர்க்கப்படும். ஜப்பானிய மொழியில் சென் என்பது சேர்க்கப்படும்.

இமாசு என்றால் இருக்கிறது; இமாசென் என்றால் நிகழ் காலப் பொருண்மையில் இல்லை.

இமாசென் தேஷித்தா என்றால் இறந்த காலப் பொருண்மையில் இல்லை. இதுவே தேஷித்தா கா என்றால் இல்லையா என்ற எதிர்மறை இறந்தகாலப் பொருண்மையுடன் வரும்.

எண்ணும்மை

தமிழில் ஒவ்வொரு பெயருடனும் 'உம்' எனும் இடைச்சொல் சேர்த்துத்தான் எண்ணும்மை வரும். ஆங்கிலத்தில் பெயர்களை வரிசைப்படுத்தி விட்டு கடைசிப் பெயருடன் and சேர்த்தால் போதும். ஜப்பானிய மொழியில் தமிழைப் போல ஒவ்வொரு பெயருடனும் மோ எனும் இடைச்சொல் சேர்க்க வேண்டும்.

எ-டு

சென்சேய் மோ GAKUSEI மோ கிமாசு - ஆசிரியரும் மாணவரும் வருகின்றனர்.

வாதாஷி மோ gare மோ gakusei தேசு - நானும் அவனும் மாணவர்கள்

உம் எனும் இடைச்சொல்

தமிழில் பயில்வதைப் போல உம் என்னும் இடைச்சொல் ஜப்பானிய மொழியிலும் சுட்டுப் பெயர்களோடு வினா வடிவங்களோடு பெயர்ச்சொற்களோடு எனப் பலவகையிலும் பயின்று வரும்.

எ-டு

நானி மோ அரிமாசென் - எதுவும் இல்லை.

தாரெ மோ இமாசென் - யாரும் இல்லை.

கியோ மோ கினோ மோ - நேற்றும் இன்றும்.

ஹோன் மோ என்பித்சு மோ குதாசாயி - பேனாவும் பென்சிலும் கொடுங்க.

எண்ணுப்பெயர்கள்

தமிழிலிருந்து ஜப்பானிய மொழிக்கு அளித்த அருங்கொடை எண்ணுப்பெயர்கள் ஆகும்.

ஒன்று இரண்டு, மூன்று என்பதை இச்சி, நி, சான் எனச் சொல்வர். பத்து ஜூ எனப்படும்.

அடுத்து பதினொன்று வரும்போது

பதின் ஒன்று - ஜூ இச்சி

பன்னிரண்டு - ஜூ நி

பதின் மூன்று - ஜூ சான்

இருபது - நி ஜூ

இருபத்தியொன்று - நி ஜூ இச்சி

இருபத்தியிரண்டு - நி ஜூ நி

இவ்வாறு எண்ணுப்பெயர்களின் அடுக்கு முறை [arrangement] தமிழைப் போலவே

ஜப்பானிய மொழியிலும் அமைக்கப் பட்டுள்ளது.

சுட்டுப்பெயர்களும் வினாப்பெயர்களும்

பழந்தமிழ் இலக்கணத்தில் சுட்டுப் பெயர்களில் அண்மைச்சுட்டு [அ] சேய்மைச்சுட்டு [இ]

ஆகியவற்றிற்கு இடையே இடைச்சுட்டு என்ற ஒரு வகையும் காணப்படுகிறது.

மலையாளத்திலும் இந்த இடைச்சுட்டான உகரம் பயன்படுகிறது. ஜப்பானிய மொழியிலும்

இந்த மூவகைச் சுட்டுகள் உண்டு. இடைச்சுட்டு என்பது கண்ணுக்குத் தெரிந்த தொலைவில்

உள்ள ஆனால் கைக்கெட்டாத தொலைவில் உள்ளவற்றைக் குறிக்கிறது. இவற்றைப்

போலவே வினாப் பெயர்களும் உண்டு

எ-டு

அனோ - அந்த

கொனோ - இந்த

சோனோ - இடைப்பட்டது

கோனோ - எந்த ?

அனோ எம்பித்சுவா வாதாஷினோ எம்பித்சு தெசு
அந்த பென்சில் என்னுடைய பென்சிலாக இருக்கிறது.

அரே - அது ;

கோரே - இது ;

சோரே - இடைப்பட்டது

தோரே - எது?

தாரே - யார்?

அசோகோ - அங்கே ;

கோகோ - இங்கே ;

சோகோ - இடைப்பட்டது

தோகோ? - எங்கே ?

கோகொ னி வா தாரே மோ இமாசென்
இங்கே [இந்த இடத்தில்] யாரும் இல்லை.

நிறைவு

தமிழகத்திலிருந்து சென்ற பௌத்தர்கள் தமிழ் மொழியின் அமைப்பில் ஜப்பான் மொழியின் இலக்கணத்தைக் கட்டமைத்தனர். சங்க இலக்கியத்துக்குரிய ஐந்திணை, நிலமும் பொழுதும், கருப்பொருள் பாகுபாடு போன்ற அமைப்புகளும் ஜப்பானின் பழங்கவிதைகளில் காணக் கிடைக்கின்றன. மொழி, இலக்கணம் தவிர்த்து தொழில் அடிப்படையிலான சமூகப் பாகுபாடு, தொழில் வாரியான ஊர்கள் வழிபாடு, பழக்க வழக்கம், நம்பிக்கை போன்ற பல ஒற்றுமைகள் இரு மொழிகளுக்கும், இரு நாடுகளுக்கும் இடையே காணப்படுகின்றன.

நன்றி - நெருஞ்சி இதழ்

19. “பனையும் முருங்கையும்”- ஊருக்கு ஒரு தோப்பு உருவாக்குவோம் — விஜயலட்சுமி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு அருங்காட்சியகம் மற்றும் கண்காட்சி பிரிவின் சார்பாக “பனையும் முருங்கையும் - ஊருக்கு ஒரு தோப்பு உருவாக்குவோம்” என்ற நிகழ்ச்சியை 23.9.2020 அன்று நடத்தியது. அந்நிகழ்ச்சியில் மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அரசு (ஆதிந) உயர்நிலைப்பள்ளி, சங்கரலிங்கபுரம், மாணவர்கள் பனை மற்றும் முருங்கையை நட்டு வைக்கும் நேரடி நிகழ்வு நடைபெற்றது. இம்மாணவர்கள் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து இயற்கைப் பாதுகாப்புப் பணியைச் செய்கின்றனர். இந்நிகழ்வில் மாணவர்களின் பாதுகாப்பிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டது. இயற்கை பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களை மாணவர்கள் நேரலையில் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு
Tamil Heritage Foundation International (THFi)
அருங்காட்சியகம் மற்றும் கண்காட்சிப் பிரிவு

பனையும் முருங்கையும்

ஊருக்கு ஒரு தோப்பு உருவாக்குவோம்

அரசு (ஆதிந) உயர்நிலைப் பள்ளி, சங்கரலிங்கபுரம், மதுரை
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை மாணவர் மரபு மையம்

23.9.2020
புதன்
மாலை 5 மணி

அறிமுகவுரை: திருமிகு சி. மு. பாலச்சந்தர், ஆசிரியர், சங்கரலிங்கபுரம் வாழ்ந்ததுரை: முனைவர் க. உபாஷிணி, தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை, ஜெர்மனி

பனை விதைகளை மாணவர்கள் நட்டு வைக்கும் நேரடி நிகழ்வு பனை பற்றி...
திருமிகு ஆனந்தி, நெதர்லாந்து
திருமிகு நாலம்புரநன், நெல்லை
திருமிகு ராஜேந்திரம்,
மேனாள் தலைவர், இலங்கை பனை அபிவிருத்தி மன்றம்

முருங்கை மாணவர்கள் நட்டு வைக்கும் நேரடி நிகழ்வு முருங்கை பற்றி...
முனைவர் ப. தேவி அறிவு செல்வம்
முனைவர் கட்டளை கைவசம்

மாணவர்களுடன் இணையும் வழி கவந்துரைப்பாடல்

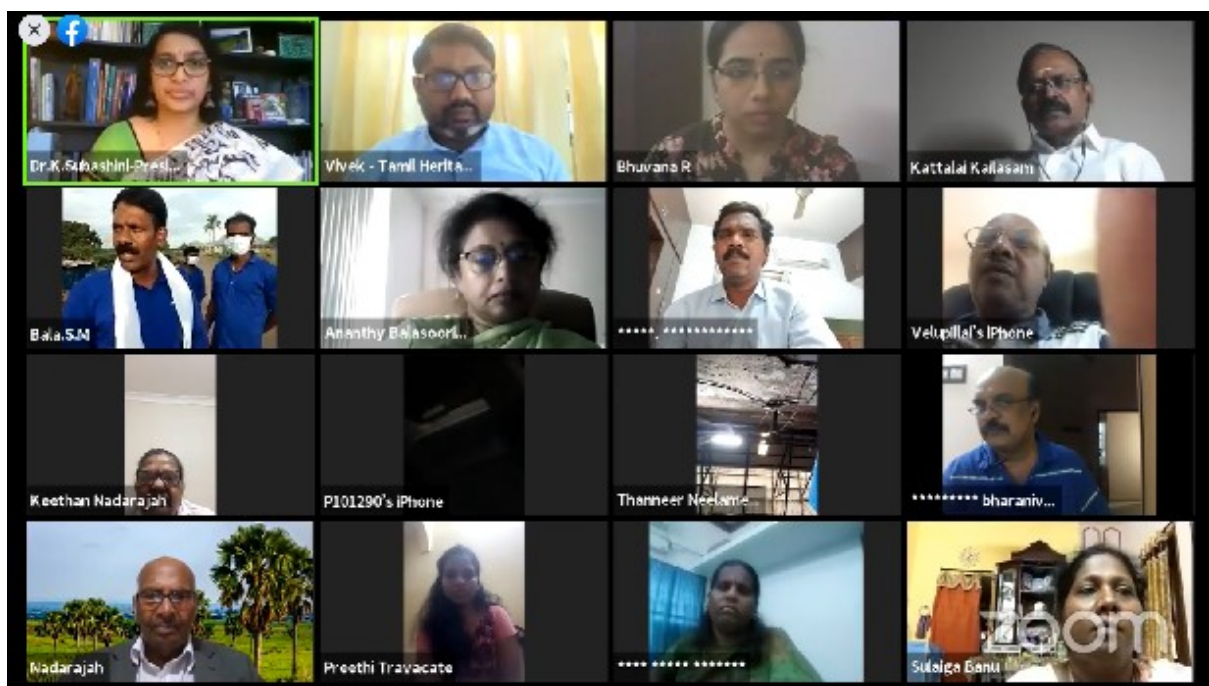

நேரலை
@<https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation>

சங்கரலிங்கபுரம் ஆசிரியர் திருமிகு. சி.மு. பாலச்சந்தர் ஐயா அவர்கள் அறிமுகவுரை ஆற்றினார். முனைவர்.க.சுபாஷினி, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் தலைவர் ஜெர்மனியிலிருந்து வாழ்த்துரை வழங்கினார். இந்நிகழ்வில் திருமிகு.ஆனந்தி நெதர்லாந்திலிருந்தும், திருமிகு.நாறும்பூநாதன் நெல்லையிலிருந்தும், திருமிகு.ராஜேந்திரம், மேனாள் தலைவர், இலங்கை பனை அபிவிருத்தி மன்றத்திலிருந்தும் கலந்து கொண்டனர். அவர்கள் பனை பற்றிய தங்கள் தகவல்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். மேலும், இந்நிகழ்வில் முருங்கை பற்றிய கருத்துக்களை டாக்டர்.தேவி மதுரையிலிருந்து இணையம் வழியாக மாணவர்களோடு பகிர்ந்துகொண்டார்.

தமிழ் என்று சொல்லும் பொழுதும் அல்லது தமிழரின் வாழ்வைப் பற்றிப் பேசும் பொழுதும், பனை மற்றும் முருங்கையை நாம் மறந்திட இயலாது. பனை அதன் வேரின் மூலம் நிலத்தடி நீரைச் சேமிக்கும். பனையிலிருந்து நுங்கு, பதநீர், பனங்கற்கண்டு, பனைமிட்டாய் பனம்பழம் ஆகியவற்றைப் பெறலாம். இது மட்டுமல்லாமல் பல உயிரினங்களுக்குப் பனை இருப்பிடமாக அமைகின்றது.

திருமிகு. ஆனந்தி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் பனைமரங்கள், பனையின் வேர்கள், ஆண் பனை மற்றும் பெண் பனை அதோடு பறவைகளின் இருப்பிடமாக இருக்கிறது என்பதையும் பனையின் வேறுபட்ட பெயர்களையும் விளக்கினார்.

திருமிகு. நாறும்பூநாதன் அவர்கள் புதிர்களோடு உரையைத் தொடங்கி வெற்றுப் பனை மரங்களோடு தாம் வளர்ந்தமையையும் பனை மட்டையிலிருந்து ஓலைகளை எடுத்து அதில்

எழுத்துக்களைப் பதிவிட்டு முன்னோர்கள் நமக்குத் தந்தமையையும், பனை மரத்தில் ஏறும் முறைகளையும், சுவாரஸ்யமாகப் பகிர்ந்துகொண்டார். முனைவர்.க.சபாஷிணி அவர்கள் கம்போடியாவின் பதநீர் பற்றி சில தகவல்களைக் கூறினார்.திருமிகு. ராஜேந்திரம் அவர்கள் பனையின் உபயோகங்களையும் பனை தமிழர்களோடு அடையாளமாக இருக்கிறது என்பதையும் பொருளாதாரத்தில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பதையும் மிக விரிவாக எடுத்துரைத்தார்.

திருமிகு. நடராஜ் அவர்கள் பனையானது மருந்தாகவும் நெடுங்காலத்துக்கு வைத்திருக்கக் கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கிறது என்பதை விளக்கினார். திருமிகு.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள், பனை அபிவிருத்திக்காகச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற பல செயல்களைத் தொகுத்துரைத்தார்.

முனைவர். தேவி அறிவுச் செல்வம் அவர்கள் கடந்த வருடம் சங்கரலிங்கம் பள்ளியில் நடத்தப்பட்ட அருங்காட்சியகம் பற்றியும் முருங்கையின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும், அதன் 32 வகைகளையும் பயன்களையும் அதில் அடங்கியுள்ள சிறப்புகளையும் எளிமையான முறையில் எடுத்துரைத்தார். முனைவர். கட்டளை கைலாசம் அவர்கள் மரங்களோடு தம் வாழ்க்கைமுறை அமைந்தமையையும் மரங்களை வழிபடுவதையும் முருங்கை கோயிலின் தல விருட்சமாக அமைந்திருப்பதையும் கிராமப்புற பாடல்களில் முருங்கையின் குறிப்புக்கள் வந்திருப்பதையும் முருங்கையைப் பற்றிய புத்தகங்கள் பற்றியும் , பள்ளிக்கு முருங்கை இவருக்கு வருமானம் தரக்கூடியதொன்றாக அமைந்தது என்பதையும் கூறினார். பங்கேற்பாளர்கள் பலரும் அவரவர் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்தனர் இவ்வாறாக இந்நிகழ்ச்சி இனிதே நிறைவடைந்தது.

20. பனை மரமே ! பனை மரமே !

— இரா.நாறும்பூநாதன்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை சார்பில், "பனையும், முருங்கையும் " பற்றி பேசும் இந்தக் கருத்தரங்கில், பண்பாட்டு ஆய்வாளர் ஐயா ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் எழுதிய " பனை மரமே, பனை மரமே " என்ற நூல் தரும் அரிய செய்திகளை உங்களோடு பகிர்ந்துகொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பனை மரம் என்றவுடன், நமக்கு உடனே நினைவுக்கு வருவது, பள்ளிக்காலத்தில் படித்த பாடல் தான் :

" பனை மரமே பனை மரமே !

ஏன் வளர்ந்தாய் பனை மரமே !

நான் வளர்ந்த காரணத்தை

நானுனக்குச் சொல்லுகிறேன் "

இனிமையான நாட்டுப்புறப்பாடல் அது. இப்போது எத்தனை பேருக்கு நினைவில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

அது தவிர, தென் தமிழகத்தில் பயணம் வந்தால், கோடைக் காலங்களில், சாலையோரங்களில் மரத்தடியில், பதநீர், நுங்கு வாங்கி, பனை மட்டையில் ஊற்றிக்குடித்த இன்பமான நினைவுகள் உதட்டோரம் நிற்கும். சிலர் பனம்பழங்களைச் சுவைத்திருக்கக்கூடும். பனை மரம் குறித்து வேறு என்ன செய்திகள் நாம் அறிந்திருப்போம் ?

உலகின் தொன்மையான மரபுகளைக்கொண்ட தமிழ்ச்சமூகத்தில் பனை வகிக்கும் வகிபாகம் முழுவதையும் அறியத்தக்க வகையில் இந்த நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

12 இயல்களில் பனையின் பல்வேறு அம்சங்கள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

5000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பனை மரம் என்பது, தமிழர் வாழ்வோடு பின்னிப்பிணைந்து இருக்கிறது.

தமிழக வரலாற்றின் தொன்மை தொடங்கி, கல்வெட்டு, சங்க இலக்கியங்கள், சைவம், கிறிஸ்தவம் காலனியம் ஊடாக, இன்றைய உலகமயம் வரை பனை பற்றிய செய்திகளை முழுமையாய் ஆசிரியர் பதிவு செய்துள்ளார்.

800க்கும் மேற்பட்ட பயன்பாடுகளைக்கொண்ட பனைக்கு, நூற்றிற்கும் மேற்பட்ட பெயர்கள் உள்ளன.

தமிழகத்தில் 5.19 கோடி பனைமரங்கள் உள்ளன.

இந்தியாவில் உள்ள மொத்த பனைமரங்களில் இது 50 விழுக்காடு.

தமிழ்நாட்டிலும், தென்மாவட்டங்களில் தான் அதிக அளவில் பனை மரங்கள் உள்ளன.

தூத்துக்குடி மாவட்டம் முதலிடம்.

ஒரு மரம் என்றால், அது தரும் கனி, மருத்துவ குணங்கள் போன்றவை நம் நினைவுக்கு வரும். இந்த எல்லைகளை எல்லாம் தாண்டி, தமிழர்களின் பெருமைக்குரிய இலக்கிய நூல்கள் அனைத்தும் பனை ஓலைகளில் தான் எழுதப்பட்டுள்ளன என்பது மிக முக்கியமான செய்தி. தமிழ்ச் சமூகத்தின் பண்பாட்டோடு பனை கொண்டிருந்த தொடர்பை இதைவிட வேறு எப்படிச் சொல்லிவிட இயலும் ?

பனை மரத்தை மையமாகக் கொண்ட பொருளாதாரம் குறிப்பிடத்தக்கதாக

தமிழகத்திலிருந்துள்ளதை பல்வேறு கல்வெட்டு ஆதாரங்களைக்கொண்டு ஆசிரியர் நிறுவுகிறார். சோழர் காலத்தில், ஊரின் எல்லையில் பனை, தென்னை வளர்ப்பதற்கான உரிமையைச் சோழ மன்னர்கள் வழங்கி உள்ள செய்தியும், புதிய ஊர்களை உருவாக்கும்போது பனை தொழில் புரிவோரை அப்பகுதியில் குடியேறச் செய்துள்ள செய்திகளும் குறிப்பிடத்தக்கன.

தமிழ்நாட்டின் முக்கிய சாதிகளில் ஒன்றான நாடார் சாதியில், ஒரு பிரிவினர் பனைத்தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

பனை பற்றிய சில செய்திகள் :

வெப்ப மண்டலத்தில் வளரும் மர வகைகளுள் பனையும் ஒன்று. இதன் விதை, பனங்கொட்டை. செம்மண் நிலத்தில் இருக்கும் பனையின் பதநீர், நுங்கு, பனங்கிழங்கு மிகவும் சுவையாய் இருக்கும். தனி மரமாக இன்றி, கூட்டமாகவே பனை மரங்களைக் காண முடியும்.

பனை மரத்திற்குக் கிளைகள் ஏதும் இல்லை. 50 அடி முதல் 100 அடி வரை பனை மரங்கள் வளரும். பனையின் வயது 100 முதல் 120 வருடங்கள் வரை. மரத்தின் வேர், தூர்ப்பகுதி, மரத்தின் நடுப்பகுதி, காம்பு (மட்டை), இலை(ஓலை), சுரக்கும் இனிப்பான சாறு என மரம் முழுமைக்கும் மனிதருக்குப் பயன்படுகிறது.

பனை மரத்தில் நுங்கு கிடைக்கும். நுங்கை வெட்டாமல் விட்டு விட்டால், அது பழுத்து பனம்பழம் ஆகி விடும். பழம் நன்றாகப் பழுத்து விட்டால், கீழே உதிர்ந்து விடும். பறித்த பனம்பழங்களைச் சாக்கினால் ஒரு வாரம் மூடி வைக்க வேண்டும். பின்பு பழுத்தின் சதைப்பகுதியை நீக்க வேண்டும். உள்ளே ஒன்று முதல் மூன்று கொட்டைகள் வரை இருக்கும். இந்த கொட்டைகளை வெயிலில் உலர வைக்க வேண்டும். தேர்வு செய்த கொட்டைகளை, பத்தடி இடைவெளியில் குழி வெட்டி, கொட்டையின் கண்பாகம் கீழ்நோக்கி இருக்கும்படி நட வேண்டும். குழியின் ஆழம் ஒன்று முதல் ஒன்றரை அடி வரை இருக்கலாம். முதல் நான்கு மாதங்களில், பனங்கொட்டையில் உள்ள தவண் என்ற பகுதியை உணவாகக் கொண்டு பனை வளரும். (இந்த தவண் சாப்பிட ருசியானது). நான்கு மாதம் கழித்து குருத்து போன்ற பனை ஓலை பூமி மீது வெளிப்படும். இதை "பீலி" என்பார்கள். ஓராண்டு கழித்து இரண்டு பீலிகளின் மத்தியில் இன்னொரு பீலி வெளிப்படும். இந்த பருவத்தை, "வடலிக்கன்று" என்பர். தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகள் வேகமாய் வளரும். வடலிப்பருவ பனையில், பக்கவாட்டில் தோன்றும் கருக்கு மட்டைகளை வெட்டி அகற்றுவார்கள். வடலிப்பருவம் கடந்து 30 ஆண்டுகள் கழித்து, மரத்தின் உட்பகுதி வலுவடையத் தொடங்கும். இதை வைரம் பாய்தல் என்பர். 90 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பனையின் ஆற்றல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் குறையும்.

பனையில், ஆண்பனை, பெண்பனை உண்டு. ஆண் பனையில் குரும்பைகள் இருக்காது. எனவே, இதில் நுங்கும், பனம்பழமும் கிடைக்காது. ஆனால், இதில் உருவாகும் பாளையைச் சீவி, கள், பதநீர் இறக்கலாம். இன விருத்தி செய்ய ஆண் பனை அவசியம். பெண்பனை நுங்கும், பனம்பழமும் தரும். தொடர்ந்து பெற, இம்மரத்தின் பாளையைச் சீவி, கள் அல்லது பதநீர் இறக்காமல் இருக்க வேண்டும்.

பனை மரத்தில் ஏறுவது என்பது மிகவும் சிரமமான ஒன்று. நெஞ்சணைத்து ஏறுதல், கைக்குத்தி ஏறுதல், இடை கயிற்றால் ஏறுதல், குதித்துக் குதித்து ஏறுதல் எனப் பல வகைகள் உண்டு. இத்தொழிலுக்குத் தேவையான தொழிற்கருவிகள் உண்டு. நெஞ்சுத்தோல், தளைநார், கால்தோல், முருக்குத்தடி, பாளை அரிவாள், அரிவாள் பெட்டி, கலக்கு மட்டை ஆகியன.

பாதுகாப்பு பெட்டகமாய் திகழ்ந்த பனை :

ஒரு சுவையான தகவல் ஒன்றை ஆசிரியர் சொல்கிறார். நாயக்கர் ஆட்சிக்குப்பிறகு, தென் மாவட்டங்களில் பல கொள்ளை சம்பவங்கள் நடந்தன. பனை மரங்களின் ஊடாக அமைந்திருந்த குடியிருப்புகள் பாதுகாப்பின்றி இருந்தன. எனவே இப்பகுதி மக்கள், தங்களின் நகை, பணம் போன்றவற்றைப் பனை மரங்களின் உச்சியில் மட்டைகளுக்கிடையில் பாதுகாத்து வந்தனர். குருத்தோலைகளுக்கு இடையில் ஒளித்து

வைத்திருந்ததாகச் சொல்லும் தகவல் வியப்பை அளிக்கக்கூடியது. பனை நார்க்கட்டில், பனை ஓலைப்பெட்டிகள், கடவாய்ப்பெட்டிகள், பனை விசிறி போன்ற பயன்பாடுகள் நாம் அறிந்த ஒன்று. சிறுவர்கள் விளையாட்டுகளில் காற்றாடி விடுதல் அனைவருமே விளையாடிய ஒன்று.

ஓலை :

தமிழர்கள் எளிய எழுதுபொருளாகப் பனையோலையைப் பயன்படுத்தியது வெளிநாட்டினரை வியப்பூட்டியது. பறித்த பனை ஓலையை உடனடியாக பயன்படுத்த இயலும். சிறு சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி வைத்துக்கொண்டு எழுத்தாணி கொண்டு எழுதுவர். இப்போதும் கூட, குமரி மாவட்டத்தில் நாடார் சமூக மக்கள் குழந்தை பிறந்தவுடன் சாதகத்தைப் பனை ஓலையில் தான் எழுதி வருகிறார்கள். ஒரு ஓலையில் எழுதி பலகாலம் ஆகிவிட்டால், அது சிதிலமாகிவிட வாய்ப்புண்டு. எனவே, அதை மீண்டும் நகல் எடுத்து எழுதுவார்கள். நமது தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் இப்படிப் பல காலம் நகல் எடுக்கப்பட்டு வந்தாலே பாதுகாக்க முடிந்திருக்கிறது. கம்பராமாயணத்தைப் படியெடுத்துக்கொடுப்போர் தென்திருப்பேரை, ஆழ்வார்திருநகரி, நாங்குநேரி, திருக்குறுங்குடி போன்ற வைணவ தலங்களில் 1925 வரை இருந்திருக்கிறார்கள்.

கள், பதநீர் :

களளில் இடம்பெற்றுள்ள போதைத்தன்மையானது, பீரில் உள்ள போதையை விடக் குறைவு தான். களளின் போதைத்தன்மை 7 % வரைதான். ஆனால், அந்நிய நாட்டு மதுவகைகளில் போதைத்தன்மை 43 % வரை அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. பாளையிலிருந்து வடியும் இனிப்பான சாறு, கள் என்ற பெயரில் மதுவாக மாறுவதைத் தடுத்து உருவாவதே பதநீர் ஆகும். சாறு வடியும் கலயத்தில் சுண்ணாம்பைத் தடவி விட்டால் பதநீராக மாறும். சேகரிக்கப்பட்ட பதநீரை அடுப்பில் காய்ச்சி உருவாக்குவதே கருப்பட்டி. கற்கண்டு தயாரிப்புக்கும் மூலப்பொருளாக விளங்குவது பதநீர் தான் .

தல விருட்சம் :

தமிழ்நாட்டில் உள்ள திருப்பனங்காடு, திருப்பனந்தாள், திருப்பனையூர், திருமழபாடி, திருவோத்தூர், புரவார் பனங்காட்டூர் போன்ற ஊர்களில் பனை மரமே ஸ்தல விருட்சமாக உள்ளது. இவ்வளவு பெருமைகள் இருந்தபோதிலும், சைவக்கோவில்களில் ஒரு உணவுப்பொருளாகக் கருப்புக்கட்டி நுழைய அனுமதியில்லை. மடப்பள்ளிகளில் கருப்பட்டியைப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். புளியோதரையில் பயன்படுத்தப்படும் மிளகாய் வற்றலும், தயிர்ச் சாதத்தில் உள்ள மிளகாயும் போர்ச்சுகீசியர்களால் கொண்டுவரப்பட்டவை. பஞ்சாமிரத்தத்தில் உள்ள பேரீச்சம்பழமும், ஆப்பிளும் கூட வெளி நாட்டிலிருந்தே வந்தவை. பாரசீகத்திலிருந்து வந்த ரோஜாவிலிருந்தே பன்னீர் எடுக்கப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

ஆனால், இந்த மண்ணின் பாரம்பரிய இனிப்பான கருப்பட்டியோ விலக்கப்பட்ட பொருளாக முத்திரை இடப்படுகிறது. இதில் உள்ள அரசியல் நோக்கத்தக்கது. கருப்பட்டியின் மூலப்பொருள் கள்ளாகக் கருதியதின் வெளிப்பாடே கோவில்களிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது.

பனை ஓலையும், கிறிஸ்தவ மதமும் :

வீரமாமுனிவர், சீகன்பார்க்கு போன்ற வெளிநாட்டு மிஷனரிகள் ஓலைச்சுவடிகளில் தான் தங்கள் சமய நூல்களை எழுதினர். குருத்தோலை திருநாளில் பனை ஓலைக்குருத்தைப் பயன்படுத்தும் பழக்கம் இன்றும் உண்டு.

அழிவை நோக்கி பனை மரங்கள் :

பனை மரத்தில் ஏறுவது குறித்த பனையேறி என்ற சொல் கூட இழிவான சொல்லாக மாற்றப்பட்டு விட்டது. கருப்பட்டி, கற்கண்டு தவிர, பதநீரை நீண்டநாட்கள் இருப்பில் வைக்க இயலவில்லை. அதற்கு விரிவான சந்தை இல்லை. செங்கல் சூளைக்காகவும் கட்டிடம் காட்டும் பணிக்காகவும் பனைகள் வெட்டப்படுகின்றன.

செய்ய வேண்டியவை :

நீர் நிலைகளில் கரை அரிப்பைத் தடுக்க நமது முன்னோர்கள் பனை மரங்களை வளர்த்தார்கள். எனவே, மீண்டும் நாம் பனங்கொட்டைகளை ஊன்றி வளர்க்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

முதிர்ச்சி அடையாத பனை மரங்களை வெட்ட அனுமதிக்கக் கூடாது.

பனங்கிழங்கு மாவு தயாரித்தல், காற்றுப்புகா பெட்டிகளில் நுங்கு, பனம்பழ சாறு போன்றவை அடைத்து விற்பனை செய்யும் வழிகளை ஆய்வு செய்ய வேண்டும்.

குப்பிகளில் அடைத்து பதநீர் விற்பனை செய்ய முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

கலப்படமில்லாத கள்ளை விற்பனை செய்ய அனுமதிக்கலாம்.

கருப்பட்டியிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் இனிப்பு வகைகளைப் பரவலாக அறிமுகம் செய்தல் வேண்டும்.

இன்னும் பல செய்திகளை இந்த நூலில் ஆய்வாளர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தொகுத்துள்ளார். இன்றைய சூழலில், மிகவும் முக்கிய பனை மரமே பனை மரமே என்ற நூலைக் காலச்சுவடு பதிப்பகம் கொண்டு வந்துள்ளது.

21. முருங்கை

— முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம்

தாவரவியல் பெயர் - மொரிங்கா ஒலிபெரா (Moringa oleifera)

குடும்பப் பெயர்- மொரிங்கேசியே (Moringaceae)

இக்குடும்பத்தில் 33 வகைகள் உள்ளன. அதில் 13 வகைகள் உலகம் முழுவதும் பரவிக் காணப்படுகிறது. முருங்கை மரமானது பூத்துக் காய் காய்க்கும் இருவித்திலைத் தாவரம் ஆகும். இம்மரமானது சுமார் 12 மீட்டர் உயரம் வரை விரைவில் வளரக் கூடியதாகும்.

முருங்கை பெயர்க் காரணம்:

முறி என்பது ஒடிதல், உடைதல் முறிப்பது எனினில் உடையக் கூடியதாக இம்மரம் இருப்பதால் முருங்கை எனப் பெயர் வந்ததாகத் தமிழ் அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இம்மரமானது எனினில் முறியக் காரணம் இம்மரத்தில் நார் திசுக்கள் காணப்படுவதில்லை. இம்மரத்தின் பூர்வீகம் இந்தியா, இமயமலை அடிவாரத்தில் தொடங்கியதாகக் கூறப்படுகிறது. முருங்கை மரமானது 2000 மீட்டர் உயரம் வரை உள்ள இடங்களிலும் கூட வளரக்கூடியது. இம்மரத்திற்குக் குறைந்த அளவு நீரே தேவைப்படுகிறது. இவை விதை மற்றும் குச்சியை ஊன்றி வைப்பதன் மூலம் வளர்கிறது.

வேறு பெயர்கள்:

முருங்கை (தமிழ்), நுக்கே (கன்னடம்), முனகா (தெலுங்கு), முரிங்கா (மலையாளம்).

முருங்கை மரத்தில் உள்ள வேதிப்பொருள்கள்:

பீனாலிக் அமிலங்கள், பிளேவனாய்டுகள், குளுக்கோசினோலேட், கால்சியம், இரும்புச்சத்து, வைட்டமின் A,B,C,D,E, கரோட்டினாய்டுகள், ஒமேகா 3, 6 கொழுப்பு அமிலங்கள், பொட்டாசியம் மற்றும் புரதச்சத்து கொண்டுள்ளது.

குறிப்பாக பென்சைல் குளுக்கோசினோலேட் அதிக அளவில் வேரிலும், குளுக்கோ மோரிஜினின் அதிக அளவு தண்டு, பூ மற்றும் விதையில் காணப்படுகிறது. டேனின் என்ற வேதிப்பொருள் அதிக அளவு முருங்கை மரத்தின் இலையில் காணப்படுகிறது. விந்தணு

வளர்ச்சிக்கு உதவும் ஜிங்க் ஆனது 31 மில்லிகிராம் வரை இருக்கிறது.

குளுக்கோசினோலேட், ஐசோ தாயோ சயனேட், கிளைசிரால் 1-9- ஆக்டடிகனோரட் போன்ற புற்றுநோய்க்கு எதிரான வேதிப்பொருட்களும் முருங்கையில் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

சத்துக்கள்:

ஆரஞ்சில் இருப்பதைவிட ஏழு மடங்கு அதிக அளவு விட்டமின் C யும், கேரட்டில் இருப்பதைவிட பத்து மடங்கு அதிக அளவு விட்டமின் A யும், பாலில் இருப்பதை விட 17 மடங்கு கால்சியமும், தயிரில் இருப்பதை விட 9 மடங்கு புரதமும், வாழைப்பழத்தில் இருப்பதை விட 15 மடங்கு பொட்டாசியமும், ஸ்பினாச்சில் இருப்பதை விட 25 மடங்கு இரும்புச் சத்தும் முருங்கையில் உள்ளது. மேலும்: ஒரு தேக்கரண்டி அளவுள்ள முருங்கை இலை பொடியில் 14 சதவீதம் புரதம், 40 சதவீதம் கால்சியம், 23 சதவீதம் இரும்பு மற்றும் சிறிதளவு விட்டமின் A உள்ளது.

முருங்கையைப் பற்றிய பழமொழிகள்:

1. வெந்து கெட்டது முருங்கை வேகாமல் கெட்டது அகத்தி.
2. பேய்க்கு வாக்கப்பட்டா முருங்கை மரம் ஏறித்தானே ஆகணும்
3. மீண்டும் வேதாளம் முருங்கை மரம் ஏறியது.

இலக்கியத்தில் முருங்கை:

அகநானூற்றில் முருங்கை பற்றிய குறிப்பு வருகிறது.

"சுரம்புல் லென்ற ஆற்ற: அலங்குசினை

நாரில் முருங்கை நவிரல் வான் பூச்

தூரலம் கடுவளி எடுப்ப"

- மாமூலனார், அகநானூறு.

பொலிவற்ற பாதைகளை உடைய வறண்ட நிலத்தில், முருங்கை மரத்தில் ஆடும் கிளைகளிலுள்ள வெள்ளைப் பூக்களைச் சுழற்றியடிக்கும் கடுமையான காற்று மேலெழும்புகிறது.

"நெடுங் கால் முருங்கை வெண் பூத் தாய்,

நீர் அற வறந்த நிரம்பா நீள் இடை"

- சீத்தலைச்சாத்தனார்

முருங்கை பூக்கள் கடும் காற்றில் அடித்து கடலலையின் நீர்த்துளிகள் சிதறுவது போல உதிர்வதாக என்று தமிழ் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆலங்கட்டி மழைத்துளி

போலப் பூக்கள் உதிரும் எனவும், நீரில்லா வறண்ட நிலத்தில் உயர்ந்த முருங்கை மரம் வெள்ளிய பூக்களோடு நிற்கும் எனவும் அகநானூற்றில் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் முருங்கை மரம் குறிக்கப்படுவதால் பாலை நிலத்திற்குரிய மரம் என்பது தெரிய வருகிறது. மேலும், முருங்கை பாலை நிலத்து மரம் என்பதைக் கணிமேதாவியார் இயற்றிய திணைமாலை நூற்றைம்பது நூலின் மூலமும் அறிய முடிகிறது.

கள்ளிசார் காரோமை நாரில்பூ நீள்முருங்கை
நண்ணியவேய் வாழ்பவர் நண்ணுபவோ - புள்ளிப்
பருந்து கழுகொடு வம்பலர்ப் பார்த்தாண்(டு)
இருந்துறங்கி வீயும் இடம்.
- திணைமாலை - 91

மருத்துவப் பயன்கள்:

இம்மரத்தின் பூ, விதை, வேர், இலை, பட்டை, தண்டு என அனைத்து பகுதிகளும் மருத்துவ குணம் கொண்டுள்ளது. மருந்தாக்கியல் துறை மூலமாக நிரூபிக்கப்பட்ட முருங்கையின் மருத்துவப் பயன்களில் சில:

1. இலையில் இருக்கும் பிளேவனாய்டுகள் டைப் 1 டைப் 2 சர்க்கரை நோயைச் சரி செய்வதற்கும் ஆஸ்துமா, மலேரியா, ரத்தக்கொதிப்பைச் சரி செய்யவும், ஐசோதயோ சயனேட் , குவார்செட்டின் என்ற வேதியியல் பொருள் புற்றுநோயை எதிர்த்தும்
2. வேர், பட்டையில் இருக்கும் ஆல்கலாய்டுகள் மற்றும் மோரிஜினைன் உடல் வலி மற்றும் வீக்கத்தைக் குறைப்பதற்கும் இதயத்தை வலு சேர்ப்பதாகவும்
3. பூவில் இருக்கும் அமினோ அமிலங்கள் கொழுப்பைக் குறைக்கவும் சிறுநீரக பிரச்சனையைச் சரி செய்யவும்
4. விதையில் இருக்கும் பென் எண்ணை ஹைப்பர் தைராய்டு மற்றும் கவுட் நோயைச் சரி செய்யவும்
5. விதை நெற்றில் இருக்கும் நார்ச்சத்து, ஒலியிக் அமிலம் லினோலிக் அமிலம், பால்மிடிக் அமிலம் போன்றவை கல்லீரல் மற்றும் மண்ணீரலை வலுப்படுத்தவும்
6. முருங்கையில் தனித்துவமிக்க வேதியியல் மூலக்கூறாக குளுக்கோசினோலேட் உள்ளது. இது ஐசோ தயோசயனேட் ஆக மாறி நரம்பு சம்பந்தமான குறைபாட்டினை தீர்க்கவும்
7. விதை நெற்றில் உள்ள நியசிமிசின் மற்றும் குளுக்கோமொரிஜின் என்ற வேதிப் பொருள் புற்றுநோயின் வீரியத்தைக் குறைப்பதாக மருந்தாக்கவியல் துறை மூலமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.
8. விதையில் உள்ள 7,12 டைமீத்தைல் பென்ஸ் ஆந்ரசீன் சிறுநீரகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும்
9. இலையில் உள்ள பைட்டோ ஸ்டீரால் எனப்படும் ஸ்டிக்மா ஸ்டீரால், சிட்டோ ஸ்டீரால், கேப்ஸ்டீரால் போன்றவை பிரசவத்திற்கு பின்னான பால் சுரப்பை அதிகப்படுத்துவதாகவும்
10. விதையில் இருக்கும் ஈபாக்சைடு ஹைட்ரோலேஸ் என்சைம் ஆனது பாலுணர்வைத் தூண்டவும், ஆண்மை குறைபாட்டைச் சரி செய்வதற்காகவும் பயன்படுவதாக மருந்தாக்கவியல் துறை மூலமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

முருங்கையின் வேறு பயன்கள்:

சத்துப் பயிராகவும், இலை மற்றும் விதை விலங்கு தீவனமாகவும், மரப்பட்டையானது நீல நிறச் சாயம் தயாரிக்கவும், வேலியாகவும், உரமாகவும், எரிவாயுவாகவும் பயன்படுகிறது. விதையானது நீரினை சுத்தம் செய்வதற்காகவும், விதையிலிருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய்யானது உணவு மற்றும் கேச தயாரிப்பு பொருள்களில் மணமூட்டியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

தொடர்பு: முனைவர். ப. தேவி அறிவு செல்வம்,
மருந்தாக்கவியல் பேராசிரியை மதுரை.
devipharm@yahoo.in

22. வணிகமும் தமிழும்

— முனைவர்.பாண்டியராஜா

வணிகமும் தமிழும் - 1:

ஒரு பெட்டிக்கடையை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில் சில நூறு பொருள்கள் இருக்கும். ஒருவர் கடையின் முன்பகுதியில் அமர்ந்துகொண்டு விற்பனை செய்துகொண்டிருப்பார், எந்தெந்தப் பொருள்கள் மிக அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றனவோ, அவற்றைக் கைக்கு எட்டிய தூரத்தில் வைத்திருப்பார். எப்போதாவது விற்பனையாகும் பொருள்களைச் சற்றுத் தள்ளியோ, உயரமான இடத்திலோ வைத்திருப்பார். அவரைப் பொருத்தமட்டில் மிக அதிகமாக விற்பனையாகும் பொருள்களே மிக மதிப்பு வாய்ந்தவை. அவற்றில் தட்டுப்பாடு ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்வார்.

இப்பொழுது ஒரு பெரிய விற்பனை நிலையத்தை (departmental store) எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அங்கு ஆயிரக்கணக்கான பொருள்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். எனினும் எந்தெந்தப் பொருள்கள் அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றனவோ அவற்றை மக்கள் எளிதில் எடுத்துக்கொள்ளும் வண்ணம் வைத்திருப்பார். எனவே ஒரு கடைக்காரருக்கு எந்தெந்தப் பொருள்கள் மிக அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றன என்று தெரிந்துகொள்வதில் மிகவும் அக்கறை இருக்கும். ஒரு பொருள் விலை குறைந்ததாக இருந்தாலும் மிக அதிகமாக விற்பனையானால் அது வைக்கப்படும் இடத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படும். அது மதிப்பு மிக்கதாகக் கருதப்படும். மிகவும் அதிகமான விலையுள்ள பொருளாக இருந்தாலும், அதிகம் விற்பனை ஆகாவிட்டால் அது பின்னுக்குத் தள்ளப்படும். அதற்கு அதிக மதிப்பு இல்லை. எனவே கடைக்காரரைப் பொருத்தவரையில் ஒரு பொருளின் மதிப்பு என்பது அதன் விலை மட்டுமல்ல, அது விற்பனையாகும் எண்ணிக்கையையும் பொருத்தது. இங்கே மதிப்பு என்பதை value என்கிறோம். விலை என்பதை Price என்கிறோம். எண்ணிக்கை என்பதை frequency என்கிறோம். இங்கு value = Price x frequency. காட்டாக, 500 ரூபாய் விலையுள்ள பொருள் 200 எண்ணிக்கை விற்பனால், அதன் மதிப்பு $500 \times 200 = 100000$. ஆனால் 50 ரூபாய் விலையுள்ள பொருள் 2500 எண்ணிக்கை விற்பனால், அதன் மதிப்பு $50 \times 2500 = 125000$. எனவே 50 ரூபாய்ப் பொருள் அதிக மதிப்புள்ளதாகக் கருதப்படும்.

ஒரு மிகப் பெரிய கடைக்காரருக்குத் தன் கடையில் எந்தெந்தப் பொருள்கள் மிக அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றன, எவையெவை விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று அறிந்துகொள்வதில் மிகுந்த நாட்டம் இருக்கும். இதற்குக் கணிதம் ஒரு வழி செய்திருக்கிறது.

ஆமாம், இதற்கும் தமிழுக்கும் என்ன தொடர்பு என்கிறீர்களா? பொறுத்திருங்கள். அடுத்துச் சொல்கிறேன்.

வணிகமும் தமிழும் - 2:

ABC பகுப்பாய்வு - ABC Analysis

சென்ற பகுதியில் ஒரு பல்பொருள் அங்காடியில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான பொருள்களின் விற்பனை எண்ணிக்கை தொடர்பான செய்திகளைப் பார்த்தோம். ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதன் விலை (Price), விற்பனையாகும் எண்ணிக்கை (frequency) ஆகியவற்றைப் பொருத்து அதன் மதிப்பு (value) கணக்கிடப்படும் என்று பார்த்தோம். அதாவது ஒரு பொருளின் மதிப்பு என்பது அதன் விலை, அது விற்பனையாகும் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றின் பெருக்குத்தொகை என்று கண்டோம்.

அதாவது $\text{value} = \text{Price} \times \text{frequency}$.

விலை குறைந்த பொருள் கூட அதிகமாக விற்பனை ஆனால், உரிமையாளர் அதன் மீது மிக்க கவனம் செலுத்துவார் இல்லையா? அந்தப் பொருளை எங்கே வைக்கவேண்டும், எவ்வளவு வைக்கவேண்டும், தேவையான இருப்பு கைவசம் உள்ளதா என்பதில் அவர் மிக்க கவனம் செலுத்துவார். அத்தகைய பொருள்கள் A வகைப் பொருள்கள் எனப்படும். அவற்றை அடுத்து, ஓரளவு கண்காணிப்பில் இருக்கவேண்டிய பொருள்கள் B வகைப் பொருள்கள் ஆகும். ஏதோ இருக்கட்டும் என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய பொருள்கள் C வகைப் பொருள்கள் ஆகும்.

ஒருவர் சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களைத் தன் கடையில் வைத்திருந்தால், சுமார் 80 ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள் A வகைப் பொருள்கள் என்றும், சுமார் 15 ஆயிரம் மதிப்புள்ள பொருள்கள் B வகைப் பொருள்கள் என்றும், மீதமுள்ள 5 ஆயிரம் மதிப்புள்ள பொருள்கள் C வகைப் பொருள்கள் என்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அதாவது, ஒரு கடையில் உள்ள பொருள்களின் மொத்த மதிப்பில் சுமார் 80 விழுக்காடு பொருள்கள் A வகைப் பொருள்கள் என்றும், சுமார் 15 விழுக்காடு பொருள்கள் B வகைப் பொருள்கள் என்றும், மீதமுள்ள 5 விழுக்காடு பொருள்கள் C வகைப் பொருள்கள் என்றும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இவற்றில் A வகைப் பொருள்கள் மீது கடைக்காரர் தனிக்கவனம் செலுத்துவார். இந்த வகையாகப் பகுப்பதற்காகச் செய்யப்படும் ஆய்வே ABC Analysis எனப்படும். ஒருவரின் ஆய்வுநிலைக்கு ஏற்ப இந்த விகிதங்கள் வெவ்வேறு விதமாகக் கொள்ளப்படும்.

செய்முறை:

1. ஒவ்வொரு பொருளின் மதிப்பும் கணக்கிடப்படவேண்டும். ஒரு பொருளின் விலை, ஒரு மாதத்தில் அல்லது வருடத்தில் விற்பனை ஆகும் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றைப் பெருக்க அந்தப் பொருளின் மதிப்பு கிடைக்கும். $\text{value} = \text{Price} \times \text{frequency}$.
2. பின் அவற்றின் மதிப்பின் இறங்கு வரிசையில் அடுக்கவேண்டும். அதாவது, மிக அதிகமான மதிப்புள்ள பொருள் மேலே முதலில் வரவேண்டும். அதற்குக் கீழே அடுத்த மதிப்புள்ள பொருள் வரவேண்டும். இப்படியாகக் கடைசிவரை எடுக்கவேண்டும். கடைசியில் இருப்பது மிக மிகக் குறைந்த மதிப்புள்ள பொருள்.
- 3 பின்னர் இந்த எண்களுக்குரிய கூட்டு மதிப்பு (cumulative value) கணக்கிடப்படுகிறது. முதலாவது பொருளுக்குரிய கூட்டு மதிப்பு அதுவேதான். அடுத்த பொருளுக்குரிய கூட்டு மதிப்பு முதல் இரண்டு மதிப்புகளுக்குரிய கூட்டுத்தொகை ஆகும். மூன்றாம் பொருளுக்குரிய கூட்டு மதிப்பு முதல் மூன்று பொருள்களுக்குரிய மதிப்புகளின் கூட்டுத்தொகை ஆகும். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உரிய கூட்டு மதிப்பு கணக்கிடப்படுகிறது.
4. பின்பு இவை விழுக்காடாக மாற்றப்படுகின்றன.

இவற்றில் 80% வரை உள்ள பொருள்கள் A வகைப் பொருள்கள் ஆகும்.

95% வரை உள்ள பொருள்கள் B வகைப் பொருள்கள் ஆகும்.

மீதமுள்ளவை C வகைப் பொருள்கள்.

கீழே ஒரு எடுத்துக்காட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1.பொருள் விலை எண்ணிக்கை

1. 46.00 200
2. 40.00 10
3. 5.00 6680
4. 81.00 100
5. 22.00 50
6. 6.00 100
7. 176.00 250
8. 6.00 150
9. 10.00 10
10. 4.00 50

2.பொருள் விலை எண்ணிக்கை மதிப்பு (விலை x எண்ணிக்கை)

- 146.00 200 9200.00
- 2 40.00 10 400.00

3 5.00 6680 33400.00

4 81.00 100 8100.00

5 22.00 50 1100.00

6 6.00 100 600.00

7 176.00 250 44000.00

8 6.00 150 900.00

9 10.00 10 100.00

10 14.00 50 700.00

மொத்தம் 98500.00

3.பொருள் விலை எண்ணிக்கை மதிப்பு (இறங்கு வரிசையில்)

7 176.00 250 44000.00

3 5.00 6680 33400.00

146.00 200 9200.00

4 81.00 100 8100.00

5 22.00 50 1100.00

8 6.00 150 900.00

10 14.00 50 700.00

6 6.00 100 600.00

2 40.00 10 400.00

9 10.00 10 100.00

மொத்தம் 98500.00

4.பொருள் விலை எண்ணிக்கை மதிப்பு கூட்டுமதிப்பு (cumulative value)

7 176.00 250 44000.00 44000.00

3 5.00 6680 33400.00 77400.00

146.00 200 9200.00 86600.00

4 81.00 100 8100.00 94700.00

5 22.00 50 1100.00 95800.00

8 6.00 150 900.00 96700.00

10 14.00 50 700.00 97400.00

6 6.00 100 600.00 98000.00

2 40.00 10 400.00 98400.00

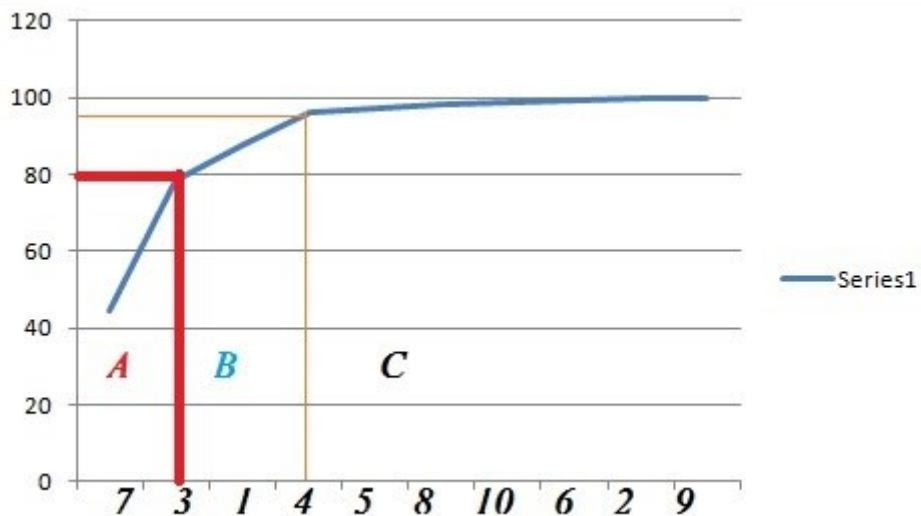
9 10.00 10 100.00 98500.00

மொத்தம் 98500.00

5.பொருள் விலை எண்ணிக்கை மதிப்பு கூட்டுமதிப்பு விழுக்காடு தரம்

7	176.00	250	44000.00	44000.00	44.67	A
3	5.00	6680	33400.00	77400.00	78.58	A
1	46.00	200	9200.00	86600.00	87.92	B
4	81.00	100	8100.00	94700.00	96.14	B
5	22.00	50	1100.00	95800.00	97.26	C
8	6.00	150	900.00	96700.00	98.17	C
10	14.00	50	700.00	97400.00	98.88	C
6	6.00	100	600.00	98000.00	99.49	C
2	40.00	10	400.00	98400.00	99.90	C
9	10.00	10	100.00	98500.00	100.00	C
மொத்தம்						98500.00 100.00

அதாவது மொத்த மதிப்பான 98500.00 என்பதை 100 எனக் கொண்டால் ஏனையவற்றின் மதிப்பு மொத்த மதிப்பின் விழுக்காடாகக் கிடைக்கும். நாம் A-வகுப்பு பொருள்கள் 80% எனக் கொண்டுள்ளதால், விழுக்காடு 78.58 வரையிலான பொருள்களான முதல் இரண்டு பொருள்கள் A வகையைச் சேர்ந்தவை. மிக முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டியவை. அடுத்து, 95% வரையிலான பொருள்கள் B வகையைச் சேர்ந்தவை. எனவே, கூட்டு மதிப்பில் 87.92, 96.14 என்ற விழுக்காடுகளைக் கொண்ட 1, 4 ஆகிய பொருள்கள் B வகையைச் சேர்ந்தவை. இவை அடுத்த அளவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மீதமுள்ள 5, 8, 10, 6, 2, 9 ஆகியவை C வகையைச் சேர்ந்தவை. பொருள் 3 விலை மிகக் குறைவாக இருந்தாலும், தேவை மிக அதிகமாக இருப்பதால், கடைக்காரரைப் பொருத்தமட்டில் மிக மிக முக்கியமான பொருள் ஆகிறது. அட்டவணை 6.(படம் பார்க்க)

இங்கே பாருங்கள், பொருள் 7, பொருள் 3 ஆகியவைதான் மிக அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றன. பொருள்கள் 5,8,10,6,2,9 ஆகியவை எப்போதாவது விற்பனை ஆகின்றன. எனவே மிகக் குறைந்த அளவுப் பொருள்களே அதிகமாக விற்பனை ஆகின்றன. மிக அதிக எண்ணிக்கையிலான பொருள்கள் எப்போதாவது விற்பனையாகின்றன. எனவே உரிமையாளர் தன் விற்பனைத் திறத்தை மேம்படுத்தவேண்டும். இங்கு 10 பொருள்களே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான பொருள்கள் இருந்தால் இம்முறையின் சிறப்பு எளிதில் புரியும். அதிலும் கணினியின் பங்கு இங்கு அபாரமானது. விற்பனையையும், விலையையும் கொடுத்தால் அனைத்தையும் நொடியில் கணினி கணக்கிட்டு முடித்துவிடும்.

மீண்டும் நினைவில் கொள்வோம்: A பகுதியில் எத்தனைக்கெத்தனை பொருள்கள் அதிகமாக இருக்கின்றனவோ, C பகுதியில் எத்தனைக்கெத்தனை பொருள்கள் குறைவாக இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு உரிமையாளர் மகிழ்ந்துகொள்ளலாம். இதனை நன்றாக நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் இதற்கு நேர் எதிரிடையான சூழலை இலக்கியத்தில் பார்க்கப்போகிறோம். இலக்கிய ஆய்வில் இதன் முக்கியத்துவத்தை அடுத்துக் காண்போம்.

இந்த ABC பகுப்பாய்வைச் சங்க இலக்கியங்களுக்குப் புகுத்திப்பார்க்கலாம். அதற்கு முன் சங்க இலக்கியத்தைப் பற்றி ஒரு சிறிய அறிமுகம் - அறிமுகம் இல்லாதவர்க்கு - அடுத்த கட்டுரை

வணிகமும் தமிழும் - 3:

இந்தத் தலைப்பிலான முதல் இரண்டு கட்டுரைகளில் ABC பகுப்பாய்வு (ABC Analysis) என்றால் என்ன என்று பார்த்தோம். இப்போது அதனை எவ்வாறு இலக்கியத்துக்குப் பொருத்துவது எனக் காண்போம். இந்த ABC பகுப்பாய்வினைச் சங்க இலக்கியத்திற்குப் பொருத்திப் பார்க்கப்போகிறோம். எனவே முதலில் சங்க இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பதற்கு ஒரு சுருக்கமான முன்னுரை தரப்போகிறேன். இது சங்க இலக்கியம்பற்றித் தெரியாதவர்களுக்கு மட்டுமே. அடுத்த கட்டுரையில் அதனை ABC பகுப்பாய்வு செய்வோம்.

சங்க இலக்கியம் - ஓர் அறிமுகம்:

தமிழ்மொழி ஒரு செம்மொழி என்பதை இன்றைக்கு உலகம் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் தமிழ்மொழியிலுள்ள சங்க இலக்கிய நூல்களே ஆகும். இந்த நூல்கள் அனைத்தும் செய்யுள்கள் அல்லது செய்யுள்களின் தொகுப்புகளாகும். இந்த நூல்களிலுள்ள

மொத்தச் செய்யுள்களின் எண்ணிக்கை 2381 ஆகும். இவற்றைப் பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை 473 ஆகும். இந்தப் புலவர்களில் வணிகர், குயவர் போன்ற பலவகையான தொழில்களைச் செய்வோர் உண்டு. நாடாளும் மன்னர்களும் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். இவர்களில் பெண்பாற்புலவர்களின் எண்ணிக்கை 30-க்கும் அதிகமாகும். இந்தச் சங்க நூல்களின் பெரும்பாலானவை கி.மு 300-க்கும் கி.பி.200 -க்கும் இடைப்பட்ட பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பாடப்பட்டவை.

சங்கம் என்ற சொல்லுக்கு அவை அல்லது சபை என்று பொருள். தமிழ் அறிஞர்களின் சபை தமிழ்ச்சங்கம் எனப்பட்டது. தமிழ் இலக்கிய ஆய்வும் செய்யுள் இயற்றுதலும், வேறு புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்களைத் தொகுப்பதுவும் இதன் பணி. இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் சங்க நூல்கள் கடைச் சங்க நூல்கள் எனப்படும். இதற்கு முன்னர் முதற்சங்கம், இடைச் சங்கம் என்ற இரண்டு சங்கங்கள் இருந்ததாகவும், அவற்றில் தொகுக்கப்பட்ட நூல்கள் கடற்கோளால் அழிக்கப்பட்டன என்றும் மரபுவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. அவற்றுள் முதற்சங்கம் என்பது தென்மதுரையிலும், இடைச்சங்கம் கபாடபுரத்திலும் இருந்தன என்றும் அறிகிறோம். மூன்றாம் சங்கமான கடைச்சங்கம் இன்றைய மதுரையிலிருந்தது. இந்தச் சங்கங்களை உருவாக்கி, ஆதரித்து, வளர்த்தவர்கள் பாண்டிய மன்னர்கள்.

இந்தச் சங்கப்பாடல்களுள் நெடும்பாடலாக இருக்கும் பத்துப் பாடல்களைத் தொகுத்து அதனைப் பத்துப்பாட்டு என்று பெயரிட்டனர். அவை, திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் எனப்படும் கூத்தராற்றுப்படை என்பன. இவற்றுள் திருமுருகாற்றுப்படை காலத்தால் மிகவும் பிற்பட்டது என்பர் ஆய்வாளர். இவற்றுள் மிகச் சிறியது 103 அடிகளைக் கொண்ட முல்லைப்பாட்டு என்ற பாடலாகும். மிகப்பெரியது 782 அடிகளைக் கொண்ட மதுரைக்காஞ்சி என்ற பாடல்.

அடுத்து நூற்றுக்கணக்கான குறும்பாடல்களைப் பல்வேறு தலைப்புகளில் பிரித்து அவற்றை எட்டுத்தொகுதிகளாக ஆக்கினர். இவை எட்டுத்தொகை நூல்கள் எனப்படும். அவை, நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இவற்றுள் பரிபாடலும், கலித்தொகையும் காலத்தால் மிகவும் பிற்பட்டவை என்பர்.

இந்தச் சங்க நூல்கள் எதைப்பற்றிப் பாடுகின்றன? மிகப்பெரும்பாலும் அவை மனித வாழ்வின் பல்வேறு நிலைகளைப் பற்றிப் பாடுகின்றன. அதிலும் பெரும்பாலான பாடல்கள்

காதல்வயப்பட்ட ஆண்/பெண்ணின் அக உணர்வுகளை மிக அழகாக எடுத்தியம்புகின்றன. அவற்றின் மூலம் பண்டைத் தமிழரின் அன்றாட வாழ்க்கைமுறைகளை அழகிய சொல்லோவியங்களாய்ப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. புறநானூறு என்ற ஒரு நூல் மன்னர்களைப் பற்றியும் அவர்களிடையே நடந்த போர்களைப்,பற்றியும், வள்ளல்களைப் பற்றியும், பெருமையுடன் விவரிக்கிறது. ஆங்காங்கே மனித வாழ்வின் ஆழ்ந்த தத்துவங்களையும் சொல்லிப்போகிறது. யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர் (Every city is my city, Every person is my relative) என்ற உலகம் வியந்து பாராட்டும் ஒற்றை வரி இந்தப் புறநானூற்றில் உண்டு.

சங்க இலக்கியங்கள் சொற்செறிவு மிக்கவை. குறைந்த அளவு சொற்களில் மிகுந்த பொருளைத் தரக்கூடியனவாய்த் திகழ்கின்றன. பொதுவாக இயற்கையை ஒட்டிய விவரணங்களே சங்க இலக்கியத்தில் உண்டு. புனைவுச் செய்திகள் மிக அரிதாகவே காணப்படுகின்றன. உவமைகளைக் கையாளுவதில் சங்கப் புலவர்கள் பெரும் திறன் வாய்ந்தவர்கள். ஒரு பறவையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டாலும் அதன் மூக்கு, சிறகு, கால்கள், கால்நகங்கள் என நுணுக்கமான வர்ணனைகளைக் கொடுப்பதில் வல்லவர்கள்.

சங்க இலக்கியங்களில் மதக் கோட்பாடுகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. இவற்றில் மிகவும் பிற்பட்ட காலற்றவை என்று கருதப்படும் திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகிய நூல்களில் பல இந்து மதக் கடவுள்களும், புராணச் செய்திகளும் அதிகமாகக் காணப்பட்டாலும், சங்க இலக்கியங்கள் மிகப்பெரும்பாலும் மதச்சார்பற்றவை - non-religious - என்றே கூறலாம்.

பொதுவாக, ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் காதல், போர், வீரம், ஆட்சியமைப்பு, உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வாணிகம், மத நம்பிக்கைகள், கலாச்சாரம், வாழ்வியல்நெறிகள், வாழ்க்கை முறைகள் ஆகியவற்றைக் காண உதவும் பலகணி அல்லது ஜன்னல் என்று சங்க இலக்கியங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

A.K.Ramanujan என்ற ஆய்வாளர் கூறுவார், "These poems are not just the earliest evidence of Tamil genius. The Tamils in all their 2000 years of literary effort wrote nothing better".

வணிகமும் தமிழும் - 4:

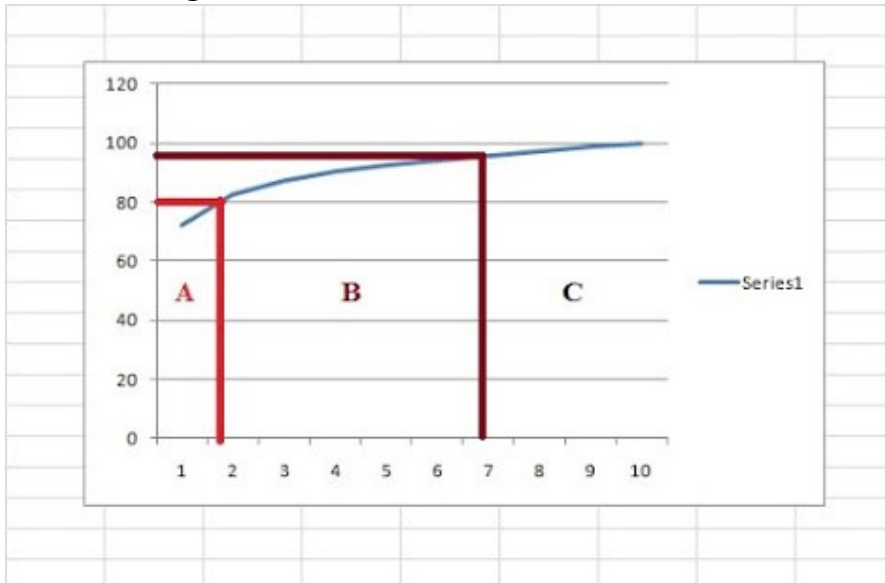
சென்ற பகுதிகளில் ஒரு பல்பொருள் அங்காடியில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான பொருள்களின் விற்பனை எண்ணிக்கை தொடர்பான செய்திகளைப் பார்த்தோம். ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் அதன் விலை (Price), விற்பனையாகும் எண்ணிக்கை (frequency)

ஆகியவற்றைப் பொருத்து அதன் மதிப்பு (value) கணக்கிடப்படும் என்று பார்த்தோம். அதாவது ஒரு பொருளின் மதிப்பு என்பது அதன் விலை, அது விற்பனையாகும் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றின் பெருக்குத்தொகை என்று கண்டோம். அதாவது $\text{value} = \text{Price} \times \text{frequency}$.

இதன் அடிப்படையில் ஓர் அங்காடியில் உள்ள பொருள்களை எவ்வாறு A வகைப் பொருள்கள் என்றும் B வகைப் பொருள்கள் என்றும் C வகைப் பொருள்கள் என்றும் பிரிக்கலாம் என்பதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டுடன் கண்டோம். இப்போது இந்தப் பகுப்பாய்வை எவ்வாறு இலக்கியத்திற்குப் பயன்படுத்தலாம் என்று காண்போம். இந்த ஆய்வுக்குச் சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன.

ABC பகுப்பாய்வு - இலக்கியத்தில் பயன்பாடு:

இலக்கிய ஆய்வுக்கு இந்த ABC பகுப்பாய்வு எந்தவகையில் பயன்படுகிறது என்பதைக் காண்போம். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, சங்க இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் மொத்தமாக எடுத்துக் கொள்வோம். சங்க இலக்கியங்களில் மொத்தம் 172902 சொற்கள் இருக்கின்றன. சொற்களைப் பிரிக்கும் முறையைப் பொருத்து இந்த எண்ணிக்கை ஓரளவு மாறலாம். இவற்றில் பல ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் வரலாம். இந்தச் சொற்களைப் பிரித்து அவற்றை அகரவரிசையில் அடுக்கி, அவற்றில் தனிச் சொற்களை மட்டும் அவற்றின் எண்ணிக்கையுடன் கணக்கிடவேண்டும். நமது கணக்கீட்டில் சங்க இலக்கியங்களில் 25078 தனிச் சொற்கள் இருக்கின்றன. இவைதான் நமது 'பண்டகசாலையிலுள்ள' பொருள்கள். இவற்றில் விலையுயர்ந்தவை, விலை குறைந்தவை என்ற பாகுபாடு கிடையாது. எனவே எல்லாச் சொற்களின் விலையையும் 1 என எடுத்துக்கொள்ளலாம். எனவே, இந்தச் சொற்கள் எத்தனை முறை பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்ற எண்ணிக்கைதான் (frequency) இவற்றின் மதிப்பும் ஆகிறது.

இந்த மதிப்புகளின் இறங்கு வரிசையில் இந்தச் சொற்களையும் அவற்றின் எண்களையும் எழுதுகிறோம். பின்பு இந்த மதிப்புகளின் கூட்டு மதிப்பையும் காண்கிறோம். பின்னர் அவற்றின் விழுக்காடுகளையும் காண்கிறோம்.

இந்த 25,000 க்கும் மேற்பட்ட சொற்களைக் கொண்ட நீண்ட அட்டவணையில் முதல் 20 சொற்கள் இவைதான்.

1. 1248 (0.70%)(0.70%) - என
2. 1004 (0.56%)(1.26%) - அன்ன
3. 951 (0.53%)(1.80%) - நின்
4. 740 (0.42%)(2.21%) - கண்
5. 733 (0.41%)(2.63%) - பெரும்
6. 683 (0.38%)(3.01%) - என்
7. 644 (0.36%)(3.37%) - நீர்
8. 629 (0.35%)(3.72%) - அம்
9. 608 (0.34%)(4.07%) - பல்
10. 568 (0.32%)(4.38%) - இரும்
11. 540 (0.30%)(4.69%) - பூ
12. 526 (0.30%)(4.98%) - மா
13. 511 (0.29%)(5.27%) - நீ
14. 506 (0.28%)(5.55%) - இல்
15. 497 (0.28%)(5.83%) - வாய்
16. 494 (0.28%)(6.11%) - தோழி
17. 494 (0.28%)(6.39%) - போல
18. 486 (0.27%)(6.66%) - கால்
19. 484 (0.27%)(6.93%) - உடை
20. 460 (0.26%)(7.19%) - தலை

அதாவது, சங்க இலக்கியங்களில் 'என' என்ற சொல் 1248 முறை வருகிறது. இதுதான் சங்க இலக்கியங்களில் மிக அதிக எண்ணிக்கையில் வருகின்ற சொல். மொத்தத்தில் இதன் விழுக்காடு 0.70% அடுத்துள்ள எண் விழுக்காடுகளின் கூட்டு மதிப்பு (Cumulative value). அது கூடிக்கொண்டே வருவதைக் காணலாம். இந்த நீண்ட அட்டவணையில் இறங்கிக்கொண்டே சென்றால் 6 முறை வருகின்ற சொற்களின் இறுதியில் கிடைக்கும் கூட்டு மதிப்பு 81.01%. இந்தச் சொல்லின் வரிசை எண் 4526. எனவே இந்தச் சொல்லுக்கு முன்னர் இருக்கும் 4500க்கு மேற்பட்ட சொற்கள் எல்லாம் A வகைச் சொற்கள் ஆகின்றன. மொத்தத்தில் இது 18%. இந்தப் பதினெட்டு விழுக்காடு சொற்கள்தான் சங்க இலக்கியங்களில்

எண்பது விழுக்காட்டளவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே மிகக் குறைந்த அளவிலான சொற்களே சங்க இலக்கியங்களில் திரும்பத்திரும்பப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது சங்க இலக்கியங்களின் சொல்வீச்சின் சிறப்பை உணர்த்தும்.

நான் முந்தைய கட்டுரையில் குறிப்பிட்டது போல, ஒரு அங்காடியில் A வகைப் பொருள்கள் மிக அதிகமாக இருந்தால் உரிமையாளர் மிகவும் மகிழ்வார். ஆனால் இலக்கியத்தில் A வகைச் சொற்கள் மிக அதிகமாக இருந்தால் அது சொல் வறட்சியைக் குறிக்கும். அந்த வகையில் இங்கு A வகைச் சொற்கள் மிகக் குறைவாக இருப்பது சங்க இலக்கியங்களின் சொல் வளத்தைக் குறிக்கும்.

அடுத்து, இதே அட்டவணையில் மேலும் இறங்கி வந்தால், 2 முறை வருகின்ற சொற்களின் இறுதியில் கிடைக்கும் கூட்டு மதிப்பு 92.21%. இந்தச் சொல்லின் வரிசை எண் 14465. எனவே A வகைச் சொற்களை அடுத்து இந்தச் சொல்லுக்கு முன்னர் இருக்கும் சுமார் 10,000க்கு சொற்கள் எல்லாம் B வகைச் சொற்கள் ஆகின்றன. மொத்தத்தில் இது 40%. இந்த நாற்பது விழுக்காடு சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் 2,3,4,5 முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

14,466 -ஆவது சொல்லிலிருந்து கடைசிச் சொல்லான 25,329-ஆவது சொல் வரையுள்ள அத்தனை சொற்களும் சங்க இலக்கியத்தில் ஒரே ஒரு முறைதான் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த 10,000 -க்கும் அதிகமான சொற்கள்தான் C வகைச் சொற்கள் ஆகின்றன. இவை 40 விழுக்காட்டுக்கும் அதிகமான சொற்கள். ஒரு கட்டையில் 40 விழுக்காட்டுக்கும் அதிகமான பொருள்கள் வருடத்திற்கு ஒரே ஒரு முறை விற்பனை கடைக்காரர் நொந்துபோய்விடமாடாரா? ஆனால் இலக்கியத்தில் அப்படியில்லை. சங்க இலக்கியத்தில் 40 விழுக்காட்டுக்கும் அதிகமான சொற்கள் ஒரே ஒரு முறைதான் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று காணும்போது இது சங்க இலக்கியத்தின் சொல்வளத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்துவதாகவே உள்ளது. எனவே, இந்த ABC பகுப்பாய்வு மூலமாக சங்க இலக்கியத்தின் சொல் வளமும், சொல் வீச்சும் ஐயத்திற்கிடமின்றி நிறுவப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்கள் - For ABC Analysis Graph

1. 1248 (0.70%)(0.70%) - என
2. 1004 (0.56%)(1.26%) - அன்ன
3. 951 (0.53%)(1.80%) - நின்
4. 740 (0.42%)(2.21%) - கண்
5. 733 (0.41%)(2.63%) - பெரும்

4520.6 (0.00%)(80.99%) - மேக்கு
4521.6 (0.00%)(80.99%) - மைந்தின்
4522.6 (0.00%)(80.99%) - மொழிந்து
4523.6 (0.00%)(81.00%) - மொழியும்
4524.6 (0.00%)(81.00%) - மொழிவல்
4525.6 (0.00%)(81.00%) - யாங்ஙனம்
4526.6 (0.00%)(81.01%) - யாணர்த்து

11461.2 (0.00%)(92.21%) - வைப்பவும்
11462.2 (0.00%)(92.21%) - வையக
11463.2 (0.00%)(92.21%) - வையகத்து
11464.2 (0.00%)(92.21%) - வையமும்
11465.2 (0.00%)(92.21%) - வையா

25324.1 (0.00%)(100.00%) - வெளவினர்
25325.1 (0.00%)(100.00%) - வெளவினன்
25326.1 (0.00%)(100.00%) - வெளவினை
25327.1 (0.00%)(100.00%) - வெளவுநர்
25328.1 (0.00%)(100.00%) - வெளவுபு
25329.1 (0.00%)(100.00%) - வெளவும்_காலை

இந்த அட்டவணைப்படி எண்ணிக்கை 6, அதாவது 81.01 என்ற கூட்டுமதிப்பு உள்ள சொல்லுக்கு முன்னர் இருக்கும் சொற்கள் எல்லாம் A வகைச் சொற்கள் ஆகின்றன. அதன் பின்னர், எண்ணிக்கை 2, அதாவது 92.21 என்ற கூட்டுமதிப்பு உள்ள சொல்லுக்கு முன்னர் இருக்கும் சொற்கள் B வகைச் சொற்கள் ஆகின்றன. அடுத்து வருபவை எண்ணிக்கை 1 உள்ளவை. இவை C வகைச் சொற்கள்.

முடிபாக, ஏறக்குறைய 1,70,000-க்கு மேற்பட்ட சொற்களில் 25,000-க்கு மேற்பட்ட தனிச்சொற்களுள்ள சங்க இலக்கியங்களில் 18 விழுக்காடு அளவுக்கான சுமார் 4500 சொற்கள் மட்டுமே 80 விழுக்காடு அளவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். எனவே சங்க இலக்கியங்களில் ஒரு கட்டுக்கோப்பான சொற்பயன்பாடு இருப்பது தெரிகிறது. மேலும் 90% - 100% பயன்படுத்தப்படும் சொற்கள் மிகவும் அரிதான சொற்கள். அவை மொத்தத்தில் 40%. அதாவது 40% சொற்கள் அருஞ்சொற்களாக இருக்கக் காண்கிறோம். இது, சங்க இலக்கியங்களின் சொல்வளத்தைக் காட்டுகிறது.

23. கணிதமும் தமிழும்

— முனைவர்.ப.பாண்டியராஜா

கணிதமும் தமிழும் - பகுதி 1:

இவை இரண்டும் இரு துருவங்கள் என்று நினைப்போர் உண்டு. தமிழ் வழியாகக் கணிதத்தைப் படிக்கவேண்டுமென்றால், கணிதப் புத்தகங்களை நிறைய தமிழில் எழுதவேண்டும். ஆனால் கணிதம் வழியாகத் தமிழைப் புரிந்துகொள்ளமுடியுமா? கம்பனின் சொல்திறனைப் பற்றி இலக்கியவாதிகள் நிறையப் பேசுவார்கள். அது அவரவர் திறமையைப் பற்றியது. திறமையுள்ளவர்கள் பேசினால் கம்பர் மிகப் பெரிய ஆளாகத் தோன்றுவார். எனவே அது subjective. பேசுகிற ஆளைப் பொருத்தது. ஆனால் கம்பரின் திறமையைக் கணிதம்வழியாக ஆயமுடியுமா? முடியும். கீழே வருவதைச் சற்றுக் கவனமாகப் படியுங்கள். கணிதம் என்றாலே சிலருக்கு அச்சம் ஏற்படலாம். ஆனால் இதற்கு அந்த அச்சம் தேவையில்லை. முதலில் ஒரு முன்னுரை.

ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது. அப்போது அதன் உயரத்தைக் கவனித்துக்கொள்ளுங்கள். நாளாக ஆகக் குழந்தை வளரத்தொடங்கும்போது அதன் உயரம் மிக அதிக வேகமாக அதிகரிக்கும். ஒரு வருடத்துக்கு ஒருமுறை குழந்தையின் உயரத்தை அளந்தால் அது கூடிக்கொண்டே போவதை அறியலாம். ஆனால், நாளாக ஆக இவ்வாறு கூடும் வேகம் குறைந்துகொண்டே போகும். என்ன குழப்பமாக இருக்கிறதா? ஒன்றுமில்லை. முதலில் 1 அடியிலிருந்து 2 அடி ஆகிறது. இப்போது வளர்த்தி 1 அடி. அப்புறம் 2 அடியிலிருந்து 2 3/4 அடி ஆகிறது. இப்போது வளர்த்தி 3/4 அடி. இவ்வாறு வளர்ந்துகொண்டே வரும் குழந்தை ஒரு நிலையில் வளர்த்தி நின்றுவிடுகிறது. அப்புறம் இருக்கிற வளர்த்திதான். கூடுவதில்லை.

இப்பொழுது ஒரு மேடைப்பேச்சாளர் பேசுகிறார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். முதல் அரை மணிநேரத்தில் அவர் 500 சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம். அவற்றில் பல இரண்டு முறை, மூன்று முறை என்று திரும்பத்திரும்ப வந்திருக்கும். இவ்வாறு திரும்ப வருவதைக் கணக்கில் கொள்ளாமல் அவர் பேசிய தனிச் சொற்களை மட்டும் எண்ணுங்கள்.

ஓர் எடுத்துக்காட்டு பாருங்கள்.

“நான் காபி குடித்தேன். அப்புறம் நான் 12 குடித்தேன்.”

இப்பொழுது இதில் இரண்டு வாக்கியங்கள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 7 சொற்கள். இதில் நான் என்பதும் ‘குடித்தேன்’ என்பதும் இரண்டு முறை வருகின்றன. இவற்றில் ஒன்றை எடுத்துவிட்டால் மொத்தம் தனிச் சொற்கள் 5.

இவ்வாறாக, ஒருவர் பேச்சில் மொத்தம் எத்தனை சொற்கள் அவற்றில் தனிச்சொற்கள் எத்தனை என்று எண்ணவேண்டும்.

பேச்சாளர் முதல் அரைமணி பேசியதில் 500 சொற்கள் அவற்றில் 300 தனிச் சொற்கள் என்று வையுங்கள். அடுத்த அரைமணியில் அடுத்த 500 சொற்களையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இப்போது இந்த 1000 சொற்களில் எத்தனை தனிச் சொற்கள் இருக்கும். இன்னொரு 300 இருக்குமா? இருக்காது. முதல் 300 -இல் உள்ள தனிச் சொற்களில் சில இங்கு இரண்டாம் முறை வந்திருக்கும். எனவே மொத்தத் தனிச்சொற்கள் 450 இருக்கலாம்.

இவ்வாறாக அவர் பேசிக்கொண்டே இருந்தால் புதுப்புதுச் சொற்கள் வந்துகொண்டேவா இருக்கும்? ஒரு நிலைக்குப் பிறகு அவர் இவ்வளவு நேரம் சொன்ன சொற்களையே திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுவார். கருத்துக்கள் புதிதாக இருக்கலாம். ஆனால் சொற்கள் அவ்வளவுதான். குழந்தையின் வளர்ச்சி மாதிரி.

இப்போது இதற்கும் கம்பனுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஒருசிலர் யூ கித்திருப்பீர்கள். அடுத்த பகுதியில் அதனை விளக்குகிறேன்.

கணிதமும் தமிழும் - பகுதி 2:

நான் ஏற்கனவே சொன்ன குழந்தையின் வளர்ச்சி அல்லது ஒரு மேடைப் பேச்சாளரின் பேச்சு ஆகியவற்றை நினைவில் கொள்ளுங்கள். இவற்றைப் போன்றதுதான் ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பும். ஒரு புலவர் தொடர்ந்து பாடல்கள் இயற்றிக்கொண்டே வருகிறார் என்றால், அவர் நிறையச் சொற்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார். அவற்றில் பல திரும்பத்திரும்ப வருவன. அவற்றை விட்டு அவர் பயன்படுத்திய தனிச் சொற்களின் எண்ணிக்கையை அவரது சொல்திறம் (Vocabulary) எனலாம். இந்த எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருந்தால் அவர் மிக சொல்வளம் மிக்க புலவர் எனலாம். இதைக் கணக்கிடும் முறை இதுதான்.

முதலில் அவர் மொத்தம் எத்தனை சொற்களை அந்த நூல் முழுக்கப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்று பார்க்கவேண்டும். எளிமைக்காக, அவர் 1000 சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்போம். இப்போது இதனை 10 பிரிவுகளாகப் பிரிக்கிறோம். ஒவ்வொரு பிரிவிலும் 100 சொற்கள் இருக்கும். இப்போது முதல் 100 சொற்களில் எத்தனை தனிச் சொற்கள் இருக்கின்றன என்று கணக்கிடவேண்டும். ஒரு முறைக்கு மேல் வரும் சொற்களைத் தவிர்த்துவிட வேண்டும். அவர் சுமார் 60 தனிச்சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என வைத்துக்கொள்வோம். அதாவது 40 சொற்களை அவர் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட முறை பயன்படுத்தியிருக்கிறார். இப்போது அடுத்த 100 சொற்களை எடுத்துக்கொள்வோம். இந்த முதல் $100 + 100 = 200$ சொற்களில் $60 + 60 = 120$ தனிச்சொற்கள் கிடைக்காது. ஏனென்றால் முதலில் இருக்கும் 60 தனிச்சொற்களில் சில இப்போது

இரண்டாம், மூன்றாம் முறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இதுதான் நடைமுறை. எனவே இப்போது 110 தனிச்சொற்கள் இருக்கலாம். இனி அடுத்த 100 சொற்களை எடுத்து இந்த $200+100 = 300$ சொற்களிலுள்ள புதுச் சொற்களை எண்ண வேண்டும். இது சுமார் 135 இருக்கலாம். இவ்வாறாகச் சென்றுகொண்டே இருந்தால் அவர் 800 சொற்களை அடையும்போது 250 புதுச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்று கொள்வோம். குழந்தையின் வளர்ச்சி ஒரு வயதுக்குப்பின் அதே அளவில் நின்றாவிடுகிறமாதிரி, இனிப் புதுச்சொற்கள் வரமாட்டா, வந்தாலும் மிகச் சொற்பமாகவே இருக்கும். ஆகவே அடுத்த 900, 1000 சொற்களை எடுக்கும்போது மிகக் குறைந்த அளவு புதுச் சொற்களே கிடைக்கும். ஆனால், 2 இலட்சம் சொற்களுக்கும் அதிகமாக இருக்கும் கம்பராமாயணத்தில் இந்தப் புதுச் சொற்களின் எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டே வரக் காண்கிறோம். இது தமிழின் சொல்வளத்தையும் குறிக்கும், கம்பரின் சொல்திறத்தையும் குறிக்கும். ஒரு திரைப்படத்தில் வைரமுத்து கூறுவாரே, “என் தாய் கொடுத்த தமிழுக்கில்லை தட்டுப்பாடு” “சரக்கிருக்குது, முறுக்கிருக்குது, மெட்டுப்போடு” - அதைப் போல கம்பரே ஓரிடத்தில் கூறுகிறார், இராமனின் அம்பறாத்தூணியிலிருந்து எடுக்க எடுக்க அம்புகள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றனவாம், எதைப் போல? கவிஞர் வாயிலிருந்து வரும் சொற்களைப் போல.

கம்பரின் சொல்திறம் என்ற அம்பறாத்தூணியிலிருந்து புதுப்புதுச் சொற்கள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன - எதைப் போல? இராமனின் அம்பறாத்தூணியிலிருந்து வரும் அம்புகளைப்போல.

இனி ஆய்வுக்கட்டுரை - அடுத்த பகுதியில்.

பி.கு: இது அத்தனையும் செய்ய மனித முயற்சியால் ஆகாது. ஒரு கணினியில் பாடல்களை ஏற்றி, கணினி நிரல் (computer Program) மூலம் ஆய்வுசெய்யவேண்டும். அத்தகைய நிரல் ஒன்றை நான் உருவாக்கிச் செய்த ஆய்வு இது.

கணிதமும் தமிழும் - பகுதி 3:

முதல் இரண்டு பகுதிகளும் முன்னுரைகள். இப்போதுதான் வருகிறது உண்மை ஆய்வுக்கட்டுரை.

கம்பராமாயணத்தில் சொல்வள வளர்ச்சி வீதம்

Relative Growth of vocabulary (RGV)

in kambarAmAyanam

1. Relative Growth of vocabulary (RGV) என்றால் என்ன?

vocabulary என்பதைச் சொல்வளம் எனக் குறிப்பிடலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் (text) உள்ள தனிச்சொற்களை அதன் vocabulary எனலாம். அதாவது, அப் பகுதியில் 1000 சொற்கள் இருந்தால், பல சொற்கள் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அவ்வாறு அதிகப்படியாக வரும் சொற்களைத் தவிர்த்துவிட்டு ஒவ்வொரு சொல்லையும் ஒருமுறைமட்டுமே எடுத்துக்கொண்டால் அதுவே அப்பகுதியின் சொல்வளம் ஆகும். 1000 சொற்கள் உள்ள பகுதியில் 250 தனிச்சொற்கள் இருப்பின், அப்பகுதியின் சொல்வளம் $250/1000 = 25/100 = 25\%$ எனலாம். எனவே அதன் சொல்வளம் குறைவு எனக் கொள்ளலாம். அதாவது மிகச் சிலவான சொற்களே அங்கு திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பது அதன் பொருள். மாறாக, அங்கு 800 தனிச்சொற்கள் இருப்பின் அதன் சொல்வளம் 80% எனலாம். அப்படிப்பட்ட பகுதியைச் சொல்வளம் மிக்க பகுதி எனலாம். அதாவது, அங்கே நிறைய புதுச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன எனலாம். அப்படிப்பட்ட பகுதி வாசிப்போரின் சொல்வளத்தைக் கூட்டும்.

இப்போது, ஒரு பெரிய பகுதியில் மொத்தம் 1000 சொற்கள் இருப்பதாகக் கொள்வோம். இதனை 10 சம்பாகங்களாகப் பிரிப்போம். இப்போது முதல் 100 சொற்களில் 45 தனிச் சொற்கள் இருப்பதாகக் கொள்வோம். இது இப் பகுதியில் $45/100 = 45\%$ ஆகிறது. தொடர்ந்து அடுத்த 100 சொற்களை எடுத்து, இப்போது முதல் $100+100=200$ சொற்களில் சுமார் 90 புதிய தனிச்சொற்கள் இருக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. ஏற்கனவே முதல் 100 சொற்களில் இருக்கும் தனிச்சொற்களில் பல இங்கு மீண்டும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அவைபோக, இப்போது முற்றிலும் புதிய தனிச்சொற்கள் 30 இருக்கலாம். எனவே, முதல் 200 சொற்களில் இப்போது $45+30=75$ தனிச் சொற்கள் உள்ளன. இது மொத்தத்தில் $75/200 = 38\%$ ஆகிறது. எனவே, தனிச்சொற்கள் கூடுதலாகக் கிடைத்தாலும் அவற்றின் வளர்ச்சி குறைந்துகொண்டிருவதைக் காணலாம். தொடர்ந்து, அடுத்த 100 சொற்களையும் எடுத்து, இப்போது முதல் 300 சொற்களைக் கொண்டால், இப்போது தனிச்சொற்கள் இன்னும் குறைவாக இருக்கும். இப்போது 300 சொற்களில் தனிச்சொற்கள் 100 எனக்கொண்டால் இது மொத்தத்தில் $100/300 = 33\%$ ஆகிறது. எனவே, தனிச்சொற்களின் விழுக்காடு மேலும் குறைந்திருக்கிறது. அதாவது தனிச்சொற்களின் எண்ணிக்கை மேலும் மேலும் கூடினாலும், அவற்றின் வளர்ச்சிவீதம், கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்துகொண்டே வருவதைக் காணலாம். இதைத்தான் Relative Growth of vocabulary (RGV) என்கிறோம். இதைப்போல் ஒவ்வொரு ஆயிரம் சொற்களையும் எடுத்து, தொடர்ந்து கணக்கிட்டால், போகப் போக, தனிச்சொற்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டே வருவதைக் காணலாம்.

ஒரு ஆசிரியர் எழுதிக்கொண்டே போகும்போது, எவ்வளவு நேரம்தான் அவருக்குப் புதிய தனிச்சொற்கள் தோன்றிக்கொண்டே இருக்கும்? இது அவரின் சொல்வளத்தைப்

பொருத்தது. எப்படி இருந்தாலும், ஒரு மிகப் பெரிய பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரு அளவுக்குப் பிறகு அவரின் சொல்வளம் குறைந்துகொண்டே சென்று, அவரின் RGV 0-வை எட்டும். இனிமேல் அவர் ஏற்கனவே எழுதிய சொற்களைத்தான் பயன்படுத்திக்கொண்டே இருப்பார். எனவே இருவேறு ஆசிரியர்களின் ஒரே அளவு பகுதியை எடுத்து, அப்பகுதியில் அவர்களின் RGV - ஐக் கண்டால் அவர்களின் சொல்வளத்தை ஒப்பிடமுடியும். இதை, மனித முயற்சியில் செய்வது மிகவும் கடினம். எனவே, இதற்கான கணினி நிரல்கள் ஆசிரியரால் எழுதப்பட்டு, கம்பராமாயணத்தின் அனைத்துப் பாடல்களுக்கும் RGV கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

கொள்கை அளவில் மேற்சொன்ன எடுத்துக்காட்டு சரியாகப்பட்டாலும், பயன்பாட்டில் மிகவும் கவனமாக இதனைக் கையாளவேண்டும். முதலில் சொல் என்றால் என்ன என்பதில் தெளிவு தேவை. இந்த ஆய்வுக்காக இந்த ஆசிரியரால் ஒரு சொற்பிரிப்புக் கொள்கை உருவாக்கப்பட்டு, அதன் முறையில் சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டு கணினி நிரல்களால் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன. அடுத்து, தனிச் சொற்கள் எவை என்பதிலும் கொள்கைகள் வேறுபடுகின்றன. படி = study , படி = step படி = a measure என்பவை ஒரே சொல்லா அல்லது வெவ்வேறா? படிக்க, படித்து, படித்தான், படித்தாள் ஆகியவை வெவ்வேறு சொற்களா அல்லது ஒரே சொல்லின் இலக்கண வேறுபாடுகள்தானா (grammatical variations)? இன்னோரன்ன பல இடர்பாடுகள் உண்டு. கணினி நிரல்கள் சொற்களின் உருவ வேறுபாடுகளை வைத்தே சொற்களைக் கணக்கிடுகின்றன. இரண்டு சொற்களில் எழுத்துக்கள் ஒரே மாதிரி இருந்தால் அவை ஒரே சொல்லாகவும், ஏதேனும் ஓர் எழுத்து மாறுபட்டால் அவை தனித்தனிச் சொற்களாகவும் கணினி கொள்ளும்.

மேலும் ஒரு ஆசிரியர் எதற்காக எழுதுகிறார்? யாருக்காக எழுதுகிறார்? எதைப்பற்றி எழுதுகிறார்? என்பதைப் பொருத்து அவரின் நடையும், சொல்தேர்வும் வேறுபடலாம். இவற்றையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும். சிறுவர்க்கான ஒரு நூலில், ஆசிரியர் தன் சொல்வளத்தை எல்லாம் காட்டியிருப்பார் எனக் கொள்ளமுடியாது. ஓர் இலக்கிய இதழுக்கும், ஒரு சாதாரண (வெகுஜன) இதழுக்கும் கதை எழுதும் ஒரே ஆசிரியர், இரண்டிலும் ஒரே சொல்வளத்தைக் காட்டுவார் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே, ஒப்பீட்டுப் பின்புலங்கள் மிகவும் ஒத்துப்போகும் பகுதிகளையே சொல்வள ஒப்பீட்டுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

2. கம்பராமாயணத்தில் RGV

இந்த ஆய்வுக்காக எடுத்துக்கொண்ட சொற்பிரிப்பு நெறிகளின்படி, கம்பராமாயணத்தில் மொத்தம் 2,40,568 சொற்கள் இருக்கின்றன. இதனைப் பத்துப்பாகங்களாகப் பிரிக்கிறோம். ஒவ்வொரு பாகமும் 24,056 சொற்கள் கொண்டிருக்கும். இந்த ஒவ்வொரு பாகத்திலுமுள்ள 24,056 சொற்களில் ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்களைத் தவிர புதிய சொற்கள்

எத்தனை என்று கணக்கிடவேண்டும். முதல் 24,056 சொற்களில் 9575 தனிச் சொற்கள் கிடைக்கின்றன. இது 39.8% ஆகும். அடுத்த 24,056 சொற்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 48,112 சொற்களில் 15,635 தனிச் சொற்கள் கிடைக்கின்றன. பார்த்தீர்களா! இப்போது நமக்கு 15,635 – 9575 = 6060 புதிய தனிச் சொற்கள்தான் கிடைத்துள்ளன.

அடுத்த 24,056 சொற்களையும் சேர்க்க, இப்போது 48,112 + 24,056 = 72,168 சொற்களில் 20,877 தனிச் சொற்கள் ஆக இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் புதுச் சொற்கள் 20,877 – 15635 = 5242 மட்டுமே. ஆக நாம் ஒவ்வொரு 24,056 சொற்களாக அதிகரித்துக்கொண்டே செல்லும்போது நமக்குக் கிடைக்கும் புதிய தனிச் சொற்களின் எண்ணிக்கை 9575, 6060, 5242 எனக் குறைந்துகொண்டே வருகிறது. எனவே, அதிகரித்துக்கொண்டுவரும் தனிச் சொற்களின் வளர்ச்சிவீதம் குறைந்துகொண்டே வருவதைக் காண்கிறோம். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலைக்குப் பின்னர், இந்தப் புதிய தனிச் சொற்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்து, தனிச் சொற்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய ஒரு நிலையான எண்ணிக்கையை அடையும் என எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் கம்பனின் இராமாயணத்தைப் பொருத்தமட்டில் அவ்வாறு நடைபெறவில்லை என்பதனைக் காணலாம்.

இந்த அட்டவணையைக் கவனியுங்கள்.

எண். சொற்களின் விழுக்காடு தனிச்சொற்கள்(%) புதிய %

எண்ணிக்கை தனிச்சொற்கள்

1. 24,056 10% 9575 20.75% 9575 39.8%
2. 48,112 20% 15,635 33.88% 6060 25.2%
3. 72,168 30% 20,877 45.24% 5242 21.8%
4. 96,224 40% 25,565 55.40% 4688 19.5%
5. 1,20,280 50% 29,693 64.34% 4128 17.2%
6. 1,44,336 60% 33467 72.52% 3774 15.7%
7. 1,68,392 70% 36732 79.60% 3265 13.6%
8. 1,92,448 80% 39987 86.65% 3255 13.5%
9. 2,16,504 90% 43065 93.32% 3078 12.8%
10. 2,40,560 100% 46,144 100% 3079 12.8%

கம்பராமாயணத்தில் உள்ள மொத்தச் சொற்கள் 2,40,568 எனவும் இதில் உள்ள தனிச்சொற்கள் 46,144 எனவும் பார்த்தோம்.

இங்குள்ள அட்டவணைகளில் 7 நிரல்கள் (Columns) உள்ளன.

நிரல் - 1. வரிசை எண். கம்பராமாயணத்தில் உள்ள மொத்தச் சொற்கள் 10 சம்பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது கம்பனில் உள்ள மொத்தச் சொற்களின் எண்ணிக்கை

மட்டமாக்கப்பட்டு (round off) 2,40,560 ஆகிறது. இதனைப் பத்துப்பத்தாகப் பிரிக்க, 24,056, 48,112, 72,168, 96,224..... என்ற எண்கள் பெறப்படுகின்றன.

இவை நிரல் -2 இல் தரப்பட்டுள்ளன. மொத்தச் சொற்களில் இவை 10%, 20%, 30%, 40% என்றாகிறது இல்லையா!

இந்த விழுக்காடு நிரல் - 3 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த எண்ணிக்கைக்குள் அமைந்த தனிச்சொற்களைக் காணவேண்டும். அதாவது முதல் 24,056 சொற்கள் எடுக்கப்பட்டு, அவற்றில் உள்ள தனிச்சொற்கள் கணக்கிடப்படுகின்றன. அது 9575 ஆகும்.

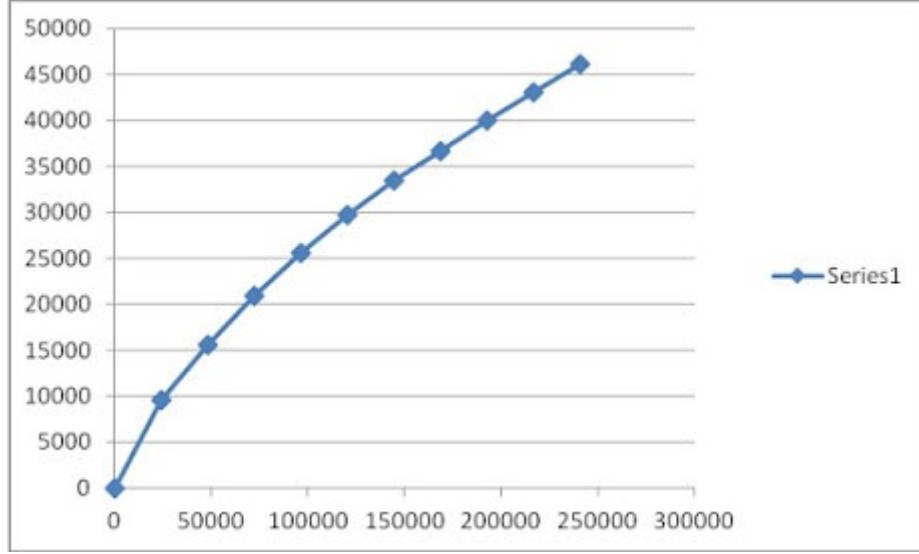
இது நிரல் - 4 இல் தரப்பட்டுள்ளது. இந்த 9575 சொற்கள், மொத்தத் தனிச்சொற்களான 46,144 இல் 20.75% ஆகும்.

இது நிரல் - 5 இல் தரப்பட்டுள்ளது. இதே போல், அடுத்த 24,056 சொற்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 48,112 சொற்களில் உள்ள தனிச்சொற்கள் 15,635. இதன் விழுக்காடு 33.88 எனப் பெறப்படுகிறது. இவ்வாறாக 10 நிரைகளும் கணக்கிடப்படுகின்றன.

எடுக்கப்பட்டுள்ள பத்துப் பகுப்புகளில் ஒவ்வொரு பகுப்பிலுமுள்ள 24,056 சொற்களில் கிடைக்கும் தனிச் சொற்கள் நிரல் - 6 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நிரல் 4-இல் உள்ள எண்களில், ஒவ்வொரு எண்ணையும் அதன் முந்தைய எண்ணைக் கழிக்கக் கிடைக்கும் எண்கள் இவை. ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஏற்கனவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தனிச் சொற்களைத் தவிர்த்துப் புதிதாக அந்தப் பகுப்பில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள புதிய தனிச் சொற்களின் எண்ணிக்கையை இவை குறிக்கும். இவற்றின் எண்ணிக்கை போகப்போகக் குறைந்துகொண்டே வருவதைக் காணலாம். நிரை (Row) 5-ஐக் கவனியுங்கள். இது வரிசை எண் 5 -க்கு நேரானது. அதுவரையிலான மொத்தச் சொற்கள் 1,20,280. இதற்கு நேரான புதிய தனிச்சொற்களைப் பாருங்கள். அது 4128. இது அந்தப் பகுப்புக்குரிய 24,056 சொற்களில் 17.2% ஆகும். அதாவது சுமார் ஒரு லட்சத்துக்கும் அதிகமான சொற்களைப் பயன்படுத்திய பிறகும், அடுத்த பகுப்பில் நூற்றுக்குப் பதினேழு சொற்கள் புதிய சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இது கம்பரின் சொல்வளத்தைக் குறிக்கிறது இல்லையா! இதேபோல் கடைசி நிரையைக் கவனியுங்கள். காப்பியத்தைப் பாடி முடிக்கின்ற நிலையிலும், அந்த இறுதிப்பகுப்பில் 12.8% புதிய தனிச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் புலவர். ஒருவேளை இன்னும் பாடியிருந்தாலும், அதாவது இரண்டரை இலட்சம் சொற்களைப் பயன்படுத்திய பின்னரும், அதுவரை பயன்படுத்தியிராத புதிய தனிச் சொற்களை நூற்றுக்குப் பன்னிரண்டு என்ற விழுக்காட்டில் அவர் பயன்படுத்தியிருக்கிறார் என்பது பெரும் வியப்பைத் தருகிறது. இதனை ஒரு வரைபடம் மூலமும் வரைந்து காட்டலாம். X-அச்சில் மொத்தச் சொற்கள் எண்ணிக்கையையும், Y-அச்சில் தனிச்சொற்கள் எண்ணிக்கையையும் எடுத்துக்கொண்டு, நிரல் 2-இல் உள்ள எண்களை X- அச்சிலும், நிரல் 4-இல் உள்ளவற்றை அவற்றுக்கான Y-அச்சு வழியும் குறித்து அந்தப் புள்ளிகளை இணைத்தால் கிடைக்கும் வரைகோடு சொல்வள வளர்ச்சியைக் குறிக்கும்.

பார்க்க - படம்

ஆசிரியர் பயன்படுத்தும் ஒவ்வொரு சொல்லுமே தனிச்சொல்லாக இருந்தால் (கொள்கையளவில்) இந்த வரைகோடு ஒரு நேர்கோடாகத் தோன்றும். இதனோடு ஒப்பிடும்போது சொல்வள வரைகோடு முதலில் உயரே எழும்பி, போகப்போக உயரம் குறைந்துவருவதைக் காணலாம். புதுச்சொல் பயன்பாடு போகப்போகக் குறைந்தால் இந்த வரைகோடு போகப் போக மிகவும் வளைந்து X-அச்சுக்கு இணையான ஒரு கோடாக மாறிவிடும். அதாவது மிக அதிகமான சொற்கள் உள்ள ஒரு பெரிய பகுதியில், RGV (தனிச்சொல் வளர்ச்சி வீதம்) குறைந்துகொண்டே வந்து மேலும் வளர இயலாத நிலையை எட்டும் என உணரலாம். மாறாகக் கம்பனில் இந்த வளைகோடு மேலும் மேலும் உயர்ந்துகொண்டே செல்வதைக் காண்கிறோம்.

கம்பராமாயணத்தில், இராமன் போருக்குப்பிறப்பதத் தன் வில்லையும், அம்புகள் நிறைந்த அம்பறாத்தூணியையும் எடுத்துக்கொண்டான் என்று சொல்ல வந்த கம்பர், இராமனது அம்பறாத்தூணி, எடுக்க எடுக்க அம்புகள் குறையாதது என்று குறிப்பிடுகிறார். அதனைத் தொலைவு இலாத் தூணி என்கிறார் கம்பர். இதற்கு ஓர் அழகிய உவமையைக் கூறுகிறார் கம்பர். கவிஞர்களின் நாவிலிருந்து வரும் சொற்கள் போல இந்த அம்புகள் குறையாமல் வந்துகொண்டே இருக்கும் என்று குறிப்பிடும் கம்பர் கூறுகிறார்: நல் இயல் நவை அறு கவிஞர் நா வரும் சொல் எனத் தொலைவிலாத் தூணி தூக்கினான் - யுத்தகாண்டம்- முதற்போர்புரிபடலம் - 114.

இராமனின் இந்தத் தொலைவிலாத் தூணிபோன்றதே நம் கம்பரின் வற்றாத ஊற்றாய் பெருகிக்கொண்டு வரும் அவரின் சொற்கள் என்னும் அம்பறாத்தூணி.

24. பழங்கால தமிழர்களின் சூழலியல் அறிவை பறைசாற்றும் சங்க இலக்கியங்கள்

— அகிலா செழியன்

இயற்கையோடு இயைந்து வாழத் தொடங்குவோம் - என்ற கருத்தாடல்கள்தான் இப்பெருந்தொற்றுக் காலத்திய பெரும் பேசுபொருளாக உள்ளது.

ஆனால், இப்படி எவ்வித நிர்ப்பந்தங்களும் இல்லாத சூழலிலேயே, இயற்கையைக் கூர்ந்து கவனித்த, இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்த, தமக்கென இயற்கையியல் கோட்பாடுகளையும், சூழலியல் அறங்களையும் வகுத்துக்கொண்டு சூழல்கேடற்ற ஒரு வாழ்வை வாழ்ந்த அறிவு மரபினர் தமிழர்கள் என்பது தமிழ்ச் சமூகத்தின் ஆகப்பெரும் பெருமிதம்.

"மொழிதான் சுற்றுச் சூழலின் மிகச் சிறந்த ஆவணக் காப்பகங்கள்" என்று குறிப்பிடுகிறார் ஐங்கரநேசன். அதன்படி தமிழ் நிலத்தின் இயற்கை வளம், பல்லுயிரியம், தமிழர்களின் சூழலியல் அறிவு அனைத்தையும் பறைசாற்றுபவை சங்க இலக்கியங்கள்.

நவீன சமூகம் விலங்கியல், தாவரவியல், பறவையியல், உயிரியல் எனப் பல்துறைகளின் வழியாக கற்றுக் கொள்ளும் பல தகவல்களைப் போகிற போக்கில் இயல்பாகப் பதிவு செய்கிறது சங்க இலக்கியம். வலசைபோகும் பறவைகள், இரையை அடித்து புதருக்குள் ஒளித்து வைக்கும் புலி, மரப்பட்டையை உரித்து உண்ணும் யானை என உயிர்கள் பற்றிய பல நுட்பமான செய்திகளை உவமைகளாகப் பதிவு செய்து விடுகிறது.

ஆந்தைகள் குறித்த பேரறிவு

நற்றிணையில் வரும் ஒரு பாடல், பெண் ஒருத்தியின் காதல் உணர்வைப் பதிவு செய்யும் பொழுது கூடவே ஆந்தை என்ற பறவை இனத்தைப் பற்றிய அனைத்து செய்திகளையும் பட்டியலிட்டு விடுகிறது. எலிகளிடம் இருந்து நம் உணவுப் பொருட்களைக் காப்பாற்றித் தரும் மிகப்பெரும் உதவியைச் செய்பவை ஆந்தைகள் தான் ஆனால், பொதுவாக ஆந்தைகள் குறித்த அறிவோ விழிப்புணர்வோ நம்மிடையே பரவலாக இல்லை.

நம் மூதாதையர்களான சங்கத்தமிழர்கள் அது குறித்த அறிவைக் கொண்டு இருந்துள்ளனர். "எலி வேகமாக இனப்பெருக்கம் செய்யக் கூடிய தன்மையுடையது, ஓர் இணை எலி ஒரு சமயத்தில் 6 முதல் 8 குட்டிகளை ஈனும், அந்த எலிகள் ஒரு வருட முடிவில் 880 எலிகளாகப்

பெருகும், இதே வேகத்தில் சென்றால் 5 வருட முடிவில் பல லட்சம் எலிகளாகப் பெருகிவிடும்.

இந்த நிலை நீடித்தால் மனித இனம் உற்பத்தி செய்யும் உணவு அனைத்தும் எலிகளுக்கே போதாதது மட்டுமல்ல எலிகளால் உருவாகும் நோய்களும் பெருகிவிடும். ஆனால், இயற்கை அதை அனுமதிப்பதில்லை, எலிகள் எவ்வளவு வேகமாகப் பெருகுகின்றதோ, அதே அளவு வேகமாக அதைக் கட்டுப்படுத்துபவை ஆந்தைகள்.

ஆந்தைகளின் பிரதான உணவு எலிகள் என்பதால் எலிகள் பெருகிவிடாமல் இயற்கை சமநிலையை நிலைநிறுத்தும் வேலைகளை அப்பறவைகள் செய்கின்றன எனவே, நம் உண்ணும் உணவிற்குப் பின்னால் ஆந்தையின் உழைப்பும் இருக்கிறது" என பறவையியலாளர் சலீம் அலி தனது The book of Indian birds என்ற நூலில் குறிப்பிட்டு உள்ளார்.

"கடவுட் முதுமரத்து" எனத் தொடங்கும் நற்றிணைப் பாடலில் தலைவி, ஒரு முதிர்ந்த பெரிய மரத்தின் அருகில் சென்று, அந்த மரத்தில் அமர்ந்து இருக்கும் ஆந்தையைப் பார்த்து, ஏ ஆந்தையே, வளைந்த அலகும், கூரிய நகங்களும் உடைய நீ இரவில்தான் விழித்துக் கொண்டிருப்பாய் என எனக்குத் தெரியும்: மேலும், மெல்லிய பறை ஒலி எழுப்புவது போலச் சத்தம் போடுவாய்; ஆனால், இன்றைக்கு இரவு என் காதலன் என்னைச் சந்திக்க வருகிறான்; நாங்கள் இந்த மரத்தின் அடியில்தான் நின்று பேசுவோம், அப்படி நாங்கள் சந்திக்கும் பொழுது சத்தம் போட்டு எங்களைக் காட்டிக் கொடுத்து விடாதே.

அப்படி மட்டும் நீ சத்தம் போடாமல் இருந்தால் எக்கறியைச் சமைத்து, வெண் சோற்றில் இட்டு, நெய் ஊற்றிப் பிசைந்து உனக்கு உண்ணத் தருகிறேன், எனக் கூறுகிறாள்.

தன் காதலைப் பற்றி பேசும் இந்த இடத்தில், ஆந்தைகளுக்குப் பிடித்த உணவு எலிக்கறி என்பதைப் பதிவு செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், ஆந்தையின் வாழ்விடம் எது, அதன் உருவ அமைப்பு எப்படி இருக்கும், அது எப்படி குரல் எழுப்பும், என பறவையியலில் ஒரு பறவை குறித்துக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாகப் பட்டியலிடப்படும் கூறுகளை எல்லாம், காதலைச் சொல்லும் இடத்தில் பதிவு செய்து விடுவதுதான் தமிழர்களின் சிறப்பு.

ஆறுகள் உருவாகும் அறிவியல்

பனிமலைகள் உள்ள வட இந்தியாவில் பனிமலைகள் உருகி ஆறுகள் உருவாகும், பனிமலைகளே இல்லாத தென்னிந்தியாவில் எப்படி ஆறுகள் உருவாகும் என்ற நவீன

சமூகம் எழுப்பும் கேள்விக்கு ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பதில் எழுதி வைத்தவர்கள் தமிழர்கள்.

"சூருடை நனந்தலை சுனை நீர் மல்க" என்ற பாடலில், குறிஞ்சி நிலத்தின் உச்சிப் பகுதிகள் மழை நீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்கிறது. பின்னர் அந்த நீர் கசிந்து அங்கு உள்ள சுனைகள் நிறைகின்றன, சுனைகளில் உள்ள நீர் சேர்ந்து அருவியாக வீழ்ந்து, காட்டாறாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றன என்று ஆறுகள் உருவாகும் அறிவியலை நுட்பமாகப் பதிவு செய்துள்ளது.

இப்படி இயற்கை குறித்து சங்க இலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள தகவல்கள் ஒரு கட்டுரைக்குள் அடக்கி விட முடியாத அளவு பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றன.

பழங்காலத் தமிழரின் அறிவு நெறிமை

இயற்கையைத் தமிழ்ச் சமூகம் அளவிற்குப் புரிந்து கொண்டவர்கள் வேறு எவரும் இல்லை என்கிறார் திணைக் கோட்பாட்டு ஆய்வாளர் பாமயன். உலகில் எத்தனையோ நாகரிகங்கள் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. சிந்து சமவெளி நாகரிகம், நைல் நாகரிகம், சுமேரிய நாகரிகம், என்று பண்டை நாகரிகங்களைப் பற்றி பல்வேறு செய்திகள் நமக்குக் கிடைத்துள்ளன.

இந்த நாகரிகத்தில் மக்கள் கூட்டத்தை இயக்குகின்ற கூறுகளாக இருப்பது சடங்குகளும், பூசணைகளும் தான். உலகின் பல்வேறு நாகரிகங்கள் பூசாரியத்தோடு தோன்றி வளர்ந்து பின்னர் பல்வேறு திரிபுகளை எட்டிய போது, தமிழ் அறிவுலகம் தனக்கென தனியானதொரு பூசாரியம் அல்லாத ஒரு வாழ்வியலைக் கைக்கொண்டிருந்தது.

தமிழ் அறிவு நெறிமையின் தனித் தன்மை என்னெவனில், அது தன்னை சுற்றியுள்ள இயற்கை சூழலை அச்சத்துடன் பார்க்காமல், தோழமையுடன் பார்த்தது. அதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் சங்கப்பாடல்கள்தான்.

உலகம் என்பதை யாரோ ஒருவர் படைத்தார் என்றல்லாது ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கைதான் உலகம் என்பதை "நிலம்தீ நீர் விளி விசும்பொடைந்தும் கலந்த மயக்கம் உலகம்," என்று கூறியது தொல்காப்பியம். இதை இன்னும் விளக்கமாக "மண் திரிந்த நிலனும்" என்ற புற நானூற்றுப் பாடல் விளக்குகின்றது.

பகுத்துப்பார்ப்பதும் தொகுத்துப்பார்ப்பதும் அறிவியல் உலகம் கண்டறிந்த மிகப்பிரிய ஆய்வலசல் கருவிகள், ஒரு மரத்தைக் கட்டைத் துண்டாகவும், சில்லித் துணுக்குகளாகவும், பகுத்துக் கொண்டே சென்று கடைசியில் ஒன்றும் இல்லை என்று பொருள் வடிவில்

முடிக்கிறது அறிவியல் மனம். ஆனால், ஒரு மரத்தைத் தனது உடன் பிறப்பாக, இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுக்கும் தோழனாகப் போற்றுகிறது தமிழர் திணையியல் மனம். "மரம் சா மருந்துங் கொளார் " என்பதுதான் தமிழரின் பெருமை என்கிறார் பாமயன்.

அணிநிழற்காடு

பரிணாம வளர்ச்சியின் பிற்பகுதிகளில் புவியில் தோன்றிய சிற்றினமாகிய மனித இனம், இயற்கையின் மீது வரையறையற்ற ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தியதன் விளைவாக எதிர்வினைகளைச் சந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

மனிதனின் பிரம்மாண்டங்களை எல்லாம் இயற்கை ஒரு நுண் கிருமியைப் படைத்துக் கலங்கடித்து விட்டதைப் பார்த்து அதிர்ந்து கிடக்கிறது மனித இனம். சூழலியல் நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் நின்று நவீன சமூகம் கற்றுக் கொள்ள விழையும் பாடத்தை, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இரட்டை வரியில் "மணிநீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழற் காடும் உடையது அரண்" என்று எளிமையாக விளக்கியுள்ளார் திருவள்ளுவர் என்கிறார் சூழலியலாளர் கார்த்திகேயன்.

மேலும், vulture என்ற பறவையை நாம் பிணந்தின்னிக் கழுகு என்று அழைக்கிறோம். ஆனால், சங்க இலக்கியத்தில் இப்பறவைக்கு "எருவை" என்ற அழகிய பெயர் உள்ளது. பொதுவாகக் கழுகு இனம் வேட்டையாடும் தன்மை உடையது.

ஆனால், இப்பறவைகள் வேட்டையாடுவதில்லை, இறந்து கிடக்கும் உயிரினங்களை, புலி போன்ற விலங்குகள் வேட்டையாடி சாப்பிட்ட பின்பு விட்டுச் செல்லும் எச்சங்களைச் சாப்பிட்டு அவற்றை மட்கச்செய்பவை, இப்பறவைகள்தான் காட்டின் துப்புரவாளர்கள் என்று அறிவியல் பதிவு செய்கிறது.

இந்த செயலை தமிழர்கள் அறிந்து இருந்தனர் என்பதை இப்பெயரிலேயே புரிந்து கொள்ள முடியும். காட்டில் கிடக்கும் எச்சங்களை உண்டு மட்கவைத்து எருவாக மாற உதவும் பறவை என்பதால் "எருவை" என்ற பெயரிட்டுள்ளனர். இப்படி சங்க இலக்கியத்தில் உள்ள உயிரினங்களின் பெயர்களை etymology அடிப்படையில் ஆய்வு செய்தால் இயற்கை குறித்த தமிழ் அறிவு மரபு நம்மை வியப்படையச் செய்யும் என்கிறார்.

நன்றி: #தமிழர்_பெருமை, பிபிசி தமிழ்

25. திருக்குறளில் நகைச்சுவை!

— சொ.வினைதீர்த்தான்

திருக்குறளில் உவகையளித்து சிந்திக்க வைக்கும் சில குறட்பாக்கள்.

முட்டாள்களோடு நட்புக்கொள்ளுதல் மிகவும் இனிமையானதாம். ஏனென்றால் பேதையரான அவர்கள் பிரிந்து சென்றால் வருத்தம் ஏற்படாததல்லவா? கயவரும் தேவரும் ஒத்தவராம். தேவர்களைப்போலக் கயவரும் மனம் போன போக்கில் தாம் விரும்பினதைச் செய்தலாலாம். அறிஞரை விடக் கயவர் திருவுடையவராம். அறிஞருக்குக் கவலை இருக்க வாய்ப்பு உண்டு. கயவருக்குத்தான் நெஞ்சத்தில் கவலையில்லையே!

ஒருத்தி சொன்னாளாம் நான் கண்ணுக்கு மை தீட்டமாட்டேனென்று: கண்ணிலே இருக்கின்ற காதலனுக்கு உறுத்தி துன்பம் தந்துவிடுமாம்! மற்றொருத்தி கூறினாளாம் சூடாக எதையும் குடிக்க மாட்டேனென்று: நெஞ்சத்திலே இருக்கிற காதலரை அது சுட்டுவிடுமாம்.

பூவை தலையிலே வைத்தாளாம் ஒருத்தி. இடுப்பு ஒடிந்து செத்துவிட்டாளாம். பாவி பூவின் காம்பை எடுக்காமல் வைத்து விட்டாளாம்! விண்மீன்கள் எல்லாம் அந்தப்பக்கமும் இந்தப்பக்கமும் ஒரு நிலையில் இல்லாமல் கலங்கினவாம். தலைவியின் முகத்திற்கும் சந்திரனுக்கும் வித்தியாசம் புரியாமல் தான்! தலைவியைப் பார்த்துவிட்டு குவளை பூ படக்கென்று தலையைத் தொங்கப்போட்டதாம்: அவளுடைய கண்ணுக்கு இணையாக மாட்டோம் என்று வெக்கத்தினாலாம்!

ஒருத்தன் தன் கண்ணின் பாவையைப் போகச்சொன்னானாம்: அவன் காதலியை அமரவைக்க இடம் வேண்டும் அல்லவா! உன்னை நினைத்தேன் என்றானாம்: மறந்தாயா என்று அழுதாளாம். இந்தப்பிறவியில் பிரியமாட்டேன் என்றானாம். அடுத்த பிறப்பில் பிரிவு நேருமோவென்று கண் கலங்கினாளாம்.

தும்மிய கதையெல்லாம் சொன்னால் இந்த பதிவு நீண்டிவிடும்! வள்ளுவர் தான் எச்சரித்துள்ளாரே, “கல்லாதவரும் மிகவும் நல்லவரென்று:” எதுவரை? கற்றறிந்தவர்கள் முன்னிலையில் பேசாது அமைதியாக இருக்கும் வரையாம். ஆதலால் நிறுத்திக்கொண்டு

மேற்கண்ட விளக்கங்களுக்கான குறட்பாக்களை நண்பர்கள் பார்வைக்கு
இணைத்துள்ளேன்.

//முட்டாள்களோடு நட்புக்கொள்ளுதல் மிகவும் இனிமையானதாம். ஏனென்றால்
பேதையரான அவர்கள் பிரிந்து சென்றால் வருத்தம் ஏற்படாததல்லவா?//
இதை விளக்கும் குறட்பா...
பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்
பீழை தருவதொன் றில். (குறள்: 839)

//கயவரும் தேவரும் ஒத்தவராம். தேவர்களைப்போலக் கயவரும் மனம் போன போக்கில் தாம்
விரும்பினதைச் செய்தலாலாம்.
அறிஞரை விடக் கயவர் திருவுடையவராம். அறிஞருக்குக் கவலை இருக்க வாய்ப்பு உண்டு.
கயவருக்குத்தான் நெஞ்சத்தில் கவலையில்லையே!//
இக்கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கும் குறள்கள்...
"தேவர் அனையர் கயவர் அவருந்தாம்
மேவன செய்தொழுக லான்" (குறள்: 1073)
"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத்து அவலம் இலர்" (குறள் 1072)

//ஒருத்தி சொன்னாளாம் நான் கண்ணுக்கு மை தீட்டமாட் டேனென்று: கண்ணிலே
இருக்கின்ற காதலனுக்கு உறுத்தி துன்பம் தந்துவிடுமாம்!
"கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணும்
எழுதேம் கரப்பாக்கு அறிந்து" (குறள்: 1127)
//மற்றொருத்தி கூறினாளாம் சூடா எதையும் குடிக்க மாட் டேனென்று: நெஞ்சத்திலே
இருக்கிற காதலரை அது சுட்டுவிடுமாம்.//
"நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்டல்
அஞ்சதும் வேபாக்கு அறிந்து" (குறள்: 1128)

//பூவை தலையிலே வைத்தாளாம் ஒருத்தி. இடுப்பு ஒடிந்து செத்துவிட்டாளாம். பாவி பூவின்
காம்பை எடுக்காமல் வைத்து விட்டாளாம்!//
"அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தாள் நுசுப்பிற்கு நல்ல படாஅபறை" (குறள்: 1115)

//விண்மீன்கள் எல்லாம் அந்தப்பக்கமும் இந்தப்பக்கமும் ஒரு நிலையில் இல்லாமல்
கலங்கினவாம். தலைவியின் முகத்திற்கும் சந்திரனுக்கும் வித்தியாசம் புரியாமல் தான்!//
"மதியும் மடந்தை முகனும் அறியாப்

பதியிற் கலங்கிய மீன்" (குறள்: 1116)

//தலைவியைப் பார்த்துவிட்டு குவளை பூ படக்கென்று தலையைத் தொங்கப்போட்டதாம் :

அவளுடைய கண்ணுக்கு இணையாக மாட்டோம் என்று வெக்கத்தினாலாம்!//

"காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலன்நோக்கும்

மாணிழை கண்ணொவ்வேம் என்று" (குறள்: 1114)

//ஒருத்தன் தன் கண்ணின் பாவையைப் போகச்சொன்னானாம்: அவன் காதலியை

அமரவைக்க இடம் வேண்டும் அல்லவா!//

"கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்

திருநுதற்கு இல்லை இடம்" (குறள்: 1123)

//உன்னை நினைத்தேன் என்றானாம்: மறந்தாயா என்று அழுதாளாம்.

இந்தப்பிறவியில் பிரியமாட்டேன் என்றானாம். அடுத்த பிறப்பில் பிரிவு நேருமோவென்று கண் கலங்கினாளாம்.//

இச்செய்திகளை உள்ளடக்கிய இரண்டு குறளமுதங்கள்...

"உள்ளினேன் என்றேன் மற்ற என்மறந்தீர் என்றென்னைப்

புல்லாள் புலத்தக் கணள்" (குறள்: 1316)

"இம்மைப் பிறப்பில் பிரியலம் என்றேனாக்

கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்" (குறள்: 1315)

//தும்மிய கதையெல்லாம் சொன்னால் இந்த பதிவு நீண்டுவிடும்!//

"வழுத்தினாள் தும்மினேனாக அழித்தழுதாள்

யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று" (குறள்: 1317)

//வள்ளுவர் தான் எச்சரித்துள்ளாரே, "கல்லாதவரும் மிகவும் நல்லவரென்று; எதுவரை?

கற்றறிந்தவர் முன்னிலையில் பேசாது அமைதியாக இருக்கும் வரையாம்.//

"கல்லா தவரும் நனிநல்லர் கற்றார்முன்

சொல்லா திருக்கப் பெறின்" (குறள்: 403)

26. தமிழர்களின் மாதப்பெயர்கள் தமிழா?

—திருத்தம் பொன். சரவணன்

முன்னுரை:

தமிழர்களின் காலக்கணக்கு மிகப்பழமை வாய்ந்தது. ஒருநாளின் உட்கூறுகளைச் சிறுபொழுது என்றும் ஏனையவற்றைப் பெரும்பொழுது என்றும் ஏறத்தாழ 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே இலக்கணம் வகுத்துக் கூறியது தொல்காப்பியம். அதுமட்டுமின்றி, நாள், பொழுது, ஆண்டு எனக் காலம் தொடர்பான அனைத்துப் பெயர்களையும் கூட விதிமுறைக்கு உட்பட்டே தமிழர்கள் அமைத்தும் இருந்தனர்.

இந்நிலையில், தமிழர்கள் பின்பற்றி வருவதான சித்திரை முதல் பங்குனி வரையிலான பன்னிரண்டு மாதப்பெயர்களும் தமிழ்ப் பெயர்கள் அல்ல என்றும் அவை சமற்கிருத சொற்களை அடியொட்டியே அமைக்கப் பெற்றவை என்றும் சிலர் வாதிட்டு வருகின்றனர். தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் மற்றும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இந்த மாதப் பெயர்கள் எவையும் இல்லை என்ற ஒரு காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவர்கள் செய்யும் வாதம் தவறானது என்றும் இந்த மாதப் பெயர்கள் அனைத்தும் தமிழ்ச் சொற்களே என்றும் இக் கட்டுரை நிறுவுகிறது.

தமிழரின் மாதப்பெயர்கள் தமிழே !

வ.எண்	மாதப் பெயர்	நாட்கள்	மூலத் தமிழ்ப்பெயர்
1	சித்திரை	30	சீத்தெறை
2	வைகாசி	31	வைகாயி
3	ஆனி	31	ஆனி
4	ஆடி	31	ஆடி
5	ஆவணி	31	ஆபணி
6	புரட்டாசி	30	பூரணாயி
7	ஐப்பசி	29	அழிமழை
8	கார்த்திகை	29	கார்த்திகை
9	மார்கழி	29	மருக்களி
10	தை	29	தை
11	மாசி	29	வாசி
12	பங்குனி	30	வறக்குளம்

தமிழர்கள் பின்பற்றி வருகின்ற சித்திரை முதலான 12 மாதப் பெயர்களும் தமிழே ஆகும். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இந்தப் பெயர்கள் இல்லை என்பதால் இவை தமிழ் அல்ல என்று

ஒதுக்கிவிட முடியாது. காரணம், இன்று நாம் புழங்கி வரும் ஏராளமான தமிழ்ச்சொற்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் இல்லை. இவையெல்லாம் சங்ககாலத்திற்குப் பின்னால் வந்த புலவர்கள் காலந்தோறும் உருவாக்கிய புதிய தமிழ்ச் சொற்கள் ஆகும். அப்படி உருவாக்கப்பட்டவை தான் இந்த பன்னிரண்டு தமிழ் மாதப் பெயர்களும். இந்த தமிழ்மாதப் பெயர்களின் மூலமாக விளங்கிய தமிழ்ச் சொற்கள் எவை என்று மேலே உள்ள அட்டவணையில் காணலாம்.

இனி ஒவ்வொரு மாதத்திற்கும் உரிய மேற்காணும் மூலத் தமிழ்ப்பெயர் தோன்றிய முறையினையும் அவற்றின் பொருளையும் விரிவாகக் கீழே காணலாம்.

சித்திரை:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் முதல் மாதமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. இதனை மறுத்துத் தை மாதமே தமிழ்ப் புத்தாண்டின் தொடக்க மாதமாகும் என்று கூறுவோரும் உளர். இந்த மாதத்திற்கு 30 நாட்கள் உண்டு. முதுவேனில் காலத்தின் துவக்கமான இம்மாதத்தில் வெயிலானது அதிக ஒளியுடன் கடும் வெப்பத்துடன் சுட்டெரிக்கும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

சீ (=ஒளி) + தெறு (=மிகு, சுடு) + ஐ = சீத்தெறை >>> சித்திரை = மிகுதியான ஒளியுடன் கூடிய வெப்பம் சுடுகின்ற காலம்.

வைகாசி:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் இரண்டாவது மாதமாகக் கருதப்பட்டு வருகிறது. இந்த மாதத்திற்கு 31 நாட்கள் உண்டு. முதுவேனில் காலத்தின் இறுதியான இந்த மாதத்தில் சூரியன் தனது கூர்மையான வெப்பக் கதிர்களால் சினங்கொண்டு எரிக்கும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

வை (=கூர்மை) + காய் (=சின, எரி) + இ = வைகாயி >>> வைகாசி = சூரியன் கூரிய கதிர்களால் சினந்து எரிக்கும் காலம்.

ஆனி:

தமிழ்ப் புத்தாண்டின் மூன்றாவது மாதமே ஆனி மாதமாகும். இந்த மாதத்திற்கும் 31 நாட்கள் உண்டு. இளவேனில் பருவத்தின் முதலாவதான இம்மாதத்தில் வெயிலின் தாக்கம் வெகுவாகக் குறைந்து அடங்கத் தொடங்கும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

ஆன் (=குறை, அடங்கு) + இ = ஆனி = வெப்பம் குறைந்து அடங்கும் காலம்.

ஆடி:

தமிழ்ப் புத்தாண்டின் நான்காவது மாதம் ஆடி மாதமாகும். இந்த மாதத்திற்கும் 31 நாட்கள் உண்டு. இளவேனில் பருவத்தின் இறுதியாக வரும் இந்த மாதத்தில் காற்று அதிகமாகவும் மிகுந்த பலத்துடனும் வீசும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

அடி (=வீசு, தாக்கு) >>> ஆடி = காற்று வேகமாக வீசித் தாக்கும் காலம்.

ஆவணி:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் ஐந்தாவது மாதம் ஆகும். இந்த மாதத்திற்கும் 31 நாட்கள் உண்டு. கார்காலத்தின் துவக்கமாக வரும் இந்த மாதத்தில் மழை குறைவாகப் பெய்து பூமியை மேற்புறமாக நனைத்து நெகிழ்க்கும். இதனால், உழவர்கள் காளைமாடுகளைக் கொண்டு தமது வயல்களை உழுது விதைப்புக்குத் தயார் செய்வர். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

ஆ (=காளை) + பணி (=வேலை) = ஆபணி >>> ஆவணி = காளைகளைக் கொண்டு வேளாண் பணியைத் தொடங்கும் காலம்.

புரட்டாசி:

தமிழ்ப் புத்தாண்டின் ஆறாவது மாதம் புரட்டாசி ஆகும். இந்த மாதத்திற்கு 30 நாட்கள் உண்டு. கார்காலத்தின் இறுதியாக வரும் இந்த மாதத்தில் மழை நன்றாகப் பெய்து குளம், குட்டை, ஏரி போன்ற நீர்நிலைகளை நீரால் நிரப்பும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

பூரணம் (=நிறைவு) + அயம் (=நீர், நீர்நிலை) + இ = பூரணாயி >>> புரட்டாசி >>> புரட்டாசி = நீர்நிலைகள் நீரால் நிறையும் காலம்.

ஐப்பசி:

தமிழ்ப் புத்தாண்டின் ஏழாவது மாதம் ஐப்பசி ஆகும். இந்த மாதத்திற்கு 29 நாட்கள் உண்டு. கூதர்காலத்தின் முதலாக வரும் இந்த மாதத்தில் மழையானது தொடர்ந்து விடாமல் மிகுதியாகப் பெய்து வெள்ளம் ஏற்பட்டுச் சிதைவினை உண்டாக்கும். மழை பெய்துகொண்டே இருப்பதால் குளிர்ச்சியும் மிகுதியாக இருக்கும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

அழி (=பெருகு, சிதை) + மழை = அழிமழை >>> அயிமயை >>> ஐபயி >>> ஐப்பசி = மழையின் பெருக்கத்தால் வெள்ளம் ஏற்பட்டுச் சிதைவு உண்டாகும் காலம்.

கார்த்திகை:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் எட்டாவது மாதம் ஆகும். இந்த மாதத்திற்கும் 29 நாட்கள் உண்டு. கூதிர்காலத்தின் இறுதியாக வரும் இந்த மாதத்தில் மழை குறையத் தொடங்கும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

கார் (=மேகம், மழை) + திகை (=அடங்கு, முடிவுறு) = கார்த்திகை = மேகங்கள் மழையைக் குறைத்து முடிவுறும் காலம்.

மார்கழி:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் ஒன்பதாவது மாதம் ஆகும். இந்த மாதத்திற்கும் 29 நாட்கள் உண்டு. முன்பனிக் காலத்தின் துவக்கமாக வரும் இந்த மாதத்தில் குளிர்ந்த காற்று வீசும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

மருக்கம் (=காற்று) + அளி (=குளிர்ச்சி) = மருக்களி >>> மார்கழி = குளிர்ந்த காற்று வீசும் காலம்.

தை:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் பத்தாவது மாதம் ஆகும். ஆனால் இதுதான் தமிழரின் உண்மையான புத்தாண்டு துவக்கம் என்று பல ஆதாரங்களுடன் அறிஞர்கள் கூறி வருகின்றனர். இந்த மாதத்திற்கும் 29 நாட்கள் உண்டு. முன்பனிக் காலத்தின் இறுதியாக வரும் இந்த மாதத்தில் தான் மக்கள் புத்தாடை அணிதல், மாலைசூடுதல், அலங்கரித்தல், திரளாகச் சூழ்தல், மரக்கன்றுகளை நடுதல், புதியதில் புகுதல், உருவாக்குதல் போன்ற பல மங்கல வினைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது. காரணம், தை என்ற ஒற்றைத் தமிழ்ச் சொல்லுக்கு மேற்காணும் வினைகள் அனைத்தையுமே பொருட்களாகத் தமிழ் அகராதிகள் காட்டுகின்றன. இனி, இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

தை (=உடு, சூடு, அலங்கரி, சூழ், மரக்கன்று, நடு, புகு) = புத்தாடை உடுத்தி மாலைசூடி அலங்கரித்த பலர் சூழ்ந்து மரக்கன்றுகளை நட்டுப் புத்தாண்டில் புகுகின்ற காலம்.

மாசி:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் பதினொன்றாவது மாதம் ஆகும். இந்த மாதத்திற்கும் 29 நாட்கள் உண்டு. பின்பனிக் காலத்தின் துவக்கமாக வரும் இந்த மாதத்தில் தான் கல்வி கற்பதற்கான தொடக்க வேலைகள் நடைபெற்றன. இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

வாசி (=கல், பாடு, இசை) >>> மாசி = புதிதாகக் கற்றலும் பாடுதலும் இசைத்தலும் ஆகிய வினைகள் செய்யும் காலம்.

பங்குனி:

இது தமிழ்ப் புத்தாண்டின் பன்னிரண்டாவது மாதம் ஆகும். இந்த மாதத்திற்கு 30 நாட்கள் உண்டு. பின்பனிக் காலத்தின் இறுதியாக வரும் இந்த மாதத்தில் தான் நீர்நிலைகளில் உள்ள நீரெல்லாம் ஆவியாகி வற்றத் தொடங்கும். இந்த மாதத்தின் பெயர் தோன்றிய விதத்தைக் கீழே காணலாம்.

வறம் (=வற்றுகை, நீரில்லாமை) + குளம் (=நீர்நிலை) = வறக்குளம் >>> பாற்குணம் + இ >>> பக்குணி >>> பங்குனி = நீர்நிலைகள் நீரின்றி வற்றும் காலம்.

முடிவுரை:

இதுவரை கண்டவற்றிலிருந்து, தமிழரின் மாதப் பெயர்கள் பன்னிரண்டும் தமிழ்ச் சொற்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தோன்றின என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளலாம். அதுமட்டுமின்றி, தை என்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்குத் தமிழ் அகராதிகள் கூறியுள்ள பல்வேறு பொருட்களை நோக்குங்கால், பழந்தமிழர்கள் தை மாதத்தில்தான் தமிழ்ப்புத்தாண்டைக் கொண்டாடி இருக்க வேண்டும் என்று தெரிய வருகிறது.

27. மொழிபெயர்ப்பு முழு வெற்றி பெறட்டும்!

— முனைவர். ந. அருள்

இந்நாளில் ஏறத்தாழ பத்துக்கு இரண்டு நூல்கள் மொழியாக்கங்களாக வெளிவருகின்றன. ஆண்டுதோறும் சாகித்திய அகாதெமி இருபத்தியிரண்டு மொழிகளில் படைப்பு நூல்களுக்குப் பரிசளிப்பதோடு அந்த நூல்களுள் வரவேற்கப்பெறும் நூல்களை அறிவுரைஞர் குழு மதிப்பிட்டு இந்திய மொழிகளுக்குள்ளே பல்வேறு மொழிகளுக்கு மொழிபெயர்ப்பும் செய்து ஊக்கம் தருகின்றது.

"மொழி", "பெயர்ப்பு" எனும் இருசொற்களின் இணைவில் தோன்றுவது மொழிபெயர்ப்பு. "மொழியென்பது பேசுவோரின் குரலில் பிறந்து பொருளுடைய அறிகுறிகளாக அமைந்து கேட்போரால் பொருள் உணரப்படும் ஒலிவகை எனலாம். அது பெரும்பாலும் பேசுவோர், கேட்போர் ஆகிய இரு திறத்தாருக்கு இடையே நிகழ்ந்து ஒருவர் உணர்ச்சியையோ கருத்தையோ மற்றவர் உணர்வதற்குப் பயன்படுவது' என்று பேராசிரியர் மு. வரதராசனார் மொழிபெயர்ப்புக்கு விளக்கம் தருகிறார்.

பெயர்ப்பு, பெயர்த்தல், பெயர்ச்சி என்பன பொருள் தொடர்புடைய சொற்களாகும்.

பொது நிலையில் மூலநூலின் முழு உணர்வினையும், கருத்துகளையும், நிகழ்வுகளையும், உரையாடல்களையும் சிறிதும் விடுபடாமலும், அதிகப்படுத்தாமலும், மாற்றாமலும் ஒரு மொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாற்றுதலை உண்மையான மொழிபெயர்ப்பாகக் கொள்ளலாம்.

ஆயின், "கூட்டியும், குறைத்தும், சுருக்கியும், விரித்தும் பெயர்த்து அமைப்பதையும் மொழிபெயர்ப்பாகக் கொள்வாரும் உளர்' என்று அறிஞர் மு. கணபதிப் பிள்ளை "மொழிபெயர்ப்பும் சொல்லாக்கமும்' என்ற நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவ்வண்ணமே ஒரு மொழியின் கருத்துகளை மற்றொரு மொழியில் உணர்த்தல் எனும் நோக்கில் மொழிபெயர்ப்பில் இம்மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் எனலாம். மற்றும் பொதுவாகப் பல மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பாளரின் கருத்துக்கு ஏற்பக் கூடியும் குறைந்தும் வருதலும் இம்மரபினை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் என்ற கருத்துக்கு இடந் தருகிறது.

உடனடி மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு நுணுக்கமான கலையாகும். சில வேளைகளில் சிந்திப்பதற்கு நேரமின்றி மிக விரைவாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுவதனால்

மொழிபெயர்ப்பாளர் இருமொழிகளிலும் மிகத் திறமையானவராக இருப்பது தேவையானதாகும். இங்கு மூல மொழியினைக் கூட்டியோ குறைத்தோ மாற்றியோ மொழிதற்கு வாய்ப்பில்லை.

மூலமொழியின் கருத்தினின்று மொழிபெயர்ப்பாளர் மாறுபடின் மொழிபெயர்ப்பாளரின் அறியாமையைத்தான் உணர்த்தும். ஒருவர் கருத்தை மற்றொருவர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கு இடையிலுள்ள மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழிபெயர்த்து உதவ வேண்டும் என்பதுதான் உடனடி மொழிபெயர்ப்பின் நோக்கமாகும். தன் விருப்பிற்கு மொழியும் உரிமை மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்கு இல்லை.

மூலத்தை வென்ற மொழிபெயர்ப்பு இது என்று கூறும்படியாக எதுவும் இல்லை. பொதுவுடைமைத் தந்தை காரல் மார்க்சின் "மூலதனம்" மலையாளத்தில் நாற்பது மொழிபெயர்ப்புகளும் தமிழில் எட்டு மொழிபெயர்ப்புகளும் இந்தியில் ஒன்பது மொழி பெயர்ப்புகளும் வந்த பிறகும் கூட வாகைசூடிய மொழிபெயர்ப்பு என்று எதுவும் இல்லை. "ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழைவது" என்ற விவிலியத் தொடர் ஒரு பிழையான மொழிபெயர்ப்பு. இப்படிப் பிழையான மொழிபெயர்ப்புகள் பல நிலைத்து விட்டன.

மராத்திய எழுத்தாளர் காண்டேகரின் நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்த கா.புரீ.புரீ. பெற்ற வெற்றியை வேறு எவரும் பெற்றதில்லை. "எனது நூல்கள் மராத்திய மொழியில் விற்பனையானதை விட, தமிழின் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள்தான் அதிகம் விற்பனையாகி மாபெரும் வெற்றி பெற்றன" என்று வி.எஸ். காண்டேகர் மனமுருகி எழுதினார்.

இந்திய மொழிகளிலேயே முதன்முதலில் தமிழில்தான் "விவிலியம்" மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 1774)இல் ஜே.பி. பாப்ரிஷியஸ் மொழிபெயர்ப்பினை வெளியிட்டார். 1874)இல் தலைமைச் செயலக மொழிபெயர்ப்பாளர் வி. விசுவநாதப் பிள்ளை ஷேக்ஸ்பியரின் "வெனீஸ் வர்த்தகன்" நூலை முதலில் தமிழில் மொழி பெயர்த்தவராவார்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது சிக்கலுடையது என்ற கருத்திலேயே மூலநூலின் பொருண்மையை முழுவதுமாக எடுத்து மொழிவது பற்றிக் கம்பர் "வையம் என்னை இகழவும் மாசு எனக்கு எய்தவும் இது இயம்புவது யாது எனின், பொய் இல் கேள்விப் புலமையினோர் புகல்தெய்வ மாக்கவி மாட்சி தெரிக்கவே" என்று குறிப்பிட்டார்.

புரட்சிக் கவிஞரின் "மாந்தோப்பில் மணம்" என்ற பாடல் மாந்தோப்பின் நிழலில் நிகழ்ந்த காதல் மணத்தைக் குறிக்கும். இதை "நறுமணம்" என்று மொழி பெயர்த்து விட்டார்கள். பல்லவர்

காலத்தில் பெருந்தேவனார் மகாபாரதத்தினைத் தழுவி "பாரத வெண்பா' என்று மொழிபெயர்த்தார். வில்லிபுத்தூராரும் நல்லாப் பிள்ளையும் மகாபாரதத்தைத் தழுவி தமிழில் இயற்றினர்.

நூற்றுக்கு நூறு கல்வி வளமும் நூற்றுக்கு என்பது பேர் இருமொழிப் புலமையும் நூற்றுக்கு எழுபது பேர் உலகளாவிய சிந்தனையும் பெற்றால் அயல்மொழிகளின் மொழிபெயர்ப்புச் செல்வாக்குப் பெறலாம். கதை, நெடுங்கதை, வாழ்க்கை வரலாறு, பயணக் குறிப்புகள் இந்தக் கணக்கில் சேரும்.

சுத்தானந்த பாரதியார் மொழியாக்கம் செய்த "ஏழை படும் பாடு' மிகப் பெரிய ஆர்வத்தை எழுப்பியது. பின்னர் அது திரைப்படமாகவும் வந்தது. வங்கக் கதைகள் பெற்ற வெற்றிக்காக அக்காலத்தில் கதை தேடி கல்கத்தா செல்லாத இயக்குநர்களே இல்லை.

தமிழக அரசு ஆண்டுதோறும் மொழிபெயர்ப்புக்கு மட்டுமே 11 விருதுகள் வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

செப்டெம்பர் 30 - உலக மொழிபெயர்ப்பு நாள்.

நன்றி: தினமணி

கட்டுரையாளர்: முனைவர் ந. அருள்

இயக்குநர், மொழிபெயர்ப்புத் துறை, தமிழ்நாடு அரசு.

28. ஆ. கார்மேகக் கோனார் எழுதிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

— முனைவர் தேமொழி

'அறிவு நூல் திரட்டு' (இரண்டு தொகுதிகள்), 'ஆபுத்திரன் அல்லது புண்ணியராஜன்', 'இதிகாசக் கதாவாசகம்' (இரண்டு தொகுதிகள்), 'கார்மேகக் கோனார் கட்டுரைகள்', 'கார்மேகக் கோனார் கவிதைகள்', 'கண்ணகி தேவி', 'காப்பியக் கதைகள்', 'செந்தமிழ் இலக்கியத் திரட்டு' போன்ற நூல்களையும்; மதுரைக்காஞ்சி, மலைபடுகடாம் ஆராய்ச்சி, மூவருலா ஆராய்ச்சி போன்ற ஆராய்ச்சி நூல்களையும்; நூற்றுக்கணக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் எழுதியவரும்; பேராசிரியர் என்றும், ஆசான்,

செந்நாப்புலவர், சிறப்புரை வித்தகர் என்றும் போற்றப்பட்டவருமான; அமெரிக்கன் கல்லூரி தமிழ்ப் பேராசிரியர் கார்மேகக் கோனார்.

கீழுள்ளது பேராசிரியர் கார்மேகக் கோனார். அவர்கள் எழுதிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து:

தென்னருயிர் போல் வளர்த்த செந்தமிழ்த்தா யேயுனது
பொன்னடியை யாம்வணங்கிப் புகழ்ந்துநனி வாழ்த்துதுமே

உலகிலுள்ள மொழிகளுள்ளே உயர்தனிச்செம் மொழியாக
இலகிமிகச் சீர்படைத்த இருந்தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துதுமே

கற்றோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே மொழிகளுள்ளே
முன்றோன்றியும் மூவா மொழியரசி! வாழ்த்துதுமே

பல்மொழிகள் தமையீன்றும் பகரும்இளம் பருவநலம்
அல்காத தமிழ்க்கன்னி அன்னையுன்னை வாழ்த்துதுமே!

உதவிய தளம்:

கார்மேகக் கோனார் கவிதைகள், பேராசிரியர் ஆ. கார்மேகக் கோனார், பக்கம் 9

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/03/கார்மேகக்_கோனார்_கவிதைகள்.pdf

மற்றும் கருத்து- சி. பா. சே

29. அகரமே எழுத்தெல்லாம்...

— சொல்லாக்கியன்

எழுத்தெல்லாம் அகரமே! உலகெல்லாம் இறைமையே!
எழுத்தெல்லாம் அகரமே! உலகெல்லாம் இறைமையே!

அகரம்

இதழிழுத்தால் இகரமாம் குவித்தாலோ உகரமாம்
இம்முன்றும் உயிர்களிலே இணையில்லா சிகரமாம்

முவ்வுயிர் சேர்ந்தேதாம் பிறவுயிர் முகிழ்த்ததாம்
குறிலென்றும் நெடிலென்றும் இருவகை எழுந்ததாம்

அகரமும் இகரமும் ஐகாரம் ஆனதாம்
அகரமும் உகரமும் ஔகார ஓகரமாம்

இகரமும் அகரமும் எகரம் ஆனதாம்
இகரம் அகரமே யகாரமாயும் போனதாம்

உகரம் அகரமோ வகாரமாய்ப் போனதாம்
யகரமும் வகரமும் உயிரினும் மெய்யாம்

அகரமும் ககரமும் ஆய்தம் சிலையாம்
ஆய்த எழுத்தாலே மெய்கள் நிலையாம்

உயிரின்றி மெய்யும் உருவாதல் பொய்யே
உயிரும் மெய்யும் சேருமுயிர் மெய்யே

எனவே

எழுத்தெல்லாம் அகரமே! உலகெல்லாம் இறைமையே!
அகரமே எழுத்தெல்லாம், இறைமையே உலகெல்லாம்!

30. அறம், தொழில், இல்லம்

— சி. ஜெயபாரதன்

வள்ளுவர்
என் குருநாதர்
வையப் படைப்பாளி
எனக்கு தலைமை
அறவாளி.
அறநெறி வழிமுறை
புறக்கணிக்கும்
தொழிற் துறை யாவும்
இனிமேல்
கண்காணிக்கப் பட்டுத்
தண்டிக்கப் படும்.

இல்ல அமைப்பு,
நமக்கு
நல் நடப்பு ஏணி,
இன்பம், துன்பம் எல்லாம்.
முடிவான
குறிநோக்கு அல்ல
இன்பம் !
பக்க விளைவு அது.
நாடுயர
நம் வீடுயரும்.
ஒளிநோக்கு என்பது
தனக்கென
முயலா,
பிறர்க்கென முயலும்
பிறவிகள்
உருவாக்குவது.

31. ஒற்றுமை

— கவிஞர் புகாரி

கவியரங்கம் என்றார்கள்
எனக்கென்ன தலைப்பென்றேன்
ஒற்றுமை என்றார்கள்
இல்லாத ஒன்றை
எனக்கு ஏன் தலைப்பாய்த் தந்தீர்கள்
என்று கேட்கவே நான் இங்கு வந்தேன்

காற்று தறிகெட்டு
தாறுமாறாய் வீசிக்கொண்டிருந்தது
நீர் ஆவியாகிக்
கானல் நீராய் அலைந்துகொண்டிருந்தது
நிலம் பாளம் பாளமாய்ப்
பிளந்து கிடந்தது
நெருப்பு திக்குகொளங்கும்
திடும் திடும் என பற்றி
எரிந்துகொண்டிருந்தது
வானம் ரத்தக்கோடுகள் ரேகைகளாய்ப் பாய
கிழிக்கப்பட்டுக் கிடந்தது

அலறிச் சென்ற
அவசர ஊர்தி ஒன்றின்
பின்னால் ஓடினேன்

மருத்துவமனை!
அவசர சிகிச்சைப் பிரிவு!

படுக்கையில்
அடையாளம் தெரியாமல்
ஓர் உருவம்

குளுகோஸ்
ஏறிக்கொண்டிருந்தது

ஆக்சிஜன்
பொருத்தப் பட்டிருந்தது
இதயத்துடிப்பு
கண்காணிப்பில் இருந்தது

யார் நீ...?
என்று கேட்டேன்

நான் தான் ஒற்றுமை என்றது

என்னாயிற்று...?
ஏன் இப்படி கிடக்கிறாய்...?
என்றேன்?

வெறுப்பு என்னை
வெட்டிப் போட்டுவிட்டது
அகந்தை என்னை
அறுத்துப் போட்டுவிட்டது
சுயநலம் என்னைச்
சூரையாடிவிட்டது
வன்முறை என்னை
வழித்துப் போட்டுவிட்டது
என்றது

உதவிக்கு
யாருமே வரவில்லையா...?
என்று கேட்டேன்
சகோதரத்துவமே என்னைக் காப்பாற்று
சமத்துவமே என்னைக் காப்பாற்று
அறமே என்னைக் காப்பாற்று
அன்பே என்னைக் காப்பாற்று
ஞானமே என்னைக் காப்பாற்று

என்று கதறினேன்...

என்றது

ஒன்றுகூடவா உன்னைக்

காக்க வரவில்லை...?

என்று கேட்டேன்

சிதைந்த தசைகளைக் கூட்டி

மிகுந்த சிரமப்பட்டு

வறட்சியாய்

ஒரு புன்னகையை உதிர்த்தது

புன்னகைக்காதே

பதில் சொல் என்றேன்

கோபத்தோடு

எனக்கும் முன்பே

என்னைவிடவும் படு மோசமாய்

கிழிக்கப்பட்டு சிதைக்கப்பட்டு

தகர்க்கப்பட்டு நொறுக்கப்பட்டு

அசரசப் பிரிவுகளில்

உயிருக்குப்

போராடிக்கொண்டிருக்கின்றன சில

சுவக்கிடங்கில்

அடுக்கப்பட்டுவிட்டன பல....

என்றது

என்றால்....

மனிதர்களே இல்லாத

மயான பூமியா இது...?

என்றேன் கலவரத்தோடு

அது சரி.... நீ யார்...?

உன்னால் என்னைக் காக்க முடியுமா...?

என்று கேட்டது

அடுத்தநொடி

அங்கிருந்து அகன்று ஓடிவந்துவிட்டேன்

கவியரங்கம் என்றார்கள்

எனக்கென்ன தலைப்பென்றேன்

ஒற்றுமை என்றார்கள்

இல்லாத ஒன்றை

எனக்கு ஏன் தலைப்பாய்த் தந்தீர்கள்

என்று கேட்கவே நான் இங்கு ஓடி வந்தேன்

குறிப்பு:

ஆகஸ்ட் 14, 2020 கவிக்கோ நினைவுக் கவியரங்கம் - தென்னாட்டிலிருந்து ஒரு பன்னாட்டுக்

கவியரங்கம் - வீழ்ந்த தேவதைகள் என்ற பொதுத்தலைப்பில் ஒற்றுமை என்னும் கிளைத்

தலைப்பிற்காகப் பாடிய கவிதை

32. குடும்பத் தலைவன்

— கவிஞர் அமீர்

ஆழிப்பேரலை போல்
அழிவுப்பேரலையில் இந்திய நாடு...
இதில்
தப்பிப்பிழைக்குமா
என்னுடைய வீடு...
பற்றிக்கொண்டு எரிகிறது
பாரதம் எனும் காடு...
என் பட்டாம் பூச்சிகளைப்
பாதுகாக்குமா என் சிறியகூடு...
யாரும் பார்க்க முடியா
சிம்மாசனத்தில்
அழிச்சாட்டிய அரசனாய்
கொரோனா...
அதை எதிர்த்து
என் குடும்பத்தை நான் பத்திரமாய்
சேர்ப்பேனா?
தூண்கள் உடைந்து
துகள்களாகுவது போல்
இதயம்
தூள் தூளாகிறது
தினம் புதையும் உயிர்ப்பலி செய்தியால்...
அங்கொன்று
இங்கொன்று என்பதெல்லாம் போய்
எங்கெங்கும் என்றென்றும்
என்றானது
இன்றைய நாட்கள்...
சுத்தம் சுகம் தரும்
ஊட்டம் எதிர்த்து நிற்கும்!
தொற்றை வெல்ல...
என் குடும்பத்தைக் காக்க...
தோட்டத்துக்கோர் வேலியைப்போல்
அரணாக நான்!!!

33. உன் சிரிப்பு

— ருத்ரா இபரமசிவன்

உன் சிரிப்பு

ஒரு ஒற்றை ரோஜாப்பூவாய்

அன்றொரு நாள்

என் மடியில் வந்து விழுந்தது.

அது முதல்

நான் இந்த வானம்.

அது முதல்

நான் கடலின் அலைகள்.

அது முதல்

எனக்குள்ளே

தமிழின் ஒலி.

உயிரெழுத்து

மெய்யெழுத்தைக்காட்டியது.

இலக்கணத்துள்

இலக்கியம் புதைக்கப்பட்டிருந்தது

இனிமையாய் நெருடியது.

உன் சிரிப்பின் மகரந்த சேர்க்கைக்கு

எத்தனை கருவண்டுகள்

சிறகுகள் கொண்டு

நிழல் போர்த்தியது.

இதன் நுண்மாண் நுழைபுலம்

மெல்ல கிசுகிசுத்தது

காதல் என்று!

ஆர்வம் மிக

அந்த ரோஜாப்பூவின்

நிறம் தேடினேன்.

அவை சருகுகளாய் கிடந்தன

ஆனாலும்

அந்த சிரிப்பின் உயிர்ப்புடன்.

அத்தனை யுகங்களா கடந்து போயின?

இப்போதும்

அவை என் ரோஜாவின் "பாசில்கள்"

34. கவிதை என்ன செய்யும்!!!

—தீபிகா சுரேஷ்

கவிதை என்ன செய்யும்!!!
கனவு காணச் செய்யும்
கனவுகள் துரத்தச் செய்யும்

சுயம் உணர்த்தவும்
சுற்றம் நேசிக்கவும்
பழக்கும்...

பூக்களோடு சிரிக்கவும்
புயலோடு பறக்கவும்
கற்பிக்கும்...

கடமையைக் காதலோடும்
காதலைக் கடமையோடும் காணச்செய்யும்...

கண்ணீருக்கு இறங்கவும்
கடல்கண்டு வியக்கவும்
கற்றுத்தரும்...

வெறும் கவிதை என்ன செய்யும்
உலகிற்கு உன்னை உணர்த்தும்
உனக்கு உலகை உணர்த்தும்....

வேரிலிருந்து பலப்படுத்தவும்
வேரோடு சாய்க்கவும்
நெஞ்சைத் தைக்கும்
ஒரு கவிதை போதும் தானே...

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை நிகழ்வுகள் மற்றும் வெளியீடுகள் – செய்திகள் தொகுப்பு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் இணையத்தளம்

<https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் நிகழ்வுகள் வெளியீடுகள் மற்றும் செய்திகள்

<http://thf-news.tamilheritage.org/>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் யூடியூப் காணொளி அலைவரிசை

<https://www.youtube.com/Thfi-Channel>

"கடிகை" - தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக்கழகம் வழங்கிய சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள்

ஜூலை 16 - அக்டோபர் 15, 2020

நல்லமுத்துக்கவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரி, பொள்ளாச்சி மற்றும்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு இணைந்து நடத்திய

"நாட்டுப்புறவியலும் தமிழர் வாழ்வியலும்"

ஜூலை 27, 2020 - ஜூலை 31, 2020 - இணைய வழிப் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கு

1. அயல்நாடுகளில் நாட்டார் தெய்வம் குடியேற்றம்-முனைவர். க. சுபாஷிணி

<https://youtu.be/FnEPvi3oHIo>

2. மக்கள் வழக்காற்றியலில் மட்பாண்டக்கலை - தொல்லியல் பார்வை- பேராசிரியர் முனைவர் ச.இரவி,

<https://youtu.be/Yr5CqUBPoS4>

3. "கழி(ளி)யல்"- ஆட்டக்கலை- பேராசிரியர். முனைவர். வே. கட்டளை கைலாசம்

<https://youtu.be/xyN1cbQ4vMY>

4. குறுங்கதைப்பாடல்களில் மக்கள் வாழ்வியல்- முனைவர் ஆறு.இராமநாதன்

<https://youtu.be/PMWakyhLS7M>

5. நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் வாழ்வியல் மற்றும் கல்வி - முனைவர் தேமொழி

<https://youtu.be/64bq2jOvu7A>

சங்கம் பீடியா (Sangam Pedia)

- வலைப்பக்க தொடக்கவிழா

செப்டம்பர் 6 ம் தேதி, ஞாயிறு, 2020

<https://youtu.be/famGfWzlv70>

‘கடிகை’ – நெய்தல் நிலப் பண்பாட்டு ஆய்வுகள் - சிறப்புச் சொற்பொழிவு-1&2:

எழுத்தாளர். ஜோடி க்ருஸ்

செப்டம்பர் 26 & 27, 2020

<https://youtu.be/lqEkGVMpiTI>

<https://youtu.be/cPV2WpVkJ-o>

‘கடிகை’ – தமிழ் மரபு முதன்மைநிலை இணையக் கல்விக்கழகம் மற்றும்

தமிழ்த்துறை தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம் இணைந்து

(அக்டோபர் 5, 2020 திங்கட்கிழமை – அக்டோபர் 9, 2020 வெள்ளிக்கிழமை)

வழங்கிய .. ஐந்து நாள் இணையவழிப் பன்னாட்டு வரலாற்றுக் கருத்தரங்கம்

“சங்க இலக்கியக் கால வரலாற்றுக் கருத்தரங்கம் – தொல்லியல் பார்வை”

1. சங்ககால வேந்தர்கள் - முனைவர் ர. பூங்குன்றன்

<https://youtu.be/eNun8EMcE6o>

2. தென்தமிழகத்தில் அகழாய்வுகள், மேற்பரப்புத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் - முனைவர் வெ. வேதாசலம்

https://youtu.be/3jarz6cJ_oI

3. சங்ககால நாணயங்கள் - முனைவர் ச. இரவி

<https://youtu.be/4TNEvGAojAk>

4. சங்ககாலப் பெருநகரங்கள் - முனைவர். க.சுபாஷிணி

<https://youtu.be/M6qoyDGVPzs>

5. சங்ககாலக் கட்டிடக்கலை - முனைவர் வீ.செல்வகுமார்

<https://youtu.be/xFlr3ZkeAGo>

‘கடிகை’ – தெற்கு தூரக்கிழக்காசியவியல் நடுவம்

[THFi - Kadigai East Asian Studies]நடத்தும் :

‘மறக்கப்பட்ட உறவுகள்: கிழக்காசிய தமிழ்ச்சுவடுகள்’

கடிகை கிழக்காசியத் தமிழ் ஆய்வுத் துறை - தொடக்கவிழா - 8.8.2020

<https://youtu.be/uB.CIs4AwoE>

தமிழ் ஜப்பானிய ஒப்பாய்வு இணையவழி உரைத்தொடர்

தமிழ்: ஜப்பானிய ஒப்பாய்வு - சிறப்புச் சொற்பொழிவு-1:

"தமிழ்-ஜப்பானிய ஒப்பாய்வு: வரலாறும் வளர்ச்சியும்"

அக்டோபர் 3ம் தேதி: பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

https://youtu.be/JtWl8tiYG_g

தமிழ்: ஜப்பானிய ஒப்பாய்வு - சிறப்புச் சொற்பொழிவு-2

"தமிழ்-ஜப்பானிய ஒப்பாய்வு: எதிர்காலச் செல்நெறி"

அக்டோபர் 4ம் தேதி: முனைவர் ச. மனோன்மணி

<https://youtu.be/tL-Dp3EL2FA>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின்

அருங்காட்சியகம் மற்றும் கண்காட்சி பிரிவின் நிகழ்ச்சிகள்:

ஜூலை 16 - அக்டோபர் 15, 2020

மெட்ராஸ் தின இணையவழி சிறப்பு நிகழ்ச்சி - நாள் 1

ஆகஸ்ட் 22ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

காலை - <https://youtu.be/ExHsm3-MYVo>

மதியம் - https://youtu.be/Gp5ghvNKU_k

மாலை - <https://youtu.be/lye1F3aBHIY>

மெட்ராஸ் தின இணையவழி சிறப்பு நிகழ்ச்சி - நாள் 2

ஆகஸ்ட் 23ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

காலை - <https://youtu.be/vnOUHnxYUI4>

மதியம் - <https://youtu.be/iQFBPGJq6wI>

மாலை - <https://youtu.be/7pxRZc3d2CI>

பனையும் முருங்கையும் - ஊருக்கு ஒரு தோப்பு உருவாக்குவோம்

செப்டம்பர் 23ம் தேதி, புதன் கிழமை, 2020 - 5:00 PM

<https://youtu.be/5meAVbnXOdU>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின்

இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சியில் நிகழ்த்தப்பட்ட உரைகள்

ஜூலை 16 - அக்டோபர் 15, 2020

தண்டியலங்கார அணிகளும் அழகியலும் - முனைவர். இரா. இந்துபாலா

ஜூலை 18ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

https://youtu.be/Z_ipuR5L9Q

சமூகம் எழுதிய கதைகள்

- எழுத்தாளர் இமையம்

ஜூலை 19 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/erobC1Fo6Wo>

தமிழ் நவீன நாடகம்

- முனைவர் கோ. பழனி

ஜூலை 26 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation/videos/3423476024338039/>

சங்கப்பாடல்களில் வேளாண் வளர்ச்சி ஏற்படுத்திய சமூகப் பொருளியல் மாறுதல்கள்

- முனைவர் மே.துராசுகுமார்

ஆகஸ்ட் 1ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/WhTJDBMK-dg>

இலங்கை தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகள் கூறும் செய்திகள்

- முனைவர் புஷ்பரட்ணம்

ஆகஸ்ட் 2 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/WHp2U-ah2g>

வரலாற்று வரைவியலுக்குச் சமூகக் கதைப்பாடல்கள்

- முனைவர் நா. இராமச்சந்திரன்

ஆகஸ்ட் 16 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/3siLfoYzkwo>

ஆஸ்திரேலியாவில் தமிழ் மொழி, கலை மற்றும் பண்பாடு, ஓர் பார்வை

- திரு. ப. லாரன்ஸ் அண்ணாதுரை

ஆகஸ்ட் 29 ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

https://youtu.be/6R13tnCWu_U

இஸ்லாமிய சமூகத்தின் விளிம்புநிலைப் பெண்கள் வரலாறு

- பேரா.முனைவர்.செ. ஷப்ரீன் முனீர்

ஆகஸ்ட் 30 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/oDeLqhvxf5s>

தமிழகப் பண்பாட்டில் மட்பாண்டக்கலை - முனைவர் ச. இரவி

செப்டம்பர் 5 ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/PJoKgoKLLOQ>

கற்றல் நன்றே !

- திரு. உதயபாஸ்கர் நாச்சிமுத்து

செப்டம்பர் 6 ம் தேதி, ஞாயிறு, 2020

https://youtu.be/apzuTzvvp_w

தமிழுக்கு மருடம் சூட்டிய சிங்கப்பூர்

- கவிஞர். நா. ஆண்டியப்பன்

செப்டம்பர் 12, சனிக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/k1MWizTIIUU>

அற்றைத் தமிழர் நோக்கும் இற்றைத் தமிழர் போக்கும்

- திரு. கோ. பாலச்சந்திரன், இ.ஆ.ப.செப்டம்பர் 13 ம் தேதி, ஞாயிறு, 2020

<https://youtu.be/03ni29thZWs>

தமிழக அகழாய்வு வரலாற்றில் கீழடியின் சிறப்பு

- திரு. கி. அமர்நாத் ராமகிருஷ்ணா

செப்டம்பர் 19 ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/PSYdOIIaZg>

ஓவியமும் தமிழ்ச்சமூகமும்

- 'கலைமாமணி' டிராட்ச்சுகி மருது

செப்டம்பர் 20, 2020 - ஞாயிற்றுக்கிழமை

https://youtu.be/IO82yh-e_aQ

சிங்கப்பூர் சிராங்குவன் சாலையும் சிங்கைத் தமிழர்களும்

- செளந்தர நாயகி வைரவன்

அக்டோபர் 11 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/BnFy7ishA1c>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பினால்

நடத்தப்பட்ட சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்:

ஜூலை 16 - அக்டோபர் 15, 2020

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு மற்றும்

“ஒன்பது குழி சம்பத்” திரைபடக்குழு இணைந்து நடத்தும்

கிராமத்தின் விழுமியங்கள் குறித்து இணைய உரையாடல்

ஜூலை - 18, 2020

<https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation/videos/370148797297409/>

பெருந்தொற்றின் உரத்த சிந்தனைகள்:

அமெரிக்க, ஜெர்மன் விஞ்ஞானிகளுடன் ஓர் கலந்துரையாடல்

ஜூலை 25 ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/pBxHdRc2DkM>

கல்வெட்டாய்வாளர் திரு.துரை சுந்தரம் அவர்களுக்கு அஞ்சலி

<https://youtu.be/t7qDAIt7ciw>

ஓலைச்சுவடிகள் சேகரிப்பு

- அவதூறுகளும் உண்மைகளும்: தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

ஆகஸ்ட் 2 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/Km4OHc2V9lo>

இலங்கையிலிருந்து ஐரோப்பாவிற்கு...வலிகளும் வாழ்வும்...

ஆகஸ்ட் 9 ம் தேதி, ஞாயிற்றுக்கிழமை, 2020

<https://youtu.be/vljTkgKOfA4>

வ.உ.சியும் இந்திய விடுதலைப் போராட்டமும்: - திரு. ரெங்கையா முருகன்:

சுதந்திரதினச் சிறப்புச் சொற்பொழிவு - ஆகஸ்ட் 15 ம் தேதி, சனிக்கிழமை, 2020

https://youtu.be/Tw25e_fZUko

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

- 2001-லிருந்து 2020 வரை கடந்து வந்த பாதை - ஆகஸ்ட் 26, 2020

<https://youtu.be/cK44QcuMod4>

கடலோடி நரசய்யாவுடன் கடலாடுவோம்!

ஆகஸ்ட் 31 - செப்டெம்பர் 4, 2020

கடற்படை அனுபவங்கள்-https://youtu.be/_e7vw4b7K20

வணிகக் கப்பல்கள் அனுபவங்கள்-<https://youtu.be/Mm8GI3MdyDI>

கடலோடியின் கம்போடியா நினைவுகள்-<https://youtu.be/tyVzZp3h12s>

நாம் மறக்க மாட்டேமால்-<https://youtu.be/ltwoTMNqIRO>

படைப்புகள்-<https://youtu.be/IRKews9nZMg>

ஆசிரியர் தின வாழ்த்துநாள்- செப்டம்பர் 8 ம் தேதி, செவ்வாய், 2020

-நல்லாசிரியர் விருது பெற்றோரை சிறப்பிக்கும் நிகழ்ச்சி

<https://youtu.be/MYyJXFVQqzY>

கல்வெட்டாய்வாளர் திரு.துரை சுந்தரம் அவர்களுக்கு அஞ்சலி

காலமானார் ...
கல்வெட்டு ஆய்வாளர் து. சுந்தரம்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் கல்வெட்டு ஆய்வுப் பணிகளில் நீண்ட காலம் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டவரும் நீண்டகாலமாகக் கல்வெட்டு ஆய்வுகளைத் தொய்வில்லாது மேற்கொண்டு பல அறிய ஆய்வுக்கட்டுரைகளைத் தமிழ் ஆய்வுலகிற்கு வழங்கியவருமான கொங்குப் பகுதியைச் சார்ந்த திரு.துரை சுந்தரம் அவர்களின் மறைவு தமிழக வரலாற்று ஆய்வுலகத்திற்கு ஒரு மாபெரும் இழப்பாகும்.

கூகுள் மின்தமிழ் குழுமத்தில் அவர் தன்னை இணைத்துக் கொண்ட பிறகு, ஒவ்வொரு மின்தமிழ் மேடை இதழிலும் அவரது தொல்லியல் தடயங்கள் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து இடம் பெற்று வந்தன. அவர் கட்டுரை இடம் பெறாத இதழ் இதுவென்பது வருத்தம் அளிக்கிறது.

கொங்குப் பகுதியின் பல பகுதிகளில் இணைந்து களப்பணிக்குச் சென்றிருக்கின்றோம். அந்தியூர், அரவக்குறிச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, திருப்பத்தூர் மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள சிற்பங்களையும் கல்வெட்டுக்களையும் ஆராய்ந்திருக்கின்றோம். அண்மையில் இவ்வாண்டு ஜனவரி மாதம் திருப்பூர் மாவட்டம், உடுமலைப்பேட்டை ஆகிய பகுதிகளில் நான் களப்பணிக்குச் சென்றிருந்த போது நேரில் வந்து கலந்து கொண்டதோடு முழு நாளும் ஆய்வில் ஈடுபட்டு அனைத்து பதிவுகளிலும் முழுமையாகக் கலந்து கொண்டார்.

2017ம் ஆண்டு திரு.துரை சுந்தரம் அவர்களைத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை அவரது தொடர்ந்த வரலாற்று ஆய்வுப் பணிக்காகப் பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்திச் சிறப்பித்தோம். திரு.துரை சுந்தரம் அவர்களது தமிழக வரலாற்று ஆய்வுப்பணி காலத்தால் அழியாது. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் அஞ்சலியை அவருக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

முனைவர்.க.சுபாஷினி

தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
Tamil Heritage Foundation

THF

தமிழர் வரலாற்றுக்கு ஓர் அரண்

Electronic Preservation of Tamil Heritage Materials
e-BOOK Series

an international NGO initiative to digitize
old Tamil Books and Palm Leaf Manuscripts
visit: <http://www.tamilheritage.org/>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள்,
ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை மின்பதிப்பாக்கி
தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி
மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org/>

முதுசொம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

மின்தமிழ்மேடை

காட்சி: 23 அக்டோபர் - 2020

கடிகையால் கவனயீர்ப்புக்கு உள்ளாகும்
கல்வி மற்றும் ஆய்வுப் புலங்கள்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை - பன்னாட்டு அமைப்பு
வெளியிடும் காலாண்டு மின்னிதழ்